

Glasilo prebivalcev občine Grosuplje - letnik XXXIV - številka 1/2 - januar/februar 2008

O komu/čemu pišemo?

»Da bi klobuk bolj pokonci nosili!«

Medkulturni dialog in dve grosupeljski obletnici - komentar

stran **3**

Pod košem - igrali čisto zares!

Novoletni košarkarski turnir za paraplegike v dvorani Brinje

stran **70**

Trubarjevo leto

Kranjec iz Kacijanove fare

Primož Trubar se je rodil 8. ali 9. junija 1508. leta v Rašici, ki je tedaj spadala v starodavno škocjansko faro. Slovencem je dal prvi knjigi Catechismus in Abecedarium, ki sta izšli ob koncu leta 1550. Na ta dan praznuje Krajevna skupnost Škocjan svoj krajevni praznik. V počastitev tega velikega pisca prve slovenske knjige in znanilca slovenske državnosti, prireja Krajevna skupnost in Kulturno društvo Škocjan tradicionalno kulturno prireditev STATI inu OBSTATI, katera je bila lani že 11. pred zgradbo šole v Škocjanu.

Ker je letos 500. obletnica rojstva našega rojaka in očeta slovenske besede, je župan Občine Grosuplje imenoval poseben odbor za organizacijo prireditev v počastitev tega jubileja. Republika Slovenije pa je razglasila Trubarjevo leto.

Primož Trubar je povezan tudi z našo občino. V škocjanski cerkvi je bil krščen 9. junija, kot je zapisano na vzdani spominski plošči, ki je bila postavljena za počastitev tega jubileja. Valentin Vodnik ga je zato imenoval: »Kranjec iz Kacijanske fare«.

Nadaljevanje na strani 3

SERVIS IN PRODAJA KOLES SCHWINN SCOTT USA TBS
SKI servis
Delovni čas za stranke
od ponedeljka do petka
od 7. do 9. ure in
od 14. do 18. ure
ob sobotah od 8. do 12. ure
NOVI MODELI 2008
Prodaja
Sprinter BH BIKES YG
CYCLES KERLJ
Pod gozdom c. IV/20
Tel.: 01/7861 875, 01/7871 482 GSM 041/668 788

Na zdravje, stari prijatelji!!!
Vaša zvesta znanica
VINSKA KLET TROŠT
na Obrtniški 2 v Grosupljem
(NASPROTI TRŽNICE)
vas vabi na
VELIKO PRODAJNO AKCIJO
VINA CHARDONNAY
PLAČAŠ 4 l, DOBIŠ JIH 5 l!

TEŽKO JE BITI DOBER KOT KRJAVELJ

SOČEN TEMEN HLEBEC

Junaški hlebec iz mešanice polbele
in črne pšenične ter ržene moke
je pripravljen po tradicionalnem
dolgem postopku s kislim testom.
Zato je sočen in svež več dni.

**Pekarna
Grosuplje**

NAREJENO Z LJUBEZNIJO

Mercator

Nadaljevanje z naslovnice

Kranjec iz Kacijanove fare

Njegov oče Miha je bil mlinar, tesar in cerkveni ključar, sicer podložnik turjaških grofov. Prve nauke je dobil od vernih staršev in škocjanskega župnika Jerneja Kreka, h kateremu so ga ti pošiljali. Rojstna vas Rašica je oddaljena od Škocjana 40 min. zmerne hoje po uglajenih stezicah, po katerih so tedaj vaščani redno pešali v svojo župnijsko cerkev. Rašica je spadala v škocjansko faro vse do leta 1907. Jožko Humar v svoji knjigi: »Primož Trubar rodoljub ilirski« navaja: »Škocjanski župnik je pri verskem pouku spoznal, da ima Primož bistro in odprto glavo. Morda mu je pokazal tudi kake latinske bukve, iz katerih je deček kmalu začel črkovati in brati. Župnik je cerkvenemu ključarju Mihi tedaj vsekakor namignil, da je njegov Primožek zmožen za kaj več kot za mlinarja«.

V tistem času je smel podložnik zapustiti bivališče le na podlagi dovoljenja zemljiškega gospoda. Tako je s pomočjo škocjanskega župnika dal turjaški grof Trojan soglasje, da je lahko oče 1520. leta poslal Primoža na Reko, da bi pridobil izobrazbo, ki je bila potrebna za opravljanje duhovniškega poklica.

Osrednja prireditev v Trubarjevem letu bo v občini odkritje spominskega obeležja Primožu Trubarju in protestantskim piscem, ki so delovali v Škocjanu. V koledarju vseslovenskih prireditev je že določeno ekumensko bogoslužje v škocjanski cerkvi, ki ga bosta darovala 8. 6. ob 18. uri ljubljanski nadškof Alojzij Uran in evangeličanski škof Geza Erniša. V počastitev te obletnice bo izšel jubilejni ZBORNIK. Organiziranih bo vrsta drugih kvalitetnih prireditev, ki jih bomo predstavili v posebni brošuri in v nadaljnjih prispevkih o Trubarjevem letu tudi v Grosupeljskih odmevih.

Jožef Marolt

Da bi klobuk bolj pokonci nosili!

Medkulturni dialog in dve grosupeljski obletnici

Letošnje leto je za nas Slovence še posebej pomembno, saj smo dobili prvič v svoji zgodovini tako visoko in odgovorno nalogo in v njej vidne vloge igrajo tudi nekateri naši občani. Nedvomno pa bo leto tudi med ljudi v občini Grosuplje prineslo celo vrsto dogodkov. Če se ozremo samo na področje kulture, bomo poleg rednih kulturnih dejavnosti v občini obeležili tudi nekaj pomembnih obletnic. Med njimi najbolj izstopata 500-letnica rojstva in krsta Primoža Trubarja, očeta pisane slovenske besede, in 200-letnica prihoda Franceta Prešerna na Kopanjsko v svojemu prastricu župniku, ki ga je učil prvih črk. Ob teh pomembnih dogodkih pa lahko odpremo celo vrsto vprašanj, ki se nam Slovencem in Grosupeljčanom pojavljajo tudi v zadnjih letih.

Jože Miklič

Slovenija - Evropa: krize, zmede in rešitve

Smo tik pred kulturnim praznikom, ki ga Slovenci na poseben in dokaj na sebi lasten način praznujemo ali pa tudi ne. Ena od prvih večjih slovesnosti v sklopu predsedovanja Evropski uniji je bila namenjena prav medkulturnemu dialogu, ki je zdaj še prav posebej pomemben, ko se z globalizacijskimi ekonomskimi interesi sprožajo tudi veliki konflikti in grozijo celo civilizacijski trki.

Da je Slovenija začela s temo medkulturnega dialoga prav na začetku predsedovanja, ni zgolj naključje! Stara celina je bila že davno v preteklosti medkulturna. Pater dr. Edvard Kovač, filozof in teolog, je na konferenci o medkulturnem dialogu v Cankarjevem domu rekel: »Čez dežele današnje Republike Slovenije so že nekdaj vodile zgodovinske poti, kjer so se srečevale kulture in so nastajali novi upi za prihodnje dni. Po tukajšnjih krajih je v antiki vodila jantarna pot. Tudi v srednjem veku so skozi naše kraje vodile znamenite evropske romarske poti, ki so bile v tistem času evropska institucija, saj so omogočile nemoteno gibanje skozi vse dežele Evrope in spodbujale kulturno in duhovno srečevanje narodov in ljudstev. Razvijale so etično zahtevo po spoštovanju tujca in uveljavljale temeljno človeško držo gostoljubja. Vse to bi že takrat lahko poimenovali medkulturni dialog, zato smo lahko veseli, da Svet Evrope oživlja te kulturne poti.«

Slovenci imamo prav v tem pogledu več kot tisočletne izkušnje, pravzaprav že vse od samega začetka, ki prav dokončno še vedno ni pojasnjen. V svojem zgodovinskem popotovanju smo se ustavili na stičišču treh večjih jezikovnih evropskih skupin: slovanske, romanske in germanske in se predvsem

obdržali zato, ker smo sprejeli krščansko vero. Drugi, precej večji narodi, ki je niso, so že zdavnaj izumrli. Zato lažje razumemo in tudi ovrednotimo medkulturno srečevanje za nastajanje nečesa novega. Spomniti pa je treba, da Evropska unija že od Rimske pogodbe izpred petdesetih let ni bila samo trg, ekonomija in zemljepisna bližina, ampak tudi skupnost kultur in vrednot, ki temeljijo na načelu spoštovanja različnosti. Jean Monnet, ustanovitelj Evropske unije, je svoje spomine začel s stavkom: »Ne združujemo držav, združujemo ljudi.«

Velika škoda pa je, da precejšen del Evrope večkrat pozablja na temeljne korenine, ki izhajajo iz krščanstva. Že od razsvetljenstva naprej je Evropa izkusila mnogo ideologij: najprej z iskanjem odrešilnosti v znanosti in tehničnem napredku, potem je stavila na emancipacijo posameznikov s francosko revolucijo, nato je stavila z demokracijo, izboljšanjem gospodarskih in socialnih razmer ter laično moralo. Najbolj pa je zgrešila, ko se je hotela popeljati po Marxovih sanjah v novi Jeruzalem, dejansko pa je močno zavila in na eni strani prišla v komunizem, na drugi pa v nacizem. Oba skupaj sta na svoj način najbolj prezrla človekovo svobodo. Posledično je zato Evropa doživela dve svetovni vojni in še več drugih razprtij ter prelivanje krvi milijonov ljudi po svetu, še največ pa v sami Evropi.

Pred kratkim so v tem pogledu evropski protiverski fundamentalisti (ki jih tudi med Slovenci ni malo) preprečili, da bi bilo krščanstvo omenjeno v preambuli evropske ustave. Po drugi strani pa imajo sekularisti in ateisti polna usta strpnosti, pluralnosti in multikulturalnosti. In kakšna multikulturalnost je to sploh, če človeku ne priznajo veroizpovedi, pa naj gre za krščansko, judovsko, islamsko ali drugo? In če še hočete: tudi ateizem je neke vrste vera!

Spomnimo se samo pri nas lanskih predsedniških volitev, pa bo postalo popolnoma jasno, kako nekateri ateisti in zagovorniki (izključevalne in ne običajno razumljene) laične države (da ne rečemo nasledniki nekdanje »politične vrhuške«) iz ozadja še vedno bijejo (ne)kulturni boj na račun Cerkve. Če bi o tem spregovoril francoski predsednik Sarkozy, bi verjetno ponovil besede, ki jih je izrekel nedavno o pohodu laične države po sprejetem zakonu iz leta 1905: »To je bil zločin proti lastni kulturi.« In to pri nas nekateri nadaljujejo že vse od ekskluzivističnega upora proti okupatorju leta 1941, čeprav se je bil vnet boj med liberalci in klerikalci na Slovenskem že mnogo pred tem.

Zato lahko pritrdimo celjskemu škofu dr. Antonu Stresu, ki pravi: **»Enotnosti v Sloveniji kruto manjka. Med nami je veliko napetosti. Z ene strani naraščajo razlike med bogatimi in revnimi, kar zbuja nezadovoljstvo. Huda pa so tudi politična in ideološka nasprotja, pravi kulturni boj, pravcato sovraštvo do političnih nasprotnikov, posebno pa še do krščanstva in katoliške Cerkve. Trditve in izjave o Cerkvi, ki se pojavljajo v nastopih**

nekaterih poslancev, politikov, mnenjskih voditeljev, piscev komentarjev na internetu in v člankih nekaterih časopisov, niso samo enostranske, neobjektivne, netočne in krivične, ampak gredo odločno predaleč v smeri pravega 'sovražnega govora' in naravnost paranoičnega strahu pred Cerkvijo. Vemo pa, da noben strah, tudi strah pred Cerkvijo, ni dober svetovalec.«

Predsednik države dr. Danilo Türk je kljub takim pomislekom pred koncem leta 2007 ob zaprisegi v Državnem zboru poudaril pomen krščanstva in Cerkve za naš narod: **»Etika odgovornosti, ponos nad dosežki, ki jih že imamo, in domoljubje so med najpomembnejšimi tovrstnimi vrednotami. Na tej podlagi gradimo tudi čvrste podlage za sodelovanje med državo in organizacijami civilne družbe, vključno s cerkvami, med katerimi ima Rimskokatoliška cerkev pri nas tradicionalno pomembno vlogo. Krščanski ideali in občečloveška etika so med prvinami, ki bogatijo našo kulturo in naš razvoj, celota vseh civilno-družbenih dejavnosti pa prispeva v našem prizadevanju za kulturno družbo, v kateri bo blaginja razumljena ne le kot materialna, ampak tudi kot duhovna kategorija.«**

Takšno stališče pa vendarle daje upanje in odpira številne druge možnosti, da se tudi Slovenci dvignemo s tal, ali pa iz svoje večkrat cankarjansko označene pritlehnosti. Ob takem razumevanju in delovanju se bodo veliko lažje uresničevali tudi zastavljeni projekti, o katerih govorimo včasih kar cela desetletja, kot so trajnostni razvoj, ki se po mojem prepričanju začne predvsem v srcu posameznika, ne pa tam, kjer sta doma samo denar in zlorabljen moč ter njuna pocestnica oblast. **»Če izhajamo iz stališča, da se človek v življenju v polnosti uresniči predvsem v odnosu do drugih ljudi, se tudi tisti, ki živi v blaginji, ne more uresničiti, če tega niso deležni tudi drugi. Prava demokracija je torej politični odsev medčloveških odnosov, ki kažejo na kakovost občestva,«** je zapisal velik strokovnjak na področju koncipiranja razvojnih programov in regionalnega načrtovanja ter moj nekdanji direktor na Urbanističnem inštitutu Republike Slovenije dr. Lojze Gosar.

Tu se dotaknemo aktualne tajkunizacije, ki se je kot pojem v Sloveniji pojavila šele v zadnjih mesecih, čeprav se je le-ta dejansko začela že pred osamosvojitvijo, ko so si vplivne osebe takratne politične naveze in njihovi podrepaniki omogočili, da so še vrsto let rovarili in kradli po ključnih narodnih interesih vse do danes, v javnost pa so spravili krilatice, da smo pač hoteli kapitalizem – in to je to.

Ne, ni! Temu bi se morali vsi odločno upreti. **»Slovenija je socialna država,«** piše v ustavi. Zavedati pa bi se morali, da se je partija že v temelju od Leninovih časov naprej napajala predvsem na laži. In to so nekateri že pred drugo svetovno vojno pri nas dobro vedeli,

nekateri pa celo izkusili. Žal, se večina medijev še do danes ni niti poizkušala izviti iz tega železnega objema. Zdaj je partijo zamenjal le kapital, do tega pa so prišli večinoma le dediči nekdanjih predosamosvojitvenih oblastnikov. Po besedah predsednika vlade Janeza Janše je zdaj 'nastala panika' med slovenskimi tajkuni in to zato, ker se je vlada odločila, da bodo pri privatizaciji sodelovali tudi državljani. Zato so se tajkuni ustrašili, da država prodaja nekaj, kar so si sami v ozadju že razdelili.

Zmedo pa bodo letos s pomočjo svojih trobil nedvomno še povečevali, saj bodo najbrž že dokaj zgodaj v jeseni volitve. Tako že zdaj lahko ugotavljamo, da bodo podvojene naloge vlade zelo otežene, v nekaterih okoliščinah pa gre že za prave udbovske metode, kot na primer curljanje informacij zaupne narave. Konec koncev bi se vsi morali zavedati: vsak človek ima pravico do zasebnosti, država pa tudi do državnih skrivnosti. V nasprotnem ne gre za demokracijo temveč za anarhijo in diletantizem, da ne rečem kar terorizem.

Grosupeljski obletnici in vzporednice

V našem prostoru naj se dotaknem predvsem dveh obletnic, ki jih v letošnjem letu praznujemo: to sta 500-letnica rojstva in krsta Primoža Trubarja ter 200-letnica prihoda Franceta Prešerna na Kopanj. Čeprav nas nekateri kar nekako odrivajo od neposredne povezanosti s Primožem Trubarjem in Francetom Prešernom, jim je treba že na začetku reči, da nam delajo s tem veliko krivico. Primož Trubar je bil res rojen na Rašici, ki zdaj teritorialno spada pod občino in župnijo Velike Lašče, a je tudi Rašica ob njegovem rojstvu spadala pod (pra)župnijo Škocjan, ki je poleg današnje turjaške župnije zajemala še celotno območje župnije Rob ter poleg že omenjene Rašice tudi naselje Podlog, ki prav tako spada pod Velike Lašče. Poleg tega je bil Primož Trubar krščen 9. 6. 1508 prav v cerkvi sv. Kancijana v delu cerkvene ladje (kapele), ki je ostal ohranjen še iz njegovih časov. To je eden od redkih spomenikov, nemih prič, ki so še ohranjeni v naših krajih in neposredno pričajo o njegovem življenju.

Leto 2008 bo imelo pri nas še en ekumenski pečat, prav obletnico rojstva velikega Slovenca Primoža Trubarja. V Škocjanu, kjer se je pravzaprav rodil slovenski protestantizem, bosta somaševala protestantski škof Geza Erniša in ljubljanski nadškof Alojz Uran. To pa bo tudi velika priložnost, da si simbolično sežeta v roke tudi različni v veri z istimi koreninami. Obletnice se bo spomnila tudi Teološka fakulteta - Inštitut za cerkveno zgodovino, ki pripravlja v Rimu mednarodni simpozij o teološkem pomenu Trubarjevega dela. Mednarodni simpoziji v Rimu pa

obravnavajo globoke teme in osebnosti, ki preraščajo časovne okvire svojega delovanja. In tak je nedvomno Primož Trubar tudi bil. Njega ne bi smeli izrabiti kot upornika za razlago aktualne politike ali ga označevati kot odpadnika vere, pač pa ga je mogoče razumeti le kot kristjana, ki se je vneto boril za zveličanje slovenskega ljudstva. Če se preselimo v njegov čas, je treba imeti pred očmi vpade Turkov, razne bolezni, potrese, propadanje starega družbenega sistema in še celo vrsto drugih nevšečnosti. Leta 1557 je zapisal:

»Ljubi krščanski gospodje in bratje! Bog ve, da sem že v tistem času, ko sem še pri vas pridigal v slovenskem jeziku iz latinskih in nemških knjig, često vzdihnil in vzkliknil k Bogu, naj se zaradi posvečenja svojega imena in razširitve svojega kraljestva milostno ozre tudi na naše ubogo, preprosto, dobrosrčno slovensko ljudstvo, naj mu prizanese in ga obdari z veliko milostjo in darom, da bi se tudi njegov jezik pisal in bral, kakor jezik drugih narodov, ter da bi se sv. pismo in druge dobre krščanske knjige prav prevedle in natisnile v slovenskem in hrvaškem jeziku.

Oba naroda slovenskih in hrvaških dežel se mi namreč srčno smilita in bi se po pravici zares morala smiliti vsakomur ne samo zaradi tega, ker morata prebivati in stanovati na turški meji in se nimata nikamor drugam dejati niti kam bežati, ker je Turek zavzel in venomer čedalje bolj zavzema najboljši in največji del njihovih dežel in trgov; ker Turki in martolozi skoraj vsak dan mnogo ljudi pobijejo, podavijo, polove, z ženo in otroki odvedejo, ločene prodajo v večno, bolj kot živinsko sužnost za sramotno in nenaravno uporabo - ampak smilita se mi tudi, ker prav malo ali skoraj nič ne vesta (saj jih tudi ne učijo prav) o najpotrebnejših in najbolj tolažilnih naukih naše prave krščanske vere, katerih znanje je vsakemu razumnemu človeku najprej potrebno za njegovo dušno blaginjo in najvišjo tolažbo. Taki nauki so: o razliki med postavo in evangelijem, kaj je izvirni greh in opravičenje z vero, kako naj Boga prav kličemo in mu služimo, kako je treba svete zakramente prav in koristno rabiti, zakaj mora cerkev, pravo božje ljudstvo na tem svetu, bolj kakor drugi ljudje trpeti, kako in s čim naj se kristjan tolaži ob zunanjih nadlogah, kakor v uboštvu, dolgotrajni bolezni, preganjanju, v pregnanstvu, v trdem ujetništvu in v hudih bolečinah, pa tudi kako naj vztraja proti notranjim velikim skušnjavam, kakor proti grehu, proti resnemu božjemu srdu, proti smrti, proti hudiču in peklju. O teh naukih ubogi Slovenci in Hrvati ne razumejo in ne vedo mnogo, zlasti tisti ne, ki se niso učili tujih jezikov in pisav. To izvira od tod, ker jim zelo primanjkuje poštenih učiteljev in pridigarjev in ker nimajo v svojem jeziku vsega sv. pisma, kakor ga imajo Nemci in drugi narodi. Zakaj z vztrajnim poslušanjem božje besede in z marljivim branjem sv. pisma pridejo izvoljeni ljudje povsod in redno po moči in učinku sv.

Duha do prave vere, do pravega spoznanja božjega bistva in volje, do zgoraj omenjenih in do drugih zdravilnih in tolažilnih nauk naše stare prave vere, kakor to dokazujejo ne samo Kristus, naš Gospod, apostoli, preroki in vsi pobožni učitelji, ampak tudi vsakdanje skušnje...«

Prav tako menim, da pomenu prihoda Franceta Prešerna na Kopanj Grosupeljčani dajemo premalo pozornosti. Njegovo življenje so raziskovali številni znanstveniki. Je pa res, da do zdaj zanesljivih in neposrednih dokumentov, da bi France že na Kopanju napisal kakšno pesem, ni. Če se nekoliko poglobimo v njegov čas, bomo ugotovili, da je bil to še čas vojn s Francozi in da je tudi sama pokrajina verjetno Franceta pesniško zasanjala. Čeprav naj bi bil France na Kopanju samo dve leti, pa je Grosupeljčan prof. Jakob Müller dognal, da se je med počitnicami k svojem prastricu na Kopanj vračal še vse do leta 1820, ko je bil že v prvem letniku filozofije. Zanimiv je namreč zapis, da je šel njegov prastric s Kopanja v Ljubljano k »profezarju« vprašat, kaj je fant napravil, da je dobil slabo oceno pri vedenju, pa mu je le-ta odgovoril: **»Nič, le klobuk malo bolj pokonci nosi!«** Potem je tudi profesor oceno popravil.

Če temu dodamo nekaj logičnega razmišljanja, so bila to njegova leta odraščanja, ko se v marsikom porodijo nove misli, svet postaja širši, krila razumu in čustvom rastejo, porodijo se prve ljubezni in razočaranja... Jožef Prešeren mu je večkrat prigovarjal: **»France! Um imaš, um, pameti pa nimaš!«** Tudi Anton Slodnjak je v svojem romanu Neiztrohnjeno srce (1938) zapisal, da se je najbrž v naših krajih mlademu Prešernu prebudila pesniška duša. Naj bo kakorkoli že. Če vsa ta leta seštejemo, lahko rečemo, da so Franceta Prešerna kopanjska okolica in ljudje sooblikovali skoraj četrtino njegovega življenja. Tisto o pokončnem klobuku pa daje slutiti predvsem njegovo svobodomiselnost ali liberalnost, če hočete, ki pa z našim današnjim liberalizmom nima ničesar skupnega, saj sem prepričan, če bi danes hodil po naših krajih, bi spet napisal tisto:

Lani je slepar starino še prodajal, letos kupi si graščino!

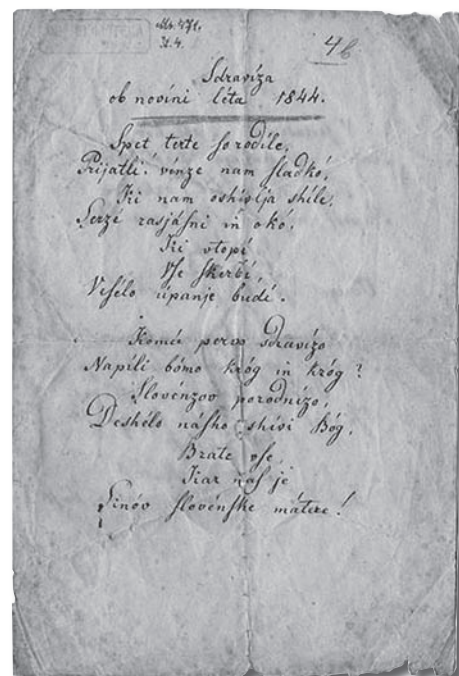
Kljub vsemu pa nas je še vedno nekaj tudi danes, ki ne pripadamo takemu svetu (ne) vrednot in ki upamo in verujemo v pravičnejši in velikodušnejši svet. Prepričani smo kljub mnogim grenkim izkušnjam, da se še vedno lahko začne naš grosupeljski medkulturni in ustvarjalni dialog. Pri tem je zanimivo predvsem to, da je vsota vedno večja od njegovih posameznih delov, pa naj bo v socialnem pogledu, še posebej pri romski problematiki, reševanju okoljske in prostorske problematike ali pa pri sodelovanju med različnimi društvi, podjetji in posamezniki na kulturnih, športnih, turističnih in gospodarskih področjih.

**Živé naj vsi naródi,
ki hrepené dočakat' dan,
ko, koder sonce hodi,
prepír iz svéta bo pregnan,
ko rojak
prost bo vsak,
ne vrag, le sosed bo mejak!**

Če prevedemo Francetovo himno v aktualni čas: Brez dostojanstva ni svobode. Bomo kdaj dosegli spravo? Bomo znali premagati stare zamere? Da! Mi med seboj. Slovenci. Zdi se, da smo sami sebi največji nasprotnik. To, kar je Prešeren zapisal v narodnem pomenu, velja tudi za vsakega posameznika. Bolj zares se bo treba vprašati, od kod naše zablode in težave? Bomo spet ugotavljali kot Trubar, ki pravi: **»To izvira od tod, ker jim (nam!) zelo primanjkuje poštenih učiteljev in pridigarjev...«**

Grosuplje je pri vsem tem kot nekoč prav v središču dogajanja. Se mi tega sploh zavedamo? Za kulturo gre, predvsem za kulturo srca! Odprimo ji vrata in okna na stežaj! Naj prihajajoči Valentin požene nove sokove! Naj spomladanski veter prepriha zatohle čumnote in pregrete zapečke!

Župnik Janez Jereb, ko je bil še mlad.

Najprej vas prosim, če mi lahko poveste, kako ste prišli na idejo, da bi se Jerebova kronika objavila?

Že ko sem dobil fotokopijo kronike, predno sem prišel v Škocjan za župnika, sem se želel nekoliko spoznati z župnijo. Prebral sem jo na dušek. Ko pa sem bil že v Škocjanu, sem jo začel še enkrat brati. Približevala se je tudi stoletnica Jerebovega prihoda v Škocjan za župnika v letu 2006. Za pokušino smo tako pripravili poljudno knjižico Odmevi prve svetovne vojne, ki je bila narejena na podlagi zapisov v kroniki. Zdele pa so se mi še posebej zanimive konkretne povezave na svetovni dogodek. Kot sem v tej knjižici v uvodu zapisal, je »ta velika« zgodovina že zapisana, zdaj je treba pisati le še »ta male«. Zato smo dali tudi tak naslov – Odmevi prve svetovne vojne.

Lansko leto smo praznovali stoletnico začetka gradnje nove cerkve v Škocjanu, ki jo je Jereb zidal in tudi zelo čudovito

Dr. Edo Škulj: Jerebova kronika župnije Škocijan pri Turjaku

V okviru zbirke Acta Ecclesiastica Sloveniae je Založba Družina lansko leto izdala knjigo Jerebova kronika župnije Škocijan pri Turjaku. Izdajatelj je Inštitut za zgodovino Cerkve pri Teološki Fakulteti Univerze v Ljubljani, urednik pa dr. Metod Benedik. Za objavo kronike na 540 straneh debele znanstveno opremljene knjige je poskrbel škocjanski župnik dr. Edo Škulj, s katerim sva se o knjigi in župniku Jerebu pogovarjala 20. januarja 2008.

Jože Miklič

opisoval. Gradnja mu je med Škocjanci zelo hitro uspela, kar je pomenilo, da je bil izreden zanesenjak, z močno voljo, sposoben organizator, dosleden, in kar si je zamislil, je izpeljal. Tako je lani nastala že druga knjižica Kako sem zidal škocjansko cerkev.

Potem pa je nastala ideja: Zakaj ne bi enkrat nastal komplet? Imel sem že precej pretipkane kronike. Prav tako smo lani že izdali v zbirki Acta Ecclesiastica Sloveniae tudi kroniko turjaške župnije. Potem sem vprašal urednika, če bi omogočili izdajo tudi škocjanske kronike. Moj dober prijatelj Metod Benedik je to sprejel. Pripravljamo pa tudi kroniko župnije Rob. Vse tri skupaj so nekoč spadale v župnijo Škocjan.

V kroniki Jereb navaja, da obstaja 5 knjig, vendar zadnja ni ohranjena. Kot pa sem zapisal, poizkušamo vse stvari pojasniti, kolikor se pač dajo. Predvsem prvega dela kronike, ki je pretežno zgodovinski, nisem mogel pustiti, ne da bi ga dopolnil z dodatnimi razlagami, ker je bil nekoliko preveč po domače napisan oziroma zgodovina ni bila tam zapisana čisto strokovno. Jereb v njej opiše vse od prvega zanesljivega župnika Baltazarja Turjaškega (1280) do svojega predhodnika Jakoba Merca (1906). Vse ostale knjige iz kronike pa so prepisane dobesedno.

Omenili ste zbirko Acta Ecclesiastica Sloveniae. Kakšna zbirka je to?

Zbirka odkriva dokumente iz zgodovine Cerkve na Slovenskem in je strogo znanstvene narave. Vsako leto izide tudi ODK. Z g. Oražmom imava celotno zbirko. Je pa sofinancirana tudi s strani Ministrstva za znanost, zato je tudi cena lahko samo 20 €.

Videl sem vas, da pišete neposredno na računalniško matrico, kar gre nato lahko neposredno v tiskarno?

Res je, vse je šlo neposredno iz mojega računalnika.

Koliko časa ste potrebovali, da ste to kroniko spravili 'na svitlo'?

Ne vem.

Ali lahko dodate še nekaj utrinkov iz kronike poleg že omenjene kronike in gradnje cerkve?

Če bi nadaljevali z izdajanjem poljudnih knjižic iz te kronike, potem bi se naslednja imenovala Kako sem vodil škocjansko župnijo. Iz kronike izvemo poleg praznovanj prvega obhajila tudi za birme in visoke obiske župnije. Predstavlja tudi znamenite ljudi, ki so takrat umrli. Veliko je tudi majhnih drobnih dogodkov, ki so sami po sebi zanimivi.

Verjetno piše tudi o volitvah in drugem političnem življenju?

To je danes morda za naše čase malo slabše razumljivo. Ampak tako je takrat bilo. Bilo je normalno. Je pa tudi več drugih posebnih dogodkov, kot so razne toče in druge nesreče, pa samomori...

Se pravi: Kronika zajema tudi ekstremne dogodke na lokalni ravni?

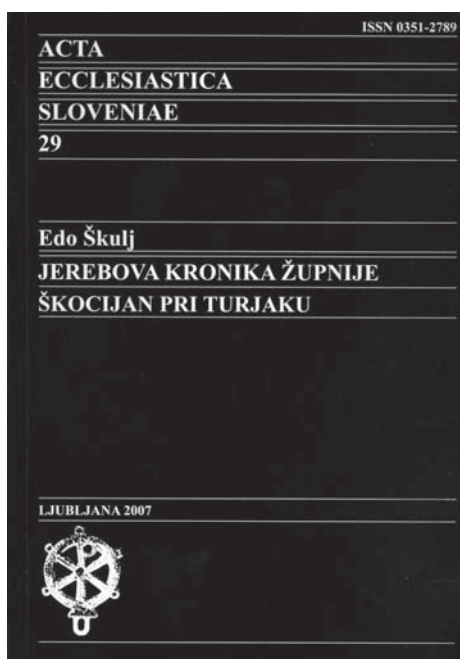
Tudi.

Lahko še nekaj več rečeva o župniku Jerebu? Zakaj je takrat odšel iz Škocjana?

Zbolel je. V četrti knjigi je zapisal, da je že kupil novo knjigo. Pove tudi, koliko je zanjo dal. Potem pa je nekako popustil. 1924 leta ga je prvič kap. To izvemo iz turjaške kronike, ko ga nadomešča tamkajšnji župnik Hiti. 1927 ga je kap zadela drugič. Takrat se dokončno odpove župniji in se je umakne v kaplanijo. Tri leta je tukaj še zdržal, potem se je umaknil na Čušperk.

Kje je prebival na Čušperku?

V manjši privatni hiši. Tam je v grajski kapeli vsak dan maševal. Imel je svojo gospodinjjo. Je pa relativno mlad umrl leta 1937. Star je bil 64 let.

O široki paleti različnih Jerebovih dejavnostih v Škocjanu na kulturnem in prosvetnem področju smo že kar nekaj pisali tudi v Grosupeljskih odmevih. Ste morda na teh področjih našli še kaj novega iz njegove zapuščine, kar ne bi bilo znanega?

V glavnem je že vse napisano. Škoda je le, da niso poleg, ko so zakopali v kapelo to kroniko, nekatere matične knjige in nekaj cerkvenih kelihov dodali še ostale dokumente. Tako izgleda, so ob požigu velikega župnišča s kulturno dvorano v Škocjanu poleg instrumentov godbe na pihala zgoreli tudi drugi dokumenti. Med njimi so bili zagotovo »spomenice«, kot Jereb imenuje kronike kulturnega in prosvetnega društva, Marijine in Fantovske družbe. Jereb se v svoji kroniki sklicuje na te »spomenice«, le-teh pa ni. To bi bilo še ogromno bogastvo, ki so ga soustvarjali škocjanski predniki.

Če samo pogledamo delovanje izobraževalnega društva, ugotovimo, da so imeli razna predavanja od zgodovine do kmetovanja. Skoraj vsako nedeljo je bila polna dvorana.

Kolikor poznam iz starih fotografij, je župnišče stalo med sedanjim župniščem, ki je bila nekoč kaplanija, in cerkvijo.

Da. Med cerkvenim vhodom je bilo po zidavi nove cerkve zelo malo prostora - samo okoli dva metra.

Torej lahko predvidevamo, da je v tem župnišču zgorelo tudi še kaj drugega pomembnega?

Zagotovo so zgorele tri Metzingerjeve slike, verjetno pa tudi še kaj drugega.

Kakšen splošen oris bi lahko dali o župniku Jerebu?

Čušperska kapela, v kateri je župnik Jereb na stara leta vsak dan maševal.

SPODAJ: Škocjan kmalu po izgradnji nove cerkve.

Bil je otrok svojega časa, klasično izobražen, čeprav mu nemščina ni ležala. To se vidi po tem, ko je zaprosil cesarja Franca Jožefa za gradnjo cerkve in je dobil samo 200 kron, a mu je prošnjo prevedel takratni turjaški župnik Miško Horvat. Latinsko pa je znal kar dobro. Bil je naravno bister, pa ne v spekulativnem smislu, da bi se šel kakšno filozofijo, ampak »brihten« v praktičnosti in pragmatičnosti. Poleg tega je bil resnično duhoven, pošten, delaven, zagnan za božje kraljestvo. Vse, kar je delal, je delal Bogu v čast. Vse svoje sposobnosti, darove je uporabljal za to, da bi župniji nekaj dal. Bil je priljubljen med ljudmi, ki so ga obiskovali tudi še potem, ko ga je prizadela bolezen. Umrli je brez ficka. Ko je odšel iz Škocjana, ni vzel s seboj omembe vrednih stvari.

V imenu Grosupeljskih odmevov se vam zahvaljujem za to bogastvo, ki ste ga obelodanili, da bo imela javnost dostop do novih podatkov na lokalnem zgodovinskem kamnu v tem bogatem mozaiku!

Tečaj za lokalne turistične vodnike

Občina Grosuplje bo v marcu 2008 organizirala tečaj za pridobitev licence lokalnega turističnega vodnika. Tečaj je sestavljen iz teoretičnega dela in priprave seminarja (40 ur) ter praktični in teoretični preizkus znanja na terenu. Stroške tečaja sofinancira Občina Grosuplje, zato je prijavnina na udeležence 50,00 EUR in jo je potrebno nakazati na račun Občine Grosuplje najkasneje do začetka tečaja.

Cilj tečaja je spoznavanje in osvojitve zakonitosti sprejema, vodenja in oskrbe turistične skupine ter poglobiti znanje o občini Grosuplje in njenih zanimivostih. Tečaj je tudi dobra predpriprava za pridobitev državne licence za turističnega vodnika.

Pogoj za prijavo je končana najmanj srednješolska izobrazba in znanje vsaj enega tujega jezika na ravni srednje šole. Od kandidata pričakujemo široko razgledanost, urejenost, prijaznost in sposobnost prilagajanja.

Prijavnice in dodatne informacije dobite na Občini Grosuplje, Urad za gospodarstvo, družbene dejavnosti in finance, Taborska 2, Grosuplje. Telefon: 788 87 74. Prijave zbira do konca februarja 2008 oz. do zapolnitve prostih mest.

Vabljeni!

Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje
Grosuplje d.o.o.

⇒ PRI GRADNJI VAŠEGA NOVEGA ALI REKONSTRUKCIJI OBSTOJEČEGA OBJEKTA VAM NUDIMO:

- izdelavo »urbanističnega dela« posebnega dela projekta (lokacijska dokumentacija po starih predpisih),
- izdelavo projektne dokumentacije za vse vrste objektov,
- pridobitev gradbenega dovoljenja,
- izdelavo geodetskega posnetka in parcelacijo zemljišča.

⇒ ČE STE ETAŽNI LASTNIK V VEČSTANOVANJSKI HIŠI, NAS LAHKO NAJAMETE:

- za upravnika vaše hiše,
- za vpis etažne lastnine.

NAJDETE NAS
na Taborski cesti 3 v Grosupljem
in na telefonskih številkah
01 7810-320 ali 01 7810-329 ali 7810-333

Kaj smo počeli v uredništvu leta 2007?

Poročilo o delu uredniškega odbora in odgovornega urednika

V skladu s Statutom občine Grosuplje in Odlokom o ustanovitvi časopisa Grosupeljski odmevi št. 006 – 1 / 95 – 1, ki je bil sprejet v zadnji različici 30. oktobra 2002, smo o delu uredniškega odbora in urednika dolžni poročati občinskemu svetu.

Odgovorni urednik Grosupeljskih odmevov Jože Miklič

Vsebinski del časopisa:

Grosupeljski odmevi izhajajo kot lokalni časopis in so naslednik Naše skupnosti v bivši občini Grosuplje. Z novim imenom je prvič izšel spomladi 1995 in od tedaj izhaja redno kot mesečnik z dvema dvojnima številka na leto in posledično zaradi tega tudi z dvema mesečnima pavzama. Ciljna populacija so vsa gospodinjstva v občini ter vsi javni zavodi, društva in druge javne ustanove v občini.

Časopis Grosupeljski odmevi je v občini Grosuplje namenjen informativni, kulturni, izobraževalni in splošni družbeni vlogi, nekaj pa tudi znanstvenostrokovnim in raziskovalnim področjem. Po sklopih je skozi vse leto razdeljen približno takole: 35 % za splošnoinformativno, 25 % za kulturno, 5 % za znanstvenostrokovno, 10 % za raziskovalno in 15 % za izobraževalno področje ter 10 % za oglase.

V časopisu Grosupeljski odmevi programske vsebine uresničujemo v deležih po rubrikah, ki se skozi celo leto pojavljajo v posameznih številkah časopisa glede na pomen in potrebo, ko se določena kategorija »pojavi« v

občinskem prostoru (ali izven njega) in je zanimiva za občane, društva in ostale javne ustanove v občini. Večkrat na leto objavimo tudi teme o romski skupnosti, v poletnem času pa običajno tudi teme o slovenskih izseljencih.

Vseh pisnih prispevkov v preteklih 8 in 2 dvojnih številkah je bilo objavljenih 1133. Prispevki so zasnovani v različnih žanrih - največ je vesti in sporočil. Precej prispevkov je bilo opremljenih s fotografijami (skupaj 1546 fotografij), nekateri pomembnejši prispevki tudi s fotoreportažami (12 prispevkov), nekaj je mnenj in komentarjev (23), nekaj pa tudi samostojnih avtorskih kartografskih izdelkov (6).

Posebej smo v časopisu izpostavili delo občinskega sveta, njegovih odborov in komisij ter delo župana. V zvezi s tem smo poleg obravnav posameznih točk dnevnega reda pisali tudi o oblikovanju proračuna oziroma o porabi občinskega denarja. Precej podrobno smo pisali o prostorskih, komunalnih, prometnih, okoljevarstvenih in ekoloških problematikah. Vidno mesto v časopisu so zavzeli javni razpisi in pozivi, obvestila, vabila in druge informacije iz upravne enote, občinskih uradov in javnega komunalnega podjetja.

V letu 2007 smo objavili med drugimi pogovori pogovor z direktorjem Javnega komunalnega podjetja Grosuplje Tomažem Riglerjem (vse o delu podjetja), tri pogovore z županom Janezom Lesjakom (o gradnjah cest v občini in nove šole v Žalni, o komunalni infrastrukturi in ekološki problematiki v občini ter v dveh nadaljevanjih o prostorski problematiki v občini), z ministrom za okolje in prostor Janezom Podobnikom (krajinski park Radensko polje in poplavna območja v občini Grosuplje) ter državnim sekretarjem na ministrstvu za promet dr. Petrom Verličem (o cestah in železnicah v občini Grosuplje).

Precej prostora v uredništvu smo namenili kulturnim področjem, kot so odprte nove prostore (nova in prenovljena Mestna knjižnica Grosuplje), kiparskemu

simpoziju (Grosuplje – mesto kipov), jubilejem kulturnih ustanov in skupin (Orkester Glasbene šole Grosuplje, KUD Šmarje-Sap...), posameznikom (Goran Gluvič, Ivo Frbežar, Edo Žitnik, dr. Janko Jamnik...) izdaji knjig (Šmarska knjiga...), varovanju kulturne dediščine (cerkev v Škocjanu – v letu 2008 praznujemo 500 let krsta Primoža Trubarja v tej cerkvi...) in zgodovinskimi dogodki (turški vpadi). Za stalne rubrike na področju gledališčnih dejavnosti, pevskih zborov in glasbenih skupin, za razne delavnice, abonmaje in podobne kulturne dogodke pa koordinirano skrbijo za objavo tudi pri Zvezi kulturnih društev Grosuplje.

Kar nekaj strani v časopisu smo namenili strpnosti, še posebej do Romov in delu prostovoljcev ter javnih institucij, ki se ukvarjajo z njimi. Na to temo je civilna iniciativa mladih pripravila simpozij Romano čačipe – namišljene podobe. Na začetku poletja smo več strani namenili našim izseljencem. Poročali smo tudi o delu večine političnih strank, ki so dejavne v občinskem prostoru - predvsem o njihovih javnih tribunah, okroglih mizah in drugih javnih srečanjih (SLS, SD, LDS, N.Si).

Glasilo občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 1-2 / januar - februar 2007

Glasilo občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 3 / marec 2007

Glasilo občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 3 / marec 2007

Glasilo občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 3 / marec 2007

Glasilo občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 4 / april 2007

Glasilo občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 4 / april 2007

Poleg tega omogočamo s predhodnimi dogovori in pozivi objave prispevkov različnim javnim ustanovam: športnim, kulturnim, gasilskim, turističnim, humanitarnim, in drugim društvom, klubom, zvezam, veteranskih in drugih stanovskih organizacij. V časopis pišejo tudi iz šol, vrtcev, knjižnice, glasbene šole, zdravstvenega doma, centra za socialno delo, policijske postaje, doma starejših občanov, univerze za tretje življenjsko obdobje, župnij in krajevnih skupnosti. Z mladinsko tematiko se oglašajo skavti, taborniki in študentski klub. Občasno poleg pisem bralcev pošljejo različne avtorske in informativne prispevke tudi sami bralci Grosupeljskih odmevov.

Od oktobra do decembra smo objavili glasovnice in sodelovali pri oblikovanju projekta radia Zeleni val Kdo bo nosil zlati ključ Grosupljega.

Aprila je bila objavljena priloga Vetrnica, ki so jo pod mentorstvom novinarka Tadeje Anžlovar pripravili mladi novinarji iz občin Dobrepolje in Grosuplje. V dveh številkah smo posebej izpostavili prilogo Predsedniške volitve 2007, v kateri so bile objavljene vse informacije, ki nam jih je posredovala okrajna volilna komisija ter poziv uredništva volilnim štabom o pogojih objave njihovega volilnega gradiva. Na ta poziv so se odzvali trije volilni štabi predsedniških kandidatov za Mitjo Gasparija, Lojzeta Peterleta in Danila Türka. Po volitvah smo objavili tudi rezultate volitev po voliščih v občini Grosuplje.

V vsakem časopisu smo namenili tudi štiri strani za razvedrilo, v katerih so lažje križanke, uganke in kvizi, satira na različna aktualna ali pretekla javna dogajanja, fotografije in fotomontáže, šale v besedilih in ilustracijah ter rimah.

»Uresničevalci« programske zasnove:

Prispevke za objavo poleg članov uredniškega odbora pišejo tudi nekateri stalni sodelavci časopisa za različna področja kot so kultura, zdravstvo, šolstvo, otroško varstvo, sociala, dobrotelnost, kinologija, vreme, nekateri med njimi pa poskrbijo tudi za dodatne fotografije. To so: Alenka Adamič, Drago Samec, mag. Branka Škufca, Leopold Sever, Mojca Sajovic, Iztok Sinjur, v lanskem letu pa smo redno začeli sodelovati tudi z Gorazdom Hočevarjem iz Muljave in Heleno Miklič iz Malega Mlaččevega ter Jakobom Müllerjem in dr. Jožico Narat iz Grosupljea, ki sodelujeta občasno.

Da pa bi lažje prepoznali delo uredništva in stalnih sodelavcev, v prispevku KRATKA BIBLIOGRAFIJA STALNIH SODELAVCEV UREDNIŠTVA V LETU 2007 objavljamo le naslove njihovih prispevkov po posameznih temah/rubrikah.

Dodatne obrazložitve glede vsebine in objav:

Vsi ostali naključni in nenapovedani dopisovalci v KRATKO BIBLIOGRAFIJO GROSUPELJSKIH ODMEVOV 2007 niso vključeni. Prav tako v ta seznam niso vključene vse obvezne objave, pisma bralcev, odmevi in popravki, prispevki javnih institucij in »PR« prispevki podjetij in podjetnikov. Le-ti so bili objavljeni zaradi njihove informativnosti in aktualnosti na področju kulturnega, športnega, podjetniškega, krajevnega, literarnega ali kako drugače zanimivega značaja. Nekaj je bilo izrečenih tudi pripomb po telefonu ali osebno, vendar take objavimo le, če jih pobudniki zapišejo na papir in tudi podpišejo, pravne osebe pa dodajo tudi žig. O objavah le-teh se predhodno posvetujemo na sejah uredniškega odbora, za dokončno odločitev o objavi pa je pristojen odgovorni urednik.

Odgovorni urednik:

Delo odgovornega urednika je tudi v letu 2007 opravljal Jože Miklič. V letu 2007 je bil objavljen tudi razpis za odgovornega urednika. Na to mesto je bil ponovno imenovan Jože Miklič na seji Občinskega sveta Občine Grosuplje 4. julija 2007.

Uredniški odbor (UO):

Programsko zasnovu uresničujemo poleg odgovornega urednika še šestčlanski uredniški odbor, v katerem so poleg uveljavljene novinarke, profesorice slovenščine in magistre ekonomije, diplomiranega managerja ter zaposleni na področju vzgoje in šolstva tudi hkrati poznavalci več drugih različnih področij.

Uredniški odbor je deloval v »stari zasedbi« od sredine leta 2003 – Barbara Pance, Marija Samec, mag. Tatjana Jamnik Skubic, Janez Pintar, Vera Šparovec in Matjaž Trontelj. Po imenovanju odgovornega urednika za novi mandat ima le-ta nalogo, da predlaga na eni izmed naslednjih sej občinskega sveta v potrditev (nove) kandidate za uredniški odbor [Dokler le-ta še ni potrjen, opravlja delo uredniškega odbora stari odbor.]

Odgovorni urednik se je v posvetovanju z dosedanjimi člani uredniškega odbora odločil, da predlaga vse dosedanje člane tudi za nadaljnji mandat 2007 – 2011.

Uredniški odbor se je v lanskem letu srečal na 10 rednih sejah (9 v stari zasedbi in 1 v novi) pred tehnično pripravo časopisa. Seje je skliceval urednik prek elektronske pošte in jih tudi vodil po stalnem dnevnem redu. Vse seje so bile sklepčne. Vsi, ki so na katerikoli posamezni seji manjkali, so imeli opravičljive razloge, povprečna udeležba pa je bila nekaj nad 84 %.

Nova oblika, število strani časopisa in tisk:

V letu 2007 smo na začetku leta zamenjali obliko in format časopisa. Redesign je opravil profesionalni oblikovalec Miha Črtalič v sodelovanju z direktorjem tiskarne Partner graf d.o.o. Dragom Zakrajškom in menoj.

Časopis smo tudi letos tiskali v »varčevalni različici«, kar pomeni, da so ovitek z naslovnico in sredina s komercialni oglasi natisnjeni v barvah, vse ostale strani pa črnbelo. Priloge smo natisnili v izbranih temnejših barvah (kaselsko rjava, olivno zelena).

Skupaj je bilo natisnjenih 788 strani časopisa, od tega točno 100 v barvah.

Naklada časopisa:

Ker se v Grosuplje priseljujejo novi prebivalci, smo s poštnimi uradi, ki delujejo na območju občine Grosuplje, dogovorjeni, da nam za svoja območja sporočajo potrebe po številu izvodov časopisa. Tako smo januarja natisnili 6052 (lani 5822) izvodov, marca 6052, od aprila do septembra 6152 izvodov, oktobra 6165, novembra in decembra pa 6225.

vetrnica

priloga mladih
novinarjev

šteta 37-40

Glasilo predšolcev občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 4 / 1. April 2007

O komu/čemu pišemo?

Šmarska knjiga
Kratka predstavitev
posameznih prispevkov

stran 16

Zgodovinska knožna
zmaga strelcev v
1. državni ligi

stran 69

Grosupeljski

odmevi

Dr. Valentin Inzko, avstrijski veleposlanik obiskal občino Grosuplje

Na pobudo občinskega odbora za mednarodne odnose, ki ga vodi Zdenka Cerar (SDS) je občino Grosuplje v srečo, a spetla dopoldne, obiskal avstrijski veleposlanik v Republiki Sloveniji dr. Valentin Inzko.

Jula MARIČ

Dobrodružstvo v občinskih prostorih so dr. **Valentino Inzko** na viki četrti z leve) uradno **Janet Lesjak** (levo občinske Grosuplje), **Zdenka Cerar** (predsednica odbora za mednarodne odnose, predstavnica občinskega odbora LDS in občinskega svetnika), **Božidar Gabrijel** (lokalni svetnik in podžupan občinske Gruzije ter rajatelj Društva Istra Ljubljana Adamič), **Bojan Zupančič** (predsednik občinskega odbora SDS in občinski svetnik), **Irena Whence** (predsednica Nove generacije pri občinskem odboru SDS), **Jula Inzhar** (predsednik Občinske zbornice Grosuplje in občinski svetnik) in **August Gort** (grosupeljski podjetnik).

Načrtovanje in stranke

SERVIS IN PROJEKTA KOLES

super
ugodno
ceno
stanj modelov

SCHWINN
SCOTT USA

HH
GIBBER
TDS

YC
BI BIKES

SPRINTER

100% SLOVENSKO

Prilož. 19. Julijana

Julija
dnevni glasnik grozije

(VIRI BEO)

www.julija.si

PREVAJANJE
v 80 jezikov

SODNO OVRJENI
prevodi

mesec	število izvodov	strani	število člankov	število oglasov Adamič	število oglasov Miklič	število fotografij
januar-februar	6052	80	116	6	29	143
marec	6052	80	108	7	33	136
april	6152	76	109	10	19	145
maj	6152	72	110	8	19	121
junij	6152	80	108	8	16	147
Julij	6152	80	107	8	16	166
avgust-september	6152	80	122	8	28	174
oktober	6165	80	120	8	20	169
november	6225	80	123	/	32	198
december	6225	80	110	/	30	147
SKUPAJ	61479	788	1133	63	242	1546
povprečno	6148	79	96	8	24	155

➤ Poleg vseh gospodinjstev v občini prejme Občina za svoje potrebe 40 izvodov, od tega časopis pošilja 14 naslovnikom po predloženem seznamu, Dom starejših občanov prejema 10 izvodov, 16 izvodov je potrebno oddati v arhiv Narodne in univerzitetne knjižnice v Ljubljani, 10 izvodov pa prejema urednik za pošiljanje časopisa po pošti predvsem zainteresiranim za oglaševanje v časopisu, nekaj pa tudi posebnim dopisovalcem izven občine ali kot darilo ob posebnih srečanjih.

Tajniška opravila:

V delovodnik je bilo v letu 2007 vpisanih 852 (lani 350) zadev. Po oceni je do takega povečanja poleg povečane politične

dejavnosti v zvezi z volitvami predsednika republike bilo tudi izredno živahno leto glede samih dejavnosti različnih lokalnih dejavnikov - od društev, strank pa do posameznikov. K temu je nedvomno svoj delež prispevalo tudi imenovanje odgovornega urednika ter uredniškega odbora.

Vse arhivirano in zavedeno gradivo v delovodnik je pripravljeno na vpogled.

Finančno poročilo:

Posebnih finančnih podatkov z Občine za leto 2007 (še) nismo prejeli, zato menim, da je bilo ob sprejetju zaključnega računa tudi javno pojasnjena vsa finančna tematika, ki se dotika časopisa Grosupeljski odmevi.

Kljub temu pa vsa leta vzporedno vodimo pregled finančnih tokov v zvezi s časopisom, struktura na prihodkovni kot tudi na odhodkovni strani pa se ni bistveno spremenila glede na predhodna leta. Edina pomembnejša sprememba pa je bila uspešna prijava na sredstva, ki jih Ministrstvo za kulturo namenja za pluralizacijo medijev, za katero je bilo kar nekaj zahtevnega dela skupaj s tajništvom in financami na Občini. Odobrenih in nakazanih v proračun občine iz tega naslova je bilo 25.000 €, kar pomeni, da je bilo toliko manj potrebnih sredstev neposredno »iz občinske blagajne«.

Druga opravila:

Poleg rednega dela za neposredno izvajanje časopisa je bilo opravljenih vrsta del. Opravljene so bile različne pisne in ustne obrazložitve, postavljena vprašanja

in odgovori na zastavljena vprašanja, oblikovanje pobud, vračanje dokumentov, fotografij in drugih naročenih materialov za vračanje, česar ne vpisujemo v delovodnik.

Pomembno!

Vsa gospodinjstva v občini, ki morebiti ne prejmejo časopisa, naprošamo, da nam pisno sporočijo, v katerem mesecu časopisa niso prejeli.

V uredništvu Grosupeljskih odmevov ostajamo odprti za različne svetovnonazorske in politične poglede posameznikov in sredin. Prizadevamo pa si, da bi se izognili prispevkom in informacijam, ki vnašajo med ljudi anarhijo, ničejanstvo, apatijo in druge slabe vplive, ki jih, žal, nekateri občasno poizkušajo vnašati. Poizkušamo se izogibati tudi enostranskim »pozitivnim« PR notranjim informacijam, ki ne dajejo realne slike o posameznikih ali sredinah.

Za vse podrobnejše informacije se obrnite na javno objavljene telefonske, elektronske oziroma domače naslove ali na katerega od članov uredniškega odbora!

Še naprej si v uredništvu Grosupeljskih odmevov želimo dejavnega sodelovanja! Za prijazno Grosuplje!

Odgovorni urednik Jože Miklič

P.S. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki ste nam na moj osebni naslov ali uredništvo ob božično-novoletnih poslali številna voščila.

Kratka bibliografija stalnih sodelavcev uredništva v letu 2007

K poročilu o vsebini Grosupeljskih odmevov v letu 2007

Odgovorni urednik Jože Miklič

Namesto uvoda – Korak za Grosupeljske odmeve

(Pišejo: odgovorni urednik ali član uredniškega odbora o aktualni mesečni temi.)

Jože Miklič: Kaj smo počeli v uredništvu leta 2006?; Kratka bibliografija stalnih sodelavcev uredništva v letu 2006; Kako naprej?; Leto 2006 skozi prizmo Grosupeljskih odmevov, O novem imenovanju »starega« urednika Grosupeljskih odmevov; Iz osnovne vsebinske in uredniške zasnove (tri je prispevki); Uredniški odbor (ponovno) imenovan!

Občinski svet in odbori

(Poročila s sej občinskega sveta ter nekaterih zanimivejših sej posameznih odborov in komisij, povzetki iz gradiv za seje, sporočila predsednikov odborov in komisij.)

Jože Miklič:

Januar-februar: Umaknjene točke z dnevnega reda, Grosupeljski skavti so prinesli luč miru županu in občinskim svetnikom, Potrditev mandata Sonji Boh, Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o ureditvenem načrtu Komunalna deponija Špaja dolina, Irena Kogovšek ponovno imenovana za ravnateljico Osnovne šole Brinje Grosuplje, Začasno financiranje Občine Grosuplje za prvo trimesečje, Zvišanje cene komunalnega prispevka, Nadomestilo za stavbno zemljišče dražje za 2,62 %, Imenovanje občinskih odborov in komisij, Informacije, pobude in vprašanja svetnikov – ter odgovori.

Marec: Obratovanje gostinskih lokalov po novem odloku; Kdaj kaj novega v upravnem trikotniku?; Zadrževalnik Bičje; Sprejemanje osnutka proračuna za leti 2007 in 2008; Spremembe v TOC III, Informacije, pobude in vprašanja svetnikov – ter odgovori; Korak za Radensko polje; Spremembe Statuta Občine Grosuplje še ni.

April: O amandmajih pri sprejemanju proračuna za leto 2007 in 2008; Informacije, pobude in vprašanja občinskih svetnikov – ter odgovori.

Maj: Namesto postopka za cesto v Sončne dvore in Sela le informacija o grosupeljski cestni problematiki; Iz dnevnega reda izločili tudi prečiščeno besedilo; Odbor za

kmetijstvo je imenovan; Soglasje h gradnji upravno poslovne stavbe Družbeni dom; Mnenja trem kandidatom za ravnatelje javnih zavodov; Soglasje k višini cene socialno varstvene storitve pomoč družini na domu; Informacije, pobude in vprašanja svetnikov – ter odgovori.

Junij: Začetek postopka državnega lokacijskega načrta za nadvoz Sever; Kdo naj kaj umakne?; Informacije, pobude in vprašanja svetnikov – ter odgovori; Nagrada in priznana Občine Grosuplje za leto 2007.

Julij: 10. redno sejo Občinskega sveta vodil podžupan Božidar Gabrijel; Joško Tominec novi član nadzornega odbora; Osnutek sklepa za ustanovitev odbora za spremljanje položaja romske skupnosti še čaka...; Oprostitev plačila nadomestila za kablovode na Hudo Polico; Novi način dodeljevanja proračunskih sredstev za malo gospodarstvo; O zaključnem računu na naslednji seji?; TOC III sprejet v osnutku, predlog pa še čaka; Semaforizacija dveh prehodov na Ljubljanski cesti v Grosupljem; Občinski lokacijski odlok Šmarje – Sap; O vpisu otrok v vrtec in podražitvah vrtca; Pravilnik za dodeljevanje proračunskih sredstev tudi za kmetijstvo; Novi Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu; Mnenje k oblikovanju pokrajin »14 glasov za 14 pokrajin!«; Informacije, pobude in vprašanja svetnikov – ter odgovori.

Oktober: Rebalans proračuna za leto 2007 in 2008; Zaključni račun proračuna Občine Grosuplje za leto 2006; Pomoč prizadetim v poplavih; Odstop člana občinskega sveta; Nadzor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje; Odmera komunalnega prispevka na rešet; Turistično oskrbovalni center III spremljen; Darko Starc kandidat za člana Državnega sveta; Kdaj proglašitev škocjanske cerkve za spomenik 1. reda?; Informacije, pobude in vprašanja svetnikov. November: Dejan Stančević nadomestni član občinskega sveta; Popravljeni trije pravilniki; Spremembe pravilnika o sofinanciranju športa; Sklep o imenovanju sveta za Radensko polje; Formalna vključitev nove občine Dragomer v Ljubljansko urbano regijo; Informacije, pobude in vprašanja svetnikov – ter odgovori; Koliko denarja bo v proračunu naslednji dve leti?; Nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča povišano v skladu z rastjo življenjskih potrebščin; Tudi stroški opremljanja stavbnega zemljišča

povišani za rast cen življenjskih stroškov; Bo dnevni red sej sveta spremenjen?; Sklep o odprodaji delnic SKB banke; Dopolnitev PUP-ov z novimi vodovodi; »Predčasno« spreminjanje namenske rabe zemljišč za pozidavo – odslej 2000 €.

Prostor; Infrastruktura; Komunalna in ekologija; Varstvo narave

(Prispevkio javnih razpravah in razgrnitvah ter sprejemanju prostorskih aktov in ob posameznih gradnjah raznih javnih cest in drugih linijskih objektov, pobude in mnenja prebivalcev, podjetnikov, sporočila občinskih uradov in izvajalcev v zvezi z načrti, gradnjami in, rekonstrukcijami. Na področju komunale, ekologije in varstva narave pa sporočila in prispevke poleg stalnih sodelavcev časopisa pišejo tudi Javno komunalno podjetje Grosuplje, pristojni občinski uradi, Inštitut za fizikalno biologijo, komunalni inšpektor ter društva in posamezniki.)

Gorazd Hočevnar: Obvoznica Škofljica – Lavrica.

Jože Miklič: Preureditev železniškega prehoda čez Cesto na Krko; Predstavitev generalne grosupeljske cestne problematike, Minister Janez Podobnik na Radenskem polju.

Predsedniške volitve 2007
volilna priloga
štev. 4-7

Glasilo občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 8 - 9 / avgust - september 2007

O komu/čemu pišemo?
O aktualni gradnji cest in nove šole v žalni

Edo Gorlič iz št. Jurija: Lokostrelec svetovnega formata
Nadaljevanje na strani 20

Skavti so praznovali 100 let, se zabavali v blatu, prelevili v gusarje in se potepali po Bosni.
100 kitar, 1000 žlic in 10000 obljub

Letos je za skavte poseben leto. Že dolgo smo pričakovali 100. rojstni dan in 1. avgusta je res nastopil. To je dan, ko smo skavti po celotni svetu praznovali 100-letnico ustanovitve. Skavtstvo se je začelo, ko se je Robert Baden Powell - ustanovitelj 2. svetovne vojne doživel prvi odpravi kobarci na vrh Braemosa (1. 8. 1907).

PREVIS IN PRILAGA KOLJA SCHWABER
super opredeljeno
CAMP
družinski modelov
YC
BIKES
printer

Vaša stara znanaka
VINSKA KLET TRŠT
na Občinski v Grosupljem
(NASPROTI TRINIKU)
Sposabam vam dati eno
vino, ki ga nima noben drug.
REPOŠK.
ki bo kmalu v
vaši vinski kleti.

Marija Samec: Povezovanje zavarovanih območij – iskanje razvojnih priložnosti znotraj območij zavarovanja.

Mag. Tatjana Jamnik Skubic: Poslovilni objekt na pokopališču Resje odprt.

Strani za politiko

(Sporočila in izjave za javnost političnih strank, poročanje o njihovem delu, poročila po volitvah in referendumih.)

Tanja Kenig: Obramba domovine in vloga predsednika države kot vrhovnega poveljnika oboroženih sil (poročilo o predvolilni kampanji LDS).

Jože Miklič: Z jasno usmeritvijo in cilji lahko dosežemo več (pogovor s predsednikom občinskega odbora SLS). V zdravstvu se uspešnost ne meri z dobičkom, ampak z zdravjem ljudi (javna tribuna SD); Nakup oklepnikov – posel ali večja varnost? (javna tribuna LDS in SD); Dr. Valentin Inzko, avstrijski veleposlanik obiskal občino Grosuplje; Nova generacija in OO SLS na Kuclju; O uspehih in aktualnih političnih vprašanjih (16. Tabor SLS); »Kjer je volja...« (Pogovor z Janezom Kozlevčarjem, predsednikom OO N.Si).

Matjaž Trontelj: Podelitev priznanj številčnejšim slovenskim družinam 2006, Korenine večstrankarstva in SLS pred 1. svetovno vojno, Delo prometnega ministrstva, Javna razprava o dvigu rodnosti (dva prispevka).

Iz naših krajev

(Informacije o dogodkih iz krajevnih skupnostih in posameznih krajev.)

Jože Miklič: »Grosuplje – kdo bo tebe ljubil?« (razgovor predstavnikov Grosupljega z županom).

Marija Samec: 17. pohod na Magdalensko goro.

Leopold Sever: Srečanje novodobnih Gradiščarjev.

Gasilci; Društva, klubi, zveze

(Prispevki o občnih zbiorih, pomembnejših sestankih, akcijah, proslavah in drugih dogodkih in prireditvah v gasilskih, turističnih, športnih, skavtskih, taborniških društvih in klubov veteranov vojne za Slovenijo, borcev NOB, ter ostalih klubih, društvih in njihovih zvezah in združenjih.)

Helena Miklič: Preko 700 gasilcev na medobčinskem tekmovanju.

Jože Miklič: »Sv. Florjan, zavetnik naš si.«; Statusna vprašanja veteranov vojne za Slovenijo; Srečanje Društva poslovnih žensk Slovenije – F.A.M.; Pod 80-letno krošnjo gatiškega gasilskega društva; Šmarski gasilci uspešno zaključili gradnjo prizidka h gasilskemu domu; »Pod polstoletno lipo« (50 let PGD Čušperk in razvitje prapora); 80 let PGD Luče – Pomen gasilstva na vasi je mnogo širši od njegove osnovne dejavnosti; 9. gasilsko tekmovanje za pokal Tabor; Razvitje prapora in 70 let PGD Veliko Mlačev; »Slovo poletju, pozdrav jeseni« (turistična prireditev v Šmarju-Sap); Veterani seznanjeni z načini poplavljanja Slovenske vojske; Jubilejna 10. razstava Društva ljubiteljev rejcev malih živali.

Barbara Pance: Grosupeljski gasilci napadali občinsko stavbo.

Marija Samec: Spet vandali v Županovi jami, Sončni pohod do Županove jame; 14. Zlata jesen.

Med ljudmi

(Razni dogodki, kot so visoka starost, zlate poroke, zgledni načini življenja ali o preizkušnjah nekaterih naših občanov, zahvale ob nesrečah, dogodki in življenje v Domu starejših občanov, dejavnosti Univerze za tretje življenjsko obdobje, srečanja sošolcev po več letih.)

Alenka Adamič: Vera in Polde Kadunc 60 let z roko v roki v sončnih in senčnih dneh, Njenih 100 let; »Aven chavora! – pridite, otroci!«; Biti zelen ne pomeni biti nekoristen! ali učenec v vlogi učitelja; Otroci imajo lahko topel dom tudi v rejniški družini.

Jože Miklič: Kdo bo nosil Zlati ključ Grosupljega; Kresovanje pod Boštanjem; Argentinski Slovenci in drugi spet obiskali Slovenijo; Fotorazstava Univerze za tretje življenjsko obdobje; 50 let skupnega življenja Ivanke in Cirila Krištof; Martinovanje in dan odprtih vrat; O ustanavljanju krajinskega parka Radensko polje.

Marija Samec: Romano čačipe – namišljene podobe; »Tretja univerza« v Novem mestu in Beli krajini; Razstava Likovnega študijskega krožka pri Univerzi za tretje življenjsko obdobje Grosuplje.

Matjaž Trontelj: Devetdeset častitljivih let Omahnove mame iz Grosupljega.

Razvoj; Podjetništvo; Kmetijstvo; Gospodarstvo; Ekonomija; Zakonodaja; Vreme; Aktualno; Komentiramo

(Strokovni in raziskovalni članki, komentarji, predstavitev, nasveti, razvojni programi v občini in v povezavi s sosednjimi občinami ali v regiji, inovacije posameznikov in podjetij, predstavitev novih programov.)

Jože Miklič: Je bila to posrečena odločitev? (Proslava dneva samostojnosti in enotnosti v Grosupljem 23. 12. 2006); Čudno vreme in ljudje; Kdo je največji morilec?; Regionalizacija Slovenije; »Zakaj smo se pa mi boril?«; Žal, nesreča nikoli ne počiva; Kako smo praznovali dan državnosti?; Podelitev občinske nagrade in priznanj; Dopolnitev članka Žal, nesreča nikoli ne počiva; Grosupeljski gasilci v pomoč Železnikom; Ali potrebujemo gasilce ali ne?; Sejem Sodobna obramba; O razpravi in glasovanju o uredniškem odboru in kaj pravi zakonodaja o tem; Obisk govedorejcev na družinski kmetiji Antona Permeta.

Jakob Müller: Lepote in pomote; Miška in mamuti; Romano čačipe; Roški zmagovalci; Osnovna šola: kvaliteta in monopol.

Janez Pintar: Jõežek Zagraški ostaja motor Grosupeljskih odmevov; Lažje je luknje najti, kot jih zašiti.

Marija Samec: Kozmetika Masiki v Hotelu Kongo; Iz preteklosti v prihodnost in biti zraven kot članica uredniškega odbora Grosupeljskih odmevov..

Iztok Sinjur: Vreme v Grosupljem (10 prispevkov).

Mag. Tatjana Jamnik Skubic: Otvoritev prodajnega salona za vozila BMW; Dohodnina po starem, dohodnina po novem (2 prispevka); O mojem delu v uredništvu.

Glasilo občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 36 / oktober 2007

Glasilo občine Grosuplje - letnik XXXIII - številka 37 / julij 2007

Matjaž Trontelj: Obnovljivi viri energije; Ob zaključku še enega mandata.

Pogovori

(z znanimi in manj znanimi ljudmi, ob praznovanjih jubilejev, prejemu priznanj in nagrad...)

Alenka Adamič: Lučka Koščak: Mir, ki ga iščemo zunaj, je v nas samih; Jože Trontelj, človek ustvarjalnih idej; Ana Podvršič: »Novim dogajanjem naproti!«; Franc Mlakar – Beg v življenje.

Jože Miklič: Naša prihodnost je čisto okolje (pogovor z direktorjem JKP Grosuplje); Košarkarski klub Grosuplje – 10 let (pogovor z Božidarjem Gabrijelom); Marjan Podobnik o aktualni politiki, Piranskem zalivu in še čem; Uradno odprtje novih prostorov stranke (SD); Dodatno vprašanje ministru za okolje in prostor; O aktualni gradnji cest in nove šole v Žalni – pogovor z županom Janezom Lesjakom; Predstavitev dveh novih ravnateljic (Janja Zupančič /OŠ LA Grosuplje, Majda Fajdiga/Vrtec Kekec); O cestah in železnicah (pogovor z državnim sekretarjem dr. Petrom Verličem); O vodovodu, kanalizacijah in čistilnih napravah – pogovor z županom Janezom Lesjakom; Prostorska problematika v občini Grosuplje – pogovor z županom Janezom Lesjakom / 2 dela, Velika udeležba mladih na gasilskem orientacijskem pohodu in kvizu – pogovor z Božom Perkom, Kogast Grosuplje d.d. tretjič zapored dobil priznanje za inovacijo (pogovor s Tomažem Grudnom); Naš občan doc. dr. Janko Jamnik prejemnik Zoisovega priznanja; Kaj pravi direktor Kmetijske zadruge Slovenska Bistrica Janez Gumzej?

Marija Samec: Pisatelj Goran Gluvič je srečal Abrahama – Vsak si mora odpreti svoja vrata v svet literature; Od začetkov Pihalnega orkestra Glasbene šole Grosuplje je minilo že 20 let; Basbaritonist Marcos Fink, naš občan, poje po svetu in doma.

Kultura

(Poročila o kulturnih dogodkih, simpozijih, predstavitev kulturnih delavcev in umetnikov, njihovih izdelkov, objava kulturnega koledarja, članki o zgodovini, kulturni dediščini in njenem varovanju, o ljudskih običajih...)

Alenka Adamič: Bil je lep dan in še lepši večer; Renata Anžič Trtnik – Pravljice za otroke in odrasle.

Jože Miklič: Ob slovenskem kulturnem prazniku o denarju; Turški vpadi na slovensko ozemlje (3 nadaljevanja v letu 2007, v prejšnjih številkah še 8); Brez Grosupeljčanov ne gre; Ansambel Šrangarji; Odprta Mestna knjižnica Grosuplje; Jurčičeva priznanja; Edvard Žitnik prejel Jurčičevo nagrado; Nekoč harmonikar, zdaj izdelovalec harmonik; Šmarska knjiga; Razstava KUD Šmarje – Sap o preteklem 60 letnem delu; »Kikle

so u luftu ble, tresle so se hlače...«; Stati inu obstati v Škocjanu; Uigrani – že 20 let; Kiparski simpozij in kiparske delavnice; Festival Krka – tretjič; Slavnostni koncert Moškega pevskega zbora Grosuplje.

Marija Samec: Pripovedi iz Grosupljega in okolice (7 delov); Slavko Zaviršek: Nova setev; Karolina Zakrajšek: Rože iz njegove dlani; Božično-novoletni koncert Glasbene šole Grosuplje, Novosti iz domoznanske zbirke (4 deli); Luka Gluvič in njegov filmski prvenec Ujeti zajca; Novoletni operni koncert; Nova knjiga o Šmarju; Predstavniki PEN klubov Evrope v novih prostorih knjižnice Grosuplje; Literarni večer šmarskih pesnikov; Gledališki večer v Šmarju – Sapu; Grosuplje – mesto kipov?; Razstava grosupeljskih klekljarič v Mestni knjižnici Grosuplje; Pesem.si 07; Antikvariat knjig v Grosuplju? – Zakaj pa ne!; Kipar Jože Trontelj in vojvodinja Virida Visconti – Gospa s Pristave; Ivo Frbežar iz Makedonije in Bolgarije kot akademik – z dvema nagradama; Koncert MPZ Šmarje – Sap ob 60 letnici svojega delovanja; Medana pred Medano – Dnevi poezije in vina; Tabor Čerovo je poživila glasba; Lep dani kliče z Željkom Kozincem in Bogi Pretnar v Mestni knjižnici Grosuplje; Težave s hrbtenico; Zrnca peska – literarni večer poezije Dragice Novak Štokelj in Nika Brumna v Mestni knjižnici Grosuplje; Arhitektura besede – pišemo s Plečnikom; Knjižnične novosti založbe Mondena; Pesnik je vrtnar tišine – Boris A. Novak v Mestni knjižnici Grosuplje; Berta Golob v grosupeljski knjižnici; Vzganjanje pogleda – filmska šola; Dotik modrine Joanne Zajac – Slapničar; Slikarka Ljudmila Šuklje tudi kipari.

Jakob Müller: Narečni klub Grosuplje. Dr. Jožica Narat: Drago Samec, dobitnik Čopove diplome za leto 2007. Drago Samec: Konjeniški klub Grosuplje je svojo 50-letnico delovanja zaznamoval tudi s knjigo.

Mag. Tatjana Jamnik Skubic: Območna revija odraslih zborov in skupin je bila dinamična in zanimiva; Uspešno že 45 let. Matjaž Trontelj: Plečnikov parlament – dom slovenske državnosti.

Iz župnij, za duhovnost

(Vera, posebni dogodki iz življenja Cerkve, razmišljanja)

Alenka Adamič: Kako so grosupeljski mladi »preklopili sanje na dejanje«; Kopanjski verniki svojemu župniku Jožetu Glasu v zahvalo; Narod brez zgodovine je kot ptica brez enega krila.

Jože Miklič: Leto Svetega pisma, Trpljenje – upanje – rojstvo, O Rafaelovi družbi, »Na začetku je bila Beseda...«; Služiti Bogu in ljudem (Zlata maša prelata dr. Franceta Oražma); »To je dan, ki ga je naredil Gospod...«; Blagoslov prenovljene kapelice v Lučah; Hvaležni zakonski jubilarji; Zakaj Trpljenje?; Z roko v roki.

Marija Samec: 60 let v Božjem vinogradu (biserna maša lazarista Toneza Zrnca); Ob stoletnici škocjanske cerkve; Janez Jereb: Kako sem zidal škocjansko cerkev. Vera Šparovec: Pridi, beri in živi!

Mladi upi

(Rubrika, v katero poleg stalnih sodelavcev pišejo mladi in njihovi vzgojitelji oziroma učitelji od vrtcev, osnovne šole do konca študentskih let, Študentskega kluba GROŠ, pišejo pa jih tudi različni avtorji o temah, kot so na primer nasilje nad mladimi, droge, osamosvajanje...)

Alenka Adamič: Ana, Klemen in Tilen ponovno zmagali; Ana, Klemen in Tilen zmagali v finalu Malih sivih celic.

Jože Miklič: Božično-novoletni bazar na Polici.

Janez Pintar: Šmarska Pika praznuje 30-letnico delovanja.

Mag. Branka Škufca: Novoletna prireditev v Osnovni šoli Št. Jurij, Majhen sem, a znam...; Lutke iz domače delavnice;

Zdravje

(O zdravstvu in zdravilstvu, zdravem življenju, prehranjevanju, sporočila javnega zdravstvenega doma in drugih javnih ustanov s področja zdravstva.)

Mojca Sajovic: Joga – modna muha ali način življenja; Depresija – grožnja sodobnega človeka; Spomladanski preizkus – test hoje; Reiki – univerzalno življenjsko energijo lahko posredujemo; Zdravilni izvlečki iz gob na osnovi tradicionalne kitajske medicine; Ko potrkajo na vrata zrela leta; Kaj prinaša zakonska ureditev zdravilstva v Sloveniji?; Po nasvet za zdravo življenje je včasih potrebno stopiti le do sosednjega dvorišča; Bi zmogli brez cigarete?

Matjaž Trontelj: 5. konferenca slovenskih zdravnikov iz sveta in Slovenije; Pravice bolnih otrok in mladostnikov v Sloveniji.

O komu/čemu pišemo?

Ob stoletnici škocjanske cerkve

Državni prvaki v sledenju

Velika udeležba mladih na gasilskem orientacijskem pohodu in kvizu

Na stiti se čisti kmetijsko družino

Vale stala znanja

SKL servis

HH BIALES

printex

DNEVI LASKEGA RIZLINGA

VINSKA KLET TRŠT

na Občinskih in v Grosupljem

INSPIRACIJA TRŠT

VAJABNA NAJEMNA

predaja in akcija vina

LAŠKI RIZLING.

Plačal q litre,

dobiti jih s.

Sociala; Dobrodelnost; Varstvo občanov; Zaposlovanje

(Delo socialnih ustanov, kot na primer Društvo Sožitje, Centra za socialno delo, prostovoljcev v Rdečem križu, Karitasu, Unicefu in drugih ustanovah, izobraževanje Romov, rejništvo... Akcije Rdečega križa, Karitas, Rotary kluba, Rotaracta in drugih dobrodelnih skupin občanov ali posameznikov. Prispevki z nasveti policije, sveta za preventivo... in občanov, ki se ukvarjajo z varovanjem življenja in premoženja. Občasna sporočila Zavoda za zaposlovanje, oglasi o zaposlitvah.)

Alenka Adamič: Zelena luč za krizni center na Brvacah; Vesna Bančič: Življenje v Gani mi je dalo veliko dragocenih izkušenj; Palčica; Hiša zavetja Palčica je pravi dom. Helena Miklič: Dobrodelni ples ob noči časovnic Rotaract kluba Grosuplje.

Jože Miklič: »Ljubezenska zgodba iz zelenjavnega vrta«; Prednovoletno srečanje v Društvu Sožitje; »Bog plačaj vsako vaše dobro delo!«; Pomagajte žrtvam poplavl! Priznanja civilne zaščite.

Iztok Sinjur: Rotary klub Grosuplje pomagal družini.

Mag. Branka Škufca: Dobrodelni koncert Marjana Novine in prireditve ob materinskem dnevu v OPŠ Št. Jurij; Charter Rotaract kluba Grosuplje; Skupščina Rotary kluba Grosuplje je za novega predsednika izvolila Borisa Peterko.; Prva regionalna konferenca v letu 2007/08 in palačinka party; Ustvarjalne delavnice v hiši zavetja Palčica.

Matjaž Trontelj: Razdeljevanje pomoči v hrani najbolj ogroženim v Sloveniji tudi v letošnjem letu.

V spomin

(Zahvale ob smrti in v spomin posredujejo svojci umrlih, v spomin raznim umrlim javnim osebnostim pa poskrbimo v uredništvu.)

Jože Miklič: Župniku Viktorju Pristovu v spomin; Božjo voljo spolnjevati! (Nadškofu dr. Šuštarju v spomin); V spomin Dušanu Mazaju; V spomin pozabljenim mrtvim in zamolčanim žrtvam.

Jakob Muller: Najvišji in najnižji (V spomin nadškofu dr. Šuštarju).

Marija Samec: Janez Lesjak st. – Ob slovesu.

Zanimivosti

(Potopisi, posebni dogodki, kot so na primer predstavitve glasbenikov in skupin zabavne in druge popularne glasbe, lepota tekmovanja in druge show prireditve, dogajanje v nedavni preteklosti, sodelovanje z ostalimi mediji, še posebej z radijem Zeleni val in TV Grosuplje.)

Jože Miklič: Silvestrovanje na prostem; O dveh grosupeljskih salamiadah; Zapiski z roba (zadnje nadaljevanje).

Barbara Pance: Miss Konga je Tina Kuhelj.

Marija Samec: Mag. Breda Škrjanec v Indiji;

Pohod po Radenskem polju;

Drago Samec: Ko je bila železniška postaja v Grosupljem še mlada;

Leopold Sever: Vaška lipa v Malih Lipljenih; Klena generacija Malolipenčank; Novo nahajališče fosilnih školjk megalodontid; 51. Državno tekmovanje v oranju; Gobarji so razstavljali v Hočevju;

Mag. Branka Škufca: Potepanje po Kitajski (trije prispevki); Diapozitivi g. Toneta Zrnca so nas ponesli v Kanado.

Kinološki kotiček, Za ljubitelje živali

(Vse o psih in za sožitje s človekom, sporočila veterinarske inšpekcije in veterinarskih služb.)

Mojca Sajovic: Novice in zanimivosti iz pasjega sveta; Človek in pes – prijatelj v športu; Zelišča v službi živali; Prehrana psov – večno aktualna tema; Poletne pasti, ki prežijo na pse; Displazija kolčnega sklepa – specifična težava velikih pasem psov; Samo še govoriti ne zna...; Ubogam na »prvi klik«!; Državni prvaki v sledenju; Kinološko društvo Grosuplje je zaključilo pouk v mali šoli; Najboljši človekov štirinožni prijatelj ni stol – ampak pes!

Šport

(Prispevki o delu raznih športnih društev, klubov, zveze in posameznikov, o posameznih tekmah in drugih dogodkih s poudarkom na množičnem športu in rekreaciji.)

Jože Miklič: Gimnastične zvezde; Najbolj uspešni športniki v občini Grosuplje in v ljubljanski regiji; »Po klančku gor, po

klančku dom...«; Žegnanje, smučarski skoki in nov kombi v Čušperku; Lokostrelec svetovnega formata Edo Goršič iz Št. Jurija; Zaključek akcije K Martinet' na klobaso 2007.

Smeš je pol zdravja; Za he/he/he!

(Humor, satira, glose ob aktualnih dogodkih, risane smešnice, lažje križanke, fotografije in fotomontaže.)

Leopold Sever: (10 prilog).

Jože Miklič: (10 prilog).

Fotoreportaže; Kartografski prikazi

Jože Miklič: Velikonočni sejem na Grajskem vrtu pod gradom Boštanj; Razstava velikonočnih dobrot; Grosupeljska cestna problematika; »Kikle so u luftu ble, tresle so se hlače...«; Členitev Slovenije na 14. regij; Romano čačipe – namišljene podobe; Uigrani – že 20 let; Velika kombinirana gasilska vaja v Zagradcu pri Grosupljem; Adventna srečanja.

Mag. Tatjana Jamnik Skubic: Območna revija odraslih zborov in skupin je bila dinamična in zanimiva.

Različne priloge

(Ob krajevnih, lokalnih, predsedniških in državnozborskih volitvah ter ob referendumih, v katerih objavljamo sporočila upravne enote, občine, volilnih komisij, dogajanjih v predvolilnih kampanjah in neposredno oglaševanje političnih strank v skladu s sklepom ustanovitelja časopisa.)

Jože Miklič: Grosupeljski odmevi v predvolilni kampanji za predsednika republike; (priloga Predsedniške volitve 2007);

Janez Pintar: Rezultati volitev predsednika republike 21. 10. 2007 – 1. krog; Volitve predsednika republike 11. 11. 2007 – 2. krog; Referendum zavarovalnice 11. 11. 2007;

Vetrnica

(Vsakoletna priloga, ki jo koncem marca ustvarjajo v spomin na Louisa Adamiča mladi novinarji iz višjih razredov grosupeljskih osnovnih šol pod mentorskim vodstvom.)

Obvestila - Vabila - Javni razpisi; Iz pisarn; Oglasi

Jože Miklič: O priznanju občini Grosuplje; (Ostale prispevke so v objavo posredovali Občina in druge javne ustanove vključno z Upravno enoto, inšpekcijskimi službami in ministrstvi ter druga sporočila civilnih društev in združenj; Tržno oglaševanje.)

Odlok o programu opremljanja za obstoječo komunalno opremo in merilih za odmero komunalnega prispevka za območje občine Grosuplje

13. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje – 19. decembra 2007

Jože Miklič

Vodja urada za komunalno infrastrukturo **Jože Miklavčič**: Glede na to, da je bilo na predhodni seji občinskega sveta kar precej pripomb, so ga precej dopolnili in posodobili.

Dušan Hočevar (SDS), predsednik Odbora za prostor, komunalno infrastrukturo in ekologijo, je dejal, da je odbor točko obravnaval in jo potrdil s 3 glasovi ZA.

V razpravi je nato Hočevar dejal, da je po njegovi oceni povečanje komunalnega prispevka po krajih in vaseh še vedno previsoko. Dejal je tudi, da smo po obstoječem Odloku, ko je bil določen komunalni prispevek v neki višini, v kateri je bilo nanizanih veliko postavk, ki so se nanašale na določen objekt v določenem kraju, odštevale, npr. minus javna razsvetljava, minus kabelska TV itd., praviloma prišli (za neko povprečno hišo v nekem kraju ali vasi izven mesta Grosuplje) na nižjo ceno, kot je bila ovrednotena po obstoječem odloku. Pri Odloku, ki je bil v obravnavi na seji, pa so imeli cene, ki so bile napisane za kraje in vasi, praviloma določene samo iz treh postavk - ceste, vode in prostora za ravnanje z odpadki, kar je po njegovem pomenilo, da bi se izhodišče zviševalo, prej pa se je zniževalo. Dejal je še, da si ne želi, da bi skozi višino komunalnega prispevka regulirali poseljenost občine.

Jože Intihar (LDS), podpredsednik Odbora za gospodarstvo, je dejal, da so pripravljeno gradivo z dvema pripombama soglasno sprejeli. V razpravi se nadalje ni strinjal z višino komunalnega prispevka, ki je enak tako za gradnjo objektov s tehnologijo, ki vključuje porabo vode in kanalizacije in zavzema celotno neto površino, kar predstavlja precejšen delež v samem komunalnem prispevku, kot tudi za tehnologijo, ki uporablja kanalizacijo in vodovod izključno samo za sanitarije, in predstavlja zgolj tisti kvadratni meter, ki pokriva sanitarije, ne pa tudi ostale

tehnologije, ki ne uporablja vode oziroma sploh nima kanalizacije. V tem primeru je torej podjetništvo na slabšem. Odlok pa tudi ne ločuje industrijskih dejavnosti od obrtnih.

Janez Kozlevčar (N.Si) je v razpravi menil, da v odgovoru na vprašanje, ki ga je postavil na 12. seji, piše, da se kulturne domove uvršča med isto klasifikacijo, kot na primer diskoteke. Po njegovem mnenju so diskoteke izrazito pridobitne organizacije, medtem ko kulturni domovi niso, saj je njihova dejavnost usmerjena v kulturno osveščenost. Poleg tega se ne morejo financirati samo z lastnimi sredstvi. Zato z odgovorom ni bil zadovoljen. V nadaljevanju je dal pobudo, da bi se tistim, ki si v občini izboljšujejo standard s povečanjem že obstoječih objektov, omogočila oprostitve zmanjšanja prispevka do 20 %, medtem ko bi pri gradnji za trg in gradnji novo priseljenih navedena metodologija veljala v celoti.

Predstavnik pripravljalca odloka **Peter Smrkolj** in **Jože Miklavčič** sta nato pojasnila glede oprostitve plačila - objekti družbenega pomena, ki jih gradi na primer občina ali krajevna skupnost, so oproščeni prispevka, če pa se enaki objekti gradijo v privatnem sektorju, pa ne.

Svetniki so nato glasovali še o amandmajih občinske uprave, ki so bili administrativne narave ter Intiharjevih amandmajih: »Faktor dejavnosti za Industrijske stavbe in skladišča se popravi z 1,2 na 1,1« in »Komunalni prispevek se ne plača za gradnjo prostovoljnih gasilskih domov. Plačila so oproščeni tudi objekti družbenega pomena, ki se financirajo iz proračuna Občine Grosuplje«

Od 20 prisotnih svetnikov jih je 16 sprejelo amandmaje, o predlogu odloka pa je zanj glasovalo 12 svetnikov.

Pravilnik o sofinanciranju športa sprejet

13. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje – 19. decembra 2007

Že na predhodni seji so svetniki pod drobnogled postavili osnutek Pravilnika o sofinanciranju letnega programa športa v občini Grosuplje. Nanj so dali že na odboru za družbene dejavnosti kar nekaj pripomb, ki pa so jih, kot je pojasnil vodja strokovne službe Zveze športnih organizacij Grosuplje **Andrej Cevc**, ob pomoči Predsedstva ZŠO in Odbora za tekmovalni šport pri ZŠO večinoma upoštevali pri sestavljanju predloga za 13. sejo občinskega sveta. Največje spremembe, ki so jih vnesli v pravilnik, so na področju tekmovalnega športa. Razen v eni točki, kjer so glasovali v prid zapisani spremembi z rezultatom 14:1, so bile vse druge spremembe sprejete soglasno.

Janez Pintar (SDS) je v razpravi dejal, da bi bilo smiselno nekatere manjše popravke še dopolniti, spreminjati ga v osnovi pa bi bilo nesmiselno. Opozoril je tudi na »rahlo nejasnost« v poglavju Merila za vrednotenje in izbor programov športa v kategoriji Prednostna razvrstitev športnih panog. Želel je, da bi letno prednostno listo športnih panog v občini pripravila strokovna služba s predsedstvom zveze.

Razpravi se je pridružil **Janez Dolinšek** (SLS), ki se je dotaknil področja delovanja društev, kjer pravilnik govori o lastnih sredstvih (donacijah in sponzorstvih), članarino pa naj bi se izvzelo. Ob koncu leta 2008 naj bi se naredilo temeljito analizo, ki bi pokazala resnično učinkovitost pravilnika.

Svetniki so nato potrdili Pintarjev dopolnilo v zvezi z oblikovanjem in sprejemanjem prednostne liste ter Dolinškovo dopolnilo v zvezi s korekcijskim faktorjem, ki ga dobijo z upoštevanjem lastnih sredstev. Za obe dopolnili je glasovalo 17 svetnikov in prav toliko tudi ob dokončnem sprejetju predloga pravilnika.

Jože Miklič

Informacije, pobude in vprašanja svetnikov – ter odgovori

11. seja Občinskega sveta Občine Grosuplje

Koliko denarja je bilo namenjenega za romska naselja?

Vprašanje **Urša Leah Predalič** (SDS)

Odgovor Občine Grosuplje: Za urejanje romskih naselij smo v letu 2007 porabili sledeča sredstva:

- 8.751,44 € za čiščenje in ureditev kanalov v naselju Smrekec Grosuplje,
- 504,95 € za nakup petrolejske peči in goriva za ogrevanje kontejnerja, kjer poteka program socializacije romskih otrok,
- 1.068,02 € za sanacijo črnega odlagališča pri naselju Smrekec Grosuplje in naselju Niko pri Mlačevem.

12. seja Občinskega sveta Občine Grosuplje, 28. 11. 2007

Oporečnost vode v Šmarju - Sapu

Miha Hočevar (SDS) je dejal, da razpolaga z informacijo, ki se nanaša na oporečnost vode v naselju Šmarje-Sap. Zato ga je zanimalo, če je to res in če je, zakaj je bila informiranost krajanov na tem področju tako minimalna.

Odgovor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje: Obveščamo vas, da so rezultati mikrobioloških preskusov, ki jih za nas za vodovodni sistem Šmarje - Sap izvaja ZZV Ljubljana, skozi celotno leto 2007 kazali, da se v omrežju pitne vode pojavljajo minimalne količine koliformnih bakterij. Količina bakterij je bila minimalna in kot taka ni ogrožala zdravja ljudi, prav tako pa je bilo stanje pitne vode ves čas skladno z veljavno zakonodajo.

Zaradi pojava omenjenih bakterij smo na podlagi priporočila ZZV Ljubljana priporočili Osnovni šoli in Vrtcu Šmarje-Sap, da naj za namene oskrbe pitne vode v prehrabene namene začasno prekuhavajo pitno vodo. Ukrep za ostala gospodinjstva ni bil potreben in smiseln.

V mesecu decembru smo na vodovodno omrežje že vgradili UV napravo za dezinfekcijo pitne vode, hkrati pa smo preklicali omenjeni ukrep prekuhavanja pitne vode za Osnovno šolo in Vrtec Šmarje-Sap in smo jih o tem pisno obvestili.

Kdo je odgovoren za postavitev antene?

Mag. **Bredo Škrjanec** (LDS) je zanimalo, kdo je odgovoren za postavitev antene, ki se nahaja v samem centru Grosupljega pri »bivši« trgovini Vele, saj se ji postavitev ni zdela primerna za center. Dejala je, da sevanje sicer ni veliko, je pa konstantno, zato je bila prepričana, da bodo ljudje slej ko prej začeli težiti k izvajanju meritev. Župan je menil, da sobile takoj ob postavitvi sprožene reakcije krajanov, zato so že zadolžili inšpektorja občinske uprave, da ugotovi, če je antena postavljena v skladu s predpisi. Dejal je tudi, da izda soglasje Ministrstvo za okolje in prostor, medtem ko se občina vključi le v primeru, ko je le-ta lastnik območja, kamor želijo neko stvar (anteno) postaviti. Obljubil je, da bo občinska uprava zahtevala podatke, ki bodo pojasnili, kateri sistem antena pokriva in kakšni so rezultati meritev glede sevanja v okolje, ter odgovore posredovali na naslednjo sejo OS.

Meteorološka postaja v Špaji dolini

Janez Kozlevčar (N.Si) je dejal, da je Agencija RS za okolje in prostor v sodelovanju z Javnim komunalnim podjetjem Grosuplje zgradila na lokaciji komunalne deponije v Špaji dolini meteorološko postajo, ki bi jo koristila za njune potrebe. Podatke s te meteorološke postaje bi se skupaj z ostalimi koristnimi napotki za grosupeljsko območje dalo dobiti tudi preko radia, in sicer z minimalnim vložkom, ki bi zahteval dograditev modema ter vlogo občine.

Odgovor Javnega komunalnega podjetja Grosuplje: V letu 2005 je Javno komunalno podjetje Grosuplje kot upravljavec odlagališča v CERO Špaja dolina na osnovi zbranih sredstev iz okoljske dajatve zaradi onesnaženja okolja zaradi odlaganja odpadkov iz občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica, na osnovi javnega naročila nabavilo meteorološko postajo za spremljanje vremenskih razmer, ki so eden od obveznih monitoringov upravljavca odlagališča, prav tako pa so potrebe za poročanje podatkov na ARSO.

Pred izvedbo javnega naročila za dobavo meteorološke postaje smo sodelovali z predstavniki ARSO tako, da so nam svetovali najprimernejšo lokacijo postavitve postaje kot tudi primerno merilno opremo. Že takrat smo se pogovarjali za skupno sodelovanje.

Trenutno potekajo razgovori, da bi to meteorološko postajo koristila ARSO s pomočjo dodatnega modema, s tem pa bi tudi javnosti sporočali določene podatke pri vsakdanjih vremenskih poročilih (radio Zeleni val, Val 202, ...). Predvidevamo, da bodo ti podatki na voljo od meseca marca 2008 naprej.

13. redna seja Občinskega sveta Občine Grosuplje – 19. 12 2007

Peticijo krajanov Šmarja - Sapa

je predstavila **Zvonka Milojevič** (SD).

Krajani Krajeвне skupnosti Šmarje – Sap vlagamo pri družbi Holding Slovenske železnice naslednjo peticijo:

Krajani protestiramo zoper uvedbo novega železniškega voznega reda, ki je začel veljati 9. 12. 2007 in s katerim je spremenjen vozni red tako, da ukinja postanek vlakov v kraju Šmarje – Sap, oziroma s katerim je določeno:

- da vlak, ki pride v Ljubljano 7.29. uri, ne ustavlja na postajah med Grosupljem in Ljubljano,

- da noben od vlakov, ki iz Ljubljane odpeljejo med 4.35. in 12.03. uro, nima postanka v Šmarju – Sapu, po prejšnjem voznem redu pa je ustavljal vsaj vlak z odhodom iz Ljubljane ob 11.15. uri,

- da vlak, ki iz Ljubljane odpelje ob 16.22. uri, ne ustavlja med Ljubljano – Rakovnikom in Grosupljem.

Vsi navedeni vlaki so glede na ure odhodov oz. prihodov časovno najprimernejši za srednješolce kot tudi zaposlene, ki imajo prihod na delo določen do osme ure zjutraj oz. odhod z dela določen ob šestnajsti uri popoldne.

Kljub natrpanosti jutranjega vlaka, ki pride v Ljubljano ob 7.29. uri in na katerem so naši krajani dobili le stojišče, se niso pritoževali. Z uvedbo novega voznega reda so upali, da bodo Slovenske železnice ta problem uredile z dodatno kompozicijo. Nasprotno ustrezni rešitvi problema prepolnega vlaka so Slovenske železnice s spremembo voznega reda ukinile postanek vlaka in onemogočile potnikom ustrezen prevoz.

Prav tako so Slovenske železnice ukinile postanek vlaka, ki iz Ljubljane odpelje ob 16.22. uri. To je ob uri, ko večina delovne populacije konča službeni čas. Pri tem so še posebej prezrti tisti zaposleni, ki delajo v centru mesta Ljubljane in imajo že tako otežkočen prihod na delo z osebnimi vozili - problema parkiranja v Ljubljani ni potrebno posebej izpostavljati.

Krajani ne zahtevamo novih pravic, ne moremo pa pristati na poslabšanje voznih razmer za naše krajane oziroma prevoznikov po železnici kot načina dostopnosti do glavnega mesta.

Zahtevamo le ohranitev sedanjega nivoja pravic krajanov, s tem da se ponovno uvede postanek navedenih vlakov v kraju Šmarju–Sapu.

Krajani KS Šmarje–Sap - Svet Krajeвне skupnosti Šmarje–Sap, Janez Tomažin

Župan je na sami seji dejal, da bo občinska uprava peticijo podprla, opozoril pa je na nasprotje, ki se pojavlja v družbi in nastaja na eni strani med krajani, ki pravijo, da ni ustreznega javnega prevoza in se zato raje poslužujejo avtomobilov, in železničarjev in voznikov avtobusov na drugi strani, ki trdijo, da ni zadostnega števila potnikov, ki bi

javni prevoz koristili. Zato je neka ustrezna rešitev v tem primeru težko izvedljiva.

Mag. Božo Predalič (SDS) je dejal, da mu je problem poznan in da se je direktno obrnil na direktorja Slovenskih železnic in ga povprašal, kako nameravajo rešiti omenjeni problem. Dejal je, da mu je bilo v odgovoru pojasnjeno, da je bil uveden nov vlak, ki namesto ob 7.29. uri prispe v Ljubljano ob 7.08. uri, saj je ob prvotno postavljeni uri prišlo do velikih zamud, ker se je prevoza posluževalo veliko število ljudi. Uvedli so tudi dodaten popoldanski vlak, ki vozi samo iz Ljubljane do Ivančne Gorice in nazaj. Povedano mu je bilo tudi, da razmišljajo o tem, da bi uvedli dodatne postaje na relaciji Ljubljana – Grosuplje ter da bodo vsi župani občin, katerih se problem tiče, povabljeni na Slovenske železnice, kjer bodo razpravljali o aktualnih problemih, ki zadevajo javni prevoz, in skušali doseči ustrezne rešitve.

Voščila

Svetniki in župan so si nato »v eter« izrekli voščila ob prihajajočih božičnih in novoletnih praznikih ter izrazili pripravljenost za sodelovanje v korist vseh občanov tudi v bodoče. Že med sejo pa so prinesli Luč miru grosupeljski skavti in prebrali božično poslanico Mirko dar ter prav tako voščili svetnikom, županu in ostalim prisotnim, da bi jih mir spremljal vse leto in da bi znali darove dajati in jih sprejemati.

Janez Dolinšek (SLS) pa je v imenu učencev Osnovne šole Polica podaril nekaj spominkov, ki so jih izdelali sami, ter jim ob božiču in v novem letu zaželeli vse najlepše ter povedal, da še vedno upajo, da bodo svetniki, župan in strokovne občinske službe zavzeto sodelovali z njimi pri reševanju njihove prostorske stiske in da se bo problem rešil v razumnem času.

Nekdanja raketna baza na Tabor-skem hribu prekri-ta z odpadki

Črna odlagališča na raketni bazi so znana okoliškim krajanom in pristojnim že nekaj let. Delavci Javnega komunalnega podjetja Grosuplje so po navodilih grosupeljske občine območje že večkrat očistili, pa kljub temu tam lahko najdete marsikaj. Ljudje, ki ne vedo, da z odlaganjem smeti, ki se ne razgradijo same v naravi, škodijo zemlji in v končni fazi tudi sebi, tja še vedno dovažajo gradbeni material, plastiko in ostanke električnih kablov. Z grosupeljskim komunalnim inšpektorjem Borutom Šobo sva si skupaj ogledala črno odlagališče in zagotovil mi je, da ga bo občina ponovno sanirala. Ker je zemljišče v lasti Ministrstva za obrambo, bodo skupaj poiskali rešitev, kako preprečiti nadaljnje onesnaževanje.

V bližini se nahajata turistični znamenitosti, cerkva Tabor in Županova jama. Ali res želite, da turistom pokažemo smeti in ne lepoto, ki so vredne ogleda?

H.M.

8. seja Sveta Slovenske demokratske mladine

Na sliki: Predsednica OO SDM Grosuplje Petra Zakrajšek, predsednik SDM Nikolaj Oblak ter član IO OO SDM Grosuplje Matej Rački.

V soboto, 15. decembra 2007, je v Preboldu potekala 8. seja Sveta SDM.

Po podanih poročilih predsednika SDM ter članov izvršilnega odbora je bil v vednost podan predlog sprememb Statuta SDM in predlog sprememb Programa SDM.

Soglasno je bil tudi potrjen predlog terminskega načrta do Kongresa SDM. 25. januarja 2008 bo potekala 9. seja Sveta SDM, 26. in 27. januarja bo potekal Posvet SDM v razširjeni sestavi, sam Kongres SDM pa bo 1. in 2. marca 2008.

Po seji je potekal še neformalni del, na katerem smo se poslovili od zelo uspešnega preteklega leta in si izrekli lepe želje za prihajajoče leto.

Petra Zakrajšek,
predsednica OO SDM Grosuplje

Dejavna Mlada Slovenija

Regijski odbor Zahodna Dolenjska se je udeležil 7. kongresa Mlada Slovenija (M.Si), ki je bil 27. in 28. oktobra v Celju. Kongres je potekal pod geslom »Več mladosti«.

Jolanda Černivec in Boštjan Kastelic
(predsednica in podpredsednik RO M.Si Zahodna Dolenjska)

Iz našega odbora se ga nas je udeležilo 7 delegatov in delegatk. Na kongresu so nas nagovorili in pozdravili številni visoki funkcionarji države oziroma stranke: dr. Andrej Bajuk, Ljudmila Novak, Jožef Horvat, Anton Kokalj, Gregor Krajc, Mojca Kucler-Dolinar, Danijel Valentin in Lojze Peterle.

Na kongresu smo sprejeli tudi 4 resolucije: za več mladih družin, za pravične meje, mladi in razvoj informacijske družbe ter boj za javno šolstvo je boj proti boljšemu šolstvu. Sprejeta je bila tudi nosilna resolucija 7. kongresa MSI: »VEČ MLADOSTI«.

Kongres je bil volilni, tako smo volili nove vodilne predstavnike podmladka stranke N.Si. Novi stari predsednik M.Si je postal Robert Ilc (to funkcijo opravljal tudi prejšnji mandat), za podpredsednika M.Si pa sta bila izvoljena Matej Tonin in Andreja Rajh (prva predsednica našega regijskega odbora). Za generalnega sekretarja pa je bil izvoljen Jernej Vrtovec.

Na kongresu smo razpravljali o aktualnih

zadevah na političnem področju, ki se nanašajo na našo prihodnost. Kongres je zaključil novoizvoljeni predsednik Robert Ilc, ki je poudaril, da bo M.Si delala še bolje in da si bomo v matični stranki prizadevali, da bodo tudi mladi na izvoljivih mestih kot kandidati na prihodnjih parlamentarnih volitvah.

V soboto, 15. 12., smo imeli v sejni sobi občine Ivančna Gorica 4. redno volilno regijsko konferenco, kjer smo volili tudi novo vodstvo regijskega odbora. Na konferenco sta nas prišla pozdravit tudi predsednik podmladka M.Si Robert Ilc in v.d. predsednika OO N.Si Ivančna Gorica Alojz Čebular. Za predsednico RO-ja je bila izvoljena Jolanda Černivec, za podpredsednika Boštjan Kastelic, za sekretarja Gašper Černivec in za člane: Simona Lovšin, Simon Petek, Jana Petek, Grega Jazbec, Jože Kastelic, Janez Bijec ml., Peter Mišmaš, Damjan Samastur in Aleksandra Roy. Po končani regijski konferenci je sledil še družabni del, in sicer smo se odpravili na bowling v Ljubljano.

Pripovedi z Grosupljega in okolice - 37

Baron z boštanjkega gradu je bil vnet lovec. Gospod Anton Jamnik mi je povedal tole zgodbo.

Samo jermena bodo prišla v Predole

Oče je bil čez 42 let lovec pri baronu. Baron takrat še ni imel avtomobila, se je pa na lov odpeljal z motorjem s čolničkom, to se pravi s prikolicco. Moj oče je bil invalid iz prve svetovne vojne, je imel ranjeno stopalo. Zato ga je baron peljal v tistem čolničku, da

je jermenje držal, na katere so bili privezani lovski psi. Ducat psov je držal na jermenih čez ramo, psi pa so tekli za motorjem. Baron je kar hitro vozil, oče je pa začutil, da živali omagujejo. Pod Zavrhom proti Pirki od opekarne naprej je pa oče le zaklical baronu, naj bolj počasi vozi. Baron je ustavil. "Kaj pa je, Janez, pr'mojduš!" Tako navado je imel, da se je rad pridušal. "Bolj počasi vozite, gospod baron, drugače bodo samo jermena prišla v Predole."

Pripravila Marija Samec

Zakonca Levar o življenju v krajinskem parku

Leon Kebe in zakonca Levar na predavanju.

Sredi januarja so člani projektne skupine Centra grajski vrt Boštanj pripravili zanimivo tematsko predavanje o življenju v krajinskem parku. Leon Kebe je med krajane Radenskega polja pripeljal zakonca Levar iz Dolenjega jezera, ki se nahaja v Notranjskem regijskem parku. Jolanda in Frenk, simpatična Notranjca, sta predstavila življenje na kmetiji odprtih vrat. Njuna srednje velika kmetija, ki predstavlja edini vir preživetja petčlanski družini, je ena boljših, radi pa jo obiščejo tudi tujci, saj se nahaja v bližini Cerkniškega jezera. Levarjevi vse, kar ponudijo, pridelajo doma. Oče Frenk se ukvarja s konji, vodenimi ogledi po Notranjskem parku in vožnjo z lojtrnikom. Število turistov, ki si želijo ogledati suho Cerkniško jezero na konjskem hrbtu, iz leta v leto narašča. Mami Jolandi je prepuščena kuhinja, o njenih dobrotah pa se govori celo

v Nemčiji. Predvsem pa njena kuhinja slovi po domačem viskiju ter po petnajsterici arcnij na bazi slivovke. Vsa zelišča Levarjevi naberejo na Cerkniškem jezeru in v njegovi okolici. Zbrane, ki so prisluhnili njenemu predavanju, je zanimalo predvsem, kako zavarovani park vpliva na njihovo življenje ali jim je prinesel kaj slabega ali se jim je obisk povečal zaradi njegove ustanovitve in kako je z obiski inšpektorjev. Jolanda je pojasnila, da je ustanovitev parka v Cerknico in njeno okolico prinesla predvsem čistejše okolje, manj črnih odlagališč, vaščani pa so se zaradi razvoja turizma bolj povezali med seboj. Inšpektorji jih obiščejo večkrat, večjih težav jim ne povzročajo, dokumentacijo pa mora kmetija imeti urejeno podobno kot gostinski obrat. Ustanovitev parka jim je pripeljala več turistov, saj si naravne danosti vsako leto ogleda več ljudi, ki se radi okrepčajo z domačo hrano in pijačo. Tudi krajani, ki živijo v parku, so le-tega sprejeli za svojega, ne dovolijo asfalta, tako da so poti po jezeru še vedno makadamske, Levarjeva pa sta poudarila tudi pomen sodelovanja društev, krajanov in klubov, saj le skupno delovanje prinaša večje rezultate.

Predavanja v boštanski galeriji so edinstvena priložnost, da vsi, ki živimo v posredni ali neposredni bližini parka, izvemo, kaj nam park lahko prinese in kako lahko vse pozitivne stvari izkoristimo sebi v prid. Torej ne zamudite naslednjih tematskih predavanj!

Helena Miklič

Z lojtrnikom po Cerkniškem jezeru.

Začetek gradnje zadrževalnika Bičje

Za vasjo Brezje pri Grosupljem se je na potoku Bičje v januarju 2008 začela gradnja zadrževalnika Bičje.

Iz občinskega urada za komunalno infrastrukturo so nam sporočili, da bo gradnja po pogodbi predvidoma trajala do vključno junija 2008.

- Izvajalec del je **Rekon d.o.o., Vir pri Stični 92 iz Ivančne Gorice,**
- investitor **Občina Grosuplje,**
- nadzornik gradnje **Viktor Pirc, u.d.i.g, BIRO LOG d.o.o., Pod topoli 58 iz Ljubljane.**

Med gradnjo zadrževalnika in po njej je predvidena sanacija dostopnih poti.

Po informacijah Urada za komunalno infrastrukturo Občine Grosuplje

povzel Jože Miklič

Cecilija Grbec: Sledovi mojih korenin

Narod brez zgodovine, pravijo, je kot drevo brez korenin. Kako tesno, z roko v roki, pa si sledita zgodovina in narodova kultura, govorijo mnoge življenjske zgodbe.

Alenka Adamič

Cecilija Erika Grbec je otrok treh domovin. Slovenskim staršem rojena v Argentini je prvih trinajst let otroštva preživela v Boliviji, srednjo šolo je začela obiskovati v Argentini, kjer ji je prehitro minilo trinajst mladostniških let, pet let pa že srka vase vse lepote slovenske dežele, domovine, ki jo ima za svojo prelepo deželo.

Korenine njenih staršev so v Loškem potoku in Logatcu, od koder, pripoveduje, so bili doma starši njene mame in na Čatežu pri Zaplazu, kjer je bil doma oče. »Vse tri dežele so del mozaika mojega življenja, zato vznemiri moja čustva vse, karkoli je povezano z Bolivijo ali Argentino tudi sedaj, ko živim v Sloveniji, kamor sem si želela od tedaj, ko sem prvič prišla sem s folklorno skupino kot maturantka srednješolskega tečaja RAST. Prvih trinajst let življenja v Boliviji, kjer ni bilo slovenske šole, so starši vsem nam, šestim otrokom, privzgojili čut slovenstva. Mama nas je učila slovenščine, iz knjig in literature, ki je k nam prihajala iz Slovenije, smo spoznavali deželo, kulturo in njene lepote. Po preselitvi v Argentino smo začeli obiskovati tudi slovensko šolo... Vse to bi lahko izgubili, če se ne bi starši odločili, da ohranijo naše slovenstvo, da nam privzgojijo čut in ljubezen do Slovenije,« pove z neprikritim optimizmom, ki izžareva njeno veselje in zadovoljstvo.

Plameni iskanja

O tem, kaj jo je privedlo v domovino svojih starih staršev, mi pove naravnost čarobno zgodbo o velikem hrepenenju: »Davnega leta 1975 je prvič prišla v Slovenijo teta, ker je hotela videti, kaj, kje je klanec, o katerem je pripovedovala mama, kako težko je bilo hoditi po njem, hotela je spoznati, kakšni so hribi, zeleni gozdovi, o katerih je kot otrok poslušala mamine pripovedi. Vsa ta spoznanja so jo tako očarala, da je leta 1991 prišla ponovno, že v drugačnem, izseljencem prijaznejšem času; sklenila je ostati tukaj, če bi imela možnost zaposlitve. Dobila je stanovanje, našla si je zaposlitev... in ostala v Sloveniji. Ko je leta 2000 Argentino zajela huda gospodarska kriza, je nagovorila tudi mene. Povabilo se me je dotaknilo še posebno močno, ker sem bila tudi jaz že dvakrat v Sloveniji – enkrat kot maturantka in drugič na tečaju slovenskega jezika za učitelje, ki smo potem slovenščino poučevali v Argentini. Z velikim navdušenjem in še večjim pričakovanjem, da bom spoznala Slovenijo do podrobnosti, zaživela med Slovenci v slovenski deželi, sem 31. maja 2003 prišla in – ostala,« niza dogodke in odločitve, ki so ji spremenili, polepsali življenje. »Vse svoje otroštvo in mladost sem v pripovedih in v branju knjig živel v tej deželi, toda ko sem prišla sem, sem bila presenečena, navdušena. Srečna. Pokrajina me je prevzela. Prvič sem resnično videla sneg, sani, občudovala ivje na vejah. Doživela prehode letnih časov. Se povzpejala v hribe, občudovala lepote Triglava... V sleherni stvari sem našla motiv za slikanje, tako da včasih nisem vedela, kje začeti, kaj prej prenesti na platno, da bi mi kaj res ne »ušlo« iz misli, se izmuznilo čopiču v mojih rokah,« resnično odgrinja zavese svojih novih življenjskih izkustev.

Kje je njeno mesto v mozaiku kulture, nadaljujem najin pogovor z vprašanjem in v želji, da mi ta prijetna sogovornica odstre zastor svojega umetniškega ustvarjanja. Cecilija je namreč v Argentini diplomirala iz likovne umetnosti s specializacijo v risanju in slikanju. Izpopolnjevala se je v izdelovanju mozaikov. Ker si je pridobila naziv profesorice in slikarke, je svoje študijsko delo dopolnjevala tudi s poučevanjem na osnovni in srednji šoli.

Slikarstvo, pot njenega življenja

»Moje mesto je v slikarstvu. Že v otroštvu sem začutila veliko željo po tovrstnem izražanju in vsak trenutek izkoristila za to. Najraje slikam tisto, kar imam pred očmi, torej, motive v živo. Moja največja ljubezen v slikarstvu je narava, portreti. Vedno mi je izziv vsako belo platno in moje veliko pričakovanje, kaj bo na njem nastalo. Moj stil slikarstva je med realizmom in impresionizmom.

ln kako si je, mlado dekle slovenskega rodu, iz daljne Argentine, utrla pot v svet umetnosti v deželi svojih korenin, med neznanimi ljudmi?

V očeh ji zažari žarek sreče, kot bi hotela na platno prenesti ta topel sončni sij: »Moji prvi vtisi so prekrasni! Nobenih neprijetnosti ni bilo. Vsi ljudje, s katerimi sem se srečala, so mi pomagali, me sprejemali odprtih rok. Seveda sem pa tudi sama morala marsikdaj narediti prvi korak. Rada pojem, zato sem se vključila v pevski zbor Sv. Cecilije v Ljubljani. Tu sem našla tudi prijatelje. Brat, ki je prišel v Slovenijo že pred menoj, je ob neki priložnosti v Argentino pripeljal kar trinajst mladih ljudi, ki smo jih sprejeli in gostili v slovenskih družinah, dva sta bila tudi pri nas – ostali smo prijatelji tudi sedaj. Spet ena izmed priložnosti, da mi ni bilo treba samevati...«

Sicer pa si je znala poiskati delo, s katerim si je zaslužila za vsakdanje potrebe: delala je kot varuška, vodila je seminar za pripravo dijakov za vpis na likovno akademijo, individualno učila španščino.

Veliko svojega časa pa je namenila prostovoljstvu: na Fužinah je v organizaciji društva Skala vodila delavnice za otroke, ki so bili prepuščeni ulici, delavnice za otroke je vodila tudi v SEZAM-u, v Žužemberku je kot prostovoljka delala na taboru za slepe, ki jih je spremljala, kar 2 meseca je prav tako kot prostovoljka delala na psihiatričnem oddelku UKC, kjer je vodila ustvarjalne delavnice za dekleta, ki so se zdravila za anoreksijo in avtizem.

»Vse, kar dobrega narediš, se ti povrne!«

»Veliko časa sem vložila v prostovoljstvo, toda vse se mi je povrnilo... Svojo prvo likovno razstavo sem pripravila v Logatcu, od koder izviram, potem so me po taboru za slepe k razstavi povabili v Žužemberku, pa na Fužinah ... Tako so se mi počasi odpirala vrata v svetu umetnosti. Na razstavah sem prodala katero izmed svojih slik in to mi je v zameno za prostovoljstvo zadostovalo za najnujnejše, kar sem potrebovala,« skromno pove in potem mi le našteje še nekaj uglednih razstav svojih likovnih del: Slikarski razstavi v Logatcu leta 2003, komaj dobro je prišla v Slovenijo, je dala naslov »Sledovi mojih korenin«. Od 1. julija do 3. septembra 2004 je bila v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani ob zlatem jubileju Slovenske kulturne akcije iz Buenos Airesa razstava SKA – 50 let v službi kulture in umetnosti, kjer so bile prikazane vse knjižne izdaje SKA, likovno pa so razstavo dopolnjevala njena likovna dela. Tej razstavi je že oktobra sledila razstava v Galeriji mežnarija v Mengšu, jeseni naslednje leto pa razstava »Plameni iskanja« v dvorani Svetovnega slovenskega kongresa v Ljubljani. Razstavo, ki jo je lani pripravila v Žužemberku, je poimenovala »Iz dveh domovin«. Razstavljala pa je tudi v sklopu 14. tabora Slovencev po svetu, v Zavodu sv. Stanislava v Ljubljani, katerega namen je bil spodbuditi in oblikovati širšo nacionalno strategijo za vključevanje slovenskega potenciala, razpršenega po svetu, v matično domovino. Razstavljala pa je tudi pri rojakih na avstrijskem Koroškem.

V njenih svetlih spominih pa gotovo ostajajo tudi vse razstave v Argentini.

»V delu slikarke Cecilije Grbec se srečata dva svetova, dve domovini. Južna Amerika je svet njenega otroštva, svet, kjer je odrasčala in kjer jo je stalno spremljala zavest o še enem svetu, o domovini njenih prednikov. Raznolikost del Cecilije Grbec potrjuje večno povezanost in prepletanje ne le dveh stvarnih svetov in domovin, ampak tudi prepletanje doživetega sveta s prostranim svetom spomina« - so o njenem delu zapisali likovni kritiki (Ana Sitar).

Cecilija - topla slovenska duša

Izziv pa ji je tudi pedagoško delo, ki ga opravlja. Votrocih vzpodbuditi ustvarjalnost, to je njeno vodilo. Otroci ji odkrivajo nov svet takrat, ko ga ona odkriva njim. Otroci znajo biti čudoviti, pravi, ker zna najti pot do njih.

Kje najde svoje mesto takrat, kadar ji čas dopušča, bodisi po končanem delavniku, v prostih dnevih, jo vprašam, pa sproščeno

pripoveduje, da so sedaj delavniki zapolnjeni z obveznostmi, zato pa je njeno mesto ob slikarskem stojalu ob koncu tedna. Takrat poskuša ujeti na platno vsa doživetja minulega tedna. Pevskih vaj ne sme zamuditi. Potem so tu obiski galerij, koncertov v Filharmoniji, Cankarjevem domu, pa sprehodi v naravi... »Tako rada se sprehajam v poznih večerih. Sama. In se počutim povsem varno v primerjavi z življenjem v Argentini, kjer niti koraka ni bilo varno narediti sam,« pravi.

Pogreša Argentino?

»Pogrešam stik z domačimi, s prijatelji, ne pa Argentine kot Argentine, čeprav gojim do dežele, kjer je ostalo trinajst let moje mladosti, moja študijska leta, ko sem se vsak dan uro in 45 minut vozila na fakulteto in prav toliko spet nazaj, tudi nekaj nostalgije. Sicer pa imam poleg dveh bratov, eden trenutno dela v Bruslju, veliko sorodnikov, s katerimi me vežejo prijetna čustva in prijateljstva. Najbolj pa uživam takrat, kadar me prijatelji peljejo v naravo, kjer razpnem svoje platno in v miru ustvarjam ves dan. Takrat se zame ustavi čas,« iskreno predstavi svoje doživljanje likovnega ustvarjanja. To je poseben čar.

To je Cecilija Erika Grbec – mlada likovna umetnica in prijetna učiteljica. Ceni in zna poiskati lepoto – v naravi, v človeku, povsod, kjer jo vodi njen umirjeni korak. Topla slovenska duša, bi morda zapisal literat.

Cecilija Erika Grbec: Iz bogate zakladnice zbirke slikarskih del Cecilije Grbec - »Bistvo je, kaj mi uspe ustvariti na slikarskem platnu. To je pomembno, veliko pomembnejše od mene same...«

Ljubi portrete. Spretna slikarka je v njih. Moj namen je bil napisati njen portret. Mi je uspelo?

In ko sva se ob koncu pogovora pomenkovali o njenem portretu, je predme potisnila zajeten album svojih fotografiranih slik. »Jaz pri vsem tem nisem pomembna, pomembno mi je to, kar mi uspe ustvariti!«

Ker se tako predstavljajo samo pravi umetniki, ki ustvarjajo našo kulturo.

»Da bi kot majhen narod imeli veliko tako duhovno bogatih ljudi!« - se mi je nekako zapisalo tudi v uvodnih besedah.

AMULET D.O.O. NEPREMIČNINE

BRANKOVO 8, 1315 VELIKE LAŠČE

GSM: 031/682 804, 031/682 804; 01/7881 180; FAX: 01 7881 166

ALI IMATE TEŽAVE PRI PRODAJI ALI NAKUPU NEPREMIČNIN?
Uredimo vam vso dokumentacijo in postopek prepisa nepremičnine.
Rešujemo hipoteke, odkupimo nepremičnino ali jo prodamo in sodelujemo pri dražbah.

PRODAMO

- GROSUPLJE, garsonjero v 2. nadstropju novega bloka zgrajenega 2005, 43.65 m² površine z balkonom in kletnimi prostori, parkirni prostor pred blokom in varovana garažna hiša. Cena: 112.200 EUR.
- LJUBLJANA - BS 3, dvosobno stanovanje, 56.63 m², pomožni prostor 2.24 m², obnovljeno 2003, obnovljeni kuhinja in kopalnica, z veliko teraso, v prtiličju, v mirnem okolju, J stran. Cena: 195.000 EUR.
- DVOSOBNO stanovanje v Grosupljem, 52,75 m², v 1. nad., balkon, CK, I. izgradnje 1980, mirna soseda, blizina trgovine, šole, vrtca, parkirni prostor pred blokom. Cena 112.600 EUR.
- KOČEVJE, dvosobno stanovanje, 55 m², popolnoma prenovljeno l. 2002, 1. Nadstropje, balkon, klet, mirna lokacija. Cena: 62.000 EUR.
- HIŠO v Žalini, z vso luksuzno opremo, na izredni lokaciji, gradnja dokončana 1990, 300 m² + prizidek 90 m². Možnost prodaje 4 stanovanj ali v kompletu. Možnost menjave za stanovanje v Ljubljani, Grosupljem ali Ivančni gorici. Možna izgradnja še ene hiše. Cena: 320.000 EUR
- VELIKE LAŠČE, center, hiša, prenovljena 2004, takoj vseljiva, pritličje 120 m², I. nadstropje 81 m² + zastekljen zimski vrt 35 m², neizdelana mansarda 80

m², garaža 90 m², dvorišče 251 m², blizina šole, vrtca, pošte, občine, trgovine, izredno lepa in sončna lokacija. Cena: 260.000 EUR

- IG, enosobno stanovanje, 38 m², klet 1.95 m², leto izgradnje 1989 prodamo, cena: 97.000 EUR ali zamenjamo za dvosobno stanovanje 55 - 60 m² na področju Vič - Rudnik. Cena do 130.000 EUR.

- KMETIJO v okolici Žužemberka, z zazidljivo parcelo, hiša za obnovo ali nadomestno gradnjo, kozolec, skedenj, travne površine in gozd v skupni izmeri 67.701 m². Cena: 65.000 EUR.

- RIBNICA, enosobno predelano v dvosobno stanovanje v 2. nadstropju, z balkonom, leto izgradnje 1984, 42,01 m², cena 65.000 EUR.

Prodamo več zanimivih kmetij od 1 ha do 50 ha zemlje, hiš, stanovanj. Več na www.nepremicnine.net

KUPIMO

- ENO do dvosobno stanovanje na relaciji Ribnica-Velike Lašče-Videm-Dobrepolje-Grosuplje-Škofljica-Ljubljana

- KMETIJO, hišo z več zemlje, zaz. parcelo do 60 km iz Ljubljane.

ŽENITNA AGENCIJA IN POSREDOVALNICA ANGEL

BOLI, ker vas je prevarala, vam lagala in vas s tem prizadela? Vse v tem svetu se zgodi z nekim namenom. Morda se je to zgodilo zato, da spoznate neko drugo, bolj pošteno in iskreno osebo. Zberite pogum in zavrtite telefonsko številko. Morda tu pri nas že nekdo čaka na vas.

GSM: 051/682-380, 031/682- 805; 01/7881 180

Ludvik Dremelj»

Tisti, ki je 40 gasilskim društvom motorne brizgalne »rihtal«.

Ludvik je lani že dopolnil 95 let, a ima še vedno svež spomin. Spomnijo se ga še vedno mnogi nekoliko starejši gasilci iz vse treh občin, ki so bili vključeni v nekdanjo Gasilsko zvezo Grosuplje – od Police do Kompolj in od Šmarja–Sapa pa do Ambrusa. Mnoge ure svojega strokovnega dela je vložil v vzdrževanje in popravilo ter izdelavo novih gasilskih črpalk v času, ko je bila tehnična opremljenost gasilcev zelo občutljiva tema v naši družbi.

Tistega sobotnega decembrskega dopoldne sta me Ludvik in njegova žena Minka počakala kar na domu v Brezju pri Grosupljem. Poleg zapisanega smo se pogovorili še o tem in onem, o njunih hčerkah, zetih in vnukih, pa kako so po vasi delali asfalt in kako skrbita za rože – in še marsikaj drugega. Na koncu pogovora mi je Ludvik v garaži pokazal stružnico, ki še vedno deluje in na kateri je delal v zadnjih letih svojega dela. Zdaj počiva, lepo pokrita. Orodje, razni svedri, noži in drugi pripomočki pa so lepo zloženi po omarah in policah.

Jože Miklič

Spomini še na 1. svetovno vojno

Ludvik Dremelj iz Brezja pri Grosupljem je rojen 31. avgusta 1912 v Ponovi vasi. »Pri nas smo imeli kmetijo, ampak, veste – to je bila revščina,« pravi. Ukvarjali so se s furmanstvom.

V najstarejših spominih ima ohranjeno še prvo svetovno vojno, ki se je iz osrednjih front razlezla tudi daleč v zaledje. Spomni se soldatov, kako so prespali na skednju. Nekateri so bili zelo dobri, tako da so ga celo oblekli, čeprav v prevelike obleke in mu dali »pekmez« za pokušino. Spominja se tudi, kako so na bližnjem travniku vadili. Ko so odhajali, so korakali: eden je igral na harmoniko, eden na priložnostne »rene« (činele), vsi ostali pa so mahali v pozdrav. Koliko se jih ni vrnilo...?

Za kovinostrugarja!

Pri petnajstih letih se je šel učiti za kovinostrugarja. Pove mi, da so bili takrat v Ljubljani trije tujci, ki so se ukvarjali s kovinarstvom in so bili združeni v Strojne tovarne - delniško družbo. Začel je pri Samassi, ki je imel tudi livarno na današnji Zvonarski ulici, njegova vila pri ljubljanskem predoru pa še stoji. V delavnici so vlivali iz bron vse ventile in pipe, zvonove, razne svečnike, pa tudi večje predmete, dolge tudi 3 do 4 metre, za ladje in celo torpede ter druge reči.

V tistem času je bila približno na mestu, kjer zdaj prečka železniški nadvoz Slovensko ulico livarna sive litine Šveda Tennisa, ki je precej svojega denarja vložil tudi v druge zgradbe in dejavnosti na Slovenskem. Pri njem so vlivali med drugim tudi velike podzemne ventile, ki se ponekod še vedno uporabljajo. Tam,

kjer je danes Gospodarsko razstavišče, je imel svoje delavnice tretji industrijalec Žabkar, v kateri so delali razne »gavtre«, ograje, nosilce in podobno.

Takrat je prvič v Ljubljani videl avto na paro, ki se je peljal po Resljevi cesti. Prav tako še ni bilo nobene elektrike in ob cestah so svetile luči na plin. Samassa je imel pri svojih delavnicah postavljen velik parni stroj, ki je poganjal dinamo, le-ta pa je napajal nekaj lokalnega električnega omrežja, ki so ga potrebovali za svojo razsvetljavo in nekaj še slabo razvitih električnih strojev.

Ludvik je pri Samassi začel z izdelavo pip, katere so uporabljali na štedilnikih pri nekdanjih kotličkih za gretje tople vode. Pozneje je prevzemal vedno zahtevnejša dela. Med drugim je izdelal tudi luči, ki jih je narisal arhitekt Plečnik za Tromostovje in še več zelo zahtevnih del. Bil je prvi izučen tega poklica z grosupeljskega konca.

Kako je vžgal prvi slovenski motor?

»Pozneje okoli leta 1932 so Strojne tovarne propadle. Vsi smo ostali brez dela. Nato so se povezali trije naši ljudje,« pravi. Začeli so delati blizu tam, kjer je danes hotel Lev. »Dva sta bila kroparska kovača Andrej Zupan in njegov brat Rajko ter livar Janez Ogrinc in so začeli delati na svoje. Kroparji so kunštni ljudje!« Pri njih se je nato zaposlil. Tam so delali različne vrste gasilskih črpalk, med drugim kar precej tudi za gasilska društva v naših krajih.

Pisalo se je leto 1933. Kmalu so začeli razmišljati tudi, kako bi napravili prvi bencinski motor z domačim slovenskim znanjem. Ko so že odlili vse dele in jih nato sestavili skupaj, je Ludvik napravil še jermenico in jo provizorično nataknil na

Šentjurska gledališka skupina po eni izmed predstav. Ludvik je skrajno na desni strani.

glavno gred. Potem so motor zagnali kar tako, da so v uplinjač zalili z bencinom. Motor je takoj vžgal. Ker pa jermenica še ni bila zagazena na spoju, kjer pride nanjo pritrjena črpalka, je le-ta odletela v stružnico, se razletela in en del mu je odletel v koleno. Bilo mu je slabo.

Ko mu je bilo nekoliko bolje, je mojster dejal: »Mej duš, fantje! Prvi slovenski motor je vžgal. Ajdi! Pojdemo k Slamiču!« Tam so brata Zupan, livar in on naročili liter rizlinga. »vina nikoli prej nisem pil, a se še zdaj spomnim, kako je tisto vino bilo dobro. Tega dne potem nismo več delali.«

Nato so se fotografirali celo za časopis, kjer je pisalo z velikim črkami Prvi slovenski motor. Problem pa je bil, ker niso imeli peči za globoko kaljenje. Zato so že takrat uporabljali švedsko jeklo oziroma ležaje za najobčutljivejše dele na gredi oziroma ojnica. Ludvik mi tudi precej podrobno razloži, kako so izdelovali na različne načine razne cilindre, batne obročke, ventile, odmične gredi in vse ostalo, kar pritiče štiritačnim motorjem z vodnim hlajenjem.

Teh motorjev so kar nekaj prodali tudi na primer gasilcem na Krko in na Smlednik ter še več drugih krajev, a se jih v tistem trenutku ni mogel spomniti.

Prvo srečanje v živo z ognjem

Nato so se pri Zupanu selili iz središča Ljubljane na Jernejevo Cesto ob Celovški. Skoraj cele noči je delal, da je podjetje preživel.

V tem podjetju so že imeli kotel, da so v njem lahko stopili 50 kg medenine. Tega nikjer prej v Ljubljani niso imeli. Zato so luči iz medenine na Šušarskem mostu vlivali pri njih. Ker posebne zaščite ni bilo, je močno občutil tudi škodljive vplive plinov, ki so se sprožali pri vlivanju kovin, saj mu je včasih hotelo kar glavo raznesti, tako ga je bolela. Stanoval je prav tako pri Šušarskem mostu. Večkrat pa je prespal kar na podstrehi delavnice. Tam je imel nekaj rjuh in dek, pa je bilo za prespat.

Neke noči, ko je livar preveč zakuril kotel, ki ni bil najbolj primeren za topljenje sive litine, se je zaradi pregretega dimnika vnel tram na podstrehi, kjer je spal. Na srečo je sosed (modelarni mizar, ki je izdelaval modele za vlivanje kovin) opazil ogenj in ga je še pravi čas zbudil. Močno je že gorelo. Čez streho ni mogel, saj je bila krita z bobrovcem in zato pregosto letvana. Zato si je samo nekoliko zaščitil glavo in skočil skozi ogenj v delavnico ter takoj rešil še več črpalk in manjši tovarnjak s pritrjeno črpalko.

Ludvik se je ukvarjal tudi s fotografiranjem in športom.

Že pred drugo svetovno vojno je napravil več fotografij gasilskih prireditev in maše na prostem v Ponovi vasi, pa nato tudi na Boštanju, v Grosupljem, na Spodnji Slivnici, v Šmarju, Št. Juriju in drugod. Imel je že fotoaparatus na samosprožilec, zato ga je večkrat vzel tudi s seboj na izlete.

Veliko je tudi kolesaril. Zanj pot od Ponove vasi pa do Bleda ni predstavljala večjega problema. Kolo je imel za tiste čase močno športno urejeno s »slonovo« balanco. »Takega nisi dobil niti v Ljubljani. Ko so jih začeli delati eni Primorci, so mi ga naredili po meri. Nato sem iz Ponove vasi vsak dan šel s kolesom v službo v Ljubljano.«

Rad je imel tudi razne motorje in hitrost. Imel je tudi dobre smučke. Z njimi je vozil smuk, turno smuko, ali pa tekkel po starem z njimi. Ker so se čevlji lahko na smučkah gibali, je z njimi tudi skakal čez razne ježe na domačih strminah.

V Železarni na Jesenicah

Od Zupana je nato odšel na Jesenice približno štiri leta pred začetkom druge svetovne vojne, kjer je kar dobro zaslužil. Ker je bilo v njej zaposlenih zelo veliko ljudi, so imeli organizirano v prostem popoldanskem času tudi več društvenih, predvsem športnih in kulturnih dejavnosti.

Veliko dela so takrat imeli tudi z odlivanjem raznih kupol, topovskih, mitraljeških in drugih strelnih cevi ter raznih mehanizmov

Ludvik s svojim kolesom ob blejskem jezeru.

in odprtini za bunkerje na Rupnikovi liniji, ki so jo gradili nekaj let pred drugo svetovno vojno, a ni nikoli služila svojemu namenu ter tudi nikoli ni bila dokončana.

Takrat je razmišljal, da bi se na Jesenicah ustalil in celo napravil svojo hišo. A pozneje, ko se je oženil, mu je bilo predaleč, saj se slej ali prej izkaže za resničnega slovenski rek, ki pravi: »Daleč od oči, daleč od srca.«

Potem so prišli Nemci. Že prej je dobil posebno izkaznico, saj je delal kot izkušen človek pri gradnji vojaških utrd. Izkaznica mu je v začetku vojne omogočala nekaj več svobodnega gibanja. Zato je včasih odšel na Stol ali pa na kakšno drugo goro v okolici. A kmalu je spoznal, kako vojna dobiva grd obraz tudi med samimi Slovenci...

Gasilska veselica na Spodnji Slivnici pred drugo svetovno vojno.

Ponovski gasilci v strumnem koraku.

➤ Na grosupeljskem gledališkem odru je spoznal svojo ženo.

Pred drugo svetovno vojno je Ludvik sodeloval tudi v nekaj igrah v Št. Juriju. Enkrat so gostovali celo v Račni, enkrat pa v Žalni. Njegov starejši brat je bil takrat predsednik Orlov, mlajši fantiči, taki kot je bil takrat on, pa so bili orličji. Pri županu Josipu Permetu v Ponovi vasi, »ki je jamo pogruntal«, so imeli vaje.

Tik pred drugo svetovno vojno je spoznal ženo Minko. Minka je zelo rada igrala v gledaliških predstavah grosupeljskega kulturnega društva. V pogovoru izvem, da je bila v to delo zelo vpeta in je bila pripravljena marsikaj žrtvovati, samo da bi lahko igrala na odru. Igro Voda je režiral Grosupeljčan Jože Gale, ki je pozneje postal režiser znamenitega Kekca, predstavo pa je prišel gledat celo sam pisatelj Vombergar.

Vsi igralci z režiserjem in pisateljem so se nato postavili pred arkade za Košakovo hišo (današnja staro knjižnico), Ludvik pa jih je ujel v objektiv. »Vsi na sliki so že

pokojni, samo še ena igralka in jaz sva živi,« pravi Minka, ko mi pokaže sliko. Igrali pa so še več drugih iger, a se niso pri nobeni fotografirali.

Spomini na boštanjkega barona Ludvika Lazarinija

Ludvik je na svoji bogati življenjski delavni poti večkrat srečal tudi boštanjkega barona Ludvika Lazarinija. »Bil je čeden človek,« pravi. Na gradu so imeli tudi svojega kovača, ki je imel svojo kovačijo v magacinu in garaži, kjer je imel baron spravljen svoj avto. V šestdesetih letih prejšnjega stoletja je bilo to poslopje predelano v kulturno dvorano, zdaj pa je v privatnem lastništvu.

Baron je imel svojo žago, mlin, opekarno in veliko kmetijo. Zato je bil tudi kar dobro za tiste čase tehnično opremljen in imel je napeljeno tudi že elektriko, zato je imel celo svojo stružnico, sicer še na jermena. Ludvik pravi, da je bilo enkrat treba postružiti bronaste ležaje na enem od elektromotorjev. Ležaji so imeli preveč zraka.

Takoj, ko sta s kovačem začela delati, je ena od žensk na gradu prinesla za malico vsakemu klobaso in pol litra cvička. »Ko pa sva s sodelavcem motor popravila, naju je baron povabil na večerjo. Dober človek je bil,« in dodal, da so imeli mlačevski gasilci vedno pri njem veselico. Večkrat je s svojim avtom odpeljal tudi kakšnega človeka iz okolice k zdravniku. Ko je prišla vojna, pa sta dva okoličana streljala nanj. A ker ga nista dobro videla, sta zadela grajskega kovača. Potem je baron grad in posestvo prodal in se kmalu za vedno odselil.

Kratko delo v Motvozu ➤

Ko je razpadla stara jugoslovanska vojska, je Ludvik pribežal domov. Nato se je zaposlil v tekstilni tovarni Motvoz in platno Grosuplje. Z ženo Minko sta se poročila 21. septembra 1941 in kmalu po poroki sta za silo začela obnavljati njeno hišico v Brezju pri Grosupljem.

V tovarni so morali imeti svojo veliko vodno črpalko z dvotaktnim motorjem. Ludvik jim jo je napravil. Pozneje so to črpalko prodali na Udje in menda jo imajo tam še zdaj.

V Motvozu pa ni bilo pravega strokovnega dela zanj. Bilo je preveč grobo. Delal je do požiga tovarne.

Ognjeni krst ob koncu vojne

Potem je dobil vpoklic za mobilizacijo. Bilo je prav v času, ko je gorel boštanski grad, se spominja. (Grad so zažgali partizani 12. 9. 1943. in je gorel več kot en teden.)

»Veste, ampak bili so dobri fante pri domobrancih in pri partizanih. Le škoda, ker je bila revolucija, da smo se takole Slovenci pobijali med seboj. To je bil kriminal,« je ob grenkih spoznanjih odločen Ludvik.

Ker je bil strokovnjak na svojem področju, se je proti koncu vojne zaposlil na železnici, kjer so ga vključili tudi v gasilsko desetino. Zelo pretresljivo in usodno je bilo, ko so že po koncu druge svetovne vojne iz veselja streljali v zrak zažigalne rakete. Ena je padla na skladišče streliva. Vnelo se je. Bile so strašne eksplozije. Zemlja je kar poskakovala. Pokalo je še bolj kot na fronti. »Si morete misliti? Cela kolesa od vagonov z osjo vred je vrglo na nekdanjo cesto sv. Petra, današnjo Trubarjevo cesto? V bližini pa je bilo vse polno naloženih vagonov streliva.

Ko je prvi val ponehal, je prišel eden od partizanskih oficirjev in njega ter bližnje sodelavce pobral in jim ukazal, da morajo gasiti okolico vagonov, naloženih z eksplozivnimi sredstvi. »Če tega ne bi rešili, bi najbrž šlo pol Ljubljane v zrak, čeprav so čez nas leteli razni goreči kosi od eksplozij v soseščini. Poklicni mestni gasilci pa so stali previdno za zidom. Čisto 'fertik' sem bil in sem si rekel: 'Vojsko sem preživel, t'le bom pa preč pr'šu.'«

Po drugi svetovni vojni – gasilec iz ozadja

Bil je vrsto let tudi član Gasilske zveze Grosuplje še v stari postavi, v katero je bilo vključenih 40 društev. Gasilci so ga prosili, da bi se vključil v njihovo delo kot strokovni delavec. Poznali so ga in vedeli, da je delal

Grosupeljski igralci igre Voda skupaj z dramatikom Vombergarjem in režiserjem Galetom. Minka sedi pri Jožetu Galetu v prvi vrsti na sredini. - Vse arhivske fotografije posnel Ludvik Dremelj.

Na boštanskem gradu žena Minka še kot dekle ter Alojz Goršič iz Benata/Ponova vas.

gasilske brizgalne kot so jih imeli na primer v Hočevju, Plešivici, Račni, Škocjanu pri Turjaku, Zagradcu pri Grosupljem in še v več drugih krajih.

»Vzdrževali pa so jih gasilci bolj slabo,« pravi. Zato je bilo zelo veliko dela. Ko je popravljaj brizgalne po gasilskih domovih, ni zaračunal niti enega kilometra, ko se je pozneje vozil s svojim fičkom od enega do drugega gasilskega doma.

Nekoč je šel popravljat spet eno (greh se pove, grešnika pa ne!), je videl, da je bil štirikaktni motor popolnoma izsušen, jim je rekel: »Vi ste dali piti samo sebi, motorju pa ne! Zato je pa zaribal.«

Udeleževal se je tudi raznih sektorskih in drugih vaj v dobrepoljski in krški dolini ter raznih zborov, kjer so obravnavali strokovne teme z njegovega področja. Zanimive so bile izkušnje, kadar so gasilci povezali več motornih črpalk v verigo, ko so hoteli črpati vodo v oddaljene in visoko ležeče cilje ter tako simulirali namišljena gašenja z vodo tudi v oddaljenih krajih, saj takrat še niso imeli avtocistern.

Velikokrat je črpalke popravljaj tudi doma v svoji garaži, a je bil problem s sosedi, saj so bili nekdanji motorji zelo glasni. Zato je

Ob boštanskem mlinu Alojz Goršič in Ludvik.

imel narejen priključek na fičko in je šel na preizkus k mostičku na breg. Ko je prenehal z delom, je voziček nato dal grosupeljskim gasilcem.

Dobro se spominja tudi Lojzeta Ljubiča, ter pokojna Ivana Ahlina in Toneta Hrena... Sami vneti gasilci, pravi. Spomni se tudi takrat mladega Marjana Šircija, ki je bil prav tako izredno delaven na področju gasilstva, a mu je takratna politika zamerila, ker je šel pri enem od gasilskih pogrebov v uniformi k obhajilu pri maši. Takoj so ga izključili, a sta Ludvik in Marjan vseeno še veliko sodelovala pri gasilcih.

Za svoje požrtvovalno in strokovno delo je dobil več priznanj in odlikovanj, ki mi jih pokaže. Lepo število se jih je nabralo.

Z Ludvikom sem se prvič srečal kot gasilec pred kakšnimi 30 leti

Marsikatero popravilo je Ludviku ostalo v spominu. Celo spomnil se je, kako smo mu Zagradčani pripeljali proti koncu sedemdesetih let, da bi usposobil gasilsko motorno črpalko, ki so jo izdelali pri Zupanu po sistemu Ilo. Imela je dvotaktni motor od nekega nemškega letalaz dvemacilindroma. Rekli so, da je bil Wartburg, a nisem čisto prepričan. En cilinder pa kar nekaj časa ni delal. Zato je bilo kar precej težav. Poleg tega pa motor spodaj ni imel pipice za izpust bencina, kadar je motor kdo »prezaugal«. Ludvik je te pipice na novo montiral.

Od zagraških gasilcev se najbolj spomni Viktorja Rozmana, našega večletnega predsednika in enega od najbolj prizadevnih članov tudi na kulturnem področju, pa Jožeta Godca, 'fejst možakar iz Ilove Gore' pravi in zelo sposobnega livarja Kocjančiča z Lobčka. Žal, so vsi že pokojni.

Ludvik je delal še marsikaj drugega do upokojitve.

Ludvik se je upokojil z napolnjenimi 60 leti starosti, vendar so ga večkrat že pred tem vabili, da bi šel k drugim v službo. Že takoj po vojni je bil eden od glavnih slovenskih komunistov Franc Leskovšek - Luka zadožen, da začne graditi Litostrojo namesto Strojnih tovarn. Dobro plače so jim obljubljali, pa se ni odločil, da bi šel tja delat predvsem zato, ker ni bilo avtobusnih povezav. Pozneje so k njemu prišli iz nekdanjega SGP Grosuplje. Pove mi še, da je izdeloval razna orodja tudi za mizarje suhorobarje. Enemu je napravil stroj, ki je napravil 30 ročajev na uro za lopate. Veliko dobička si je ta mizar

Kaj vse je ustvarjal pred leti!

nato ustvaril. Napravil je tudi stroj za pletenje 3 mm debelih kovinskih vrtnih mrež, ki je na uro »naštrikal« kar celih 12 tekočih metrov mreže. Tudi ta lastnik je s tem strojem dobro zaslužil. Pomagal je tudi pri izdelavi mehanizmov za motorno poganjanje zvonov v grosupeljski in šmarski cerkvi. Pa še marsikaj drugega.

Z ženo Minko

Žena Minka, ki nama je postregla s pecivom in kavo, sem ter tja kakšno stvar pojasni še z njenega stališča in pokaže kar nekaj fotografskih albumov. Pravi, da Ludvik nekoč ni veliko govoril. Bil je precej zamišljen in vedno predan poslu. Če so ga prišli iskat ob polnoči, da je šel kaj popravljat, je takoj odšel in do jutra je običajno popravilo bilo že zaključeno. Z družinskim fičkom se ni nikamor peljala, saj je bil vedno na poti ali pa ni bilo časa.

Zdaj imata precej časa. Kar veliko se pogovarjata. Ludvik pa rad tudi kaj prebere in dobro sledi dnevnim informacijam. Tudi s svojimi bližnjimi imata z ženo kar precej stikov.

Nato sva z Ludvikom odšla še na vrt in pravi, da že razmišlja, kako bo spomladi spet »gavtrože rihtal«.

Da bi mu zdravje čim bolj služilo - pa njegovi ženi Minki tudi!

Ludvik Dremelj z ženo Minko v začetku junija lani na dvorišču domače hiše.

Bilo je...

Filmski večer

V petek, 21. decembra, se je v Kulturnem domu Grosuplje zgodila nova premiera Smila filma, KD Smila Grosuplje z naslovom VSAKE OČI IMAJO SVOJEGA MALARJA. Ob 19. uri se je naprej odvrtila projekcija filma Ujeti zajca, ki je bil uvrščen na FILOFEST 2006 in na 10. Festival slovenskega filma v Portorožu. Ob 20. uri pa je sledila premiera novega kratkometražnega filma (20 min), ki je pritegnil kar lepo število obiskovalcev, tudi precej takih, ki ne živijo v Grosupljem. Film govori o študentki Lari, ki preko študentskega servisa dela v odškodninski agenciji in se ji pri nekem službenem obisku na domu zgodi neroden pripetljaj. Po omenjenem pripetljaju, v katerem skorajda pobegne z mesta dogodka, čez nekaj dni od sodelavca izve, da jo moški, s katerim se je tisti dan zapletla, vztrajno išče. Lara se z njim ni pripravljena soočiti, obenem pa jo vznemirjata strah in radovednost, ki ustvarjata in zapletata zgodbo, ki pa jo mogoče sploh ni – to zvemo šele na koncu. Za tiste, ki si filma še niso ogledali, ali pa za tiste, ki niso zdržali do konca, bomo gotovo letos film predvajali še kdaj, tako da budno spremljajte Odmeve.

Film je bil poslan tudi na nekaj mednarodnih festivalov. Držite pesti, da bo na kakšnega tudi sprejet.

Info ZKD Grosuplje

Proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti

V soboto, 22. decembra 2007, je bila ob 18. uri v Kulturnem domu v Grosupljem proslava ob 17. obletnici plebiscita, na katerem smo se Slovenci odločili za samostojno pot v zgodovino.

Slovensko himno so zapele pevke Ženskega pevskega zbora Biser in pomislila sem, da je zelo gledana oddaja Na zdravje na TV prejšnji večer, ki je govorila o slovenskih simbolih in tudi o obnašanju ob himni, pripomogla, da smo, kolikor nas je bilo v dvorani, stoje in dostojanstveno poslušali Premrlovo uglasbitev Prešernove Zdravljice, katere sedma kitica je besedilo slovenske himne.

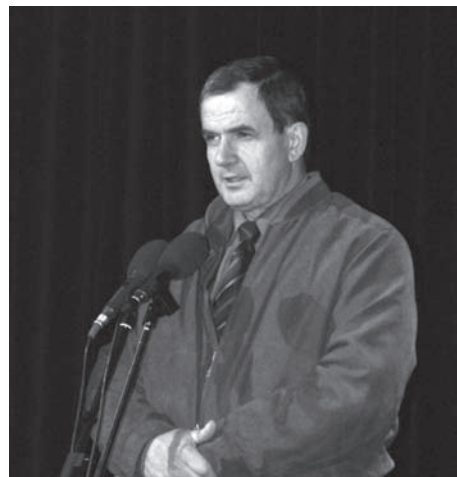
Voditeljica proslave, Tadeja Anžlovar, je povabila na oder župana Janeza Lesjaka. V nagovoru se je spomnil enotnosti, ki smo jo pokazali Slovenci v dneh plebiscita. Vznese in evforično smo razpravljali o tistih dogodkih. Samostojnost nam je vsem dala poleta, da smo se začeli hitro razvijati na vseh področjih. Delali smo sami, za sebe in seveda tudi proti sebi. Leta 1995 se je velika skupna občina razdelila na tri dele (Ivančno Gorico, Dobropolje in Grosuplje). V zadnjih letih se je grosupeljska občina razvijala predvsem na kulturnem in izobraževalnem

področju. Naštel je kar nekaj dosežkov v občini, ki smo jih postavili v zadnjem času: šole, vrtce, novo knjižnico, novo občinsko stavbo. Seveda smo naredili tudi nekaj napak, ki jih poskušamo vsaj omiliti, če že ne odpraviti. V bodoče bomo morali več vlagati v infrastrukturo in ekologijo. Vključujemo se v evropske projekte in medobčinske povezave. Promet povzroča velike težave in tudi tu bo treba postoriti marsikaj. Ne bomo uspeli tako hitro graditi cest in parkirišč. Umiriti bi morali promet in obogatiti ponudbo javnega prometa. Pripravljamo strateške akte. Omejujemo nadaljnjo gradnjo stanovanjskih objektov. Zagotoviti želimo ljudem prijetno bivanje v lepem zdravem okolju.

Vsem nam je zaželel vesele božične pravnike in uspešno novo leto in čestital ob državnem prazniku samostojnosti in enotnosti.

Oder so zavzeli kopanjski otroci Mlada zarja, ki jih vodi mentorica Ogla Gruden. S pesmijo in plesom so nam pokazali, kako so včasih fantje odhajali v vojsko. Fantje in dekleta so odlični glasbeniki in dobri plesalci, zato jih je vedno veselje gledati, kako nastopajo.

Ženski zbor Biser sestavljajo pevke, ki si šolajo glasove tudi pri urah solo petja v Glasbeni šoli Grosuplje, zato so glasovi

čisti, zvonki in petje ubrano. Vodi jih dirigentka Polona Štrubelj. Zapele so dogodku primerne pesmi: Ljubezen do domovine, Drum'lca in Majolčica.

Mlada baletka Eva Valič, ki obiskuje ure baleta v skupini TeGIBlo, je odplesala na glasbo iz filma Amelie. Elegantly in doživeto, z gibom in mimiko, je odplesala svoj nastop v koreografiji Špele Repar. Res je bil že skrajni čas, da tudi Grosuplje ponudi mladim baletno izobraževanje.

Za zaključek sta zaigrali še violinistka Katja Mehle in kitaristka Romana Kostanjšek pod mentorstvom Barbare Škrjanc.

Predsednik Zveze kulturnih društev Ljubo Vilar je z darili nagradil pevske zборе, ki že več desetletij delujejo v okviru kulturnih društev: MoPZ Šmarje-Sap, ki ga sedaj vodi Mojca Zajc Jevnikar, deluje pa že 60 let, MoPZ Grosuplje pod vodstvom Primoža Cedilnika poje že 45 let, Ljudski pevci Zarja, ki jih vodi Jožica Podržaj, pa so skupaj že 10 let. ŽePZ Lastovke se je za ohranjanje pevske tradicije partizanskih pesmi zahvalil tudi predstavnik Združenja borcev za vrednote NOB Grosuplje Tone Frbežar.

V predzvečerju smo se ob kozarčku in prigrizku še nekaj časa zadržali v pogovoru in druženju in tako prijetno zaključili 243. prireditev v Kulturnem domu v letu 2007.

Marija Samec

Novoletni operni koncert

Športna dvorana Brinje je tudi letos gostila Novoletni operni koncert. Vsako leto se potrudijo in z lepo oblikovanim odrom in okrasjem poskrbijo za novoletno vzdušje.

V nedeljo, 30. decembra, ob 19. uri, smo prisluhnili Simfoničnemu orkestru Camerata Labacensis pod dirigentskim vodstvom Igorja Švare, ki je spremljal znane slovenske operne pevke in pevce.

Sopranistko Katarino Perger, diplomantko glasbene univerze v Gradcu, že dobro poznamo, saj nas je že večkrat razveselila z zvonkim glasom in lepim stasom.

Mezzosopranistko Barbaro Sorč, študentko Akademije za glasbo v Ljubljani, smo letos prvič pozdravili v Grosupljem.

Tenorist Andrej Debevec, solist SNG Opera in balet v Ljubljani, je odpel arije z energijo, ki je navdušila poslušalce.

Basist Franc Javornik, upokojeni prvak ljubljanske opere, še vedno obvladuje svoj glas in oder.

S posebnim navdušenjem smo pozdravili našega rojaka, basbaritonista Marka Finka, ki ga sicer bolj poznamo po samospelih. Zapel nam je tri arije in nam predstavil tri operne junake: Figara iz Figarove svatbe, Basilia iz Seviljskega brivca in Leporella iz Dona Giovannija.

Orkester je uvodoma zaigral uverturo iz

opere Carmen, poslušali pa smo še arije iz znanih oper Mozarta (Cosi fan tutte), Flotowa (Marta), Verdija (Ples v maskah), Smetane (Prodana nevesta), Donizettija (Don Pasquale) in operet Leharja (Dežela smehljaja in Vesele vdove), Kalmarja (Kneginja čardaša), Straussa (Cigan baron).

Na baletno glasbo iz Hrestača so zaplesali štirje pari iz Plesnega kluba Fredi. Orkestru in pevcem so se pridružili tudi ob Veseli vdovi. V čudovitih, živopisnih oblekah so valček odplesali, kot bi lebdeli v zraku.

Obvezni del novoletnega koncerta je tudi novoletno voščilo župana občine Grosuplje, ki je zaželel vsem občanom srečno in uspešno v novem letu. V odmoru smo nazdravili s šampanjcem in se posladkali s sladkimi dobrotami sponzorja Pekarne Grosuplje.

Po obveznem delu programa je orkester zaigral še nekaj znanih skladb, med njimi je seveda za konec najbolj razgrel poslušalce Radetzky marš, ko so poslušalci s ploskanjem pomagali orkestru in ubogljivo sledili dirigentski paličici Igorja Švare.

Novoletni koncert opernih arij je že postal obvezni del prednovoletnih prazničnih priprav. Vsako leto je več gledalcev in navdušenje vse večje. Ob dobri glasbi poslušalci pozabimo, da je koncert v športni in ne v koncertni dvorani. In bilo nas je skoraj 750!

Marija Samec

Greva se Ježka

V četrtek, 17. 1. 2008, smo v KD Grosuplje gostili muzikal z naslovom Greva se Ježka, ki ga je režirala Tijana Zinajčič. V tragikomičnem vzdušju nas Ježkovi songi peljejo skozi njegovo življenje, igrata ga Vesna Pernarčič in Mitja Vastl. Klovna in klovnesa sta Ježkovo širino poskusila zajeti skupaj, kar se izkaže kot zelo racionalna postavitev, ki morda izhaja iz zavesti, da med Slovenci v današnjem času ni osebnosti, ki bi bila Ježku kos. V paru se uspešno spopadata z njegovim hudomušno navihanim značajem, vendar med njima včasih pogrešamo kakšen prepir, konec koncev noben človek ni vedno v skladu s samim seboj. Sicer na odru zelo dobro sodelujeta, med seboj se ne senčita, temveč se dopolnjujeta, a če natančneje pogledamo, vidimo v igralkinem nastopu veliko več prostora, iz katerega črpa in v katerem izpeljuje svojo vlogo. Pianist Joži Šalej pa je bil odličan: s petjem in izvrstno spremljavo je zalegel za oba igralca skupaj.

Vsi trije so nam, kakor Ježek, kljub žalostni zgodbi podarili veliko smeha.

Na vprašanje, zakaj naslov Greva se Ježka, odgovarja dramaturg predstave Andrej Jaklič:

»Ker v predstavi ne gre za iskanje največjega možnega približevanja izvirniku, za posnemanje oziroma imitacijo njegovega dela. Ne, to je praktično nemogoče (pa tudi ustvarjalno nesmiselno in podcenjujoče do avtorja), saj je tako zasebna kot javna podoba Ježka enkratna in neponovljiva. Gre za izvirno gledališčenje njegovega specifičnega stila in različnih žanrov, s katerimi se je ukvarjal. Predvsem pa humorja, ki koketira na eni strani s komiko Charlieja Chaplina, na drugi pa se prav nič zadržano spogleduje s surrelnim humorjem na primer kakšnih Monthly Pythonovcev. Hkrati pa (tudi zato dva igralca, ne le eden) odločno zarezuje v njegovo javno podobo in iz nje prodira v skrbno varovani in diametralno

Magdalene gostujejo

DELOVNO TUDI V DECEMBRU:

Devetindvajsetega decembra smo bile gostje na božično novoletnem koncertu MePZ iz Ambrusa. To je bil prečudovit večer, prežet z božičnimi pesmimi, ki smo jih prepevali vsi nastopajoči. Petje se je prepletalo z zvoki, ki so jih iz različnih glasbil izvajali otroci OŠ Ambrus, ni pa manjkalo duhovitih dialogov, ki sta jih prispevala mlada povezovalca te prireditve. Ambrušani so se izkazali kot čudoviti gostitelji. Iskreno so se veselili našega obiska in prav vsaka od nas je imela občutek, da je to srečanje, ki ga je potrebno ponoviti in ohraniti prijateljstvo z njimi. Tudi Novo leto je bilo zaradi tega bolj novoletno, saj takrat ko poješ, ne prepevaš samo v tistem trenutku, še kar nekaj dni po tem so se nam po glavi prepletali vtisi, ki so nas prevzemali na ta prednovoletni večer.

IN TUDI V JANUARJU 2008:

Kar takoj po novoletnih praznikih smo se ponovno odpravile na gostovanje v Kranj, V Dom starejših občanov. Ne vem kaj je bolj

prijetno ali naše druženje ali pa občutek, da si dal ljudem del tiste sreče, ki jo izžarevaš ob prepevanju. Seveda pa nas priprave na tak obisk kar precej zaposlijo, vendar nam je to v veselje. Za naše prijatelje smo pripravili program, ki ga je oblikovala in vodila kolegica Jolanda, pripravila je tudi darila, ki so se jih stanovanjci doma iskreno razveselili. Naša Mari je spet pripravila pogačo; to je pogača, ki jo ponese na vsa gostovanja. Je lep izdelek, na katerega bi bil lahko ponosen vsak pekarski mojster, okrašena je z logotipom zbora Magdalena. Tej mojstrovini rečemo kar »marin kruh« ali pa »kruh prijateljstva«, saj ga je deležen prav vsak, ki se druži z nami. Naši gostitelji so bili kot otroci, peli so z nami, z nogami so migljali ob zvokih harmonike našega Tomaža. Pa naj sklenem to pripoved. Bilo je popoldne, ki je minilo kot bi mignil. Taka druženja bomo vnesli tudi v naš program dela zbora v letu 2008. Rade pojemo, lepo pa je, da to radost delimo med ljudi. Še posebno med tiste, ki so omejeni v svojem gibanju. Gotovo pa so najbolj hvaležni in iskreni poslušalci. Pozdravljen Kranj in naši novi prijatelji.

Biserka Jakopin

nasprotni zasebni svet. Nепrestane dvojnosti, med katere je bil razpet – javno in zasebno, delo in dom, nastopi in družina ... nenazadnje tudi šansoni in popevke zaokrožujejo Ježkovo podobo in ga kažejo v novi, drugačni luči. In ravno dvojnost, pa ne vedno strogo nasprotna, pač pa vedno znova drugačna, je razlog za njegov ustvarjalni unikum, ki, kot že rečeno, dovoljuje ekstremnejše posege tudi ustvarjalcem, ki se srečujejo z njegovim delom. To pa zaradi izvirnosti in enkratnosti Ježkove pojave zahteva ravno to – ustvarjalno svobodo in izvirnost.«

Larisa Daugul

Pipi in Melkijad – mali in veliki pujs

Gotovo poznate simpatična pujska iz risanke, Tretja predstava otroškega abonmaja 07/08 je bila rožnata in zvita kot prašičkov rep. Mini Teater iz Ljubljane je na oder postavil legendarna pujsa Pipija in Melkijada avtorjev Dieterja in Elke Loewe. Gotovo poznate simpatična pujska iz risanke, kjer jima je glas posodil Jurij Souček. Tudi v predstavi igra on (Veliki pujs), pridružil pa se mu je še Andrej Murenc (Mali pujs). Otrokom sta na zabaven način predstavila nekaj življenjskih dejstev, predvsem s plesom in petjem. Legendarni Jurij Souček (anekdota, ki jo je povedal pred predstavo – njegov oboževalec mu je nekoč rekel: »Jurij Souček, vi ste legenda! Vašega Tačka ne bom nikoli pozabil!«) je otroke ves čas držal v pozornosti, pri tem pa mu je spretno pomagal mlajši igralec Murenc. Predstava je bila izvrstna tako igralsko kot glasbeno, poseben čar pa mu je dala tudi prelepa osvetlitev. Predstavo je režiral Robert Walzl. Otroci so, tako kot na vseh predstavah do sedaj, uživali in budno spremljali vsak premik pujskovih repkov. Scena je bila oblikovno zelo preprosta in bela. In radovedni mali gledalci so (čutiti je, kot da je ta izlet na oder postal zaključni obred) morali po koncu predstave preizkusiti belino scene in njeno mehko.

Info ZKD Grosuplje

Dogaja...

Jurčičeve nagrade – zadnjič

V letu 2008 se društva ZKD Grosuplje oz. skupine zadnjič potegujejo za Jurčičeve nagrade. Pravilnik jasno določa, da so do te nagrade upravičeni posamezniki ali društva, ki izstopajo in so bolj prodorni v svojem okolju. V situaciji, kot je današnja, ni več logično nadaljevati s tradicijo, ki je bila začeta v času, ko je grosupeljska občina teritorialno vključevala tudi območje občin Dobropolje in Ivančna Gorica in je za kulturo na tem območju skrbela krovna ZKD Grosuplje. Zdaj imamo tri zveze in vsaka izmed njih ima vizijo kulturnega razvoja, vezano na lokalne interese in potrebe. Z nagrado bo vsaka od njih promovirala lokalno skupnost, občino in kulturnega ustvarjalca (tistega, po katerem bo nagrada poimenovana in prav tako dobitnika/e) tudi v širšem prostoru. V Grosupljem še razmišljamo, kako bomo nagrado poimenovali. Smisel nagrade je v pozornosti do ljudi, ki trajno prispevajo v naš prostor z dobrino, kulturo, ki je izjemno težko izmerljiva. Lahko potrdimo, da gre pri delu v društvih v veliki meri za veliko količino prostovoljnega dela. Prav zato je naša želja, da bi bila nagrada denarna, po vsej verjetnosti bienalna. Le po kom naj jo poimenujemo? Na to vprašanje še nismo našli odgovora. Moramo se odločiti za pomembnega kulturnega ustvarjalca, ki ima dovolj tehtno zgodbo, ki jo lahko uveljavimo v slovenskem prostoru, in nagradi ter dobitniku zagotovimo trdno bazo in ugled.

Pa pojdimo nazaj k Jurčičevim nagradam 2007. Zagotovo ste že radovedni, kdo so letošnji dobitniki, vendar po dogovoru z ostalimi zvezami in soorganizatorjem JSKD Ol Ivančna Gorica ostajamo zavezani molčečnosti in napetosti pred podelitvijo. Zagotovo boste o naših dobitnikih brali v naslednjih Odmevih.

Razpisi JSKD

Te dni smo zatopljeni v pisanje. Prijavljamo se na javne pozive, da bi delež denarja za obnovo in potrebno tehniko dobili tudi s strani JSKD R Slovenije, ki s pozivi stimulira projektno ljubiteljsko produkcijo in omogoča društvom, da si z nakupi dodatne opreme oz. investicijami/obnovo kulturnih domov izboljšajo pogoje dela. Mislim, da bo odziv naših društev in zveze na poziv višji kot prejšnja leta, saj imamo letos rekordno leto obletnic in temu primerno večje število odmevnejših dogodkov, ki s svojo vsebino nedvomno presegajo lokalne okvire. Če bomo strokovne komisije JSKD R Slovenije

prepričali z argumenti, bo znano čez nekaj manj kot dva meseca. Je pa veliko odvisno od tega, kdaj pošlješ potrebno gradivo za pozive. Prej ga odpošlješ, več možnosti je, da dobiš zaprošeni znesek v celoti. Seveda JSKD R Slovenije participira največ 50 % vrednosti projekta, investicije ali nakupa nove opreme. Vsa društva vabimo, da si ogledajo poziv na spletni strani: <http://www.jskd.si>; mogoče njihov letošnji program ustreza kakšnemu od javnih pozivov.

Napovedujemo... v februarju

Torek, 5. februar 2008, ob 19. uri, Kulturni dom Grosuplje – Koncertni večer:

Bogdana Herman (glas) in Jurij Tori (harmonika)

V okviru meseca kulture, tokrat tudi v sodelovanju z JSKD Ol Ivančna Gorica, boste lahko uživali v izjemnem glasbenem doživetju. Bogdana in Jure bosta izvajala svetovno ljudsko glasbo: slovenske, judovske, ameriške, ruske, bosanske ter druge pesmi znanih in neznanih avtorjev. Žanrsko so tako različne, kot je človeška nprav različna od človeške npravi.

Bogdana Herman je danes ena najbolj cenjenih izvajalk slovenskih ljudskih pesmi, ki obstajajo v notnih zapisih. Umetnost avtorskega, ne ljudskega petja, je začela razvijati na pobudo dr. Zmaga Kumer. To je bil logičen nasledek njenega študija slavistike pa tudi njenega petja protestniških pesmi v šestdesetih letih in sodelovanja v znamenitem ansamblu Salamander (kjer so delovali tudi Lado Jakša, Tomaž Pengov, Jerko Novak, Milan Dekleva). Sodelovala je tudi z Miro Omerzel Terlep in Matijo Terlepom. Večkrat so jo

povabili k ustvarjanju glasbe za film in gledališče. Slovenske ljudske pesmi je izvajala v številnih slovenskih krajih pa tudi v petnajstih državah sveta, katerih skrajne robove zarisujejo Argentina, Islandija, Poljska in Grčija. Sodelovala je na Drugi godbi 1996 v Ljubljani, večkrat na festivalu Okarina na Bledu, na mednarodnem festivalu v Beltincih, na letnih koncertih kulturnega društva Folk Slovenija, na TV festivalu Euromusica 1997 v Trondheimu na Norveškem in na 20. EBU Folk Contemporary Festivalu 1998 v Portorožu.

Bogdana pravi, da ji srečanja z ljudsko duhovno kulturo pomenijo neizčrpen vir spoznavanja in razumevanja življenja Slovencev, kot tudi dežele, kjer živimo.

Jure Tori (1975, Trbovlje) je začel obiskovati glasbeno šolo pri sedmih letih, harmoniko se je pričel učiti dve leti kasneje. Poleg harmonike je igral tudi klavir in orgle. Radovednost in želja po igranju ga je že v zgodnjih otroških letih vodila v sodelovanje z različnimi zasedbami iz bližnjih krajev. Največji pečat mu je pustila skupina Orlek, saj so jo skupaj z ostalimi takratnimi člani ustanovili že pri njegovih štirinajstih letih, pri Orlekih ostaja do dandanes. Dolgoletno sodelovanje ter ustvarjanje mu je prineslo veliko izkušenj. Posneli so sedem zgoščenk in številne videospote. Nastopajo po Evropi, ZDA, Avstraliji, Novi Zelandiji in Aziji. Ustanovitev skupine Orlek je bil zanj tudi začetek ustvarjalnosti in osebne rasti. Ljubezen, izkušnje in energija so ga vodile še naprej, njegova glasbena pot se je prepletala z različnimi ustvarjalci.

Do sedaj je soustvarjal tudi z mednarodno plesno skupino En Knap, glasbeno skupino Hiša, Pihalnim orkestrom Svea, skupino Crazyed Farmers, z Jadranko Jovanović in Nikolo Rackov. V zadnjem času poleg sodelovanja s skupino Orlek veliko sodeluje tudi s kontrabasistom Ewaldom Oberleitnerjem in prav z Bogdano Herman. Z avtorskim delom izraža svojo osebnost. Včasih na hecen, drugič resen način preigrava travme in radosti življenja.

Bogdana je že prepevala v naši dvorani. Takrat, leta 2004, smo jo najavili kot potomko ogromne in stare skupnosti svetih ljudi, trubadurjev, bardov, griotov, cantador, kantorjev, potujočih pevcev. Bil je nepozabno. Tako za tiste, ki znajo peti in za tiste, ki so se samo prepustili čarobnosti glasu. Zato, povabljeni na zgodbe, ki jih razvija pevka z vsebino svojega glasu in ji harmonikar dodaja melodičnost. Povabljeni na zgodbe, ki pomenijo zdravilo, ki krepki posameznika in skupnost. Na zgodbe, ki jih vsi mi nosimo zapisane globoko v sebi. Vstopnine ne bo. Vzrok, kulturni praznik!

Četrtek, 7. februar 2008 ob 10. uri, Kulturni dom Grosuplje - Otroška predstava:

Gledališče Hiška, KD Teater in OŠ Louisa Adamiča Grosuplje

Gledališče Hiška že drugo leto zapored poklanja svojim sošolcem – vrstnikom iz šole – za kulturni praznik lepo darilo. Povabi jih v gledališče na svojo produkcijo. Letos je nastopajočih kar petindvajset. In kot je čutiti pri igri, prav vsi mladi igralci uživajo. In kaj je lepšega kot čarobni krog gledališča: dobri igralci, ki z dobrim ustvarjalnim vzdušjem vsebino pravljice – tokrat gre za sodobno Sneguljčico – prenesejo na publiko, ki jih z navdušenjem spremlja. Če gre za sošolce, je to še nekaj posebnega. In mentorica Irena Žerdin, scenografinja in kostumografinja Martina Štirn, glasbena ekipa Sabine Gruden ter tehnični mojster Miha Puš bodo spet zadovoljni. Pa vodstvo šole tudi, saj jim dobra gledališka skupina večja ugled. Igra na odru pred publiko je najboljša igralska šola. To bo že šesta ponovitev predstave.

Četrtek, 14. februar 2008, ob 19.30, Kulturni dom Grosuplje

»Večer samospeva« z Mirjam Kalin (alt) in Igorjem Vicentičem (klavir)

Vsi tisti, ki ste na novoletnem opernem koncertu pogrešali trenutno najvidnejšo operno solistko, povabljeni na koncert, ki ga bo nagrajenka Prešernovega sklada leta 2002 Mirjam Kalin v mesecu kulture izvajala s pianistom Igorjem Vičentičem. Nagrado je dobila tudi za mojstrske poustvaritve skladb Uroša Kreka, ki ga bo izvajala v drugem delu koncertnega programa. Slovenski ustvarjalnosti se je altistka povsem zavezala z žlahtnim izvajanjem dragocene glasbene dediščine slovenskih samospevov in pesmi sodobnih skladateljev.

Mirjam Kalin je rojena v Ljubljani, zdaj pa živi na Perovem pri Grosupljem. Po končani Pedagoški gimnaziji se je povsem posvetila študiju solopetja pri znani slovenski primadoni – Zlati Ognjanović. Maja 1989 je postala članica polprofesionalnega zbora RTV Ljubljana, marca 1991 članica novo ustanovljenega „Slovenskega komornega zbora“, leta 1994 članica zbora SNG Opere in baleta Ljubljana ter kmalu dobila tudi svojo prvo solistično vlogo – vlogo guvernante v Pikovi dami P. I. Čajkovskega. Leta 1996 je postala stalna članica solističnega ansambla SNG opere in baleta Ljubljana in do danes poustvarila že več kot 35 solističnih opernih vlog. Sodeluje tudi z SNG Opere in baletom Maribor.

Že leta 1996 je kot mlada obetavna pevka prejela Wagnerjevo štipendijo, leta 1998 nagrado „Zlata ptica“ za poustvaritev Jele v Kozinovi operi Ekvinočij ter leta 2005 prestižno nagrado Prešernovega sklada. Mirjam Kalin je zelo ustvarjalna tudi na koncertnem področju. Kot solistka je nepogrešljiva osebnost na naših koncertih odrih. Umetniška pot jo je kot solistko v vokalno-instrumentalnih delih iz obdobja baroka do sodobnosti ter interpretko samospevov ponesla širom Evrope. Nastopila je v Avstriji, Nemčiji, Italiji, Švici, na Portugalskem, na Škotskem, v Španiji, na Hrvaškem ter v Srbiji in Črni Gori.

Kot solistka je sodelovala s priznanimi tujimi dirigenti, kot so Zubin Mehta, George Pehlivanian, Hartmut Haenchen, Leopold Hager, Martin Haselboeck, Michel Corboz, Pierre Dominique Ponelle, Stefano Pellegrino Amato, Theodor Guschlbauer, Milan Horvat, Juergen Bruns in domačimi dirigenti kot so Anton Nanut, Loris Voltolini, Marko Letonja, Marko Muni in Uroš Lajovic.

Mirjam Kalin je cenjena izvajalka samospevov. Z zvrstjo samospeva se sooča že od začetka svoje umetniške poti in redno prireja solistične recitale, za katere je prejela številne odlične strokovne ocene in nenazadnje

tudi nagrado Prešernovega sklada za njen Mahlerjev večer na evroradijskih valovih leta 2002. Za domače in tuje založbe je Mirjam Kalin (med drugim tudi za Virgin Classics) posnela že več kot 10 zgoščenk.

Igor Vičentič, rojen v Ljubljani leta 1974, kot pianist nadaljuje družinsko glasbeno tradicijo skladatelja, dirigenta in ravnatelja ljubljanske Opere Mirka Poliča. Študij na Akademiji za glasbo v Ljubljani je z odliko zaključil pri prof. Aciju Bertoneu in se izpopolnjeval pri Jacobu Lateinerju (Julliard School, New York), v Italiji pri Borisu Petrushanskem (Accademia pianistica, Imola) ter na Trinity College of Music v Londonu, kjer je tudi uspešno zaključil podiplomsko specializacijo ter magistrirjal. Je nagrajenec različnih tekmovanj, kot so Mozartovo tekmovanje (Ljubljana, 1993) ter tekmovanje mladih glasbenikov Republike Slovenije (Celje, 1995; Ljubljana, 1998).

Kot solist in komorni glasbenik je nastopal po Sloveniji, Italiji, Avstriji, Hrvaški, Španiji in Veliki Britaniji, kot pianist solist pa je sodeloval z orkestri Contemporary Music Group, Orchestra Simfonica Adriatica ter s simfoničnim orkestrom Slovenske filharmonije. Trenutno je korepetitor in pedagog na SGBŠ v Ljubljani.

Prvi del koncerta bo obarvan s ciganskim temperamentom. Umetnika bosta izvajala Ciganske pesmi op. 103 Johanna Brahmsa in Ciganske melodije op. 55 Antonina Dvořáka. V drugem delu pa bomo poleg pesmi Uroša Kreka, zapisanih ali inspiriranih z ljudskim izročilom, prisluhnili še Marjanu KOZINI, ki je uglasbil pesmi Mateja Bora.

Bodite z nami v četrtek, 14. februarja, ob 19.30, ko bomo zagotovo polno uživali v čustveni razgibanosti, izjemni muzikalnosti, intonančni zanesljivosti, natančni in jasni dikciji altistke Mirjam Kalin.

Četrtek, 21. februar 2008, ob 19.30,
Kulturni dom Grosuplje

Gustav film in Theater Mogul: Jamski človek (monokomedija)

Jamski človek (Defending the Caveman) je svetovna uspešnica avtorja Roba Beckerja, ki se ji je v zadnjih letih smejalo več milijonov gledalcev na štirih kontinentih. Ponosno se lahko pohvali z Guinnessovim rekordom za največkrat odigrano monodramo na Broadwayu, njen uspeh pa dokazuje tudi dejstvo, da je newyorški župan Giuliani Zahodno 44. ulico na Manhattnu preimenoval v Caveman Way in proglasil 18. julij za dan Jamskega človeka.

Po desetih letih nabito polnih dvoran po vsem svetu je Jamski človek odkril tudi Slovenijo. Gre za monokomedijo v produkciji Gustav filma in islandskega Theatra Mogul, ki so jo lastniki avtorskih pravic ocenili kot najboljšo v Evropi. Od premierne uprizoritve leta 2002 si jo je ogledalo že skoraj 100.000 gledalcev.

Vsebina: **Balzamičen nanos za vsak odnos** Komedia, nastala na podlagi avtorjevih socioloških, antropoloških in psiholoških raziskav, spretno ironizira odnose med spoloma, ki se trudita ljubiti in biti ljubljena, živeti v skupnem gospodinjstvu, si ustvariti družino. Na duhovit in sproščen način jima skuša razložiti, zakaj prihaja do konfliktov med njima in ju skuša pripraviti do tega, da se končno nasmejata tistemu, kar ogroža njuno zvezo. Jamski človek razkriva skrivnosti človeške evolucije, ki je ustvarila dva vzporedna sveta, svet ženske in svet moškega. Že v prazgodovini je med njima zazijal prepad, ki obstaja še danes. V njej še biva nabiralka in njega lovski nagon še ni zapustil. Razlika je očitna, naj ne bo usodna. Predstavo je režirala Nataša Barbara Gračner, igra Uroš Fürst.

Uroš Fürst

Lepo povabljeni. Rezervacije sprejemamo na telefon 01/786 40 28.

Četrtek, 28. februar 2008, ob 11. uri in ob 19.30, Kulturni dom Grosuplje

V sodelovanju s Filmskim arhivom RS:

Coprnic Zofka in Živela svoboda

V mesecu februarju organizira ZKD Grosuplje skupaj s filmskim arhivom Republike Slovenije dan slovenskega filma.

Ob 11.00 bo matineja za otroke s celovečernim igranim filmom COPRNICA ZOFKA, [1989].

Vsebina: Zadrta pedagoginja se razburja nad neprimernostjo stare pravljčne lite-

rature za otroke, a knjiga o čarovnicah in pošastih v njenih rokah nenadoma oživi. Iz nje pobegnejo coprnica Zofka in njeni pajdaši Črni krempelj, Siva mora in Rdeči Škopnik, poleg njih pa še povodni mož, drobni škrt Šotek in Pajkova vešča. Razkropijo se po mestu in gozdu ter uganjajo vse mogoče vragolije, le Zofka, ki se je v dolgih letih ždenja v knjigi preveč zredila, ne more pripraviti svoje metle do letenja ...

Film je režiral Matija Milčinski, igrajo pa Svetlana Makarovič, Janez Hočevár, Alenka Vidrih, Nada Žgur, Janez Bončina Benč in drugi.

Zvečer, ob 19. uri, pa bo na sporedu film **ŽIVELA SVOBODA** (1987), burka o razprtijah na vasi ob koncu vojne. Film je režiral Rajko Ranfl, igrajo Zlatko Šugman, Pavle Ravnohrib, Boris Kralj, Ljubiša Samardžić in drugi.

Pred projekcijo bo ga. Tatjana Stibilj, ki je s sodelavci izbrala oba filma, predstavila delo Filmskega arhiva RS. Začetki SFA segajo v leto 1966, ko je Zakon o arhivskem gradivu in arhivih opredelil filmsko gradivo kot arhivsko gradivo in zadalžil arhive, da poskrbijo za njegovo ohranitev. Zaradi specifičnosti filmskega gradiva, predvsem drage opreme za vzdrževanje in specializacije kadrov, je bil 1968 s sklepom Skupnosti arhivov Slovenije pri Arhivu ustanovljen filmski oddelek, ki je skrbel za hrambo filmov za vse slovensko ozemlje. Po zakonu iz 1966 so morali vsi imetniki izročati filmsko gradivo arhivu 30 let po nastanku. Do sprememb je prišlo 1974 leta, ko je Zakon o filmu določal, da morajo producenti šest mesecev po izgotovitvi filmov brezplačno izročiti po eno brezhrebno kopijo arhivu. Ker pa je izvirno gradivo še vedno obdržal producent, ni bila zagotovljena popolna ohranitev filmov. Zakon o naravni in kulturni dediščini iz leta 1981 je določal, da producent šest mesecev po izgotovitvi izroči Arhivu po dve brezhrebni kopiji, po treh letih pa izvirno gradivo, s čimer je bila zagotovljena osnova za varovanje filmskega gradiva.

Po novem Zakonu o arhivskem gradivu in arhivih iz leta 1997 se za filmsko

Kulturno vrvenje ZKD Grosuplje - v februarju in marcu 2008

četrtek, 7. 2. ob 10.00; KD Teater Grosuplje-Gledališče Hiška in ZKD Grosuplje

Otroško gledališče HIŠKA: **SNEGULJČICA**, režija: Irena Žerdin; zaključeno v sklopu Kulturnega dne OŠ«Louisa Adamiča» Grosuplje

četrtek, 7. 2. ob 17.00 uri; Verski muzej Stična

OSREDNJA SVEČANOST OB KULTURNEM PRAZNIKU, S PODELITVIJO JURČIČEVH PRIZNANJ; otvoritev razstave **NEGIB: POSLUŠATI Z OČMI** Silvana Omerzuja, Prešernovega nagajenca 2006; za izven

petek, 8. 2. UTŽO Grosuplje, start ob 8.00 pri Kulturnem domu Grosuplje; KD »France Prešeren« Račna, TD Račna; start ob 8.00 uri pri Jakličevem domu Dobropolje

Drugi **POHOD PO PREŠERNOVI POTI** s kulturno prireditvijo na cilju pohoda ob 10.30 v organizaciji KD »France Prešeren« Račna; za pohodnike in za izven

petek, 8. 2. kino ob 19.00, ZKD Grosuplje; **MAFIJSKE NOČI**, triler

četrtek, 14. 2. ob 19.30, ZKD Grosuplje

Cikel Večeri s slovenskimi umetniki: **VEČER SAMOSPEVA** z altistko **Mirjam KALIN**, klavir **Igor VIČENTIČ**; I. del: J. Brahms: Ciganske pesmi op. 103, A. Dvořák: ciganske pesmi op. 55, II. del: Marjan Kozina: Iz težkih dni (Matej Bor), Uroš KREK: Osem pesmi na ljudsko izročilo (za srednji glas); za izven

petek, 15. 2. ob 19.00, ZKD Grosuplje; **ALIEN PROTI PREDATORJU**, znanstvenofantastična akcija

četrtek, 21. 2. ob 19.30, ZKD Grosuplje, produkcija Gustav film in Teater Mogul

monokomedija, Rob Becker: **JAMSKI ČLOVEK**; režija: Nataša Barbara Gračner, igra: Uroš Fürst, za izven

petek, 22. 2. kino ob 19.00, ZKD Grosuplje; **AMERIŠKI GANGSTER**, drama

petek, 29. 2. ob 19.00 uri: koncert KD Pesem – MoPZ Corona, ZKD Grosuplje

vokalni koncert: »**JUGONOSTALGIJA**« - samostojni koncertni večer MoPZ CORONA, koncert bo s svojim prihodom počastil nekdanji predsednik SFRJ, JOSIP BROZ TITO, za izven

torek, 4. 3. ob 17.00 in 18.30 uri, Otroški abonma 2007/08 LUTKOVNO GLEDALIŠČE MARIBOR

Klemen Košir: **BALERINA IN KLADIVO**, lutkovna-senčna predstava; tudi za izven (ob 18.30)

četrtek, 6. 3. ob 19.30, jazz koncert KD BIG BAND Grosuplje Instrumentalni koncert: samostojni koncertni večer BIG BAND + gosti, za izven

petek, 7. 3. Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje; **ZAKLAD POZABLJENIH**, pustolovski film

petek, 14. 3. od 8.30 – 12.30, JSKD OI Ivančna Gorica, ZKD Grosuplje, Kulturni dom Grosuplje

VETERNICA, območno srečanje mladih novinarjev; prijavljeni mladi novinarji

petek, 14. 3. Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje;

FAUNOV LABIRINT, drama, nagrajena s tremi oskarji 2007

torek, 18. 3. ob 19.00, KD Smila Literatura in Mestna knjižnica Grosuplje

predstavitel knjige: **LJUBITELJSKO GLEDALIŠČE V GROSUPLJEM 1988 – 2007**, avtor knjige Goran Gluvič

sreda, 19. 3. ob 19.00, Mestna knjižnica Grosuplje, Literarna skupina KD Teater in ZKD Grosuplje

ADAMIČEVI DNEVI; debatna miza s skupnim imenovalcem: Trubar, Prešeren in Adamič?!, z gosti, za izven

četrtek, 20. 3. ob 19.00, Kulturni dom Grosuplje, Literarna skupina KD Teater, ZKD Grosuplje

ADAMIČEVI DNEVI; filmska projekcija

petek, 21. 3. Kino ob 19.00, ZKD Grosuplje;

SMRTNE OBLJUBE, triler

sreda, 26. 3. od 8.30 do 14.00 ure, JSKD OI Ivančna Gorica, ZKD Grosuplje

OBMOČNO SREČANJE OTROŠKIH GLEDALIŠČ I. DEL, PRIJAVLJENE PREDSTAVE TREH OBČIN DOBROPOLJE, GROSUPLJE IN IVANČNA GORICA; za OŠ, VVZ in za izven

četrtek, 27. 3. od 8.30 do 14.00 ure, JSKD OI Ivančna Gorica, ZKD Grosuplje

OBMOČNO SREČANJE OTROŠKIH GLEDALIŠČ II. DEL, PRIJAVLJENE PREDSTAVE TREH OBČIN DOBROPOLJA, GROSUPLJE, IVANČNA GORICA; ZA OŠ, VVZ in za izven

četrtek, 27. 3. ob 18.00, ZKD Grosuplje; **AVILIN IN VEVERIČKI**, otroški animirani

petek, 28. 3. ob 19.30 uri, KD Pesem Grosuplje, **Kulturni dom v Mali vasi**

MATERINSKI DAN: samostojni večer **MoPZ CORONA Z GOSTI**; za izven

petek, 28. 3. ob 19.30 uri, Gledališče GGNiNi, KD TEATER Grosuplje

Anton Pavlovič Čehov: **UTVA**, komedija, premiera; za izven

sobota, 29. 3. Kino ob 20.00, ZKD Grosuplje; **PETELINJI ZAJTRK**, romantična komedija + predstavitev ekipe v živo

* Organizator si pridržuje pravice do spremembe programa

Rezervacija vstopnic: **ZKD Grosuplje, Adamičeva 16, 1290 Grosuplje, INFO: 01/786 40 28; Predprodaja vstopnic uro pred predstavo.**

➤ arhivsko gradivo šteje zmontirani originalni slikovni in tonski negativ filma in po ena filmska kopija vsakega filma, ki jo izdelata slovenski producent, oziroma je izdelan v koprodukciji slovenskih in tujih producentov v Republiki Sloveniji. Po tem zakonu mora producent izročiti filmsko arhivsko gradivo Arhivu takoj po izdelavi filma. V pogodbi o izročitvi filmskega gradiva, ki jo sklene producent z Ministrstvom za kulturo, pa se mu prizna nadomestilo stroškov za izdelavo intermediata in filmske kopije. S tem je poskrbljeno, da se v celoti ohranja slovenska filmska produkcija.

To bo tudi lepa priložnost za mlada režiserja, Luko Gluvića in Luko Puša, ki delujeta v okviru Smila Film, KD Smila Grosuplje, da predata eno kopijo od štirih filmov, posnetih v zadnjih dveh letih, ge. Tatjani Stibilj in s tem v trajno hrambo Filmskemu arhivu R Slovenije. Ker gre za promocijo slovenskega filma, bo vstop prost.

Napovedujemo... v marcu

Torek, 4. marec 2008, ob 17. in 18.30 uri, Kulturni dom Grosuplje - Četrta abonmajska predstava: Produkcija Lutkovno gledališče Maribor

Balerina in kladivo

Tokratna predstava otroškega abonmaja je nekaj posebnega. Gre za dve zgodbi, ki se dotikata v majhni točki tako kot žebelj, ko ga zabijemo v desko. Balerina živi v glasbeni skrinjici, ki se nekega dne pokvari. Takoj zatem v njeno bivališče vdre Žebelj, ki bi rad bil zabit. Ampak Žebelj je skrivljen, zato ga je treba najprej poravnati, potem pa mu poiskati mesto, kamor ga bomo zabili. Pri tem mu pomagajo Kladivo in četica drugih orodij, ki bi se na koncu radi preselili v Balerinino glasbeno skrinjico...

Predstava Balerina in Kladivo posega po nenavadni kombinaciji gledališča predmetov in različnih lutkovnih tehnik. Tako kot je vsaka lutka najprej kos lesa, pene, kovine... je tudi vsaka umetnost najprej groba, neobdelana materija. Obliko ji da domišljija.

Predstavo je režirala Andreja Kovač, igrajo Metka Jurc, Daša Rashid, Zoran Petrovič, Andrej Murenc / Maksimiljan Dajčman. Avtor besedila predstave je Klemen Košir, likovna zasnova je delo

Petre Alič in Vasilija Fišerja, glasba pa Daneta Cotarja.

Predstavo ob 18.30 si lahko ogledate tudi tisti, ki abonmaja nimate.

Otroška žirija Poletnega lutkovnega pristana 2007 je izbrani predstavi podelila 25 zvezdic. In to prav zares ni majhna stvar!

Četrtek, 6. marec 2008 ob 19.30, Kulturni dom Grosuplje - Jazz koncert:

KD Big band Grosuplje

V letu 2008 Big band Grosuplje praznuje 10. obletnico svojega obstoja, tako da se intenzivno pripravlja na jubilejno sezono. Vrhunec sezone bo koncert ob obletnici v oktobru, na katerem bodo najverjetneje nastopili skupaj z gosti iz ZDA. Prvi letošnji koncert pa bo v v četrtek, 8. marca 2008, v Kulturnem domu Grosuplje. Ker je to ravno večer pred materinskim dnevom, se bo Big band potrudil in ta koncert še posebej posvetil ženam in materam.

Sreda, četrtek, 19. in 20. marec 2008, Kulturni dom Grosuplje - Literarna skupina KD Teater Grosuplje:

Adamičevi dnevi

Letos praznujemo 110. obletnico rojstva našega rojaka Louisa Adamiča, zato bomo v literarni skupini KD Teater Grosuplje organizirali nekaj dogodkov, ki bodo povzeli duh časa in prostora, v katerem je deloval, ter nas opomnili na njegov prispevek k slovenski kulturi. Organizirali bomo okroglo mizo, filmski večer in še kaj. Obeta se svež in aktualen pogled na avtorja, ki je ostajal predolgo zapostavljen, zato ga bomo na zanimiv način zopet izpostavili! Z zanimivimi gosti bomo poizkušali najti sociološka in ustvarjalna stičišča med Trubarjem, Prešernom in Adamičem, tremi bazičnimi ustvarjalci, ki so našo kulturo v svojem času uravnali s svetovnim intelektualnim tokom.

Napoved dogodkov v februarju in marcu 2008

5. februar 2008, 16.00,
Mestna knjižnica Grosuplje
Regijsko srečanje mladih literatov osrednje Slovenije
(prijave do 23. 1. 2008, JSKD RS).

7. februar 2008, 17.00,
Verski muzej Stična
Svečanost ob slovenskem kulturnem prazniku s podelitvijo Jurčičevih priznanj zaslužnim kulturnikom skupaj z Zvezami kulturnih društev občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica ter z odprtjem razstave Silvana Omerzuja, Prešernovega nagrajenca.

14. februar 2008, 16.00,
Kulturni dom v Ivančni Gorici
Območna revija plesnih skupin.

3. marec 2008, 9.00, Ivančna Gorica
Območno srečanje mladih novinarjev in literatov občine Ivančna Gorica
(priloga Klasek).

6. in 7. marec 2008, 17.00, OŠ Ferda Vesela Šentvid pri Stični in Jakličev dom v Dobropolju,
Območna revija predšolskih, otroških in mladinskih pevskih zborov 1. in 2. del.

14. marec 2008, 9.00, Kulturni dom Grosuplje
Območno srečanje mladih literatov in novinarjev občin Dobrepolje in Grosuplje
(priloga Vetrnica in Naš Kraj).

26. in 27. februar 2008, 8.00, Kulturni dom Grosuplje
Območno srečanje otroških gledaliških in lutkovnih skupin.

Vodja JSKD OI Ivančna Gorica Barbara Rigler

Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti
Območna izpostava Ivančna Gorica
Cesta. II. grupe odredov 17, 1295
Ivančna Gorica, Slovenija
(01/7869- 070,
051/675-238 2
01/7869-075
oi.ivanca.gorica@jskd.si

Božično-novoletni koncert 2007

Pihalni orkester pod vodstvom Mitje Dragoliča se je izkazal s filmsko glasbo.

Godalni orkester z dirigentom Edvardom Adamičem.

Vokalna skupina Art Vocce in dirigentka Irena Vidic sta nas s pesmijo pospremili v božični čas.

Glasbena šola Grosuplje nas že vrsto let konec decembra razveseli z božično-novoletnim koncertom. Sprva so celovečerni koncert pripravili člani pihalnega orkestra, nekaj zadnjih let pa to priložnost izkoristijo za predstavitev večjih instrumentalnih in vokalnih zasedb na šoli.

V sredo, 19. decembra 2007, od 19. uri, so se nam v avli Osnovne šole Louisa Adamiča predstavili Kitarški orkester, Vokalna skupina »Art Vocce«, Narodnozabavni kvintet, Godalni orkester in na koncu še Pihalni orkester Glasbene šole Grosuplje. Čas gre z vsakim drugače, je povedala napovedovalka, z enim gre v korak, druge prehiteva, za tretjimi zaostaja, nekaterim čas stoji, vse pa nas vendar pripelje do konca leta. In tedaj se zberemo na koncertu Glasbene šole Grosuplje, ki ga je letos začel **Kitarski orkester** pod mentorstvom **Barbare Škrjanc**. Začetek te zasedbe sega v Dobrepolje in po krajši prekinitvi so se zopet zbrali in nam zaigrali znane slovenske popevke v priredbi Braca Doblekarja.

Vokalna skupina »Art Vocce« je nastala, ko je šola odprla oddelek za solo petje. Vokalna skupina deluje štiri leta in izvaja jazzovske in zabavne skladbe. Pod mentorstvom Irene Vidic so nam zapeli A quiet place in Beli božič.

Narodnozabavni kvintet vodi **Matej Kovačič**. S poskočno skladbo Čas počitnic so dodobra ogreli publiko, ki je napolnila avlo osnovne šole.

Godalni orkester pod vodstvom **Edvarda Adamiča** je pričaral skrivnostni svet Harryja Potterja in nas popeljal preko valčka in polke do sambe. Glasbeniki so nam vsem voščili vesel božič in srečno novo leto. Godala z nežnim zvokom pobožajo dušo, zato so poželi gromek aplavz. Piko na i večeru je postavil **Pihalni orkester Glasbene šole Grosuplje**. Slišali smo

Predsednik Županove jame – turističnega in okoljskega društva Grosuplje Damjan Viršek predaja predsedniku Krajevne skupnosti Grosuplje Antonu Žitniku Priznanje Turistične zveze Slovenije za doseženo prvo mesto med manjšimi mesti v Sloveniji.

Javni natečaj za izbiro turističnih spominkov občine Grosuplje

Občina Grosuplje razpisuje javni natečaj za izbor najboljšega turističnega spominka občine Grosuplje za leto 2008.

1. Na natečaju lahko sodelujejo samo spominki, ki prepoznavno in izvirno predstavljajo:

- mesto, kraj oz. širše območje lokalne skupnosti,
- kulturno in naravno dediščino ter sodobno ustvarjalnost,
- turistično dejavnost,
- so prvič javno predstavljeni na tovrstnem natečaju.

2. Strokovna komisija bo izbrala tri najboljše spominke in jim podelila naziv »Grosupeljski turistični spominek 2008«.

3. Strokovna komisija bo pri ocenjevanju upoštevala naslednje kriterije:

- prepoznavnost,
- likovno estetsko vrednost,
- dediščinsko vrednost,
- izvirnost ali poznavanje smernic v razvoju turizma,
- turistično promocijsko vrednost kraja,
- možnost produkcije v različnih materialih in velikosti,
- trženje.

4. Na osnovi sklenjenih pogodb o odstopu avtorskih pravic bodo nagrajenim avtorjem izplačane denarne nagrade:

prva nagrada:	2000 EUR
druga nagrada:	800 EUR
tretja nagrada:	400 EUR

5. Vzorce bo ocenjevala petčlanska strokovna komisija. Člani strokovne komisije izberejo izmed sebe predsednika, ki koordinira delo komisije. Zapisnik podpišejo vsi člani komisije. Predvidena sestava strokovne komisije: predstavnik razpisovalca, etnolog, umetnostni zgodovinar, predstavnik Turistične zveze Grosuplje in ekonomist.

6. Strokovna komisija za ocenjevanje turističnih spominkov pred ocenjevanjem pregleda prispele izdelke in idejne osnutke ter izloči tiste, ki ne ustrezajo pogojem razpisa. Zmagovalnim spominkom, ki jih izbere in razvrsti strokovna komisija, se podelijo priznanja in denarne nagrade.

Strokovna komisija za ocenjevanje lahko prerazporedi nagrade, da se vrednost nagrad sorazmerno spremeni. Strokovna komisija se lahko odloči, da ne podeli prve, druge ali tretje nagrade. Vse odločitve sprejme z večino glasov.

Ko strokovna komisija ugotovi in razvrsti zmagovalne spominke, pripravi obrazložitve ter z rezultati seznani zainteresirane, nakar konča svoje delo in se razpusti.

Strokovna komisija za ocenjevanje je popolnoma avtonomna in odloča sama z večino glasov. Na odločitve komisije niso možni ugovori.

7. Na natečaj Občine Grosuplje se lahko prijavijo fizične ali pravne osebe.

8. Spominke za natečaj bomo sprejemali na sedežu Občine Grosuplje, Taborska 2, 1290 Grosuplje, do 18. aprila 2008.

9. Vsakemu vzorcu mora biti priložena kuverta s podatki:

- ime, priimek, rojstni datum, naslov in telefonska številka avtorja,
- ime izdelka,
- kratka opisna predstavitev izdelka,
- tehnična specifikacija izdelka,
- risba izdelka v predvidenih različnih izvedbah,
- 2 fotografiji spominka v velikosti 15 cm x 10 cm,
- podpisana izjava, da izdelek še ni v prodaji doma ali v tujini,
- podpisana izjava, da je spominek avtorsko delo izdelovalca.

10. Nagrajeni spominki ostanejo v arhivu Občine Grosuplje. Z odkupom avtorskih pravic se Občini Grosuplje dovoljuje uporaba nagrajenih spominkov za promocijske namene občine Grosuplje.

11. Razglasitev rezultatov natečaja bo javna hkrati z razstavo vseh spominkov, ki bodo prijavljeni na natečaju. Nagrade se izplačajo v 30 dneh po razglasitvi rezultatov.

Občina Grosuplje si pridružuje pravico, da se posamezna nagrada ne podeli ali se podeljeni naziv odvzame, če se naknadno ugotovi, da avtor ne izpolnjuje vseh pogojev razpisa.

Za vse informacije se obrnite na naslov: Občina Grosuplje, Taborska c. 2, 1290 Grosuplje. Kontaktna oseba: Uroš Perme, 788 87 74.

Občina Grosuplje, župan Janez Lesjak

➤ predvsem filmsko glasbo, svoj koncert pa so zaključili z glasbo iz slovenskih otroških filmov: Kekec, Bratovščina Sinjega galeba, Sreča na vrhovi. Večinoma nov program je od dirigenta **Mitje Dragoliča** in glasbenikov zahteval veliko dela in discipline, da so program odigrali z vsem žarom in energijo. Na prireditvi je Županova jama – turistično in okoljsko društvo Grosuplje predalo

plaketo, ki jo je mesto Grosuplje prejelo za doseženo prvo mesto med manjšimi mesti v tekmovanju Turistične zveze Slovenije Naša dežela – lepa in gostoljubna.

V obrazložitvah so zapisali:

"Grosuplje je letošnjo pomlad dobilo mestne pravice. Urbanisti so znali zadnjih nekaj desetletij rast mesta uspešno načrtovati.

Obiskovalec v kraju opazi veliko in lepo urejeno poslovno stavbo, v kateri je tudi sedež občine, sodobno knjižnico, novo cerkev, negovane drevorede in številne kipe. Imajo večnamensko športno dvorano z urejenimi športnimi in rekreacijskimi površinami, znana gostišča in dovolj parkirišč. V bližnji okolici so nemoteče razporejeni sodobni in vzdrževani industrijski objekti. Kraj je opremljen s preglednimi informacijskimi tablam. Grosuplje je čisto in urejeno, za kar skrbijo tudi turistična društva."

Priznanje je iz rok predsednika TZS Dominika S. Černjaka prejel predsednik Županove jame – turističnega in okoljskega društva Grosuplje Damjan Viršek, na koncertu pa ga je predal predsedniku Krajevne skupnosti Grosuplje Antonu Žitniku.

Na koncu se je ravnatelj Glasbene šole Grosuplje zahvalil vsem, ki so kakor koli prispevali k uspelemu koncertu: staršem, da so svoje otroke vozili k vajam, slušatelje glasbene šole, da so z vztrajnostjo dosegli take uspehe in pedagoge, ki so s svojim delom pripravili tako lep program. Vsem v dvorani je zaželel vesel božič in srečno novo leto, mi pa smo si zaželeli, da bi nam bilo dano še večkrat poslušati tako zanimiv in kakovostno izpeljan program.

Marija Samec

Narodnozabavni ansambel vodi Matej Kovačič. (Vse foto Marjan Trobec).

Galerija Mestne knjižnice Grosuplje v znamenju znamenj

Ponedeljek, 21. januar. Univerza za tretje življenjsko obdobje Grosuplje se pod mentorstvom dr. Borisa Kuharja v okviru sekcije za etnologijo in domoznanstvo že dve leti trudi pregledati vse kapelice, križe in znamenja v naši občini. Za razstavo in načrtovano knjigo so se odločili zbrati le vse kapelice, ki jih je v naših krajih več kot sto, je povedal dr. Kuhar. Vsaka kapelica ima svojo zgodbo. Nekatere so nastale iz zaobljub po povratku iz vojske ali ujetništva, veliko so jih postavili 'Amerikanci' – ljudje, ki so se srečno vrnili s težaškega dela v Ameriki, spet tretja priča o ozdravitvi ali rešitvi. Kar nekaj kapelic je novih, ali so nastale namesto podrtih starih ali pa po novih zaobljubah. Stilno so različno grajene. Prve kapelice so nastale že v dobi poznega baroka, čeprav imajo mnoge še gotske elemente, nove pa poskušajo slediti novostim v gradbenih trendih in v materialih.

Dolga leta so kapelice propadale, zadnja leta pa so jih veliko spet obnovili. Prizadevni člani Kuharjeve skupine so poiskali informatorje v kraju in se v parih napotili od kapelice do kapelice, od hiše do hiše, fotografirali, zapisovali, zbirali stare fotografije kapelic, slikarke pa so jih nekaj kar naslikale. Del tega gradiva so razstavili na lepo oblikovanih panojih. Vse to je priprava na knjigo o znamenjih, ki jo načrtujejo izdati še v tem šolskem letu.

Razstavo je otvorila direktorica knjižnice Roža Kek. Skupaj z vodjo tretje univerze, Andrejo Smoličevno, sta čestitali višjemu bibliotekarju Dragu Samcu za prejeto Čopovo diplomu. Z lepimi slovenskimi narodnimi pesmimi nas je razveseljeval ŽPZ Magdalena pod vodstvom Emila Kovačca. Drago Samec pa je na koncu dodal še svoje razmišljanje o znamenjih.

»Danes nam je podarjen poseben večer, saj smo na razstavi bogastva kapelic, s katerimi se lahko pohvali naša občina.

Sekcija Univerze se je pod strokovnim vodstvom dr. Borisa Kuharja, etnologa in poznavalca tudi našega podeželja, lotila skupspravljanja bogastva in odstrla spomin in védenje o znamenjih, kot sicer rečemo križem in kapelicam v prostoru.

Pa se vprašajmo, kaj je znamenje?

V našem jeziku ima pojem znamenje več pomenov: 1. po ljudskem verovanju nenavaden pojav (ali cahen, kot smo včasih rekli); 2. gib ali znak, s katerim se kaj sporoča; 3. dogovorjen lik, ki ima določen pomen, npr. krona kot znamenje oblasti, izveski nad vrati obrtnikov, 4. različno oblikovana likovna ali arhitekturna dela, navadno v spomin na določen dogodek, nesrečo ali zaobljubo; 5.

publicistično pa bi še lahko rekli, da smo danes tu v znamenju znamenj.

Kulturno tujko simbol pa tudi prevajamo kot znamenje. In simbol je vidni svet, ki nam razodeva nevidni svet, odkriva torej duhovni svet. Simbol je vselej podoba nečesa drugega, je vselej prispodoba.

Človek je bitje znamenj, začenja psiholog Trstenjak svoje razmišljanje o človeku kot simboličnem bitju. Edino človek je simbolično bitje, ker edini simbole dojema in razlaga, saj ga nagovarjajo in mu nekaj pomenijo.

Govorimo torej o znamenjih, simbolih našega okolja in duha, povezanih predvsem z vernostjo našega ljudstva, saj so to krščanska znamenja, s katerimi je naše okolje posejano in zaznamovano. Poimenovanje 'znamenje' nam kaže, da so že v preteklosti zaznali, da so kapelice oz. križi simboli svetega, kar nas zaznamuje, tukaj in zdaj.

Fran Jaklič, dobrepoljski pripovednik, je o znamenjih zapisal:

"Kadar sem prebiral zgodovinska poročila o nastanku spomenikov, cerkva, znamenj, kapelic in sem bral imena ustanoviteljev, o slogu in načinu zgradbe, tedaj sem v spisu nekaj važnega pogrešal. O nagibih, ki so vodili ustanovitelja, da je žrtvoval premoženje in trud, da je nastalo 'znamenje', je malokje kaj zapisanega. Pa vendar niso znamenja, kapelice nastale kar tako! O, ko bi zbrali zgodovino vseh znamenj in kapelic ob naših cestah, ki stoje na križpotjih, sredi polja ali pa samotarijo na gričku ali ob robu gozdov, bi bile debele knjige in brali bi povesti, da bi zgrabile človeka in ga povzdignile!"

Trud do ene takšnih knjig imamo danes pred seboj.

In tako so se vsa naša znamenja pomladila, ko so jih obiskali člani Univerze za tretje življenjsko obdobje. Ujeli so jih v trenutku obstoja in jih ovekovečili na tej razstavi v podobi, fotografiji in risbi ter besedi.

Ljudje smo vpeti v določeno zgodovinsko obdobje. Čeprav je lepo, je vendar najtežje živeti samo za sedanost. Vedno v svojih odločitvah in dejanjih mislimo na prihodnost in vrednotimo preteklost. Tako je usmerjena tudi ta razstava in naj nas spodbuja k spoznavanju lastnega okolja in krepki v naši samozavesti.

Zame je praznik izid knjige ali otvoritev razstave. Hvala vam za ta praznik.«

Marija Samec

Dr. Boris Kuhar, višji bibliotekar Drago Samec, direktorica Mestne knjižnice Grosuplje Roža Kek in vodja Univerze za tretje življenjsko obdobje Andreja Smolič so z besedami in dejanji prispevali k otvoritvi razstave.

Razstava Naše kapelice na poti do knjige

je na ogled v galeriji Mestne knjižnice Grosuplje vsak delovni dan od 21. januarja do 29. februarja, od 16. do 19. ure in vsako soboto od 9. do 12. ure.

Kdor ima še kakšne stare fotografije kapelic ali ve za zgodbe, povezane s kapelicami na področju naše občine, naj se oglasi v galeriji Mestne knjižnice Grosuplje. Z veseljem vam bomo prisluhnili. - Vljudno vabljeni!

O znamenjih pa poje tudi dolenski pesnik Tone Pavček v svoji pesmi Pil iz pesniške zbirke Starožitja:

Pil

Stoji ob poti stari pil. / Pod že dotrajanim nadstreškom / lesen je Bog, otroško mil, / s krvavo rano in z nasmeškom.

Stoji kot že zbledel spomin / na čase ujme, vojne, kuge, / kot kes za grešnost, za zločin, / kot spomenik iz zaobljube. ...

Stoji kot priča sredi njiv, / ki iz stare in nove je zaveze, / vseeno pa vse bolj črviv / seseda se in v zemljo leze.

Pa pride angel lahkokrkl, / pa pride dete rosno, mlečno, / in pomladi se stari pil / za eno celo mlado večnost.

Srednja šola Josipa Jurčiča *Ivančna Gorica*

C. II. grupe odredov 38, 1295 Ivančna Gorica, ☎: (01) 78 78 720, <http://www.ssjj.si/>

vabi
osnovnošolce in njihove starše na

INFORMATIVNI DAN,

**ki bo v petek, 15. februarja 2008, ob 9. in 15. uri
in v soboto, 16. februarja 2008, ob 9. uri.**

Na informativnem dnevu boste spoznali šolo, uspehe, delovne pogoje, mednarodne projekte in nasploh vse, kar vas zanima.

Šola izvaja programe:
splošna gimnazija, ekonomski tehnik, ekonomski tehnik-PTI in maturitetni tečaj.
Naši bivši dijaki dokazujejo, da smo šola, ki da temelj najvišjim vrhovom.
dobrodošel tudi ti!

Prisrčno vabljeni in srečno!

KOZMETIČNI SALON Glavan Silva

NOVO v vašem lepotnem kotičku

- Naj vas v hladnih zimskih dneh boža topla čokoladna masaža.
- Ostanite lepe in sveže s C vitaminsko osvežilno nego obraza.
- Znanstveno dokazana nega za zmanjševanje gub - pomlajevalna A vitaminska nega obraza.

NOVO!
SPA PEDIKURA Z MASAŽO STOPAL

Masiki d.o.o., Brinje c. I/47, 1290 Grosuplje, tel: 01/7865-866

EPGO 1956
instalacije d.o.o.

CESTA NA KRKO 9, 1290 GROSUPLJE

Tel.: 01/786 26 22; 786 36 20

Fax: 01/786 46 21

INSTALACIJE • TRGOVINA • INŽENIRING • SERVIS

Feri avto d.o.o.

Ljubljanska 17
1290 Grosuplje

tel. 01/ 787-34-22
GSM 040/ 22-44-07

PRODAJA:

- * REZERVNIH DELOV ZA VSE VRSTE OSEBNIH VOZIL,
- * DODATNA OPREMA,
- * MOTORNA OLJA ZA OSEBNA IN TOVORNA VOZILA,
- * AVTOPLAŠČI

4 X NA DAN DOSTAVA ISKANIH REZERVNIH DELOV V TRGOVINO.

Svet za Radensko polje se je prvič sestal

17. 12. 2007 je potekala prva seja Sveta za Radensko polje (Svet), ki nadzira delovanje koordinatorskega procesa ustanavljanja Krajinskega parka Radensko polje. Prvega sestanka so se udeležili Jelka Kogovšek, Uroš Perme, Martina Cingerle, in Mojca Lovšin kot predstavniki Občine Grosuplje, mag. Suzana Zupanc Hrastar kot predstavnica Ministrstva za okolje in prostor, Vesna Juran iz Zavoda Republike Slovenije za varstvo narave, dr. Alexis Zrimec, Mitja Škrjanec, Mihael Kadunc kot predstavnik odbora za gospodarstvo občine Grosuplje ter predstavniki krajevnih skupnosti - Valentina Vehovec, predsednica KS Mlačevo, Aleš Kastelic, predsednik KS Račna, ter Vinko Zajc, predstavnik KS Ilova Gora. Sestanka se je udeležil tudi gospod Mladen Berginc, vodja sektorja za zavarovana območja na Ministrstvu za okolje in prostor.

Uvodoma so se člani Sveta dogovorili o načinu dela v prihodnje in sprejeli sklep o ustanovitvi Sveta. V nadaljevanju je koordinator procesa ustanavljanja Krajinskega parka Radensko polje, CENTER Grajski vrt Boštanj d.o.o., predstavil projektno skupino, ki je zadolžena za izvajanje projekta. Mag. Tina Mikuš, vodja projektne skupine, je članom Sveta predstavila rezultate aktivnosti, opravljene v letu 2007. V svoji predstavitvi se je osredotočila na aktivnosti, ki so sledile podpisu sporazuma o sodelovanju med občino Grosuplje in državo pri skupnem ustanavljanju krajinskega parka od 13. julija 2007 dalje. Člani Sveta so bili

seznanjeni z ustanovitvijo informacijske pisarne in tajništva projekta ter s sodelavci, ki delajo na tem projektu. Predstavljen je bil proces izdelave in izvajanje komunikacijske strategije, predvsem z akcijo razdeljevanja koledarjev, ki so jih prejela vsa gospodinjstva znotraj bodočega parka. Članom Sveta je bila predstavljena tudi nadgradnja spletne strani krajinskega parka in oblikovanje celostne grafične podobe. Predstavljena je bila tudi socioekonomska analiza, ki vsebuje popis in analizo groženj območja bodočega krajinskega parka. V nadaljevanju so bili predstavljeni načrti dela koordinatorskega procesa ustanavljanja

parka za leto 2008. Svet je soglasno potrdil poročilo o delu za leto 2007, nov logotip Krajinskega parka Radensko polje ter načrte za leto 2008.

Mag. Suzana Zupanc Hrastar, predstavnica Ministrstva za okolje in prostor, je predstavila okvirni postopek sprejemanja akta o zavarovanju Radenskega polja, ki naj bi bil sprejet predvidoma spomladi 2009.

Sestanek Sveta za Radensko polje je potekal v prijetnem vzdušju. Člani Sveta so izrazili svoje zadovoljstvo z dosedanjim delom projektne skupine ter zagotovili sodelovanje in podporo pri nadaljnjem delu.

Leon Kebe

Člani sveta za Radensko polje foto: Leon Kebe

Če imate kakršno koli vprašanje nas lahko kontaktirate na spodnji naslov:

CENTER Grajski vrt Boštanj d.o.o.

Veliko Mlačevo 59, 1290 Grosuplje

Uradne ure so vsak delavnik od 9:00 – 15:00,

Telefon. 040 655 795 (Miša Pintarič), 040 655 796 (Leon Kebe), 040 655 797 (Tina Mikuš),

Faks: 01 786 50 32 ali 01 786 36 68

e-mail: info@grajski-vrt.si

spletni naslov: www.radenskopolje.si in www.grajski-vrt.si

KOLEDAR DOGODKOV NA RADENSKEM POLJU

• 8.2.2008

2. POHOD PO PREŠERNOVI POTI

ob 200 letnici Prešernovega prihoda na Kopanj in Radensko polje. Za več informacij se obrnite na Univerzo za tretje življenjsko obdobje Grosuplje (01 786 4028 ali www.kultura.si) ali na Turistično društvo Kopanj (ga. Olga Gruden telefon 051 262 707),

• 13.2.2008

POMEN ČISTE VODE ZA RADENSKO POLJE

5. TEMATSKO PREDAVENJE O RADENSKEM POLJU v prostorih Galerije Grad, Grajskega vrta Boštanj, začetek ob 18 uri. Vse informacije lahko dobite na telefonu 040 655 796 in 040 655 797 ali info@grajski-vrt.si, več na www.radenskopolje.si ali www.grajski-vrt.si,

• 29.2.2008

TEČAJ OBREZOVANJA SADNEGA DREVJA

v prostorih Galerije Grad, Grajskega vrta Boštanj, začetek ob 15 uri. Prijave zbiramo do 25. februarja. Vse informacije lahko dobite na telefonu 040 655 795 ali info@grajski-vrt.si, več na www.radenskopolje.si ali www.grajski-vrt.si,

01.03.2008

TEČAJ OBREZOVANJA SADNEGA DREVJA

v prostorih Galerije Grad, Grajskega vrta Boštanj, začetek ob 9 uri. Prijave zbiramo do 25. februarja. Vse informacije lahko dobite na telefonu 040 655 795 ali info@grajski-vrt.si, več na www.radenskopolje.si ali www.grajski-vrt.si,

Radensko polje pozimi foto: Primož Lajevce

Hranjenje ptic pozimi

Pozimi, ko zapade sneg in temperature zdrsnejo pod ledišče, se nekatere vrste ptic pri iskanju hrane približajo človeškim bivališčem. Ker ljudje radi opazujemo ptice, jim ponudimo primerno hrano in jih tako privabimo na svoje vrtove, balkone in celo okenske police. Tako jih lahko na lahek način in pa predvsem brez vznemirjanja nemoteno opazujemo in поблиže spoznavamo.

Kakšna naj bo krmilnica

Najboljše so lesene, doma narejene in dovolj velike krmilnice s streho, ki sega čez krmilno polico. Doma narejena krmilnica zato, da uživamo s svojimi otroki ali vnuki že takrat, ko jo izdelujemo. Lično izdelano krmilnico lahko nadomesti preprost pladenj, postavljen na suho mesto. Hrana naj bo pticam dostopna iz vseh smeri.

Krmilnico postavimo tako, da bomo ptice v njej lahko najbolje opazovali: na vrt pred kuhinjskim oknom, na teraso, balkon in podobno. Če bomo krmilnico postavili v bližino grma ali drevesa, ki predstavljata zavetje za ptice, bo obisk krmilnice neprimerno večji, kot če bo ta stala na prostem. Idealna višina za postavitev krmilnice je 1,5 m, lahko je tudi višje. Pomembno je le to, da bomo v krmilnico lahko brez težav nasuli hrano. Krmilnico moramo postaviti tako, da bo plenilec nedostopna.

Neprimerno postavljena krmilnica foto: Leon Kebe

Opremiti moramo tudi okno, skozi katero bomo opazovali ptice. Najbolje je, če na okno nalepimo prosojno zaveso, ki nam bo omogočila opazovanje ptic, ne da bi nas videle. Tako ptic s svojimi sunkovitimi gibi ne bomo plašili. Da bi preprečili nezaželene trke ptic v okna, lahko nanje kaj nalepimo ali narišemo. Motiv ni pomemben, zato lahko pri tem s pridom uporabimo svojo domišljijo ali še boljše domišljijo svojih otrok.

Kdaj hranimo

Hraniti začnemo lahko že pozno jeseni, najbolje pa je takrat, ko je v naravi sklenjena snežna odeja ali pa so nočne temperature pod lediščem. Hranimo redno vsak dan do večje trajnejše otoplitve.

Brinovka foto: Leon Kebe

S čim hranimo

Za hranjenje je najboljša tista hrana, ki je pticam dostopna tudi v naravi. Z ostanki naše hrane ptic nikar ne hranimo.

Za zrnjede ptice (zelenec, velika sinica, lišček, ščinkavec, čizek, dlesk, poljski in domači vrabec, plavček, brglez ...) je najbolje kupiti že pripravljeno hrano. Najbolje se obnesejo manjša sončnična semena, lahko pa uporabljamo tudi pripravljene mešanice sončničnih semen, prosa in semen konoplje. Če smo bolj podjetni, lahko pticam nastavimo tudi bukov žir, ki smo ga nabrali jeseni, bučna semena ali strte orehe.

Drozgom in taščici nastavimo sadje, zlasti jabolka. Nič naj nas ne skrbi, če bodo zmrznila; večkrat ko zmrznejo, raje jih ptice imajo. Lahko pa jim postavimo tudi ovsene kosmiče ali rozine.

foto: Ivan Esenko

Bolj ko bo krmilnica obložena, večji in pestrejši bo obisk in s tem tudi naše in veselo naših otrok.

Mercator Trgovski center Grosuplje

Brvce 1 A, Grosuplje, telefon: 01 78 88 666

ODPIRALNI ČAS CENTRA: · od ponedeljka do sobote:
· nedelje in prazniki:

od 8.00 do 20.00 ure
od 8.00 do 12.00 ure

Supermarket

 INTERSPORT®

Kjer se šport začne

MODIANA

BEAUTIQUE

KNJIGARNA IN PAPIRNICA

Velika pisarniška akcija do konca februarja.

Posebne ugodnosti
za imetnike Mercator Pika kartice.

Kavarna
Šalčka d.o.o.,
Grosuplje

Izredna
srečka

LOTERIJA
SLOVENIJE

KOCKA

**Izjemen sklad za dobitke = 75%!
Več kot polovica srečk je dobitnih!**

WWW.SIMPLE.SI

Tel.: 01/786-49-66

TWO WAY

ZLATARNA CELJE

www.zlatarna-celje.eu

S T U D I O
MARKELJ
FOTO • VIDEO • OPTIKA

01/786-39-99

WWW.MARKELJ.SI

beti

www.beti.si

Obiščite Trgovino
BETI v Mercator
centru v Grosuplju,
kjer vam bodo
prijazne prodajalke z
veseljem svetovale
in vam pomagale pri
vaši odločitvi.

CVETLIČARNA
BARBARA KELENC

KAVA BAR

Lavriha

& CO d.n.o.

Ljubljana Šmartno

PESTRA IZBIRA
MODNIH DODATKOV.

Leila, Višja strokovna šola, d.o.o.,
Mencingerjeva 7, 1000 Ljubljana,
tel. 01/2811340,
<http://www.leila.si>,
irena.marinko@guest.arnes.si

Višje strokovno izobraževanje: POSLOVNI SEKRETAR

Vizija in strategija šole: Naše poslanstvo je dati študentom dobro izobrazbo in pripeljati do diplome tudi tiste, ki se ne morejo pogosto udeležiti predavanj: matere z otroki, komercialiste na terenu, zaposlene v tujini. Specializirani smo za izobraževanje poslovnih sekretarjev, zato vsebine pri večini predmetov vsebujejo praktične primere, značilne prav za ta delovna mesta.

PREDMETNIK:

Obvezni predmeti: Komunikacija, Poslovanje in finance, Informacijsko-komunikacijski sistemi, Zakonodaja in uprava, Poslovni jezik, Sodobna pisarna, Organizacija in protokol. Izbirni predmeti: Komuniciranje z javnostmi ali Spletno poslovanje, prosti izbirni predmet in diplomsko delo.

Organiziranost študija: Izobraževanje traja dve leti. Študijsko leto se prične oktobra in konča junija. Predmetnik in število ur sta prilagojena programu za odrasle. Predavanja potekajo modularno, po posameznih predavanjih se opravljajo izpiti. Študij se zaključi z diplomsko nalogo in zagovorom. Po uspešnem zaključku izobraževanja izda Višja strokovna šola Leila d.o.o. javno veljavno diplomu in študent pridobi naziv Poslovni sekretar/Poslovna sekretarka.

Cena enega letnika je 1269 evrov, če se plača v enem obroku. Če študenti plačajo v treh obrokih, je cena 1335 evrov za en letnik. V šolnino je vključena vpisnina, učbeniki, individualni izpiti in ponavljanje izpitov.

INFORMACIJE: tel. 01/2811340 ali spletni naslov: irena.marinko@guest.arnes.si

svetovanje, izmere
in montaža na domu

**IZDELAVA ZAVES
PO NARČILU**

Šivilstvo
Kastelic Majda s.p.

Polica 53, 1290 Grosuplje
tel. 01/786 49 43, 01 786 49 44
GSM 041 347 893

IZDELAVA IN MONTAŽA

**SENČILA
OVEN**

- ŽALUZIJE
- ROLETE
- TENDE
- LAMELNE ZAVESE
- PLISE ZAVESE

Tomaz Oven s.p.
Pot v resje 1, 1295 Ivančna Gorica

GSM: 031/679-079
Tel./fax: 01/7878-266

Mercator

Prav vi ste lahko pomemben člen pri vsakodnevnem stiku Mercatorja s kupci.

V največjem in uglednem slovenskem podjetju, ki se odločno in vztrajno širi in uveljavlja na novih trgih, cenimo svoje zaposlene. Zavedamo se pomena njihovega zadovoljstva, zato soustvarjamo okolje, v katerem se dobro počutijo. Da lahko kupcem vedno podarijo iskren nasmeh. Postanite del zgodbe o uspehu!

Ustvarjamo varno in prijetno delovno okolje za svoje zaposlene in spodbujamo osebni in strokovni razvoj.

Ujemi svoj poklic!

**Spomladi 2008 odpiramo nov
HIPERMARKET Ljubljana - Rudnik.**

V ta namen bomo zaposlili več novih sodelavcev na delovnih mestih:

■ **PRODAJALEC** (m/ž)

■ **MESAR** (m/ž)

■ **PEK** (m/ž)

■ **KUHAR** (m/ž)

■ **BLAGOVNI MANIPULANT** (m/ž)

Več o tem na www.mercator.si pod Razpisi za zaposlitev.

Vaše prijave z življenjepisom, dokazili in navedbo, za katero delovno mesto kandidirate, sprejemamo na naslov Poslovni sistem Mercator d.d., Kadrovski sektor, Dunajska cesta 107, 1000 Ljubljana ali po e-pošti na naslov zaposlitev@mercator.si. Za dodatne informacije lahko pokličete na telefon 01-560-1669 ali 01-560-1642, vsak delovnik od 9. do 14. ure.

Vabilo na zadnje gledališke predstave Kako iz zadrege

Skupina Gledališče pod mostom - PGD Velika Loka

vam sporoča, da bodo gledališke predstave komedije

Franza Streicherja KAKO IZ ZADREGE

uprizorili še v:

- soboto, 9. februarja, ob 19 h, v Kulturnem domu Rob in v
- nedeljo, 10. februarja, ob 15 h, v Gasilskem domu v Lučah (zadnja uprizoritev).

Stane Zabukovec

Opravičilo

V zadnji številki Grosupeljskih odmevov (št. 12 / 2007 - december 2007) je na strani 65 prišlo v prispevku Dobrodelna akcija zbiranje plastičnih pokrovčkov do napake pri zapisu imena Ardijane Bratkovič, ki jo je tiskarski škrat »prekrstil« v Adrijano. Prizadeti osebi in avtoricam se opravičujemo.

Odgovorni urednik Jože Miklič

CONTINVIT d.o.o.

Zanesljiv
RAČUNOVODSKI SERVIS
vam nudi:

- Kvalitetno in strokovno opravljanje računovodske storitve in davčne obračune,
- Vse storitve v zvezi z zaposlovanjem delavcev in urejanjem ustrezne dokumentacije.

Za več informacij smo vam z veseljem na razpolago.

mobitel: 031-341997
el.pošta: continvit@email.si

marex

VSE ZA KROVSKA IN KLEPARSKA DELA

MAREX D.O.O., specializirano podjetje za prodajo strojev in repromaterialov za krovstvo in kleparstvo zaradi širjenja obsega poslovanja išče

POSLOVODJO ter PRODAJALCA
za trgovino v Grosuplju

Od kandidata pričakujemo vsaj V. oz. VI. stopnjo izobrazbe ustrezne smeri, izpit B-kategorije ter poznavanje področja.

Nudimo stimulativen dohodek ter zaposlitev za nedoločen čas.

Vaše prijave sprejemamo na naslov:

MAREX D.O.O., GASILSKA CESTA 27, 1290 GROSUPLJE ali na e-pošto: info@marex.si

SAMOPLAČNIŠKA ZOBNA ORDINACIJA

v Centru Dolfke Boštjančič na Igu

PRENADENT D.O.O.

vas vabi in vam ponuja

estetsko sanacijo zobovja s plombami, prevlekami iz najkvalitetnejšega porcelana, implantanti ter protezami, beljenja in vse preventivne posege pri odraslih in otrocih.

Naročanje po telefonu 040 / 934 000

vsak delavnik med 8. in 18. uro

FizioFit Mediko

Fizioterapija, kozmetika
in pedikura

Dedni dol 33
1294 Višnja Gora
tel 01 78 84 631, 78 03 069

www.mediko.si,
www.tico.si/mediko,
e-mail: mediko@siol.net

Pomagali vam bomo,
da boste v letu 2008
lepši, bolj razgibani
in da se boste
počutili boljše.

**Nudimo storitve fizioterapije
in kozmetike.**

**Fizioterapija kmalu tudi
na novi lokaciji v Ljubljani.**

AŽUR

NEPREMIČNINE, DELNICE, SKLADI, MENJALNICA

Kolodvorska cesta 2 Grosuplje T 01 7860 880 F 01 7860 881 M +386(0)31 610 644 E azur@siol.net www.azur-nepremicnine.si

PRODAJATE? KUPUJETE? NAJ VAM POMAGAMO!

- ✚ najdemo kupca za vašo nepremičnino
- ✚ najdemo nepremičnino, ki jo želite kupiti
- ✚ uredimo vso dokumentacijo- od sestave pogodbe do predloga za vpis v zemljiško knjigo- v sodelovanju z odvetnico
- ✚ spremljamo vas do zaključka posla

Varno, zanesljivo, strokovno.

**VLJUDNO VABLJENI
V NAŠ NOVI
STUDIO**

**BREZJE PRI
GROSUPLJEM 90
"SONČNI DVORI"**

INFORMACIJE IN REZERVACIJE
051/633 446
www.vitaline.si
info@vitaline.si

**PRIDITE IN PREIZKUSITE
OSVEŽENO PONUDBO
IN WELLNESS
PROGRAME**

HYPOXI®

design your body
POLETJE SE PRIBLIŽUJE.
OBLIKUJTE TELO PO VAŠI MERI.

**NAJSODOBNEJŠI
KLIMATIZIRANI
SOLARIJ**

MASAŽA
KLASIČNA IN REFLEKSNA

PILATES
IN PILATES REFORMER

AEROBIKA
NA MEHKIH BOSU ŽOGAH

**MINI
FITNES
KABINET**

Kdo nosi Zlati ključ mesta Grosuplje 2008?

Tudi letos so na radiu Zeleni val pripravili projekt Kdo bo nosil Zlati ključ mesta Grosuplje s sodelovanjem Rotary kluba, v katerega smo se Grosupeljski odmevi vključili že pri oblikovanju ideje ob njegovem začetku lansko leto. V projekt, ki ima poleg humanitarnosti namen tudi povezovati Grosupeljčane, smo se vključili tudi letos z objavo glasovnic in smo sodelovali tudi pri končnem štetju glasov v komisiji, ki s(m)o jo sestavljali: Marko Podvršnik – direktor občinske uprave, Zdenka Cerar – predstavnica Rotary kluba Grosuplje, Tadeja Anžlovar – urednica radija Zeleni val, Lado Kastelec – član skupščine in upravnega odbora Obrtne zbornice Grosuplje in Jože Miklič – odgovorni urednik Grosupeljskih odmevov. Poslušalci radija Zeleni val so lahko glasovali od začetka oktobra 2007 do 19. januarja letos v priložnostnih oddajah, po internetu in prek že omenjenih glasovnic v Grosupeljskih odmevih. Zaključna prireditev z dvournim kulturnim in zabavnim programom s podelitvijo ključev v posameznih kategorijah, številnimi nastopajočimi glasbeniki ter dobrodelno avkcijo je potekala v Športni dvorani Brinje v soboto, 26. januarja 2008. Zlate ključe so prejeli:

NAJ OBCANKA – Katarina Vukelič, prijazna zdravnica v Zdravstvenem domu Grosuplje,

NAJ KULTURNICA – Andreja Smolič, vodja Univerze za tretje življenjsko obdobje Grosuplje,

NAJ KLUB / DRUŠTVO – Društvo podeželskih žena Sončnica Grosuplje – Zlati ključ je prevzela predsednica Sonja Boh,

NAJ PODJETNIK – Ervin Struna – direktor podjetja Komunalne gradnje – EKO in

NAJ ŠPORTNIK – Teo Hojč – trener mladih košarkarskih reprezentanc v KK Grosuplje.

Predsednik Rotary kluba in direktor radija Zeleni val Boris Peterka je izročil ček v vrednosti 1500 € direktorju Zdravstvenega doma Grosuplje Janezu Merviču kot donacijo za nabavo prijaznega aparata za odvzem krvi.

Kdo nosi Zlati ključ mesta Grosuplje 2008?

NAJ OBČANKA –

Katarina Vukelič,

prijazna zdravnica v Zdravstvenem domu Grosuplje. Za naj občanko sta bila nominirana še Andreja Smolič in predsednik Prostovoljnega gasilskega društva Šmarje – Sap Anton Kastelic. Zlati ključ je ge. Katarini predal lanskoletni dobitnik zlatega ključa župan Janez Lesjak, Primož Marinšek iz SPC Terzin pa je poskrbel za presenečenje s pravimi ključi od avtomobila Peugeot 308, katerega bo dobitnica zlatega ključa lahko brezplačno uporabljala en mesec.

NAJ KULTURNICA –

Andreja Smolič,

vodja Univerze za tretje življenjsko obdobje Grosuplje. Poleg nje so bili nominirani v to kategorijo še Jernej Kralj, na tretjem mestu pa so bili kar trije z enakim številom glasov; Simona Zorc Ramovš, Stanka Ahlin in Slavko Zaviršek. Zlati ključ je podelil Marko Podvršnik.

NAJ KLUB / DRUŠTVO –

Društvo podeželskih žena Sončnica Grosuplje

Zlati ključ je prevzela predsednica Sonja Boh. Za naj klub ali društvo so bili nominirani še Moški pevski zbor Corona in Društvo prijateljev mladine Šmarje – Sap. Zlati ključ naj društvu je podelila Tadeja Anžlovar.

NAJ PODJETNIK – Ervin Struna,

direktor podjetja Komunalne gradnje – EKO. Zlati ključ je podelila predstavnik generalnega sponzorja Hotel in casino Grosuplje Nina Wabra. V kategoriji naj podjetnik sta bila nominirana še Matjaž Jerovšek in Stane Kadunc.

NAJ ŠPORTNIK – Teo Hojč

– trener mladih košarkarskih reprezentanc v KK Grosuplje je prejel zlati ključ iz rok našega občana in nekdanjega vruunskega telovadca Mira Cerarja. Nominirana pa so bili še David Miklavčič, Blaž Hren in Luka Mrzel.

Bogato glasbeno kuliso so v dveurni prireditvi poleg Big banda Grosuplje popestrili Parlamentarni Dixie band, Jerca Mrzel, Tanja Zajc Zupan in Anja Burnik, Andrej Ažnav in Maja Samšek, Tina Gačnik – Tiana, Alenka Gotar, Eva Černe in Iva Stanič. Program sta povezovala Jana Božič in Tomaž Sinetinger.

V programu so izvedli (zdaj že preizkušenega v teh zadevah Toneta Košmrlja) tudi avkcijo dveh slik in dveh kipcev, ki so jih izdelali otroci iz Hiše zavetja Palčica v ustvarjalnih delavnicah pod mentorskim vodstvom. Del izkupička od prodanih slik in kipcev ter prodanih vstopnic in donacij sponzorjev je organizator namenil v dobrodelne namene. Tako je predsednik Rotary kluba in direktor radia Zeleni val Boris Peterka izročil ček v vrednosti 1500 € direktorju Zdravstvenega doma Grosuplje Janezu Merviču kot donacijo za nabavo prijaznega aparata za »terenski« odvzem krvi bolnikom s strjevanjem krvi, trombozami, aritmijami srca, umetnimi srčnimi zaklopkami in podobno. Podpredsednik Rotary kluba Grosuplje Blaž Miklavčič pa je drugi del dobrodelnega namena v višini 1000 € podelil Rotaract klubu Grosuplje, ki bo denar porabilo v letu 2008 za izvajanje njihovih dobrodelnih programov.

Ime projekta Zlata ključ ni bil izbran po naključju. Ključ je namreč simbol moči, je predmet, ki zapira in odpira. Nekoč je veljalo za zelo veliko čast, če so ti izročili ključ mestnih vrat. Danes pa za akcijo Kdo bo nosil Zlata ključ mesta Grosuplje lahko rečemo, da prinaša novo luč med nas – tako organizatorja in soorganizatorje, sponzorje, glasovalce, nagrajence kot tudi obiskovalce prireditve. Vsem se tudi iz uredništva Grosupeljskih odmevov zahvaljujemo. Naj nas še naprej take in podobne akcije povezujejo in plemenitijo!

Jože Miklič

Vzemi si čas za srečo!

*Živeti pomeni
ustaviti se tam,
kjer sije sonce.*

Invalidi, mir za dušo in telo

Kot marsikatero društvo imamo tudi mi apartmaje v Simonovem zalivu in Čateških toplicah. To lahko uporabljamo v dogovoru z vodstvom društva v Grosuplju za gospo Anico.

V Simonovem zalivu je prijetno, ker je zraven morje in hotel Delfin. V poletnem času je super za kopanje v morju, si nabere barve in moči za hladnejše dni. Imamo pa tudi možnosti uporabljati hotel, v katerem so bazeni. V hotelu so majhni bazeni in pa dva večja z masažnimi odprtini in bazen z slano vodo. Po teh masažah nam je lepo, da nam požene kri po žilah in potem je tudi počutje boljše. Po dneh, ko gremo domov, smo prenovljeni po duši in telesu. Za vse to pa nam je pripomogel svež morski zrak, burja, sprehodi in pa sprememba okolja.

Na razpolago imamo tudi lesene in zidane hiške v Čateških toplicah. Te pa so zopet z drugačno klimo in zrakom, v vseh pa je toplo in prijetno vzdušje, kakršnega si narediš sam. Tudi tukaj imamo v uporabi zunanje in notranje bazene. Lahko se tudi razvajate z raznimi masažami, savnami in solariji, v katerih dobite barvo tudi v zimskem času, vendar si to lahko privoščite na lastne stroške. Poleti so zunanji bazeni s tobogani in pa razne dogodivščine za otroke in odrasle.

Tako v Simonovem zalivu kot Čateških toplicah imate možnost, da si kuhate sami ali obiščete bližnje restavracije, ki so nam na voljo ob naši vrnitvi iz morja ali bazena.

Ob koncu našega zdravega ugodja pa moramo za sabo pospraviti, da zanamci dobijo to, kar smo si zaželeli tudi mi.

To za nas ni dopust, ampak rehabilitacija telesa v razmerah, v kakršne nas je potisnilo življenje. Vsem, ki boste to koristili, želim veliko zdravja in lepih dni v teh prijetnih ambientih.

NAJBOLJŠI NAČIN, DA POSTANEMO SREČNI, JE, DA OSREČIMO DRUGE.

**S prijateljskim pozdravom
Renata Laznik**

Praznični december

V decembru, mesecu miru, ljubezni, topline, medsebojne pozornosti, smo tudi v našem vrtcu, skupaj z vami, starši, pripravili čudovite stvari.

Najprej smo vrtec skupaj okrasili in izdelali čestitke, katere smo kasneje tudi osebno izročili svojim prijateljem. Pisali smo pismo tako Miklavžu in Dedku Mrazu. Oba sta nas obiskala in prinesla darila.

Harmonikar Jure je zaigral na svojo harmoniko, mi pa smo ob tem zapeli in zaplesali. Bernardov očka Jakob nam je predstavil kontrabas. Prisluhnilo smo melodijam in zraven zapeli. Dovolil nam je celo, da smo lahko igrali na njegov instrument. Obiskali smo glasbeno šolo, kjer so nam učenci pod vodstvom svojih profesorjev, mentorjev, pripravili čudovit koncert. V cerkvi pa smo prisluhnilo orglam in dvema violinama. Bilo nam je prelepo.

Ogledali smo si igrice Medvedka in hruška, ki sta jo zaigrali sodelavki Judita in Joži. Skviti so nam prinesli lučko miru in razložili njen pomen. Ta lučka je ves čas gorela v našem vrtcu in grela tudi naše srčke. Za zadnji dan smo si izdelali pogrinjke, si voščili in se ob slavnostnem kosilu poslovili od starega leta.

V mesecu decembru smo zbirali tudi stare voščilnice, katere smo v garderobi razstavili. Ob sodelovanju staršev in starih staršev smo jih kar veliko zbrali. Prav je, da se vsem, ki ste kakorkoli pomagali in sodelovali, iskreno zahvalimo. Naj nas vse, tudi v novem letu spremlja mir, ljubezen ter medsebojna pripadnost.

Vzgojiteljice in pomočnice vzgojiteljic iz vrtca Kekec, spodnji hodnik

Zoisovi štipendisti v občini Grosuplje

Za članek o nadarjenih dijakih in študentih v občini Grosuplje sem se odločila ob prebiranju članka v »Grosupeljskih odmevih« avtorice Angelce Likovič o štipendijah in štipendistih, ki jih že peto leto zapored podeljuje Občina Grosuplje. Povsem se strinjam z njo, da so sredstva iz občinske blagajne, namenjena za štipendije, pomembna vzpodbuda in tudi nagrada za uspešne in prizadevne študente naše občine.

Namen mojega članka pa je seznaniti bralke in bralce, da imamo v občini Grosuplje številne nadarjene dijake in študente, ki jim država s sistemom Zoisovega štipendiranja že od leta 1988 posveča posebno skrb. Namen in cilji Zoisovega štipendiranja na kratko povedano so naslednji:

- pravočasno, že na koncu osnovne šole – spodbuditi nadarjene, da si zastavijo visoke poklicne cilje, se vpišejo v zahtevnejše izobraževalne programe, da razvijajo svoje poklicne interese in v polni meri razvijejo in izkoristijo svoje potenciale,

- povečati študijsko uspešnost izrazito nadarjenih dijakov in študentov,

- spodbuditi povezovanje med Zoisovimi štipendisti in delodajalci že v času študija, s tem hkrati povečati možnosti ustreznega zaposlovanja nadarjenih v Sloveniji, pomagati pri iskanju primerne zaposlitve in tako vplivati na zmanjšanje »bega možganov« v tujino.

Zelo zanimivi in za občino Grosuplje pomembni so prikaz o številu Zoisovih štipendistov ter podatki o razpršenosti štipendistov po različnih študijskih smereh in programih po fakultetah, kakor tudi podatek glede razpršenosti štipendistov po srednjih šolah, ki kaže na to, da je struktura v občini zelo ugodna.

Vesela sem, da je med nami toliko obetavnih mladih ljudi, saj je to dobra popotnica za razvoj naše občine, širše regije, vse Slovenije. S takšnim štipendiranjem družba podpira nadaljnji razvoj, spodbuja učenje, raziskovalno ali umetniško dejavnost ter uresničitev poklicnih in študijskih interesov nadarjene mladine.

S Zoisovimi štipendijami namreč podpiramo ambicije mladih, perspektivnih kadrov, da dosežejo najvišjo stopnjo izobrazbe, da bodo lahko v prihodnosti nosilci prihodnjega gospodarskega, kulturnega ali tehnološkega razvoja Slovenije.

V prihodnjih letih se na tem področju obetajo določene spremembe, kljub temu pa ne gre zanemariti pomena dosedanje vloge štipendiranja nadarjenih dijakov in študentov. Pri tem so spodbude okolja tudi v prihodnje izjemnega pomena.

Nevenka Zaviršek

Število Zoisovih štipendistov v občini Grosuplje v šolskem letu 2007/08

OBČINA GROSUP-LJE	Število Zois. štip. VSI (stari+novi) v šol.letu 2007/08	Število novih Zois.štip. v šol. letu 2007/08
Dijaki	62	15
Študenti	68	1
Skupaj	130	16

Izobraževalne ustanove, ki jih obiskujejo Zoisovi štipendisti iz občine Grosuplje v šolskem letu 2007/08

Srednje šole	VSI	Od tega novi
Gimnazija Bežigrad	14	4
Gim. J. Plečnika LJ	2	1
Gim. Ledina	4	
Gim. Poljane	10	3
Gim. Vič	11	1
Gim. Želimlje	6	2
Sred. gradb. in ekon. š. LJ	1	
Sr. šola za elektrot. in rač. LJ	4	1
Gim. Josip Jurčič	4	1
Škofij.klas. gimnazija LJ	3	2
Šol.center strok. šol LJ	1	
Sred. šola v tujini	1	
SKUPAJ	62	15

Visokošolske ustanove	VSI
Akad. za glasbo	2
Biotehniška fakulteta	3
Ekonomska fakulteta	1
Fakulteta za arhitekturo	2
Fakulteta za družbene vede	6
Fakulteta za elektrotehniko	5
Filozofska fakulteta	15
Fakulteta za farmacijo	4
Fakulteta za matematiko in fiziko	4
Fakul. za računal. in informatiko	5
Fakulteta za strojništvo	4
Medicinska fakulteta	6
Naravoslovno matemat. fakul.	2
Pedagoška fakulteta v LJ	2
Pravna fakulteta	5
Fakulteta za varnostne vede	2
SKUPAJ	68

O Društvu prijateljev mladine Šmarje - Sap

To je prostovoljno, samostojno, nepridobitno združenje fizičnih oseb, ki delujejo v dobro otrok, mladostnikov, staršev in družin. Namen in temeljni cilj delovanja društva je dvig kakovosti življenja otrok, mladostnikov in družin, zastopanje in uveljavljanje njihovih interesov in potreb ter zaščita njihovih pravic.

Naše društvo ima dolgoletno tradicijo. Ustanovljeno je bilo 20. 11. 1975 in je delovalo nepretrgoma. V prvem letu delovanja je imelo 56 članov, vsako leto je število naraščalo, največ jih je imelo v letu 1997, in sicer preko 230.

Od samega začetka in vse do leta 1992 je društvo imelo eno in isto predsednico, ki je svoje delo izjemno dobro opravljala, kasneje (vse do danes) je bila naloga predsedovanja zaupana trem različnim naslednicam.

V začetnih letih delovanja je imelo društvo tri temeljne naloge:

- sodelovanje s šolo (sprejem prvošolcev, sprejem v pionirke in mladince, kurirčkova pošta, prireditve, proslave, krožki,...),
- predavanja za starše,
- novoletna obdarovanja.

Z leti so se interesi večali in društvo je začelo delovati tudi na drugih področjih (socialni programi, izobraževanja, sodelovanje z drugimi institucijami,...)

Pregled dejavnosti Društva prijateljev mladine Šmarje - Sap oziroma način uresničevanja namena in ciljev društva:

- Organiziranje aktivnosti za predšolske in šolske otroke, za mladostnike do 18 let (ustvarjalne delavnice, kultura, športne aktivnosti, praznovanja, prireditve, družabna srečanja);
- Organizacija izobraževanja za mladostnike in njihove starše;
- Izobraževanje članov odbora in komisij društva;
- Sodelovanje z inštitucijami, ki se profesionalno ukvarjajo s problematiko otrok in družine (z drugimi društvi, šolo, vrtcem);
- Pomoč socialno šibkim družinam z otroki;
- Spodbujanje prostovoljnega dela med mladimi in z mladimi.

Društvo tudi:

- promovira, vzpodbuja in motivira k dejavnosti v okviru temeljnih ciljev dejavnosti društva;
- vzpodbuja nove vsebine in oblike dela ter organiziranosti;
- seznanja člane in javnost o delovanju društva;
- organizira oblike usposabljanja svojih članov.

V njem delamo vsi, ki smo tako ali drugače pripravljeni svoj prosti čas vtakati v življenje kraja. To pa ob vsakodnevem hitrem tempu življenja včasih ni lahko.

Pa vendar imamo hvaležno ciljno publiko – otroke.

In kaj nam najbolj uspeva?

- Vsako leto obeležimo prvi šolski dan in obdarujemo prvošolčke,
- organiziramo pustovanje za predšolske in šolske otroke,
- pripravimo in vodimo delavnice,
- organiziramo predstave za otroke,
- organiziramo obisk Dedka Mraza za otroke od enega leta starosti do tretjega razreda osnovne šole in otroke s posebnimi potrebami v KS Šmarje-Sap,
- In ne nazadnje zbiramo sredstva za realizacijo programa. Ta poteka tako, da po vsej KS pobereмо članarino in denarne prispevke. Ob tej priložnosti velja zahvala vsem, ki nas prijazno sprejmete in prispevate svoj del sredstev.

Tako nam pomagajte na svoj način prižgati lučke v otroških očeh.

Spet pri nas – Dedek Mraz

Da so ga otroci lažje pričakali, so učenci OŠ Šmarje – Sap z mentorico gospo Betko Jamnik pripravili in zaigrali predstavo za otroke z naslovom »Tinka Potepinka in luna Debelinka«. S svojo neposrednostjo in igralskim talentom so prepričali vse v dvorani in tudi pomagali priklicati dobrega moža na oder. Zahvala tudi njemu za prijaznost in vztrajnost.

Nabito polna dvorana (kar dvakrat) je bila dokaz, da smo dosegli svoj cilj.

Najlepši trenutek, ko se je dobri Dedek Mraz res spet prikazal otrokom.

Pust, krivih ust

Utrinek z lanskega pustovanja.

Letos ga bomo ponovili prav na pustni torek, 5. 2. 2008, ob 17. uri v avli OŠ v Šmarju -Sapu.

Tako bomo vsem obiskovalcem omogočili zabavo in sprostitev, obudili bomo ljudski običaj in v sproščenem vzdušju združili mlado in staro.

Vabljeni vsi, ki živite za ta dan.

Za DPM Šmarje - Sap Alenka Bratun

NIKO MIHIČINAC K.D.

NEPREMIČNINE

KOLODVORSKA 3, 1290 GROSUPLJE

TEL.: 01-786 56 60, FAX: 01-786 56 65

GSM: 041-405 258

E-MAIL: NIKO@MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

URL: WWW.MIHICINAC-NEPREMICNINE.SI

Če želite svojo nepremičnino VARNO prodati, podariti, izročiti ali jo pridobiti, vam priporočamo, da se o svoji nameri prej POSVETUJETE PRI NAS!

Praznovanje v VVZ Kekec Grosuplje

Za otroke je december s prihodom Miklavža, Božička in dedka Mrza eden najlepših mesecev v letu. Letošnji december je bil v VVZ Kekec Grosuplje zelo prazničen.

Pohod z lučkami po ulicah Grosuplje

V vrtcu Tinkara zaposleni z organizacijo in izvedbo »Pohoda z lučkami po ulicah Grosuplje«, otrokom in staršem bogatijo praznični december. Tako je bilo tudi letos.

13. decembra, ko goduje sveta Lucija, zavetnica luči, smo se zbrali pred vrtcem, kjer smo ob nežni božično – novoletni glasbi prižgali svečke ter se v spremstvu redarjev in policista odpravili na pohod po praznično okrašenih ulicah. Ob soju tisočerih lučk so otroci doživeli lepoto, čarobnost in prazničnost v našem mestu. Pohod smo zaključili pred vrtcem, kjer je otroke pričakal Božiček in jih razveselil z bonboni.

Namen pohoda je omogočiti otrokom in staršem doživeti lepote zime in ustvariti praznično razpoloženje v vselem pričakovanju novega leta.

Luč miru iz Betlehema

Obisk skavtov Steg Grosuplje 1, ki so v enote Kekec, Rožle in Tinkara prinesli luč miru iz Betlehema, je s prižiganjem luči simbolično naznanil začetek praznovanja Božiča. Z lučjo smo razsvetlili vrtec in odprli naša srca.

Namen letošnjega obiska je bil, da bi luč miru iz Betlehema in njeno bogato sporočilo prišlo do čim več ljudi. Geslo akcije je bilo: »Razprodaja miru«, s katerim so želeli opozoriti na dvojnost prazničnega časa, ko ljudje hitro pozabimo na notranji mir in se omejimo le na zunanje praznovanje. Svetloba nas združuje, medsebojno povezuje, vzpodbuja strpnost in sodelovanje. Naj nas združuje in povezuje med prazniki in vse leto.

Miklavževanje na Taboru

Srečanje z Miklavžem predstavlja za vse otroke iz vrtca Kosobrin v Št. Juriju, njihove starše in vzgojiteljice osrednji dogodek. Znamenito cerkvico sv. Miklavža, obzidano s protiturškimi taborom, obiskujejo že nekaj let na Miklavžev večer. Na ta dogodek se zavzeto pripravljajo. Otroci so pozorni na lepo vedenje, pridno pospravljajo igrače, sodelujejo s svojimi vrstniki, vzgojiteljice jim pripovedujejo legendo o Miklavžu, skupaj pišejo pismo in izdelujejo čajne lučke. Starši poskrbijo za prijetno vzdušje ta večer, osvetlijo pot z vrtnim ognjem in Miklavžu pomagajo pri peki peciva.

Ob mraku se vsi zberemo pred vhodom v Županovo jamo, prižgemo lučke in se podamo na pot proti taboru. Otroške oči žarijo v pričakovanju kot lučke, ki jih nosijo v rokah. Vsi se zberemo za obzidjem, vrata cerkve se odprejo in pred nas stopi Miklavž s knjigo, palico in svečo v roki. Prijazno nas nagovori in spomni na prijaznost, hvaležnost, prijateljstvo, ljubezen med nami, v družini... Spomni nas na simbol luči, družinsko mizo, skromna darila in

vljudnostne besede. Odpre nam srca in vanje zaseje razmišljanja, ki nas še dolgo vodijo in povezujejo. Praznično razpoloženje kažemo na obrazih in v očeh. Otroci, prevzeti od nagovora, sprejemajo darila in se ne pozabijo zahvaliti. Miklavž povabi še k obloženim mizam in se poslovi z obljubo: »Ob letu nasvidenje!« »Seveda, Miklavž, težko te bomo čakali...«

Obisk v Domu starejših občanov

V vrtcu Rožle smo otrokom prikazali, kako so preživljali zimske večere nekoč. K sodelovanju smo povabili stanovalce Doma starejših občanov Grosuplje. Gospa Jožica Kralj, delovna terapevtka, nam je pomagala pri organizaciji druženja v našem vrtcu. Stanovalci Doma so nam prikazali stare običaje: izdelovanje zobotrebcev, pletenje košar in peharjev, pletenje nogavic. Pripovedovali so nam o miklavževanju nekoč. Ob zvokih harmonike smo peli slovenske narodne pesmi.

Pred prazniki smo jih tudi otroci in vzgojiteljice obiskali v njihovem Domu, jim izročili drobna presenečenja in zaželeli srečno v prihajajočem letu 2008.

Decembrski utrinki iz vrca Pika

Vsakdanje življenje v vrtcu, vsakdanja rutina, rituali, dogodki, dnevni red morajo otroku omogočiti občutek pripadnosti, ustvarjati prijetno vzdušje in omogočati vzpostavljanje vezi med vrtcem in družinskim življenjem.

Prazniki pa so tisti, ki nas povezujejo in predšolski otrok spoznava različne praznike in običaje na njemu lasten način.

V vrtcu Pika vsako leto pripravimo v tem mesecu bogastvo doživetij. Vrtec smo praznično okrasili. Naša »decembrska pričakovanja« smo letos skrili na smrečico, ki smo jo postavili v garderobo že v začetku meseca. Nanjo smo obesili dekorativne torbice, ki so označevale dneve in datume v decembru. Vsak dan smo odprli eno. Tako smo izvedeli, kaj se bo dogajalo naslednji dan. Pa ne samo to. Tudi presenečenja so se skrivala v njih. Tako je bilo pričakovanje še večje.

ln česa so se otroci najbolj razveselili?

- Gotovo treh dobrih mož, ki so tako ali drugače stopili v njihov vsakdan.

- Z »miklavževim sejmom« smo zbrali del sredstev za predstavo v prihodnjem letu.

- Otroci so doživeli kar dva koncerta: v Glasbeni šoli Grosuplje in orgelski koncert v šmarnski cerkvi.

- Na poseben način smo doživljali ples in plesno ustvarjanje.

- V vrtcu smo povabili učence prvega razreda, mi pa smo lahko uživali v njihovi telovadnici.

- Lutkovno predstavo za otroke »Kresna noč« je zaigralo gledališče Teater za vse.

- Ogledali so si tudi lutkovno predstavo Zajčkov zvonček, ki smo jo pripravile in zaigrale vzgojiteljice.

- Tudi praznično kosilo smo skupaj z otroki doživeli na poseben način.

- Izdelovali smo darila in voščilnice in ustvarjali

s papirjem in barvami, v skupini 5 do 6 letnih otrok pa je delavnico z glino vodil gospod Boštjan Dobovšek.

Ko smo se pred prazniki razšli, smo namenili pozornost drug drugemu in si zaželeli, da bi bilo naprej tako, kot pravi Pavček:

*V srcu, če je tapravo,
je zmeraj prostora
za mnogo (tisoč in več) lepih stvari,
ki jih ljubiti mora vse, kar živi.*

Koncert v Glasbeni šoli Grosuplje

Prijetno druženje, prijazne misli in lepe želje lahko izrazimo tudi skozi glasbo. Zato smo se odpravili v glasbeno šolo, kjer so nas pričakali »glasbeniki«, ki so še ne dolgo nazaj obiskovali naš vrtec. Predstavili so se z odličnim igranjem na koncertni klavir, violino, trobento, harmoniko, klarinet. Skupaj smo peli zimske in druge otroške pesmi in prisluhnili solistki ob izvajanju zahtevnejših skladb slavnih skladateljev. Program je povezovala glasbena pedagoginja Polona Štrubelj. Vsem organizatorjem in izvajalcem se najlepše zahvaljujemo.

Orgelski koncert v cerkvi sv. Mihaela

Bil je hladen decembrski dan, vendar samo zunaj. V cerkvi sv. Mihaela so čudovito odmevali zvoki orgel in violine, ki so nas hitro ogreli. Violinisti in organistka so nam pričarali umirjeno, čarobno vzdušje z božično glasbo, ki je napolnila prostor, se nežno dotaknila naših ušes, misli in src v pričakovanju lepega in prazničnega.

Cvetje iz papirja

V vrtcu Mojca bivajo najmlajši. Tudi zanje je bil december prazničen, saj so potekale številne zanimive dejavnosti: obiskali so jih glasbeniki z inštrumenti, ogledali so si lutkovno predstavo, igrali so se že skoraj pozabljene igre dedkov in babic, obiskal jih je čarovnik, pričakali so tudi dedka Mrza.

Poseben dogodek za otroke pa je bilo skupno popoldansko druženje s starši. Na delavnici, ki jo je vodila etnologinja Petra Stefanovič Bevek, velika poznavalka krasilne umetnosti na Slovenskem, smo izdelovali ledene rože iz krep papirja in voska. Ob ustvarjalnem vzdušju ter medsebojnem druženju smo zvedeli marsikaj zanimivega. Ste že vedeli, da cvetje iz papirja lahko zasledimo po celi Sloveniji? Začetki izdelave segajo v drugo polovico 19. stoletja. Rože so izdelovale predvsem ženske v zimskih večerih. S cvetovi so krasili cerkve, kapelice, znamenja in »bohkov kote«. Pojavljajo se tudi v poročnih pogačah, nevestinem šopku, na okrašenih vozovih, v butaricah... Za nekoliko pozabljeno dejavnost se v zadnjih letih zanimanje povečuje. Nekaj kamenčkov k oživiljanju smo doprinesli tudi mi s pomočjo Petre Stefanovič Bevek, zato ji gre zahvala. Ne pozabimo na našo kulturno dediščino.

Zaposleni v VVZ Kekec

VVZ Kekec v prazničnem decembru

V VVZ Kekec smo decembrski čas poskušali ujeti nekaj nepozabnih doživetij in povezati vrtec z najožjim okoljem. Zato smo že konec novembra medse povabili priznanega slovenskega etnologa in rednega profesorja na ljubljanski Filozofski fakulteti g. Janeza Bogataja. S svojo prisotnostjo, znanjem in razmišljanjem je delavce vrtca popeljal po poti kulturne dediščine, ki je ena vodilnih vsebin raziskovanja našega dela v tem šolskem letu.

Kaj je kulturna dediščina?

Kulturna dediščina so viri in dokazi človeške zgodovine in kulture, ne glede na njihov izvor, razvoj in ohranjenost (snovna, materialna dediščina), ter s tem povezane materialne dobrine (nesnovna, nematerialna dediščina).

Osnovna, kulturna funkcija kulturne dediščine je njeno neposredno vključevanje v prostor in aktivno življenje v njem, predvsem na področju vzgoje, posredovanja znanj in izkušenj preteklih obdobij ter krepitev narodove samobitnosti in kulturne istovetnosti.

Prof. dr. Janez Bogataj nas je v svojem prispevku predvsem želel opozoriti na opredeljevanje posameznih kulturnih pojavov, ki jim ne dajemo dovolj velikega pomena zlasti, ko govorimo o spremembah in napredku v razmerju otroci-dediščina. Gre za krajevno, družbeno pojmovanje ter časovno umestitev posameznih kulturnih pojavov.

Pri našem delu se bomo osredotočali na vsebine kulturne dediščine, kot so: kulturna

dediščina agrarnih, obrtnih in industrijskih panog, kulturna dediščina oblačil, kultura prehranjevanja, domača in umetna obrt, šege in navade, mitologija, likovna, glasbena ter plesna ustvarjalnost.

Srečanje je potekalo v prostorih Mestne knjižnice Grosuplje. Po strokovnem delu smo v galeriji knjižnice ob prigrizku izmenjali vtise in doživetja ter tako odprli vrata prihajajočemu decembru. Ravnateljici ge. Roži Kek in prijaznemu osebju knjižnice se zato iskreno zahvaljujemo.

Zahvaljujemo se tudi vsem vam, ki ste se vključili v praznično vzdušje in obogatili decembrske dni otrokom in staršem ter osebju naših vrtcev.

Novoletno presenečenje

Presenečenja imamo radi vsi - veliki in malo manjši, vseh nam je, če smo prijetno presenečeni, še bolj pa nam je toplo pri srcu, ko sami koga osrečimo.

Sstaršismose odločili, davprednovoletnem času osrečimo otroke v skupini MUCK.

Na prvem roditeljskem sestanku smo se dogovorili, da za pomoč poprosimo gospoda FRANCA KERNA K-PRINT iz Kranja, ki je poskrbel, da smo fotografijo otrok na snegu spremenili v puzzle sestavljanke. Po e-mailu smo v Kranj poslali fotografijo otrok, izbrali velikost, barvo, število koščkov in že v dveh dneh prejeli v vrtec škatlo, v njej pa štiriindvajset (24) darilnih škatlic. K-print je manjše podjetje, s sedmimi zaposlenimi, kateremu se v imenu otrok in njihovih staršev še enkrat zahvaljujemo za brezplačne puzzle.

Presenečenj pa še ni bilo konec. Mašina mamica je prispevala snežake in punčke iz blaga, ki smo jih dodali v pisan papir, še prej pa je vsak od staršev napisal svojemu otroku pismo z željami v letu, ki prihaja.

Za piko na i so starši Nike, Leona, Pike, Lukasa, Zoje, Monike in Aleksandra zaigrali igrice Pod medvedovim dežnikom.

Prijetno druženje se je z nastopom otrok in staršev spremenilo v lep spomin, ki ga nosimo s seboj, pa ne zaradi daril, ki smo jih prejeli, temveč zaradi misli, da se je nekdo potrudil in nekaj storil za nas. VSEM IN VSAKEMU POSEBEJ ŠE ENKRAT HVALA!

Otroci iz Muckove skupine
Petra Bor, Tatjana Vatovec

Novosti iz domo- znanske zbirke - 24

Podjetje Buča z Zgornje Slivnice se ukvarja s knjigotrštvo in založništvom. Leta 2007 so izdali nekaj prijetnih pravljic v več jezikih:

Kje je ključ :

[upodobitve starih in novih ugank, pesmi šaljivk, zabavljivk in posmehulj ter ugankarske pesmice] / [besedila Matej Bor ... [et al.] ; ilustracije Andreja Borin ... [et al.] ; spremna beseda Dušan Muc].

Pravljice o resnicah

= Les contes ou les verites / Boris Klemenčič. Besedilo v slovenskem in francoskem jeziku.

Marinamarina

/ avtor Matjaž Pikalo ; ilustrirala Ana Šalamun. - [20] str. : ilustr. ; 20 cm + 1 CD-ROM.

Knjigi je priložen CD-ROM z besedili v slovenskem, angleškem, nemškem, hrvaškem in italijanskem jeziku.

Misli dobro in modro

: slikanica za otroke / avtor Matjaž Pikalo ; ilustrirala Ana Šalamun. Besedilo v knjigi je v slovenskem, angleškem, španskem in kitajskem jeziku.

Pripravila Marija Samec

Šestošolec Martin Molan in njegovi uspehi

Družina Molan živi na Grosupljem, starša sta zaposlena v Ljubljani in tudi Martin hodi na Osnovno šolo Toneta Čufarja v Ljubljani. Tako lažje usklajujejo odhode od doma in vračanje domov.

Martin Molan je zanimiv fant. Za svoja leta deluje odraslo, zrelo. Pogovor se suče predvsem o uspešnem lanskem letu in o zelo strokovnih temah. Rad ima svoje konjičke, ki jih večinoma goji na Grosupljem. V ljubljansko šolo se je vpisal tudi zato, ker je rojen maja in bi moral eno leto počakati. Tako se ne bi šolal s svojo generacijo.

Bil je zelo dober karateist, treniral je pri grosupeljskem Shotokan klubu. Pri 6. letih je že imel rumeni pas. Bil pa je premlad, da bi takoj nadaljeval s pridobivanjem pasov in je zato s to dejavnostjo prenehal.

Nekaj časa se je ukvarjal z jahanjem pri Lojzetu Potočniku. Zelo mu je bilo všeč, vendar je zaradi obilice drugega dela moral to dejavnost opustiti.

Že šest let vadi sabljanje, na OŠ Toneta Čufarja imajo krožek, ki je povezan s klubom Ilirija. Udeležil se je že državnega prvenstva in sodeloval na Cvetkovem memorialu. Tekmuje s floretom.

Potem pa pogovor nanese na projektne naloge, na katere je ponosen. V okviru

tekmovalja Zaupajmo vlastno ustvarjalnost, ki ga je razpisala Mestna občina Ljubljana, je s sošolcem in sošolko raziskal odnos učencev do šole in učenja.

»Sestavili smo vprašanja in v anketo zajeli vzorec nad sto učencev od 5. do 9. razreda. Odgovori so pokazali, da večina učencev šole ne mara, jim je le obveza. Ne strinjajo se s predmeti, tudi učitelji ne marajo. Ugotovili smo, da so uspehi boljši v nižjih razredih do 5. in 6. razreda, ko starši še gledajo zvezke svojih otrok in jih kontrolirajo, potem pa je tega vedno manj in zato tudi uspeh pada. Punce so bolj uspešne pri delu za šolo kot fantje.«

Prepričljivo mi je razložil anketo in dobljene rezultate. Vse podatke so računalniško obdelali, narisali grafe. Naloga je videti res imenitno. Nič čudnega, da so za nagrado odšli v Gardaland in Verono za dva dni. Rad se spominja tega izleta.

Pokaže mi še drugo nalogo z naslovom Stališča do jedrske energije. Najprej je izdelal plakat o jedrski energiji za šolo in ta plakat je celo leto visel v razredu. Potem pa so opazili razpis, v katerem je Društvo jedrskih strokovnjakov v okviru Društva mladih energetikov razpisalo nagrade za raziskovalne naloge dodiplomskih in podiplomskih študentov in še posebno nagrado na temo jedrske energije. Ker ga je jedrska energija zanimala in ker je že spoznal osnove, ko je delal plakat, se je odločil še za nalogo in se prijavil na razpis.

»Na to nalogo sem še posebej ponosen. Konkurenca je bila divja. Sam sem sestavil vprašalnik in tudi tukaj sem v vzorec zajel več kot sto učencev od 3. do 9. razreda. Odgovori so bili zanimivi in različni. Tretji razredi so vedeli o jedrski energiji manj kot učenci v višjih razredih. Na vprašanje, kje so prvič slišali za atomsko energijo, so odgovorili, da v akcijskih filmih. Zdelo se mi je zanimivo, da niso slišali o jedrski energiji v poučnih oddajah ali v šoli. O uporabi jedrske energije tudi niso veliko vedeli, najpogostejši odgovor je bil 'za jedrsko bombo'. Glede škodljivosti jedrske energije so bila mnenja deljena.«

Za nagrado je šel v Francijo za pet dni. Starša sta ga spremljala. Najbolj se mu je vtisnil v spomin obisk vojaške jedrske elektrarne Feniks. Po predavanju je rešil kviz v angleščini, zato je smel obiskati tudi centralni del z reaktorjem.

Za dan državnosti je napisal govor za šolsko predstavo.

V letu 2006 je prejel kar nekaj nagrad za svoje likovne stvaritve. Ob svetovnem mirovnem vrhu na temo sožitja med verstvi je naslikal predstavnike različnih ver. Od drugega razreda dalje obiskuje likovni krožek na šoli. Zelo uspešen je. V letu 2007 pa je bila njegova slika na temo Trije dobri možje izbrana za šolsko novoletno voščilnico. Dobil pa je tudi zlato medaljo na Mednarodnem bienalu moderne umetniške poslikave na tkanini za otroke in mladino Sileziany 2007. V konkurenci otrok do 11 let je bila nagrajena njegova slika Ptice v letu.

Poleti se je udeležil kiparskih delavnic pod Boštanjem. Sodeloval je s kiparko Lučko Koščak. Izdelal je nekaj lepih kipcev iz gline.

V sklopu projekta »Nadarjeni učenci« je za učence od 6. razreda do 8. razreda potekala delavnica Izdelava novoletnih voščilnic in dišeče soli. V delavnici je sodeloval tudi Martin in njegova voščilnica Trije dobri možje je bila izbrana za šolsko novoletno voščilnico.

Vse, o čemer sva se pogovarjala, je bilo vezano na resno delo, raziskovanje, izdelovanje zahtevnih referatov in nalog. Ali ima sploh kaj časa zase?

»Moj hobi je modelarstvo, poleti z avioni, helikopterji, z modeli. Sam ne izdelujem modelov, to vzame preveč časa, zato kupim že narejene modele. Imam tudi modele ladij, letal, ki ne letijo, železnice. Rad tudi sestavljam igrače iz lego kock ali fischertechnik. Zdaj izdelujem iz lego kock stroj, ki je kot robot računalniško voden in ima tipala, da se obrača, izogiba oviram, teče po programirani poti in se vrne na izhodišče.«

Poleg vseh teh obveznosti je letos tudi predstavnik razreda. Obveznosti zahtevajo od njega disciplino in strog urnik.

Martin je prijeten sogovornik. Govori lepo, zbrano, ima bogat besedni zaklad, pa če sva govorila o vsakdanjih ali o strokovnih temah: kaj je fuzija in kaj fizija. Nazadnje mi je pokazal še letošnjo zadnjo nalogo Jaz in teta Cirila, v kateri je raziskoval razlike v življenju otrok v šolskem obdobju nekoč in danes.

Martin ne pozna besede dolgčas. Vedno najde kaj zanimivega in vsega novega se loti študiozno.

V službi, po ulicah pa videvam mlade, ki ne vedo, kam bi s časom, kaj bi sami s sabo storili. Vse jim je brez zveze, vse jim je dolgočasno, še neumnosti, ki jih počnejo v skupinah, jim postanejo sčasoma enolične. Gore bi lahko premikali, če bi vso za neumnosti porabljeno energijo preusmerili v pridobivanje znanja, v učenje in koristno izrabo prostega časa. Zakaj si za zgled ne vzamejo takega fanta, ki si postavi cilje in se potrudi, da jih tudi doseže! Da bi bilo takih fantov čim več v naši družbi, pa se nam ne bi bilo treba bati prihodnosti.

Marija Samec

Strpnost med verstvi: duhovniki različnih ver z značilnimi cerkvami in simboli križa ter polmeseca – na vse pa sije isto sonce. Slika je bila objavljena v »Svetovni mirovni vrh '06

Na VII. mednarodnem bienalu otroške in mladinske ustvarjalnosti na tkaninah »Sileziany 2007«, ki ga vsaki dve leti organizirajo v mestu Bytom na Poljskem, je zlato medaljo prejel Martin Molan, ki je na svilo naslikal jato ptic.

V soju bakel na Magdaleno

Na silvestrovo, ko se večina lišpa in pripravlja na novoletne zabave, se grosupeljski pohodniki odpravijo na Magdaleno.

Zborno mesto smo pred leti prestavili z gozdne jase na parkirišče ob hotelu Kongo (še vedno mi ne gre to ime gladko z jezika, še bolj pa me jezijo tiste plastične palme). Nekateri se do tu pripeljejo z avtomobili. Tu si prižgemo bakle in se napotimo proti vasi Hrastje. Predno se podamo na gozdno pot, nas pri hiši Omahnovih vedno pričakajo s pijačo in sladkarijami. Hvala jim, saj se v mrzlem vremenu dodatna energijska doza kar prileže. Na tem prvem postanku nas doidejo tudi zamudniki. Potem pa se začne pot navzgor, v čarobnem soju bakel in po

sicer skromnem snegu, bil pa je le, vsaj za vzdušje.

Na vrhu ob cerkvi je pihalo, kot vsako leto. Skupinska fotografija je uspela, saj smo imeli s seboj izvrstnega fotografa gospoda Marjana Trobca. Še nekaj zapetih pesmi, porazdeljeni bomboni in iztočena pijača, taka in taka, pa spet pot navzdol, ki je lažja in hitreje gre kot navzgor.

Po lepem sprehodu se novoletna večerja drugače prileže in tudi večer drugače poteka. Nekateri so šli še pogledat, kaj se dogaja v Grosupljem, ognjemet, ki ga vsako leto priredijo pokanja željni, pa je bil letos zastrt v megleni tančici.

Marija Samec (foto Marjan Trobec)

10. Božični odmev v Krški jami

Krka, 26. decembra 2007 – Že desetič zapored so na Krki organizirali Božični odmev, v katerem poleg domačih glasbenikov, pevcev in drugih umetnikov nastopijo tudi gostje iz okolice. Letos so nastopili Sodraški tamburaši, mladi pevec Blaž Deželan, citrarka Tanja Zajc Zupan, pevec Stane

Vidmar in Stiški kvartet s Tanjo Žagar.

Vsem navzočim sta voščila za praznike izrekla župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret in krški župnik Marko Burger, ob izhodu iz jame pa sta obiskovalce presenetila Božiček in ognjemet.

Jože Miklič

Vsi nastopajoči ob prepevanju Svete noči v Krški jami.

Zahvala polharskim prijateljem iz Grosupljega za pomoč

Spoštovani prijatelji!

Železniki so v svoji 650 letni zgodovini pretrpeli veliko hudega, od epidemij, velikega požara na začetku 19. stoletja, v prejšnjem stoletju, ob zatonu železarstva, pa tudi hudo polstoletno lakoto.

Skozi celotno zgodovino so se Železnikarji dokaj uspešno bojevali z reko Soro. Na reki so skupaj z ostalimi prebivalci Selške doline naredili štirinajst jezov, od katerih so danes ostali še štirje. Zanjega so podrl pred tremi leti. Kazalo je že in tako so zagotavljali strokovnjaki, da je človek z zadnjimi posegi na reki Sori dobil boj z reko, vendar...

Velike padavine in nespametni posegi v njeno strugo so povzročili, da je 18. septembra 2007 Sora prihrumela v Železnike kot verjetno še nikoli. Opustošenje je bilo strašno.

Ko sem se naslednje jutro, v sredo, sprehodil po uničenem mestu, nisem mogel verjeti svojim očem. Meščani so bili potrti in pesimistični, saj je voda nekaterim odnesla vse, tudi tiste najdražje in naj intimnejše dragocenosti.

Mediji so veliko poročali o katastrofi, ki se je dogodila našemu mestu. Takoj so nas pričeli klicati znanci in prijatelji in nam ponujali pomoč. V Železnike je prišla vojska in gasilci. Začeli so prihajati tudi prijatelji. Mesto je postalo eno samo mravljništvo. Ob pomoči, kakršne verjetno v Sloveniji še ni bilo, smo nekako pozabili na škodo in nesrečo, ki nam jo je povzročila podivjana Sora. Takrat sem imel občutek, da cela Slovenija stoji ob strani Železnikom.

Posebno me je razveselil telefonski klic mojega dragega polharskega prijatelja Igorja Kastelica iz Grosupljega. Že naslednji dan, v četrtek, sta mi s prijateljem Tomažem Perparjem prišla pomagat odpravljati posledice poplav. V soboto pa mi je prijatelj Igor s svojim marljivim sinom Blažem prišel pomagat odstranjevati blato še pri novi hiši. Za to pomoč se vsem trem, malo pozno, vendar iz srca, iskreno zahvaljujem.

Dragi polharski prijatelji, ki ste nam kjerkoli ali kakorkoli pomagali, tudi denarno in nam s tem po poplavah v Železnikih nudili pomoč, vas bomo vedno ohranili v hvaležnem spominu. Sami ne bi zmogli pospraviti vsega razdejanja narave. Z neverjetnim optimizmom in dobro voljo ste nas hrabрили in nam vlivali voljo v ponovno obnovo mesta. Verjamemo, da je ta dogodek še bolj utrdil naše prijateljstvo in da so Železniki postali malo tudi vaši...

V imenu vseh Železnikarjev, še posebno pa v najinem imenu, se vam spoštovani prijatelji, ljubitelji polhanja, zahvaljujem za vso pomoč in solidarnost.

France in Cveta Primožič z družino
Železniki 18. januarja 2008

Na konju.

Čudovit razgled.

Jezdenje po obrobju Tibeta.

Pripravljanje večerje.

Potepanje po Kitajski

(10. del)

Ko sva se vračala nazaj v hotel, so tik pred hotelom zasvetile ulične svetilke. Super! Električna je prišla. Šla sem v sobo, da se umijem. Vendar vode še ni bilo. Voda je prišla šele ob desetih zvečer. Potem sem morala še kar nekaj časa čakati, da se segreje, kajti bila je ledena. Kako se je tuširanje prileglo po vsej dolgi vožnji z avtobusom in raziskovanju vasic. Sedaj pa čim prej v posteljo. Jutri začnemo s tridnevni trekingom s konji po obrobju Tibeta.

Vstajanje ob osmih. Po zajtrku odhod na zbirno mesto, v bližini hotela, kjer so nas konji in vodiči že čakali. Vsak vodič je imel tri konje. Kar malo me je bilo strah. Nikoli še nisem jahala konja. Ali bom zmogla? Najprej so nam vodiči pobrali naše nahrbtnike in jih zavezali na konja. Nato pa še mi na konja. Vodič mi je pomagal, da sem zlezla gor. Sedlo je bilo obloženo z našo prtljago in s hrano, tako da sem udobno sedela. No, pa gremo. Najprej skozi vasico. Lepo je bilo opazovati dogajanje v vasici s take višine. Toda kmalu bomo zavili v strm hrib. Prvi konji so že krepko zakorakali v hrib. Kaj če padem s konja? Toda ni bilo tako hudo, kot je izgledalo. Kmalu sem se navadila na gibanje konja in začela uživati v ježi in v čudovitem razgledu, ki se mi je ponujal s konja. Vsak vodič je skrbel za svoje konje. Moj vodič je bil vedno nekje v bližini. Del začetne poti je jezdit za mano na svojem konju. Ves čas je priganjal mojega konja. Vsake toliko časa ga je malo ošvrknil z vrvo. Vendar moj konj ga ni dosti upošteval. Mislim, da so to konji, ki so vsega navajeni in že točno vedo, kje morajo iti. Jahali smo strmo v hrib, po ozkih potkah. Na poti sem s konja opazovala govedo, ovce, koze, ki so se pasle ob potkah. Srečali smo tudi Tibetance na konjih. Ko smo prišli do današnje najvišje točke, 3.600 metrov, smo razjahali. Malo smo se ustavili in se predajali čudovitemu razgledu. Sledil je strm spust v dolino. Tokrat peš. Za konje so poskrbeli vodiči. Kar dolgo časa smo se spuščali. Prišli smo v dolino, po kateri je tekla asfaltna pot. Ob cesti potoček. Vodič nam je povedal, da je asfalt novost letošnjega leta. Zopet na konje. Dobre pol ure je že in zavili smo s ceste, preko potočka na jaso. Posamezni konji so se ob potočku ustavili, da so pili. Tudi moj se je. Stegnil je glavo in jaz sem se nevarno nagnila naprej. Samo, da ne padem s konja. Konj se je napil in me odnesel na jaso. Tam me je že čakal moj vodič in mi pomagal pri sestopu. S konjev so pobrali vso prtljago in sedla in jih spustili. Nič jih niso privezali. Veselo so se sprehajali v naši bližini. Nekateri so se ulegli in povaljali. Bila sem kar utrujena. Vročina je bila ob tej uri, enih popoldne, neznosna. Vodič nas je opozoril, da moramo obvezno imeti dolge rokave, dolge hlače in pokrivalo. Kajti sonce

na tej višini je zelo nevarno. V nekaj minutah te opeče. Držala sem se navodil. Prijatelj je imel zgornje strani rok popolnoma opečene, živo rdeče. Točno se je videla meja, do kod je imel srajco. Takole bi bili zapečeni, če ne bi imeli dolgih oblačil. Poiskali smo senco in se usedli. Pri vseh sopotnikih sem opazila utrujenost. Kaj pa vodiči? Oni niso imeli časa biti utrujeni. Takoj so začeli s pripravljanjem hrane. Saj smo bili tudi že pošteno lačni. Vročina, ježa in hoja so naredili svoje. Medtem ko smo lenarili v senci, so nam vodiči pripravili malico. Najprej so postavili šotor. V šotoru so skuhalo čaj in pripravili posodo s hrano. Eden izmed vodičev je hodil okrog grmad in lomil vejice. Le za kaj jih bo potreboval? Vse je bilo pripravljeno v pol ure. Kakšna brzina! Poklicali so nas. Usedli smo se v šotor na "stole". Na tla so naložili veje in jih prekrili z žaklji, odejami. Vsak je dobil paličice, ki jih je nalomil vodič. Vejice je malce ošilil in pobelil in z njimi smo jedli. Te paličice smo imeli celoten treking.

Kaj smo jedli? V veliki skledi paradižnik. Zraven kruh, ki smo ga prinesli s sabo. Seveda so skuhalo tudi čaj. Pili smo ga iz pločevinastih obtolčenih lončkov. Toda kljub temu je bil zelo dober. Celotna malica je bila zelo dobra. Pošteno smo se najedli. Vodiči so nam kar dodajali paradižnik in kruh, kajti pripravili so zelo veliko hrane. Oni niso jedli z nami. Skrbeli so, da smo siti in zadovoljni.

Po malici smo zapustili naš "kamp" in odšli raziskovat bližnja jezera in topli izvir vode. Vstopili smo v park s številnimi jezери. Ob jezerih speljana potka, lepo urejena in tlakovana pot. Vodič nam je povedal, da je to letošnja pridobitev. Seveda je zaradi tega tudi vstopnica precej dražja kot prejšnja leta. Jezera. Večja. Manjša. Kristalno čista voda. Mrzla voda. Samo pomočila sem roko, pa sem imela dovolj. V eno izmed jezer so se šli najbolj pogumni sopotniki ohladiti. Res, da je bila vročina, ampak občudovala sem tiste, ki so si upali skočiti v ledeno mrzlo vodo. Skočili so in že naslednji trenutek so bili zunaj. Brrr! Počasi smo prišli do najvišjega jezera, hotspring-a, izvira tople vode. Majhno jezerce, obdano z lesom. Leži na nadmorski višini 3614 metrov. Tu ima voda preko celega leta 21 °C. Voda vsebuje 0,16 mg žvepla na liter. Bogata je z naravno ogljikovo kislino. Dobra je za kožo, menda naj bi zdravilno delovala na razne dermatološke težave. Tukaj je bila voda glede temperature primerna za kopanje. Je pa imela drugo pomanjkljivost. Od jezera se je širil neprijeten vonj po gnilih jajcih. Nismo bili edini obiskovalci. Bilo je še nekaj turistov. Ker je bila ura že skoraj sedem, smo se začeli počasi spuščati nazaj proti našemu taboru. Vročina je počasi popuščala.

Ko sem se bližala našemu prostoru, izbranemu za nočitev, sem imela kaj videti. Pričakali so

➤ nas vodiči in šotori. Vodiči so nam povedali, kdo bo spal v katerem šotoru. Kajti vsak vodič je postavil šotor za tri osebe, torej za tiste, ki smo imeli njegovega konja. Krasno. Pokukala sem v šotor. Vse že pripravljeno. Ležišče. Na tleh veje, na vejah odeje. Za pod glavo sedlo.

Ampak v glavnem šotoru nas je že čakala večerja. Najprej sem si s čajem potešila žejo. Le kaj bomo jedli? Vodiči so na sredino prinesli velike lonce. Okoli smo se usedli na veje, pokrite z odejo. Palčke so bile tudi že pripravljene. Tiste od malice. V prvem loncu riž, v drugem krompir z zelenjavo, stročji fižol, zelena paprika in gobe. Med potjo sem videla, da eden izmed vodičev nabira gobe. Celo pokazal mi jih je. No, sedaj jih bomo pojedli. Hrana je bila zelo dobra, samo malce pekoča za moj okus.

Po večerji v bližnji potoček umit zobe. Kako je bila mrzla voda! Potem sem se v šotoru toplo oblekla, kajti temperatura se tukaj spusti zelo nizko. Oblekla sem bundo, kapo, šal in si nadela rokavice. Bilo je zelo mrzlo. Malo stran od šotorov so vodiči zakurili ogenj. Posedli smo okoli ognja, se greti in klepetali. Bilo je zelo prijetno. Sredi divjine. Nikjer nikogar. Samo mi. Ko sem pogledala v nebo, nešteto zvezd, zvezdic. Neverjetno pomirjujoče. Ali sem res tukaj, sredi divjine?

V šotor spat. Zlezla sem še v svojo spalno vrečo in se pokrila z vsemi odejami, ki jih je vodič pripravil. Preko vsega pa še topel tibetanski plašč. Upam, da me ne bo zeblo. Ko je v našem šotoru ugasnila baterija, je prišel vodič, nas še on pokrila in vprašal, če je vse v redu. "Zaprli" je šotor in odšel. Kakšna skrb!

Spala sem dobro. Proti jutru me je malce zeblo. Kajti vse, kar je bilo na meni, je malce zdrsnilo dol. Popravila sem si in spala naprej do pol desetih. Takrat pa je bilo že toplo, skoraj vroče v šotoru. Sonce je namreč že močno pripekalo. S prijateljem sva vstala in odšla na zajtrk. Vodiči so nam že vse pripravili. Tokrat bučke s krompirjem in neke vrste ocvrtke, posute s sladkorjem, ki so jih že zjutraj spekli vodiči. Zopet zelo dobro. Sopotnik, ki je vstal pred nami, je povedal, da je videl vodiča, ki jih je pekel. Po zajtrku umiti zobe in spakirati. Vse stlačiti v nahrbtnik in pospraviti svojo spalno vrečo. Vodičem se ni nič mudilo. Čudno se mi je zdelo. Opazila sem, da mojega in še enega vodiča ni. Zvedela sem, da dva konja manjkata in da jih dva vodiča iščeta. Kot sem že povedala, konj niso privezali. Vodič je povedal, da so običajno zjutraj vsi konji na svojem mestu. Tokrat ni bilo tako. Čakali smo in čakali. V tem času so že podrli šotore in vse pripravili za odhod. Ob pol dvanajstih sta prignala konja. Bila sta zelo jezna. Že od daleč smo ju slišali, kako kričita. No, samo da sta ju našla.

Besedilo in fotografije

mag. Branka Škufca

(se nadaljuje)

Prvi brezplačni pravni e-priročniki »za telebane«

Po vztrajnem nagovarjanju naših več kot 26.659 registriranih uporabnikov, smo veseli, da lahko oznamimo izid prvih brezplačnih virtualnih e-priročnikov, ki bodo lajšali življenje Slovincem Informiran.si, 08/01/2008

Z veseljem oznamjamo rojstvo našega novega otroka. Z začetkom leta 2008 spletni center informiran.si začne s povsem svežim projektom brezplačnih in interaktivnih »**hitrih pravnih e-priročnikov**«, ki je v Sloveniji popolna novost. Projekt so pomagali spraviti k življenju tudi OZS, GZS, portal Najdi.si in časnik Finance ter drugi, za kar se jim ekipa portala informiran.si še enkrat lepo zahvaljuje. Priročniki so v elektronski obliki in jih je moč **brezplačno** dobiti na spletni strani informiran.si. Prvih 9 e-priročnikov je že izšlo, ostali pa bodo izšli v prihodnjih mesecih. Z njihovo pomočjo bomo pravno znanje in njegovo praktično uporabo še bolj približali vsem ljudem in podjetjem (še posebej nepravnikom), kar postaja že naše poslanstvo.

Uporaba e-priročnikov se spleta:

- VELIK PRIHRANEK ČASA s hitrim informiranjem o postopkih, določilih, nasvetih, z brezplačnim pravnim posvetom in koristnimi povezavami
- ENOSTAVEN JEZIK, pravni priročniki so napisani v poljudnem jeziku, ki ga bo razumel vsak uporabnik
- PRIHRANILI BOSTE KAR NEKAJ 100 €, ki bi jih porabili za strokovne nasvete oz. morebitne negativne posledice zaradi nepoznavanja zakonodaje

Kaj so HITRI PRAVNI E-PRIROČNIKI?

Hitri pravni e-priročniki so BREZPLAČNI priročniki, ki (na 10 do 20 straneh) rešujejo različne pravne situacije. Enostavno in jasno opisujejo postopke, razlagajo najpomembnejša pravila in pasti naše zakonodaje ter opozarjajo na najpogostejše probleme in napake v praksi.

Pravni e-priročniki so nastali z namenom, da posamezniku predstavijo pravno ureditev v določenih življenjskih situacijah in mu omogočijo, da marsikateri pravni problem reši sam, ne da bi za to potreboval drago pomoč odvetnika ali pravnega strokovnjaka. Vsak, ki se znajde pred pravnim problemom, naj si najprej prebere pravni priročnik (brezplačen), ki obravnava konkretno situacijo, in se informira o tem, kaj mora storiti. Na podlagi tistega kar izve, lahko sam reši marsikateri problem, za katerega bi pri odvetniku ali drugem pravnem strokovnjaku odšel več 100 €. Še več, uporabnik se bo lahko brezplačno preko spleta posvetoval s strokovnjaki in izmenjal izkušnje z drugimi uporabniki.

S pomočjo pravnega e-priročnika si posameznik zagotovi boljše pravno varnost, saj se

informira o zakonskih pravilih ter postopkih in se s tem lahko izogne marsikateri nevšečnosti (tudi finančni).

Postanite sam svoj pravnik s pomočjo pravnih e-priročnikov!

Najdite priročnik, ki je namenjen prav VAM

Namenjeni so tako pravnim kot fizičnim osebam. Poznavanje njihove vsebine koristi tako direktorjem, podjetnikom, kadrovnikom, poslovnim sekretarkam, vodjem pravnih služb, kot tudi kupcem nepremičnin, premičnin, avtomobilov, delavcem, socialno ogroženim in tudi tujcem.

E-priročniki so veliko več kot samo priročnik. Vsebujejo:

- Opise postopkov,
- Hitri pregled pravnih določil,
- Dostop do tako iskanih pravnih dokumentov,
- Možnost brezplačnega posveta na pravnem forumu,
- Brezplačno mesečno obveščanje o pomembnih novostih,
- Hitre povezave do pristojnih organizacij in koristnih povezav

Priročniki vam bodo pomagali v številnih življenjskih situacijah:

- Kako zaposliti / odpustiti delavca, katere pravice pripadajo delavcu v delovnem razmerju
- Kako napisati oporoko, kakšna so pravila dedovanja
- Kako ustanoviti d.o.o., postati samostojni podjetnik
- Kako do razveze zakonske zveze
- Vse o podjetni pogodbi (pogodbi o delu)
- Kako najeti/oddati, kupiti/prodati stanovanje, (izide v prihodnjih mesecih)
- Kako prodati/kupiti motorno vozilo (izide v prihodnjih mesecih)
- Kako najhitreje doseči vpis v zemljiško knjigo, v sodni register (izide v prihodnjih mesecih)
- ...

Ker so priročniki interaktivni, bodo uporabniki končno na enem mestu dobili večino informacij, znanja in povezav za hitrejšo rešitev svoje življenjske (pravne) situacije. S tem bodo prihranili veliko časa, nepotrebnih stroškov in dragocenih živcev.

Kolikšna je cena priročnika?

Nič! Hitri pravni e-priročniki so BREZPLAČNI in jih je mogoče v elektronski obliki dobiti na spletni strani www.informiran.si.

Še zadnji dve novici

Sprejet osnutek rebalansa proračuna 2008 in proračuna za leto 2009

V sredo, 30. januarja 2008 so svetniki Občinskega sveta Občine Grosuplje po dolgi razpravi sprejeli z nekaterimi popravki osnutek rebalansa proračuna 2008 in proračuna za leto 2009.

Ko bosta dokumenta dokončno sprejeta, bomo o tem obširneje poročali tudi v Grosupeljskih odmevih.

Poslanci Državnega zbora poslanske skupine SDS v Grosupljem

Verjetno ste že opazili, če ste se peljali skozi Grosuplje, da so začeli podirati stari Družbeni dom. Na tem mestu bo stala nova zgradba Upravne enote Grosuplje, v njej pa bo tudi večja dvorana, ki jo bomo lahko uporabljali tudi občani občine Grosuplje. Gradbišče si bodo v ponedeljek, 4. februarja 2008 med obiskom štirih obljubljenih občin (Grosuplje, Ivančna Gorica, Škofljica in Ig) ogledali tudi poslanci Državnega zbora poslanske skupine SDS Alenka Jeraj, Franc Sušnik, Srečko Hvauc, Dimitrij Kovačič, Franc Pukšič, Jožef Jerovšek in strokovna sodelavca Gregor Štrubelj in Patricija Hvale. Poslance bo sprejel tudi grosupeljski župan Janez Lesjak. V času ko to pišemo, smo na uredništvo prejeli program obiska poslancev, časopis pa bodo tiskali ravno v času njihovega obiska. Zato bomo o obisku pisali v naslednji številki Grosupeljskih odmevov.

Jože Miklič

Vreme v Grosupljem: december 2007

December, prvi mesec meteorološke zime, se je pričel z nič kaj zimskim vremenom. Sprva spremenljivo oblačno vreme s pogostim dežjem je sredi meseca nadomestila ohladitev z občasnim rahlim sneženjem. Skromna snežna odeja je ob večinoma oblačnem vremenu vztrajala vse do novega leta.

Za dneve prve dekade je bilo značilno razmeroma toplo in spremenljivo vreme, ki so nam ga krojili pretežno zahodni in severozahodni vetrovi. V pogosto meglenih jutrih so se temperature gibale med -3°C in $+5^{\circ}\text{C}$, dnevne pa so dosegale okoli $+6^{\circ}\text{C}$. Pogosto se je pojavljal rahel dež, kratkotrajne obilnejše padavine pa le ob prehodih vremenskih motenj, ki občutnejših ohladitev niso prinesle.

Toplo je bilo tudi še prve dni druge dekade, nato pa je z vzhodnim vetrom pričel dotekati hladnejši in vlažen zrak. Tako je bilo 14. decembra jutrajše jasno, že v dopoldanskih urah pa se je od severovzhoda pričela pojavljati oblačnost, ki je popoldne povsem prekrila nebo. Zvečer je začelo rahlo snežiti. Do jutra naslednjega dne je padlo 4 cm suhega snega. Dopoldne je bilo prehodno nekaj ur sončnega vremena, popoldne pa je znova začelo rahlo snežiti. 16. decembra jutraj je višina snežne odeje znašala 6 cm. Oblačno z občasnim rahlim sneženjem se je nadaljevalo tudi še naslednji dan, 18. decembra čez dan pa se je razjasnilo. Ker je bila naslednja noč jasna in mirna, tla pa je prekrival svež sneg, se je živo srebro 19. decembra jutraj spustilo pod -10°C . To je bila tudi najnižja zabeležena temperatura v Grosupljem leta 2007! Naslednjo noč je nastala nizka oblačnost, ki je zavirala izrazito nočno ohlajanje in preprečevala dnevno segrevanje. Najhladnejši decembrski dan je bil 21. dne, ko je živo srebro čez dan doseglo največ $-4,7^{\circ}\text{C}$.

Temperaturna inverzija se v Grosupeljski kotlini zaradi odsotnosti močnejših vetrov ni razgradila niti 23. decembra, ko se je čez dan delno razjasnilo. Že ponoči se je znova pooblačilo in 24. decembra zgodaj jutraj

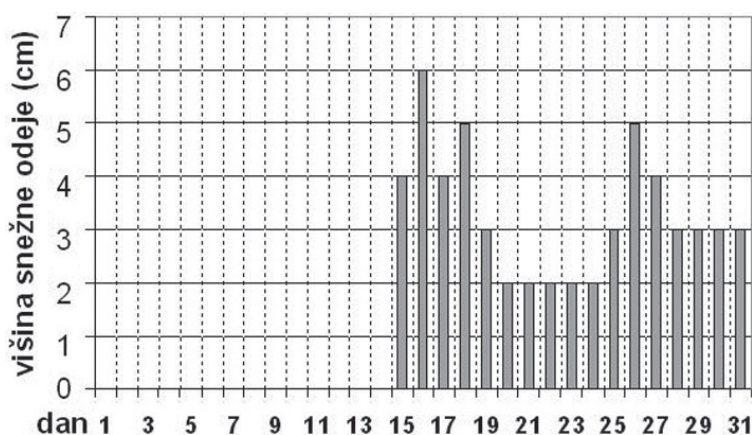
je pri temperaturi pod lediščem pričelo rahlo deževati. Nastala je poledica. Popoldne je nekaj ur rahlo snežilo in padlo je 1 cm novega snega. Na božični dan je bilo oblačno in hladno, zvečer pa je za krajši čas zopet snežilo. Na Štefanovo jutraj smo imeli 5 cm snega. V zadnjih dneh leta je prevladovalo oblačno in hladno vreme. Živo srebro je tudi čez dan ostajalo pod lediščem.

Srednja mesečna temperatura je bila $-0,7^{\circ}\text{C}$, kar je glede na povprečje obdobja 1995-2005 približno pol stopinje Celzija hladneje. Medtem ko so bila jutra s povprečno temperaturo $-2,8^{\circ}\text{C}$ običajno hladna, so bili popoldnevi s povprečno temperaturo $+1,8^{\circ}\text{C}$ glede na povprečje obdobja 1995-2005 hladnejši za stopinjo Celzija. Najvišja mesečna temperatura je bila $+10^{\circ}\text{C}$ (3. 12.), najnižja pa $-10,5^{\circ}\text{C}$ (19. 11.). Megla je bila opažena v dvanajstih jutrih; prav v mestu je bila enajstkrat, eno jutro pa je bilo megleno le v bližnji okolici. Neviht v letošnjem decembru ni bilo. Sneženje je bilo zabeleženo v osmih dneh. Snežna odeja je ležala 18 dni. Največ snega, 6 cm, je bilo 16. decembra jutraj. V dvanajstih padavinskih dneh je na kvadratni meter tal padlo 47 litrov padavin, kar v primerjavi s povprečjem obdobja 1995-2005 predstavlja polovico običajnih padavin. Po letu 1995 je bil najbolj namočen december leta 2004, ko je padlo 135 litrov padavin, najbolj suh pa december leta 2001 s 44 litri.

Več podrobnosti o vremenu v Grosupljem se nahaja na spletni strani

www.grosuplje.slometeo.net.

Iztok SINJUR

Najboljši človekov štirinožni prijatelj ni stol – ampak pes!

»Očka, jaz bi rad imel kužka!«

Odgovorni smo za svojo domačo žival, ne le na podlagi zakona, ampak tudi na temelju svoje vesti in odnosa do živali

Vztrajnim prošnjam iz naslova prispevka se je pač težko upreti, ko otrok ugotovi, da je družba hišne živali prijetna, zanimiva, da se o njej lahko pogovarja s prijatelji, da z domačim ljubljencem nikdar ni dolgčas.... Na srečo je danes izbira med možnimi družinskimi člani, repatimi ali kosmatimi, tolikšna, da starši lahko izberejo otrokovi starosti in družinskim ter bivanjskim razmeram primerno žival.

Od vseh domačih ljubljencev je prav gotovo pes zelo posebna izbira. Pasja družba prinaša otroku, ne glede na njegovo starost, veliko dobrega. Dokazano je, da imajo otroci, ki so rasli v stanovanju skupaj s psom (pa tudi z mačko), veliko manj možnosti, da zbolijo zaradi alergije ali dobijo astmo. Zelo kmalu dobijo občutek za skrb, sočutje, soočijo se z odgovornostjo in z življenjskimi obdobji, kot so rojstvo, rast, bolezen, smrt. Lažje navezujejo socialne stike, pes predstavlja nemalokrat zaupnika in bitje, ki ima vedno čas, je pripravljen na igro in izkazovanje nežnosti.

Otroku, ki še ni dopolnil trinajst let, tako trdijo strokovnjaki, ni mogoče zaupati popolne oskrbe še tako majhnega psa, Zakon o zaščiti živali pa v svojem 10. členu govori, da otroku, ki je mlajši od 16 let, ni dovoljeno prodati ali podariti živali brez privolitve staršev ali skrbnikov. Skoraj praviloma je pes najprej zanimiva igrača, ki se čez nekaj tednov, mesecev ali ob koncu počitnic znajde osamljen v pesjaku ali še huje, na verigi! V vsakem primeru je odločitev za nakup mladiča ali posvojitev psa iz zavetišča v rokah staršev, s tem pa tudi zavedanje, da bo večina skrbi z oskrbo, vzgojo, šolanjem in nenazadnje tudi s stroški padla na njihova ramena. Ko se starši enkrat sprijaznijo s tem dejstvom, je na vrsti izbira pravega psa. Do najbližjega pasjega zavetišča, kjer

je vedno velika izbira najdenčkov, ni prav daleč, in večkratni obiski v njem so lahko prvi preizkus vztrajnosti. Otroku lahko kužka večkrat pelje na sprehod, ga vsakič počese, nahrani, pospravi za njim iztrebke.

Med več kot 400 znanimi pasmami je navadno težko izbrati prav zato, ker je izbira prevelika, pravega znanja pa premalo. V vsakem primeru, najgre za čistopasemskega psa ali morda večpasemskega, t.j. mešanca, je nujno poznati zgodovino pasme (ali pasem), ki bo zelo jasno določila potrebe, osnovne značajske lastnosti, življenjsko okolje in celo navade bodočega družinskega člana. Od psa, ki v svojih zasnovah nosi gene lovca, nikakor ne moremo pričakovati popolne privrženosti, ko bo v gozdu zavohal divjad. Prav tako od malega družnega psa, katerega prednike so nekoč dvorne dame nosile v naročju, ne moremo pričakovati, da bo svoje dneve zadovoljno preživel v pesjaku. Posamezne pasme so značajske bolj uravnovešene, manj občutljive in zato tudi bolj primerne za sobivanje z otrokom. Psa moramo že od vsega začetka učiti, da ne bo razvijal svojega plenskega nagona: vsak hiter gib, žoga v letu, otrok v teku... vzpodbudi pasji pragon lovca. Za družbo otroku je zagotovo primernejši pes, ki je rajši večji kot manjši, da ga otrok ne more dvigniti, prevrniti, poškodovati. V igri mu bo bolj enakovreden partner, otroka se ne bo bal in se pred njim ne bo branil (tudi z zobmi).

Spretni prodajalci, ki jim je kaj malo mar, v kakšne roke bodo prišli pasji mladiči, radi zatrjujejo, kako ima pes določene pasme rad otroke. Vsakega psa brez izjeme je potrebno še kako temeljito vzgajati, da je do otrok strpen, prijazen in primerno socializiran, popolnoma enako pa velja za otroke: že v začetku sobivanja otroka in psa je potrebno postaviti meje, kaj je pravica otroka in do kod segajo meje dovoljenega za psa. Včasih nastanejo nesporazumi pri delitvi igrače: vedno naj velja pravilo, da so pasje igrače last psa – ki jih ima pravico čuvati, saj je to del njegove narave in navsezadnje njegovega poslanstva, otroške igrače pa so last otroka in naj jih ne deli s psom. Nekatere pasme, ki sicer spadajo med tako imenovane nevarne, imajo izrazito visok prag bolečine in povsem mirno prenesejo, če se domači otrok »spozabi« in ga grobo pocuka, slabo izkušnjo pa si bo zagotovo zelo dobro zapomnil in morda – ko bomo prizor že davno pozabili – ugriznil sosedovega nič hudega slutečega

otroka, ker bodo okoliščine sprožile spomin na boleč dogodek iz preteklosti. Mlajšega otroka v družbi s psom prav iz takih in podobnih razlogov nikdar ne puščamo brez nadzorstva.

Če smo v začetku pisali o najnižji starosti otroka, ko je ta primeren za pasjega skrbnika, je pomembna tudi starost psa, ko se začne družiti z otrokom. Za pasjega mladiča vemo, da je do 12. tedna starosti v obdobju tako imenovanega »vtisnjenja«, ko se v njegov spomin za vedno zapišejo dobre, pa tudi slabe izkušnje. Del teh izkušenj so tudi srečanja z otroci. Naloga tako skrbnikov psov kot staršev je, da poskrbijo za izključno prijetna srečanja psa z otrokom, ne glede na to, ali gre za domačega kužka ali je to sosedov oziroma popolnoma tuj pes. Otroka je potrebno naučiti, kako se približa psu, ne da bi se pes počutil ogroženega. Včasih je na ulici ali v parku mogoče srečati prezaskrbljene mamice ali varuške, ki otrokom zelo odločno povedo: »Pojdi stran od kužka, te bo ugriznil...«. Tudi otrok doživlja svoja prva srečanja s hišnimi živalmi zelo vsestransko in ob omenjeni predstavitvi si lahko za celo življenje ustvari napačno sliko o psu. Pri vseh naslednjih srečanjih bo tak otrok zadržan. Vsak pes, ki zelo tenkočutno sprejema znake telesne govorice, pa bo vztrajal in skušal vzpostaviti komunikacijo. Vse nadaljnje otrokove reakcije, kot npr. mahanje z rokami, vreščanje, tek... bodo seveda nesporazum še poglobile, poglavitni krivec pa ni niti otrok niti pes, ampak odrasli, ki niso otroka naučili pravilnega spoznavanja s psom.

Po statističnih podatkih so otroci najpogostejše žrtve pasjih ugrizov. Pri tem je zanimivo, da v mnogih primerih otroka ugrizne domači pes ali pa pes, ki pozna otroka. Ponavadi popade pes, ki je sicer miroljuben in ima otroke rad, prišlo je pač do »kratkega stika«, kaj pa se je v resnici zgodilo, vesta le otrok in pes. Takšnim nesrečam se najbolj učinkovito izognemo, če upoštevamo zlato pravilo: otrok in pes naj nikoli ne bosta sama, se pravi brez navzočnosti enega od odraslih. Ti so torej tudi ključni dejavnik, da bo pes ljubitelj otrok. Do otrok prijazen pes pa bo le tisti pes, ki živi z ljudmi, ki so do psov prijazni!

Mojca Sajovic

Vir: J.Vidic: »Da bo imel rad otroke«, Moj pes, št. 1/2007

Novosti v Društvu upokoјencev Grosuplje

Od septembra letošnjega leta so se dejavnosti v Društvu upokoјencev Grosuplje popestrile. Poleg tradicionalnih programov - izletov, za katere izredno kakovostno skrbi komisija za izlete, so še drugi programi - športni, izobraževalni ter drugi, ki so postali dokaj popularni.

V tem času smo pričeli z dvema razmeroma novima programoma, in sicer s pohodništvom in programom - utrjevanje spomina. Oba programa sta za našo generacijo izredno pomembna, saj interes kaže, da je res tako. Ne smemo pozabiti na tečaj računalništva, ki ga izvajajo učenci OŠ Brinje in nas že tretje leto učijo računalniških spretnosti. Iskrena hvala učencem in vodstvu OŠ Brinje. Omenjeni program dokazuje medgeneracijsko sodelovanje in pristno sožitje.

Komisija za pohodništvo začne vsak torek ob 8. uri pred Klubom upokoјencev Grosuplje svoja potepanja. Zaenkrat so sprotni dogovori o turah, razdaljah in času izvajanja pohodniških tur, saj se je potrebno dogovoriti in uskladiti interese, dobiti primerno opremo in ugotoviti kondicijo posameznika. Pohodnice in pohodniki

so zaenkrat obiskali bližnje kraje okoli Grosupljega, Magdalensko goro, Šmarje, Polico in druge prijetne, manj zahtevne pohodniške cilje. Cilj omenjenih pohodov so v prvi vrsti ohranjanje fizičnih moči in spretnosti, toda ne smemo zanemariti druženja, medsebojnega komuniciranja in ohranjanja socialnih mrež. Komisija za pohodništvo oz. njeni programi se bodo razvijali in bogateli pohode tako, da bo vsak udeleženec prišel na svoj račun.

Komisija za pohodništvo in Društvo upokoјencev Grosuplje želita, da se naši člani v čim večjem številu udeležujejo omenjenih pohodov ter poskrbijo za svojo dušo in telo.

Drugi program, ki pa se je začel pilotsko izvajati že lansko leto in je bil dobro sprejet, nadaljujemo tudi letos. Omenjeni program je financiran s strani občine Grosuplje, za kar se ji iskreno zahvaljujemo.

Program utrjevanje spomina vsebuje serijo spominskih vaj in psihosocialnih situacij, ki se nanašajo na komunikativnost, zbranost in osebnostno rast.

Z aktivnim vključevanjem v socialno okolje in vzdrževanjem psihofizične kondicije si zagotavljamo čim bolj polno, zadovoljno

in zdravo aktivno starost. Socialno, intelektualno in rekreativno dejavno življenje po upokoјitvi zagotavlja še dolga leta samostojno, neodvisno od tuje pomoči in nege kvalitetno življenje in ne nazadnje preprečuje tudi zmanjšanje spominskih sposobnosti.

Program - Utrjevanje spominskih sposobnosti poteka dvakrat na teden, in sicer v skupini do 14 udeležencev. Vsi, ki se zanimajo za omenjeni program, naj se oglasijo v pisarni DU Grosuplje, ob sredah in petkih, od 9. - 11. ure.

Program zajema vsebinske sklope, ki se nanašajo na izboljšanje zbranosti, na konkretne spominske vaje, na vaje za ohranjanje besednega zaklada in psihosocialne, ki ohranjajo dobro počutje. V program so vključene tudi tehnike sproščanja ter prilagojene gibalno-motorične aktivnosti. Celotni program preveja prijetno in pozitivno vzdušje, saj se zavedamo pomena ustrezne pozitivne klime v skupini.

Izlet naših članov v Španijo je bil prelomnica za nadaljnje izletniške podvige naših upokoјencev. Dokazal je, da zmoremo tudi enotedenska potovanja, ki so sicer naporna, vendar čudovita in polna raznovrstnih doživetij. Članek na omenjeno temo je bil v prejšnji številki GO, multimedijški prikaz španskega izleta pa so akterji prikazali v Mestni knjižnici Grosuplje. Hvala jim za špansko doživetje.

Borut Hrovatin, DU Grosuplje

Zapeljimo se skupaj!

Naše društvo nujno potrebuje nov kombi.

Društvo paraplegikov ljubljanske pokrajine je sorazmerno velika invalidska organizacija, ki deluje v javnem interesu ter združuje najtežje telesno prizadete invalide - paraplegike in tetraplegike - vezane na uporabo invalidskega vozička. Sodeč po anketah članov je gibalna oviranost, ki je sicer ostalim ljudem najbolj očitna, šele na četrtem mestu: za inkontinenco vode, inkontinenco blata ter okrnjeno spolnostjo - posledicami, ki povzročajo večje travme in imajo bolj dramatičen vpliv na samozavest. Našo invalidnost so povzročile predvsem prometne nesreče, razni padci, delovne nesreče, bolezni in operacije hrbtenjače. V Društvu paraplegikov ljubljanske pokrajine imamo trenutno 320 članov, ki živijo na območju 38 občin osrednje Slovenije. Glavna naloga društva je članom nuditi pomoč pri sprejemanju invalidnosti, reševanju arhitekturnih ovir, adaptacijah življenjskega okolja ter iskanju

rešitve za nadaljnjo zaposlitev. Hkrati ima društvo redne programe, ki lajšajo bivanje, ohranjajo telesno kondicijo..., organiziramo razna srečanja in še kaj. Trudimo se, da svojim članom nudimo vse, kar potrebujejo po težki travmi, ko se jim življenje obrne na glavo, kar največ, da se ponovno vrnejo v normalne družbeno-življenjske tokove in sanirajo te težke posledice.

Delujemo na socialnem, strokovnem, rehabilitacijskem, športno-rekreativnem in kulturnem področju. Z dvema kombijema članom omogočamo različne prevoze: od zdravstvenih storitev do raznovrstnih aktivnosti društva in drugih vsakodnevnih življenjskih potreb - tudi takih, za katere bi morala poskrbeti država! Ob tem naj povemo, da je za nas, ki smo težko gibalno ovirani, najbolj primeren prevoz s kombijem, ki ima ustrezno klančino.

Toda naša dva kombija neusmiljeno nabirata leta in kilometre. Novejši ima pet let in 250.000 km, štirinajst let staremu fordu pa junija zaradi varnosti ne bomo več uspeli podaljšati registracije. Zato za nemoteno delovanje in realizacijo vseh programov

nujno potrebujemo novo kombinirano vozilo. In ker nam »socialna država« ne more pomagati, smo primorani iskati druge rešitve. Rešitve v obliki donacij občin, kjer živijo naši člani, donacij delovnih organizacij in podjetnikov, dobrih ljudi ter izkupičkov od dobrodelnih prireditev.

V ta namen bomo 1. februarja ob 19. uri v dvorani Komunalnega centra v Domžalah organizirali dobrodelni koncert - ZAPELJIMO SE SKUPAJ, kjer bodo nastopili znani slovenski estradni umetniki in priznani narodno-zabavni ansambli. Izkupiček bomo seveda namenili nakupu novega kombija. **Prispevke za kombizbiramo na TRR: 03170-103169118 - sklic 1000. Vsi bralci vljudno vabljeni!**

Mirjam Kanalec

P.S. Kljub temu da Grosupeljski odmevi izidejo po datumu dobrodelne prireditve, pa občane vabimo, da se dobrodelni akciji pridružijo s prostovoljnimi prispevki. Odgovorni urednik Jože Miklič

Dogajanja v kriznem centru za otroke Hiša zavetja Palčica

Krizni center za otroke Hiša zavetja Palčica je zaživel v pravem pomenu besede. Za nami je šele prvo četrletje delovanja, pa analiza stanja že potrjuje, da opravičujemo svoj namen.

V prvem trimesečju smo tako sprejeli sedem ogroženih otrok, starih od 9 mesecev do 7 let, ter dva mladostnika. Čas, ki ga povprečno preživijo pri nas, je od enega tedna do meseca dni. Naše skupne aktivnosti zajemajo vsakodnevna opravila, sprehode, obiske Mestne knjižnice Grosuplje, eden od otrok pa je bil tudi dva dni pri pouku v prvem razredu na Osnovni šoli Louisa Adamiča v Grosupljem. Centri za socialno delo, ki so se odločili za kratkočasno namestitev v krizni center, so za otroke v tem času našli primerne rejniške družine.

Poleg sprejemov smo v omenjenem obdobju zabeležili sedem telefonskih klicev centrov za socialnodelo iz vse Slovenije, ki so poizvedovali o možnosti namestitve ogroženega otroka, vendar so zatem našli drugo rešitev. Ti primeri nedvomno dokazujejo, da Slovenija potrebuje tovrstno hitro rešitev in umik otrok

iz zanje ogrožujočega okolja.

Ker želimo otrokom le najboljše, smo k sodelovanju povabili različne prostovoljce. Tako z nami že redno sodelujeta dve študentki s Fakultete za socialno delo in ena dijakinja Srednje šole Josipa Jurčiča v Ivančni Gorici. KCO je hiša odprtega tipa, kar dokazujejo številni obiski donatorjev, sosedov in ljudi iz širše lokalne skupnosti. Po otvoritvi je grosupeljski Rotaract v Hiši zavetja izvedel dve delavnici. V oktobru smo imeli likovno-kiparsko delavnico, kjer so otroci izdelovali kipe in slikali pod mentorstvom kiparja, in v novembru, ko smo skupaj izdelovali »strašne buče« za noč čarovnic.

Hiša zavetja Palčica so si ogledali tudi delegati UNICEF-a iz Moldavije, katere je gostil slovenski UNICEF. Ker je hiša prostorna, smo z veseljem ponudili prostor za izobraževanje prostovoljcem Centra za socialno delo Grosuplje ter direktorjem centrov za socialno delo iz dolenjske regije.

Ljudje iz bližnje in širše okolice so sprejeli krizni center Palčica z odprtimi rokami,

saj skoraj vsak dan kdo potrka na vrata in prinese potrebščine, hrano in darila, namenjena otrokom. S finančnimi sredstvi ali v obliki materialnih sredstev so nam pomagali: Mercator, Rotary club Grosuplje, FAM - društvo poslovnih žensk Slovenije, Petrol, Založba Tuma, Rdeči križ Slovenije, Srednja šola za farmacijo, (kemijo in zdravje), (Osnovna šola Mengeš, Petrol d.d. Ljubljana), LDS Slovenije, DZS, Občina Grosuplje, Vrtnarstvo Frbežar, Cvetličarna Grosuplje, VVZ Kekec, Lions club Forum Slovenije, Revija Zmajček, revija Mama, (Studio Hieroglif Domžale), revija Otrok in družina in mnogi drugi, ki so prispevali oblačila, opremo, hrano in dobre želje.

V Hiši zavetja Palčica tako z upanjem na lepše življenje za naše najmlajše z veseljem uresničujemo zaupano poslanstvo. Na eni strani nudimo zavetje ogroženim otrokom, po drugi strani pa ozaveščamo širšo družbeno skupnost o odgovornosti posameznika, da se odzove na nasilje, ki ga zazna nad nemočnimi.

Strokovni delavci Palčice

Aktivnosti Društva invalidov Grosuplje

Januar - Obisk kina ali gledališča
Februar - Valentinov pohod - 16. 2.
 - Kopalni dan za ohranjanje zdravja
 - Občni zbor
Marec - Pohod po Jurčičevi poti - 1. 3.
 - Izlet in kopalni dan - Gregorjev semenj - Dolenjske Toplice - 15. 3.
April - Kopalni dan - Zreče
 - Pohod od solin do solin - Portorož
Maj - Izlet v tujino - Bosna (štiri dni)
 - Srečanje invalidov Dolenjske in Bele Krajine - Ribnica, 31. 5. v Sodražici
Junij - Letovanje - rehabilitacijski program, 22. 6. do 29. 6.
 - Oglede igre na Muljavi
Julij - Kopalni dan - Laško - 12. 7.
Avgust - Kopalni dan (tudi za težje invalide) - Izola, 7. 8.
Septem. - Letovanje Mali Lošinj - 6. 9. do 13. 9.
Oktober - Izlet po dolini Neretve in romanje - 17. 10.
Novem. - Izlet v neznano - 8. 11.
 - Rehabilitacijski program

Čatež - 23. 11. do 28. 11.
Decem. - Praznovanje dneva invalidov
 - Praznovanje novega leta
 - Božični odmev 26. 12. v Krški jami

Ostale dejavnosti:

- Termini za ohranjanje zdravja ZDIS: Čatež, Simonov zaliv, Topolšica, Rogaška, Radenci
 - Delavnice v Radencih 1x
 - Delavnice v Grosupljem 2x
 - Rehabilitacijski program za zaposlene in brezposelne invalide - 10 dni
 - Izobraževalne delavnice za zaposlene in brezposelne invalide - 6 dni
 - Izobraževalne delavnice za zaposlene in brezposelne invalide - 2 dni
 - Merjenje krvnega tlaka vsak prvi ponedeljek ob 9.00
 - Prevozi za potrebe invalidov v zdravstvene namene
 - Športne dejavnosti: kegljanje, ribolov, šah, pikado, balinanje

Po programu ZDIS-a

Marec
 7. in 8. Usposabljanje / izobraževanje za

prostovoljce na DI
April
 11. in 12. Usposabljanje / izobraževanje za brezposelne in zaposlene invalide
Maj
 9. in 10. Usposabljanje / izobraževanje za prostovoljce na DI
Junij
 6. in 7. Usposabljanje / izobraževanje za brezposelne in zaposlene invalide
September
 12. in 13. Usposabljanje / izobraževanje za brezposelne in zaposlene invalide
November
 15. do 21. Rehabilitacijski program za zaposlene in brezposelne invalide
 28. in 29. Usposabljanje / izobraževanje za prostovoljce na DI
December
 12. in 13. Usposabljanje za delovanje aktivov

Vse člane prosimo, da se oglasijo v pisarni društva in dvignejo koledar za leto 2008. Vsi zainteresirani za letovanje v ZDIS-ovih apartmajih naj oddajo vloge do konca januarja.

Zdrav človek ima sto želja, bolan le eno. (A. P. Čehov)

Prehransko bogati praznični dnevi so pravo izzivanje usode

Med ali neposredno po praznikih veliko ljudi poišče pomoč pri zdravniku zaradi vnetja trebušne slinavke.

Mojca Sajovic

Presnovni procesi v telesu so podobni procesom v veliki in zelo zapleteni kemični tovarni, ki je človeku še ni uspelo posneti. Trebušna slinavka, latinsko pankreas, žleza z notranjim izločanjem, predstavlja pomemben dejavnik v teh procesih, čeprav načeloma lahko človek živi tudi brez nje. Seveda je »obsojen« na jemanje zdravila inzulin tako kot sladkorni bolniki, in na dodajanje prebavnih encimov, da je zmožen prebave hrane. Trebušna slinavka leži za želodcem pod stensko potrebušnico. Je majhen podolgovat organ v trebušni votlini. Sestavljena je iz glave, telesa in repa. Rep sega do vranice, glava pa leži v vijugi dvanajstnika. Prebavni sokovi iz trebušne slinavke se izlivajo v dvanajstnik skozi pankreasov vod, ki se združi z žolčevodom.

Akutni pankreatitis pomeni nenadno nastalo vnetje trebušne slinavke, pri katerem se prebavni encimi, ki jih žleza izloča v dvanajstnik, aktivirajo že v žlezi sami in jo pričenejo razgrajevati. Pri nenadnem vnetju trebušne slinavke bolnik najpogosteje občuti močno bolečino v zgornjem delu trebuha, ki se pojavi zelo hitro in jo lahko spremljata slabost in bruhanje. Pogosto bolečina seva v hrbet. Drugi spremljajoči pojavi so še oslabelelost, potenje, vznemirjenost, vročina, vlažna in lepljiva koža, lahko tudi blaga zlatenica.

Začetek akutnega vnetja lahko povzroči različno izražene spremembe žleze. Vnetje je lahko različne jakosti od blagega otekanja žleze do pričetka odmiranja žleze, kar pomeni bodisi blago bodisi smrtno nevarno vnetje. Blago vnetje - v 80-ih odstotkih je bolezen blaga - povzroči

minimalen razkroj organa in popolno popravo. Hud pankreatitis pa povzroči hude lokalne zaplete, lahko pa prizadene tudi številne organe. Zaradi sproščanja encimov v krvni obtok in nekaterih spojin, ki delujejo na ožilje posameznih organov, se lahko pojavljajo sistemski zapleti bolezni, ki se končajo tudi s smrtjo. Zapleti zahtevajo zdravljenje na oddelku za intenzivno nego in terapijo.

Najpogostejši vzroki akutnega vnetja trebušne slinavke pri odraslih so žolčni kamni in alkohol. Bolezen pogosteje prizadene moške kot ženske. V razvitih deželah povzroči čezmerno uživanje alkohola do 75 odstotkov vseh akutnih pankreatitisov. Pri večini teh bolnikov lahko ugotovimo, da so v zadnjih 48 urah pred pojavom bolezni zaužili večjo količino alkohola. Zelo pomembna je skupna količina zaužitega alkohola: vsakodnevno uživanje v daljšem časovnem obdobju (nekaj tednov) ali pa obilno v zadnjih dnevih pred izbruhom bolezni. Drugi najpogostejši vzrok akutnega pankreatitisa so žolčni kamni. Te najdemo pri bolnikih z akutnim vnetjem trebušne slinavke šestkrat pogosteje. Vzrok vnetnega procesa trebušne slinavke je v tem primeru kamen, ki se zagosti na skupnem izvodu žolčevoda in pankreatičnega izvoda v dvanajstnik in ovira odtok. S tem onemogoči sproščanje encimov v svetlino dvanajstnika, to pa sproži vnetni proces v žlezi.

Pri blagih oblikah akutnega vnetja trebušne slinavke je običajna popolna ozdravitev, pri hujših oblikah pa se pogosto razvijejo take spremembe žleze, ki vodijo v njeno propadanje. Glavni znak, iz katerega lahko razberemo, da gre za akutno vnetje trebušne slinavke, je močna bolečina v žlički ali ob popku, ki nastopi nenadno in vztraja; je lahko močnejša, če bolnik leži na hrbtu; se lahko razširi proti hrbtu ali v prsni koš; se poslabša nekaj minut po obroku, zlasti po obroku mastne hrane; se lahko poslabša po zaužitju alkohola. Simptomi so včasih podobni kot pri izločanju ledvičnega kamna ali predrtja želodčne razjede (ulkus).

Najpomembnejše je, da je bolnik takoj deležen zdravnikove pomoči.

Diagnozo akutnega pankreatitisa postavijo s klinično sliko (bolečine) in z biokemičnimi preiskavami krvi in urina, kjer so prisotni encimi, ki jih izloča trebušna slinavka. Zdravnik pri telesnem pregledu opazi površno dihanje zaradi bolečin in rumeno obarvanje kože in sluznic ob blagi zlatenici. Ob pretipanju trebuha opazi, da je trebuh občutljiv, napet in boleč, zlasti ob žlički. Zatipa lahko tudi povečanje jeter in opazi značilne lise na trebuhu in bokih, ki se pojavijo pri težkih oblikah vnetja. S pomočjo krvnih preiskav se lahko določi tudi možen vzrok vnetja. Včasih zdravnik uporabi tudi ultrazvok ali računalniško tomografijo (CT). Z ultrazvočnim pregledom trebuha se ugotovi, ali so vzrok žolčni kamni.

Posebnega zdravljenja akutnega pankreatitisa ni. Osnovni cilj zdravljenja je odprava bolečine z zdravili za lajšanje bolečine in intravenskim nadomeščanjem tekočine. Bolniki preventivno prejmejo tudi antibiotike, da se prepreči morebitne okužbe. Bolnik ne sme uživati hrane ali tekočine, dokler znaki bolezni ne izzvenijo, ker hrana in pijača spodbujata trebušno slinavko, da izdeluje še več encimov, kar še poslabša bolezen. Hranilne snovi in tekočino bolnik dobiva z infuzijo. Operacijo opravijo pri bakterijskih okužbah trebušne slinavke, pri hudih krvavitvah iz prebavil, pri življenju ogrožujočih zapletih ali če je potrebna kirurška odstranitev vzroka za vnetje (npr. žolčnih kamnov, odstranitev abscesa, ciste ali poškodovanega dela). Ko se bolnikovo stanje počasi izboljšuje, postopoma opuščajo infuzije in preidejo na uživanje dietne hrane.

Resnih zapletov bolezni je možnih kar precej (odpoved srca, odpoved ledvic, odpoved dihanja zaradi nabiranja tekočine v pljučih, propad žleze slinavke...), zato se je tveganju za obolenje najbolje izogniti. Priporočajo, da se izogibamo pretiranemu pitju alkoholnih pijač in poskrbimo za prehrano, ki ne izziva prekomernega

S hrano do zdravja in dolgega življenja

Tudi zdravniki so nas začeli opozarjati, da naj se vendar začnemo zavedati, da sami lahko največ naredimo za svoje zdravje. To je bila tudi novoletna želja strokovne direktorice Kliničnega centra profesorice dr. Saše Markovič Predan, objavljene v DELU. Sam si že 40 let prizadevam, da bi spoznali, da je zdrava hrana temelj za zdravje in dolgo življenje. Od kar se tako hranim, tudi nisem še potreboval zdravniške pomoči. V vsaki številki »Grosupeljskih odmevov« bi lahko o tem kaj več povedal.

Nenalezljive kronične bolezni, kot so srčno-žilne bolezni, sladkorna bolezen, rak in boleznih dihal, so v svetovnem merilu kar pretežni vzrok smrti, kar potrjujejo tudi podatki Svetovne zdravstvene organizacije. Večino teh bolezni povzroči sorazmerno malo dejavnikov tveganja: predvsem nezdrava hrana in premalo telesne aktivnosti. Sprememba prehranskih navad, redna telesna dejavnost in nekajenje močno in hitro vplivajo na zmanjšanje verjetnosti za nastanek omenjenih obolenj. Tisti, ki se zdravo hranijo, ne slabijo, ampak utrjujejo svojo imunsko obrambo, pa se jih tudi nalezljive bolezni izognejo.

Za zdravo prehrano moramo poskrbeti, preden imamo težave z zdravjem. Sodobni ritem življenja prinaša slabe prehranske navade. Jutra navadno začnemo s hitenjem na delo, v šolo ali na fakulteto, kosilo preskočimo, sledi trpanje izmučenega organizma z obilno, popoldansko večerjo, medtem ko smo čez dan popili nekaj kav, na hitro pojedli kos peciva, krepko obložen sendvič, »hitro« mastno in kalorično hrano, revno s hranilnimi snovmi, vitamini in rudninami.

Žal se začnemo prepozno zavedati, kako nezdravo se hranimo. Šele ko nas bolezen pahne v obup, začnemo iskati rešitve, čarobno paličico, ki nas bo v čim krajšem času zopet naredila zdrave in brezskrbne. Vendar pazite! Bolezni srca in ožilja, sladkorna bolezen in rak so takšne bolezni, ki nastajajo dalj časa in brez opozoril! Lahko jih povzročimo sami ali jih pospešimo, če smo dedno nagnjeni k njihovem nastanku. Za svoje zdravje moramo torej poskrbeti že veliko pred izbruhom bolezni.

Izgovor, da je navada železna srajca, ne sme biti opravičilo. Res je, da sprememba prehranskih navad, vključno z režimom prehrane, zahteva več discipline in navora, da jo vtekemo v vsakdanje življenje. Ko se odločimo, da se bomo zdravo prehranjevali, moramo na začetku precej razmišljati o tem in se organizirati. Še več truda zahteva uveljavitev zdrave prehrane v gospodinjstvu z več družinskimi člani, saj se morajo s takšno potezo strinjati vsi. Najprej se moramo odločiti, da se bomo prehranjevali drugače - z živili in pripravo hrane, ki bo blagodejno vplivala na naše zdravje in počutje. Prehrana naj ne bo le zadovoljevanje slepih želja. Prej ko se bomo naučili nadzorovati svoje želje po nezdravi hrani, prej nam bodo novi načini prehrane prešli v navado. Ko zdravo prehranjevanje postane navada, je veliko lažje, saj tudi želje prestopijo na stran navad. Pogled na svet se spremeni, več se ukvarjamo sami s sabo, namenjamo si več časa in tudi sicer živimo bolj zdravo, smo telesno dejavni, ne kadimo in se znamo sproščati.

In kaj je zdrava prehrana?

Raziskave so pokazale, da je to prehrana z veliko škrobnih živil, predvsem polnozrnatih žitnih živil, sadja in zelenjave, dovolj stročnic, posnetega fermentiranega mleka (kislo mleko in jogurt), rib in malo pustega mesa, bolj kot začimbo ter malo soli. Čez dan je dobro popiti od 1,5 do 2 litra vode ali nesladkanega zeliščnega čaja. Priporočljivo je uživanje raznovrstne, mešane hrane v tolikšnih količinah, kot je potrebno za vzdrževanje naše telesne sposobnosti.

Važna je priprava hrane. Vse preveč smo navajeni, da se živila na različne kuharske načine obdelujejo, dodajajo se nepotrebni aditivi, kuhajo in pečejo, kadar to ni prav nič potrebno. V svetu je vedno večji poudarek na presni hrani, tudi nekateri zdravniki pišejo knjige z naslovom 'Proč s kuharskimi lonci'. Najbolj znan je dr. Norman Walker, ki je eden najpomembnejših zdravilcev in učiteljev naravnega življenja v novejšem času. On je dognal, da če živila kuhamo ali jih segrevamo nad 54 °C, uničimo encime, ki so najpomembnejši element presnove. Tako smo živo hrano spremenili v mrtvo. Presna hrana obnavlja celice in tkiva in vnaša v telo življenje; kuhana hrana, posebno še ocvrta, mastna, presladka in preslana pa nam daje samo občutek sitosti, prave hranilne vrednosti pa nima.

Ivan Maršič,
svetovalec za zdravo prehrano

➤ nihanja krvnega sladkorja. Prehranske navade odraslih Slovencev so tudi po statistiki zelo nezdrave. Pojemo veliko preveč maščob, in to predvsem škodljivih živalskih maščob, preveč koncentriranih, enostavnih sladkorjev (sladkorji za slajenje, slaščice) in preveč soli. Za tretjino premalo pa pojemo sestavljenih ogljikovih hidratov (kruh, testenine, riž, krompir), balastnih snovi (ki se nahajajo v sadju, zelenjavi in polnozrnatih izdelkih) in vitaminov (v sadju, zelenjavi). Slovenec poje v povprečju le en sadež dnevno in 2-3 krat manj sadja in zelenjave od povprečnega Evropejca. Pretirano uživanje maščob, kalorij in soli ter premajhen vnos vitaminov in balastnih

snovi pomembno pospešuje proces ateroskleroze poapnenja žil, ki se prične že v mladosti in se v polnosti izrazi v odrasli dobi v obliki kroničnih bolezni.

Zdravniško pomoč je potrebno poiskati ob nenadnih, hudih in neprekinjenih bolečinah v trebuhu, da se lahko izključi druge bolezni. Potrebno je namreč upoštevati, da se pri bolnikih s kroničnim pankreatitisom lahko razvije rak trebušne slinavke, čeprav kroničnega pankreatitisa ne štejemo za pravo predrakavo bolezen. Rizični dejavniki, ki verjetno vplivajo tudi na razvoj raka trebušne slinavke, so prekomerno uživanje alkohola in kave, sladkorna bolezen in

kajenje. Rak trebušne slinavke je peti najpogostejši malignom prebavil pri moških in sedmi pri ženskah; je četrti najpogostejši vzrok smrti zaradi raka. V razvitem svetu Evrope in Amerike se pojavlja v 10-ih do 13-ih primerih na 100.000 prebivalcev letno. Dolgotrajno kajenje in uživanje alkohola sta torej dokazana dejavnika tveganja. Kljub napredku na področju diagnostike raka trebušne slinavke ga še vedno pri večini bolnikov odkrijemo prepozno, ko ni več ozdravljiv. Po statistiki je petletno preživetje manjše od 0,4 odstotka obolelih.

Viri: <http://sl.wikipedia.org>;
www.plivazdravje.si

Prostovoljstvo in odgovornost na 6. slovenskem kongresu prostovoljstva

Zaključil se je prvi dan 6. slovenskega kongresa prostovoljstva, ki ga organizira Slovenska filantropija v Hotelu Golf na Bledu. Tema letošnjega kongresa je »Prostovoljstvo in odgovornost«, o kateri so se razpravljali na predavanjih in sedmih delavnicah. Prisotne so nagovorili predsednica Slovenske filantropije prim. Anica Mikuš Kos, dr. med., podžupan Občine Bled Bojan Žerovec in predsednik Republike Slovenije dr. Danilo Türk.

Zvečer je organizator podelil dve priznanji (zlatnika) Slovenske filantropije za izjemne dosežke na področju prostovoljstva, in sicer Aleksandru Dopliharju, dr. med in Ekonomski gimnaziji in srednji šoli Radovljica. Kongresa se je udeležilo več kot 250 prostovoljk, prostovoljcev, mentorjev, organizatorjev prostovoljskega dela in strokovnjakov s področja prostovoljstva.

Anica Mikuš Kos, predsednica Slovenske filantropije, je v svojem govoru povedala, da »svet urejenosti in jasnosti obveznosti članov skupnosti do posameznika ali skupin v stiski vse bolj izpodriva svet, v katerem se od ljudi nasploh, od skupnosti, od civilne družbe, od državljanov, kakorkoli že poimenujemo množico med seboj povezanih ljudi – in v globalizaciji smo vsi povezani z vsemi – pričakuje, da bodo na lastno pobudo nekaj storili za dobrobit ljudi v stiski in za dobrobit skupnosti.« Dodala je, da se v prostovoljstvu srečujemo z odgovornostjo do posameznikov, skupnosti in s širšo družbeno odgovornostjo. »In še to: V področju prostovoljskega dela je notranja (internalizirana) odgovornost bolj pomembna kot v področju plačanega dela. Manj je zunanje kontrole in sankcij, manj je strahu pred izgubo dela – službe ali druge oblike dela, ki zagotavlja socialno varnost in sredstva za preživljanje, manj jasno je opredeljen krog delovnih nalog in od zunaj določenih pravil vedenja.«

je v svojem pozdravnem nagovoru vsem prostovoljkam in prostovoljcem zahvalil za obisk. Dodal je še, da je mestu Bled v ponos, da gosti 6. slovenski kongres prostovoljstva.

Predsednik Republike Slovenije pa je povedal, da je prostovoljstvo družbeno pomembno in med drugim veliko prispeva k ugledu posameznika. V družbi je po njegovem treba graditi občutek za odgovornost, ki bo izhajal iz ljudi samih in ne zunanjih pritiskov. Ob tem je poudaril tudi pomembno vlogo, ki jo pri spodbujanju prostovoljstva in krepitvi civilne družbe igrajo nevladne organizacije. Izrazil je željo po podrobnejši seznaitvi s prostovoljstvom in nadaljnjem sodelovanju. Upa, da bomo lahko na naslednjem kongresu vsi skupaj poročali o pozitivnih spremembah.

Zvečer smo podelili dve priznanji, zlatnika Slovenske filantropije. Priznanje je dobil Aleksander Doplihar za svoje za vodenje Ambulante s posvetovalnico za osebe brez zdravstvenega zavarovanja ter za številne aktivnosti na področju varovanja zdravja in preprečevanja odvisnosti. Druga dobitnica pa je bila Ekonomska gimnazija in srednja šola Radovljica za dolgoletno prostovoljsko sodelovanje dijakinj in dijakov v različnih ustanovah na Gorenjskem.

Kongres se je zaključil z okroglo mizo »Vprašanja in dileme v prostovoljstvu«.

Podžupan Občine Bled, Bojan Žerovec, se

Slovenska filantropija Eva Gračanin

Nova grosupeljska knjižnica v promocijski knjigi ob slovenskem predsedovanju EU

Vrata v vse čase je naslov nove knjige, ki govori o slovenskih splošnih knjižnicah, in jo je založilo Ministrstvo za kulturo za promocijske namene ob slovenskem predsedovanju EU. V knjigi je predstavljeno osemnajst splošnih knjižnic v slovenskem in angleškem jeziku, ki so po svoji dejavnosti in arhitekturi prepoznavne v slovenskem prostoru.

Nova grosupeljska knjižnica je v besedi in sliki predstavljena na osmih straneh, avtor knjige Željko Kozinc pa je našo knjižnico izbral tudi za naslovno stran

Roža Kek

»Da bi bil božič topel, miren in prijazen...!«

Grosuplje, 19. decembra 2007 – Tako je v pozdravu in voščilu dejal Boris Peterka, predsednik Rotary kluba Grosuplje, ki je bil organizator srečanja. V Pivnici Anton so se zbrali rejenci od najmlajših in najstnikov do polnoletnosti iz rejniških družin s svojimi rejniki, da bi se skupaj povsnelili ob prihajajočih božičnih in novoletnih praznikih. Ob prijetno klepetavi Petri Bor, ki je vodila program za otroke, so se nekateri otroci pohcali tudi z zmajčkom Ferdom z radia Zeleni val, še posebej pa so bili veseli Dedka Mraza in njegovih daril.

Vse zbrane so pozdravili in voščili še predhodna predsednica Rotary Kluba in ena od glavnih organizatoric tega srečanja Zdenka Cerar, operna pevka Mirjam Kalin, katere hiša je gostila srečanje ter direktorica Centra za socialno delo Grosuplje Vesna Širok, ki ob takih priložnostih usmerja humanitarno delo Rotary kluba. Uvodoma so otroci prisluhnili tudi prijetni glasbi magične prečne flavte. Srečanje z druženjem so nato nadaljevali s pogovori ter izmenjavo voščil in aktualnih informacij.

Resnično, nekaterim so zares zažarele oči!

Jože Miklič

ZGORAJ LEVO: Mlada flavtistka pred okrašeno smrekico in darili.

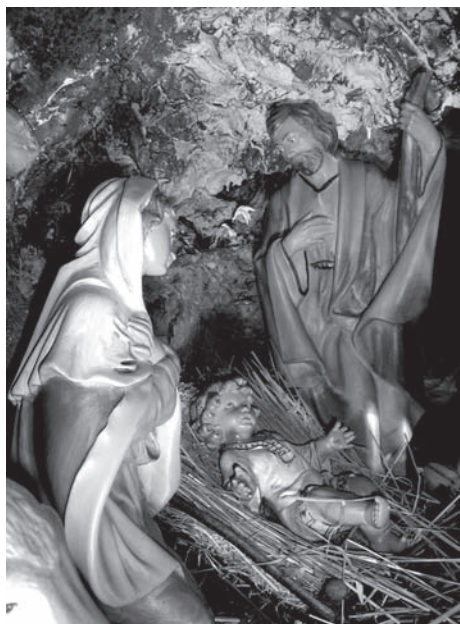
LEVO: Predstavniki Rotary kluba (od leve proti desni): Mirjam Kalin, Vesna Širok, Zdenka Cerar in Boris Peterka.

ZGORAJ DESNO: V naročju Dedka Mraza.

DESNO: Skupaj z nagajivim zmajčkom Ferdom.

SPODAJ: Zbrani za omizji.

Z glasbenega vidika so nam slavlje Jezusovega rojstva prav gotovo polepšali pevci mešanega pevskega zbora Magnifikat z Mozartovo Misso brevis v C-duru in z Božično nočjo Adolfa Adama.

K vsem tem pa velja prav posebej pohvaliti mlade. Na božični večer so nam odigrali kratko božično igro, s katero so nam zastavili vprašanje: »Kaj potrebujemo za božič?«, seveda so nanj tudi odgovorili na svojstven način: z jaslami in božično zgodbo, ki so jo poimenovali BOŽIČNI ORATORIJ.

Mladi jasličarji so letos stvar vzeli zelo zares. V stari cerkvi so pripravili velike jaslvice, z veliko simbolike in sporočilno vrednostjo: Jezus, ki prihaja na svet, je luč sveta in studenec žive vode za vse ljudi.

Božično praznovanje v naši župniji

Božič, vsakoletno ponavljanje enakega zaporedja dogodkov, pa vendarle vsakič znova bogato sporočilo, sega v našo zgodovino. Morda si ob samih praznikih včasih bolj površno težko predstavljamo skrivnost učlovečenja Boga, kljub temu pa nam je v veri in ponižnem zaupanju dano marsikaj spoznati. Letošnji božič nam je prinesel kar nekaj možnosti, da bi vse to še bolj doživeli.

Pripravili: Andreja Starc in Lojzka Čakš

Tudi puščava v Njegovi bližini ozeleni in prejme življenje.

Ob spevoigri BOŽIČNI ORATORIJ pa velja nekaj besed nameniti že izbiri naslova. Oratorij je glasbena oblika, ki jo srečujemo zlasti v obdobju baroka, če omenimo le Bachov božični oratorij, ki naj bi kot uglasbena božična zgodba poslušalca približala božični skrivnosti. V Grosupljem smo bili priča neke vrste muzikalu, ki je združeval mlade iz mladinske skupine, pevce vseh treh župnijskih zborov ter otroško instrumentalno zasedbo.

Koliko ur dela in priprav, dobre volje in navdiha je bilo potrebnih, da bi poslušalcem in gledalcem obenem čim bolj približali božično skrivnost. Zgodba nam prikaže Jezusovo rojstvo v sklopu zgodovine odrešenja, vse od stvarjenja, Mojzesa in prerokov, do njene novozavezne dopolnitve z Jezusovim prihodom, kakor

nam prikazuje Sveto pismo. S pogledom kritika bi tu veljalo posebej omeniti in pohvaliti posebne učinke z laserjem in projekcijo, s katero smo se podali v podoživetje svetopisemskega opisa stvarjenja. Nenazadnje pa velja omeniti mlade igralce, ki so to lepo in doživeto odigrali. Posebna pohvala velja komaj nekajmesečni Eli Antolič, ki se je brez vaje prav čudovito vživela v vlogo deteta Jezusa. Prav tako velja pohvaliti vse glasbene ustvarjalce: z izbranim in ubranim prepletanjem odraslih in otroških glasov ob spremljavi instrumentalistov, so preko glasbe želeli poudariti božično skrivnost. Nekaj solističnega pridiha pa je s svojo glasbeno točko dodal še g. kaplan.

Na tem mestu velja zahvala: najprej Bogu, nato pa vsem, ki ste pri teh projektih sodelovali, in seveda vsem domačim duhovnikom, gospodu župniku in gospodu kaplanu, ki sta omogočila, sodelovala pri pripravi in izvedbi teh projektov. Upam, da ste si predstavo lahko ogledali, zakaj nobena fotografija vam tega ne more pričarati.

Vendar pa je božič tako velik praznik, da se praznuje kar osem dni. Takoj po božiču, na god sv. Štefana, 26. decembra, smo imeli na podružnici sv. Janeza Krstnika na Gatini veliko slovesnost. Ob 14. uri je gospod župnik Janez Šket daroval sv. mašo, blagoslovil sol, katero smo odnesli domov za živino, kruh, katerega so pojedli konji, ki so bili deležni največje pozornosti ob blagoslovu in pri ljudeh. Bilo jih je čez trideset, privedli pa so jih iz domačih krajev in drugod. Nekateri so prijezdili, drugi so se pripeljali kar z zapravljički, eni pa na majhnih vozičkih s poniji. Jezdec in vozniki so imeli lepe uniforme, konji pa so bili opremljeni praznično. Stopali so v koloni, vsakega konja in lastnika je predstavil napovedovalec in povezovalc programa g. Lojze Klančar. Blagoslovu je sledilo druženje s pogostitvijo, ki se je prilegla, saj je bilo kar mrzlo.

Na nedeljo SVETE DRUŽINE smo imeli v župnijski cerkvi blagoslov predšolskih in šolskih otrok. Udeležba je bila kar velika. Otroke je blagoslovil in nagovoril gospod župnik Janez Šket. Podaril jim je tudi podobice in ovčke. Otroci so se zadovoljni, večinoma v spremstvu obeh staršev, vrnili domov.

Pred praznikom Gospodovega razglasenja pa so

nas na domovih obiskali trije kralji, ki so sporočili veselo oznanilo Jezusovega rojstva, zapeli pesem pred jasicami in voščili blagoslov v novem letu. Darove smo namenili za misijon Jožeta Adamiča na Madagaskarju. Za lepo praznovanje tretjega svetega večera pa so poskrbeli mešani pevski zbor Šempeter in Komorni orkester iz Nove Gorice, ki so nam priredili koncert »UJAMEŠ ZVEZDO, POLETIŠ«.

Jaslice v Žalni

Vzhodno od Grosupljega leži prijetna farna cerkev Žalna. V to faro spadajo še tri podružnice: Velika Loka, Luče in Boštanj. Mladinci so želeli za božič združiti vse farane. Domislili so si jaslice v obliki ozemlja celotne fare. Hlevček z jasicami skromni dom Jezusovega rojstva so pristonili k farni cerkvi, iz podružničnih cerkva in vasi pa so speljali poti do hlevčka. Te jaslice ponazarjajo, kako

novorojeno Dete vabi vse farane: Pridite k meni, ne bojte se me! Ponesite blaženi mir v svoje družine! Mir, s katerim naj se plemenitijo in bogatijo najprej medosebni odnosi v družini, nato pa se naj ta mir širi na prijatelje, sovaščane, sodelavce ... na vse ljudi tega planeta.

Stanka Jančar
(objavljeno v Družini)

Na novega leta dan

V četrtek, 27. decembra 2007, smo se mladi iz Grosupljega odpravili na evropsko srečanje mladih v Ženevo, da bi preživeli novo leto drugače. Vožnja je bila kar naporna. Ko smo prispeli v Ženevo, so nas na prizorišču Palexp, kjer so potekale molitve in obedi, razdelili v župnije po okoliških vaseh. Vendar smo se uštel, misleč, da prvi tudi vedno najbolj je. Na srečo nas je kaplan Matjaž prijavil kot pevsko skupino, da smo bili bližje mestu. Z vlakom smo se odpravili do naše bolj vaške župnije, kjer so nas razporedili po družinah. Vsi gostitelji niso enako dobro obvladali angleščine, mi pa tudi ne vsi francoščine.

Jutra so se na župniji pričenjale z molitvijo in delom po skupinah. Nato smo se vsak dan z vlakom odpeljali na glavno prizorišče, kjer smo imeli »lunch paket« - preprosto, a za preživet. Popoldne so se odvijale razne delavnice v okolici mesta. Sam sem se najraje udeleževal pohoda po mestu ter nakupov seveda. Švicarskih nožev je bilo toliko, da so se nekateri po petih dnevih komaj odločili, katerega naj si izberejo. Zvečer smo imeli na skupnem prizorišču večerjo, po njej pa molitev v več jezikih. Po večernem programu smo se vrnili k družinam. Gospodinja nas je vsak večer pocrkljala z nesramno dobrim sirom. Proces nastajanja sira smo si tudi ogledali, saj so ga delali iz mleka naše gostiteljske družine. Kot »izkušeni« sirar vam lahko izdam, da te krave ne smejo jesti silaže, saj mleko krav, ki jejo silažo, ni primerno za izdelavo sira.

Novo leto smo preživeli na vasi, v telovadnici, kamor smo se peš odpravili z baklami. Minilo je v znamenju spoznavanja različnih narodov. Vsak narod je predstavil ples ali kakšno drugo veščino, ki bi prikazala značilnost te države. Seveda brez slovenske polke ni šlo. Ne boste verjeli, plesala je cela dvorana. Obiskali so nas tudi vaški bobnarji, oblečeni v krave, ki so popestrili in dobro ogreli naše dlani, saj smo uživali ob ritmih njihovih bobnov. Zjutraj smo imeli še zaključno mašo, po maši pa smo še zadnjič uživali ob dobrotah gospodinj. Od družin smo se poslovili z manjšim modelom kozolca, ki nam ga je ročno izdelal Matjaž Rutar, da bi družina imela spomin na Slovenijo. Naj vam izdam, da se prihodnje taizejsko srečanje odvija v Bruslju.

Boštjan Kadunc

Daj, da slišim Tvoj glas, Gospod

Misijon v župnijah Kopanj, Grosuplje, Polica in Št. Jurij

»DAJ, DA SLIŠIM TVOJ GLAS,« so vzklikali Mojzes in z njim vse izraelsko ljudstvo pod goro Sinaj. Danes je to klic vseh, ki iskreno iščejo Gospoda.

Lahko bi rekli tudi obratno, da Gospod želi slišati naš glas, ki se kakor ženin veseli glasu neveste, svoje izvoljenke. Tako je zapisano v Visoki pesmi:

Zaročenec: »Ti, ki bivaš v vrtovih – spremljevalci poslušajo tvoj glas – daj, da ga slišim!«

Zaročenka: »Pohiti, moj ljubi, bodi podoben gazeli ali mlademu jelenu na balzamovih gorah!« (Vp 8, 13-14).

Glas, ki ga želi slišati Gospod, je glas staršev, ki posredujejo vero svojim otrokom, ali glas otrok, ki prosijo starše, da jim kaj povedo o Bogu in z njimi molijo, pojejo, torej slavijo Njega, ki nas ima neskončno rad.

Kdo so spremljevalci, ki poslušajo Božji glas?

Prvi midraš, zgodba judovskih učiteljev, pravi: To so angeli, Gospodovi služabniki, ki so v nebeških višavah okrog Božjega prestola. Angeli utihnejo, ko slišijo glas Božjega ljudstva. V Jobovi knjigi piše: »Kje si bil, ko sem utemeljeval zemljo? ... ko so se skupaj veselile jutranje zvezde in vriskali vsi Božji sinovi?« (Job 38, 4.7). Kdo so jutranje zvezde? Brez dvoma so to Abrahamovi potomci. Zares je bilo rečeno očetu Abrahamu: »Namnožil bom tvoje potomce, da jih bo, kolikor je zvezd na nebu« 1 Mz 26,4.

Angeli nenehno prepevajo in slavijo Gospoda: »Svet, svet, svet si Ti, Gospod, Bog vsega stvarstva...«. Kadar pa se starši pogovarjajo s svojimi otroki in kadar skupaj molijo in slavijo Boga, takrat angeli utihnejo, kajti Bogu je ljubša molitev in pesem človeških otrok.

Drugi midraš pa pravi: Spremljevalci, ki poslušajo Božji glas, so narodi, ki spremljajo izvoljeno ljudstvo skozi zgodovino. Kaj želijo ti narodi? Želijo, da bi to ljudstvo izginilo in bi tako izginila vera na zemlji.

Narodi čakajo, da iztegnejo roko nad sinove Božjega ljudstva in jih zbrisajo z zemlje. Vendar je to nemogoče! Učitelji pravijo: Dokler se sliši Jakobov glas, glas Božjih izvoljencev, tuji narodi nimajo moči!

Nekega dne, tako pripovedujejo učitelji postave, so šli voditelji narodov k svojim modrecem in jih vprašali: »Ali mislite, da je sedaj čas, da pokorimo to ljudstvo, Izraelove sinove?«

»Sprehodite se okoli njihovih sinagog – molilnic in shodnic, kjer se prebira sveto pismo. Če boste našli Izraelove sinove, ki k nebu dvigajo svoj glas, ko molijo in poslušajo Božjo besedo, jih ne boste mogli pokoriti in

uničiti,« so odgovorili modreci. Izraelovi sinovi imajo namreč zagotovilo svojega očeta Izaka. Bil je star in slep, a je prerokoval: »Glas je Jakobov glas«. 1 Mz 27,22.

Dokler bo odmeval Jakobov glas v hišah molitve, Ezav – poganski brat, ki ga želi pokoriti ali uničiti – nima moči proti njemu. Z drugimi besedami: dokler se krščanska družina pogovarja o Bogu in z Bogom (ko moli), poganski svet ne more ugasniti luči vere v njihovih srcih.

Namen misijona je prav ta, da bi bolj prisluhnili Božjemu glasu in da bi lahko tudi Bog slišal naš glas: doma, v cerkvi, pa tudi na ulici, delovnem mestu...

Kopanj od 22. 2. do 2. 3. vodi p. Lojze Markelj, jezuit

Od ponedeljka do petka bo ob 9. uri sv. maša v Račni, večerne maše pa bodo ob 18. uri na Kopanju.

Petek, 22. 2.
18.00 Začetek misijona, blagoslov misijonskih sveč in simbolov
Po maši: Čemu živim – srečanje za mlade, mladinski pevski zbor...

Sobota, 23. 2.
9.00 sv. maša za vse šolarje in blagoslov otrok
16.00 priložnost za spoved
18.00 Čemu misijon
Po maši: Srečanje za starše otrok 7. – 9. razreda.

Nedelja, 24. 2.
7.30 in 10.00: Vera bodi vam luč.
Po pol osmi maši bo v cerkvi molitev pred najsvetejšim, v župnišču pa srečanje za ministrante
14.00 Križev pot nato srečanje za bolnike in starejše

Ponedeljek, 25. 2.
Kdo je brez greha
Po maši srečanje samskih, ovdovelih, ločenih, ponovno poročenih in iz izvenzakonskih skupnosti

Torek, 26. 2. – Vrnil se bom k Očetu
Po večerni maši srečanje zakoncev: Midva med seboj

Sreda, 27. 2. – V zarji vstajenja

Po večerni maši predavanje ob diapozitivih o spoštovanju človeškega življenja, nato srečanje za člane ŽPS, bralce, mežnarje in druge sodelavce

Četrtek, 28. 2. – Bogastvo notranjega življenja

Po večerni maši: Kako -vzgajamo? Srečanje za starše in stare starše: (prvoobhajancev in ostalih otrok od 1. do 6. razreda)

Petek, 29. 2. – Sprava med nami
Po večerni maši: Rast človeške in krščanske osebnosti srečanje za pevce in druge odrasle

Sobota, 1. 3. – Marija v šoli molitve
9.00 sv. maša za šolarje, po maši pa srečanje za birmance,
Po večerni maši: Kako najdem partnerja – najina pot v zakon: srečanje za dijake, študente in za druge mlade:

Nedelja, 2. 3. – Naše praznovanje,
zaključek misijona z zahvalno pesmijo in blagoslovom nabožnih predmetov.

Za obisk starejših in bolnih se dogovorite s p. Lojzetom Markljem ali domačim duhovnikom.

Polica od 29. 2. do 9. 3. vodijo kapucini: br. Primož Kovač, br. Jože Skumavec in br. Pavle Košir

Sveta maša z govorom za vse bo na Polici vsak večer ob 17. uri, v Grosupljem pa ob 9. in 19. uri.

Petek, 29. 2. – Začetek misijona z geslom »Daj, da slišim tvoj glas, Gospod.«

Po sv. maši bo srečanje za župnijske sodelavce (ŽPS, bralci, pevci, ključarji...)

Sobota, 1. 3. – »Napolnite vrče«
15.00 – 17.00: oratorij za otroke
Po maši: srečanje za mlade

Nedelja, 2. 3. - Verujem«

8.00 in 10.00: sveta maša z govorom za vse
16.00: križev pot s srečanjem za ostarele in bolne

Ponedeljek, 3. 3. - Ti si Kristus

Po maši: srečanje za zakonce, civilno poročene, izvenzakonske skupnosti – Zakaj sva skupaj?

Torek, 4. 3. - Ko bi poznali Očeta

Po maši: srečanje za starše predšolskih in osnovnošolskih otrok

Sreda, 5. 3. - Nauči nas moliti

Po maši: srečanje za starše predšolskih in osnovnošolskih otrok

Četrtek, 6. 3. - Poklical si me

Po maši: srečanje za starše srednješolcev, študentov in odraslih otrok

Petek, 7. 3. - Ali je katera bolečina

Po maši: pričevanje zakonskega para

Sobota, 8. 3. - Glej, tvoja mati

15.00 - 17.00: oratorij za otroke in blagoslov predšolskih otrok
Po maši: pričevanje duhovnih poklicev in služb v Cerkvi

Nedelja, 9. 3. - Prvi dan v tednu

8.00 in 10.00: sveta maša z govorom za vse in zaključek misijona

Priložnost za sveto spoved bo vsak dan pred in med sveto mašo.
V petek pa v Grosuplju ves dan. Kdor bi želel osebni pogovor z misijonarjem, se z njim dogovori.

Grosuplje od 29. 2. do 9. 3.

vodijo kapucini: br. Primož Kovač, br. Jože Skumavec in br. Pavle Košir

Sveta maša z govorom za vse bo na Polici bo vsak večer ob 17. uri, v Grosupljem pa ob 9. in 19. uri.

Vsak dan bo imel svoje osnovno geslo in še dodaten program, namenjen posameznim skupinam oz. stanovom.

Petek, 29. 2. - Začetek misijona ob 19.00 z geslom »Daj, da slišim tvoj glas, Gospod«.

Po sv. maši bo v obeh župnijah srečanje za župnijske sodelavce (ŽPS, bralci, pevci, ključarji...) istočasno še srečanje za mlade.

Sobota, 1. 3. - »Napolnite vrče«

9.00 sv. maša, 10.00-14.00: oratorij s sveto mašo za otroke od 7. do 9. razreda.
Po maši (19.00): okrogla miza: Kdo je Cerkev in kolikšno – kakšno je njeno bogastvo?

Nedelja, 2. 3. - »Verujem«

7.00, 9.00 in 10.30: sveta maša z govorom za vse
14.00: križev pot s srečanjem za ostarele in bolnike, po sveti maši ob 19.00 (mladinska) srečanje za mlade.

Ponedeljek, 3. 3. - Ti si Kristus

9.00: Gatina: sv. maša, 18.30: čaščenje Najsvetejšega
19.00: sveta maša z govorom za vse, po maši: srečanje za zakonce, civilno poročene, izvenzakonske skupnosti – Zakaj sva skupaj?

Torek, 4. 3. - Ko bi poznali Očeta

9.00: Sp. Slivnica: sv. maša, 18.30: čaščenje Najsvetejšega
19.00: sveta maša z govorom za vse, po maši: srečanje za samske in ovдове

Sreda, 5. 3. - Nauči nas moliti

9.00 sv. maša, 18.30: čaščenje Najsvetejšega
19.00: sveta maša z govorom za vse, po maši: srečanje za samske in ovдове

Četrtek, 6. 3. - Poklical si me

9.00 sv. maša, 18.30: čaščenje Najsvetejšega
19.00: sveta maša z govorom za vse, po maši: srečanje za starše srednješolcev, študentov in odraslih otrok

Petek, 7. 3. - Ali je katera bolečina

9.00 sv. maša, ves dan priložnost za sveto spoved in molitev pred Najsvetejšim, 13.30. sv. maša in obisk po sobah v Domu starejših občanov, 18.30: pete litanije Srca Jezusovega
19.00: sveta maša z govorom za vse, po maši: pričevanje zakonskega para.

Sobota, 8. 3. - Glej, tvoja mati

9.00 sv. maša, 10.00-14.00: oratorij s sveto mašo za otroke 1. – 6. razreda, blagoslov otrok
18.30: čaščenje Najsvetejšega

19.00: sveta maša z govorom za vse, po maši: pričevanje duhovnih poklicev in služb v Cerkvi

Nedelja, 9. 3. - Prvi dan v tednu

7.00, 9.00 in 10.30: sveta maša z govorom za vse
14.00: križev pot s srečanjem za ostarele in bolnike
19.00: sveta maša (mladinska) in sklep misijona

V petek, 7. marca, pa bo v Grosuplju spovedovanje ves dan.

Št. Jurij od 9. 3. do 16. 3.

vodi p. Vili Lovše, jezuit

Nedelja, 9. 3. - Smisel življenja

Ponedeljek, 10. 3. - Moža in ženo ju je ustvaril: smisel spolnosti

Torek, 11. 3. - Naš odgovor na dar življenja: greh je zavrnitev Darovalca.

Sreda, 12. 3. - Božji odgovor na zavrnitev za naše strani: učlovečenje - odpuščanje

Četrtek, 13. 3. - Sv. maša in spoved vir neskončne moči

Petek, 14. 3. - Kako sem lahko Božji sogovornik in sodelavec (molitev in delo)

Sobota, 15. 3. - Vstajenje sredi trpljenja in smrti

Nedelja, 16. 3. - Veselite se, kajti vaše življenje je s Kristusom skrito v Bogu

Vmes bo tudi obiskovanje bolnikov in starejših, srečanja za zakonce, starše, za ločene in za mlade.

Priložnost za sveto spoved bo v času misijona povsod vsak dan pred (med) in po sveti maši.

Za osebni pogovor z misijonarjem se lahko dogovorite v času misijona.

V času misijona nas bo MISIJONSKI ZVON vsak večer ob 20. uri vabil, da bi po družinah molili za uspeh misijona in blagoslov v naših družinah.

Misijon je tudi priložnost za obnovitev verskih znamenj po domovih. Nabožne slike, križe in druge predmete lahko nabavite v župnišču, ob koncu misijona pa bo blagoslov vseh teh predmetov.

ZAHVALA

V 96. letu, samo dva meseca po smrti moža Janeza, je preminula naša draga mama

Mihaela Lesjak - Miška.

Vsem, ki ste jo spremili na zadnji poti in nam izrekli sožalje, se iskreno zahvaljujemo.

Še posebej se zahvaljujemo organizaciji ZB NOV za organizacijo pogreba in počastitev njenega spomina.

Zahvaljujemo se družinskemu prijatelju Bogdanu Osolniku ter Malči Žitnik in Vinku Petriču, ki so v spominskih nagovorih obudili spomin na življenje in delo pokojne mame. Hvala za cvetje in sveče.

Sin Janez z ženo Biserko in vnukinji Irena in Maja

Težko dojamemo, da ga ni več med nami.

Nenadoma nas je zapustil

Alojz Škrjanc, dipl. pravnik.

Poslovili smo se v družinskem krogu na pokopališču Resje v Grosupljem, v petek, 18. januarja 2008.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli besede sočutja, darovali cvetje in sveče in se poklonili njegovemu spominu.

Njegova dobrota in ljubezen nas bosta spremljala na vsakem koraku.

Srečni smo, ker smo živeli z njim in ob njem, in osiromašeni, ker ga ni več med nami.

Vsi njegovi

ZAHVALA

V 71. letu starosti nas je po dolgi bolezni zapustila

Olga Lobe

**roj. ZAJC
z Velikega Vrha pri Šmarju - Sapu.**

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in ostalim vaščanom, znancem, sodelavcem, za izraze sožalja, podarjeno cvetje, sveče in svete maše. Zahvala tudi gospodu župniku za lepo opravljen obred, pevcem, pogrebni službi, celotnemu osebju v Domu ostarelih v Grosupljem in vsem ostalim, ki so ji kakorkoli pomagali.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Žalujoči: vsi njeni

ZAHVALA

Po težki bolezni nas je mnogo prezgodaj zapustil naš dragi mož, oče, dedi, brat in stric

Anton Tekavec

8. 2. 1949 – 11. 12. 2007

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam kakorkoli stali ob strani v težkih trenutkih slovesa in nam pomagali lajšati bolečine. Še posebej se zahvaljujemo vaščanom Dragu Vozliču, Zinki ter Sonji Boh za iskrene poslovilne besede. Zahvaljujemo se g. župniku dr. Bojanu Korošaku za lepo opravljen cerkveni obred ter g. Jožetu Tomincu za molitve. Hvala vsem pevcem iz Škofljice in pogrebem z Zgornje Slivnice. Hvala vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, darovali cvetje, sveče in sv. maše in nam izrekli sožalje. Naj vam ostane v lepem in trajnem spominu Žalujoči njegovi

Mir v Grosupljem

Že sedemnajsto leto zapored smo skavti prinesli Luč miru iz Betlehema v Slovenijo in se potrudili, da je prišla v prav vsak dom.

Plamen smo 15. decembra pripeljali na Dunaj in od tam k nam, v Ljubljano, kjer je v nedeljo 16. decembra potoval uradni sprejem Luči miru iz Betlehema. Začeli smo z mašo v stolnici in nadaljevali s programom pred Magistratom. Tam smo se pozabavali ob igrani oddaji A si ti tud kej podaru?, v kateri nam je junak letošnje poslanice, Mirko Dar, povedal svojo zgodbo.

*To noč je mimo okna šla jesen.
Kot težke, trudne solze čez obraz
polzele so po steklu kaplje. V mraz
in veter je zdrsel z drevesa list rumen.*
(Ivan Minatti)

ZAHVALA

*Ob boleči in nenadomestljivi izgubi
našega dragega moža, ateka, dedija,
pradedija in tasta*

Štefana Novaka

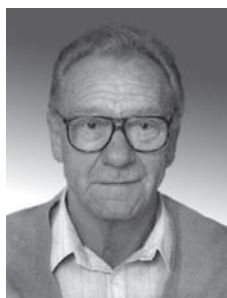
(2. 12. 1930 – 23. 12. 2007)

se zahvaljujemo vsem za izrečene besede sožalja, sočutja, darovano cvetje, nagrobne sveče in svete maše.

Hvala vsem, ki ste ga spremljali na njegovi zadnji poti, mu zapeli v slovo in zanj molili ter pomagali pri organizaciji slovesa. Bili ste nam v podporo. Hvala tudi zaposlenim Zdravstvenega doma Grosuplje za nesebično pomoč in razumevanje v času njegovega življenja in bolezn.

Hvala vsem, ki za našo bolečino najdete besede razumevanja in tolažbe.

Žalujoci vsi njegovi

Spomin ostaja za vedno!«

ZAHVALA

*Za vedno je zaspal naš dragi ata,
mož, dedek, tast, brat, svak, stric in
bratranec*

Stane Habjan

z Mlačevega.

Iz srca se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in našimi skupnim prijateljem, ki ste bili v času slovesa ob njem in z nami ter za vse darove: cvetje, sveče in svete maše.

Iskrena hvala dr. Grabljevcu iz ZD Grosuplje za dolgoletno skrb in pomoč v mnogih kritičnih situacijah, zdravstvenemu osebju bolnišnice na Golniku, še posebej dr. Trilerjevi za oskrbo v zadnjih dneh njegovega življenja.

Prisrčna hvala gospodu Šinku za lepo opravljen pogrebni obred, vaškim gasilcem – pogrebnikom, gospe in gospodu Hotko za vso pomoč, Moškemu pevskemu zboru Samorastnik za občuteno zapete pesmi v cerkvi in ob grobu, trobentaču za zaključno skladbo, zlasti pa gospodu Jožetu Hrenu za zelo prijazne in tople poslovilne besede.

Lepa hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Vsi njegovi

ZAHVALA

*4. januarja smo se poslovili od naše
drage*

Anice Žnidaršič,

**rojene Pregelj,
iz Grosupljega.**

Iskrena hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeno zadnjo pot, sorodnikom, prijateljem, sosedom, članom PGD Grosuplje. Zahvala osebju doma DEOS iz Cerknice, duhovniku za poslovilni obred in pevcem.

Žalujoci otroci: Viko, Tomo, Marjan in Nuša z družinami. Grosuplje, Velika Ilova Gora, Domžale, Ljubljana

*Nositi bol je hudo,
skrivati jo še bolj težko.*

V SPOMIN ANDREJU

*20. januarja 2008 mineva leto, od kar
se je od nas poslovil ljubljeni sin, brat,
stric in svak*

Andrej Boštjančič,

Kolodvorska 5, Grosuplje.

Hvala vsem in vsakemu posebej, ki mu prižigate sveče in prinašate rože, ki jih je imel tako rad.

Ohranite ga še naprej v lepem spominu!

Andrej, mi te ne bomo nikoli pozabili. Vedno boš z nami.

Vsi tvoji najdražji

Prav grosupeljski odrasli skavti so poskrbeli, da smo se po končanem programu, ko smo vsi zadovoljni že sprejeli plamen luči miru, okrepčali s toplim čajem in prigrizki.

Tako smo mir v obliki plamena prinesli tudi v Grosuplje. Skavti in taborniki smo ogenj prinesli še v 13 okoliških župnij in v večino ustanov v Grosupljem. Kar 28 skavtov in tabornikov pa je pomagalo pri tem, da smo po domovih raznesli okrog 4900 sveč s plamenom, prižganim v mestu Jezusovega rojstva. Ljudje so bili naših obiskov veseli, »lučko« so z veseljem sprejeli in nam namenili tudi kakšen dar, v zameno za mir.

Vsi darovi gredo v dobrodelne namene, in sicer za Ecce homo – to je hiša za zapornike po prestani kazni, za lažje vključevanje nazaj v življenje izven zapora, potem za Društvo Ključ – center za boj proti trgovini z ljudmi ter za Društvo Barka – za osebe z motnjo v duševnem razvoju. Grosupeljčani želimo nekaj darovanega denarja nameniti grosupeljski Karitas in pa za ekologijo.

Sedaj upamo in vsem skupaj želimo, da mir, prinešen iz Betlehema ostane v prav vsakem domu, v vsaki družini skozi vse leto in nam daje sposobnost podarjanja miru drug drugemu.

Meta Travnik

Predsednik Društva paraplegikov Ljubljanske pokrajine in župan Janez Lesjak ob podelitvi pokalov in priznanj.

Košarkarji tekmujejo na posebnih športnih invalidskih vozičkih. Prva značilnost le-teh so poševno postavljena kolesa, pa tudi dodatno stabilizacijsko kolesce (ali celo dva) zadaj. Tekmovalec je tudi pripet na vozičku.

Tekme so precej dinamične. Na trenutke celo izgledajo skorajda nevarne, a so izkušeni igralci vajeni padcev in trkov z vozički ter se znajo tudi sami pobrati s tal.

Gregor Gračner, predsednik društva in hkrati tudi igralec, nam je po koncu

Pod košem – igrali čisto zares!

Novoletni košarkarski turnir za paraplegike v dvorani Brinje

Grosuplje, 5. Januarja 2008 – V športni dvorani Brinje je potekal 9. novoletni košarkarski turnir, na katerem so se zbrale štiri košarkarske ekipe paraplegikov Slovenije iz vseh regij, ki so odigrale zadnje tekme za prva mesta. Med seboj so se pomerile ekipe RadioDur iz Društva paraplegikov (DP) Gorenjske, ekipa Novo mesto-Soča oprema iz DP Dolenjske, Bele krajine in Posavja, ekipa DPŠŠ-Probanka iz DP severne Štajerske in ekipa gostitelja Mercator Ljubljana. Organizator je bilo Društvo paraplegikov Ljubljanske pokrajine, v katero je vključenih 38 občin, srečujejo pa se vsako leto v drugi občini. Letos je vrsta prišla na Grosuplje, ki je bilo tudi pokrovitelj tega turnirja.

Jože Miklič

srečanja povedal, da niso to samo tekme rekreativnega značaja, ampak gre za precej ostre borbe. Boriijo se za vsak koš in za zmago.

Dodatno nam je Gregor še dejal, da v društvih gojijo več športov. V ljubljanskem so zelo dobri v namiznem tenisu, tenisu, atletiki, streljanju, kegljanju, plavanju, potapljanju, pa še kaj bi se dalo naštet. Nedvomno pa take in podobne športne dejavnosti vplivajo na njihovo boljše počutje in zdravje.

Ob koncu tekmovanja je župan Janez Lesjak podelil pokale in priznanja ter igralcem in ostalim prisotnim zaželel čim več zdravih dni in še nadaljnjih športnih užitkov. Iz uredništva pa smo jim zaželeli, da bi imeli še nadalje čim več takih srečanj in da bi se morda tudi z drugimi dejavnostmi glede na naše »infrastrukturne« športne zmogljivosti oglasili še kdaj.

Rezultati

Na njihovi spletni strani pa smo prebrali, da je v predtekmovanju Mercator

Ljubljana z rezultatom 62:34 premagal RadioDur, Novo mesto-Soča oprema pa DPŠŠ-Probanko z rezultatom 55:48. Za tretje mesto sta se v tretji tekmi pomerili RadioDur in DPŠŠ-Probanka.

V napadu in obrambi so bili boljši Mariborčani in Gorenjce ugnali z visoko razliko v koših – 67:42. Finalna tekma je zmago prinesla ekipi Novo mesto-Soča oprema, ki je za tri točke premagala gostitelje in slavila z rezultatom 50:47.

Na novoletnih turnirjih se košarkarji pomerijo tudi v tradicionalnem metanju prostih metov in trojk. V prostih metih je bila najbolj uspešna Jovita Jeglič – KR, drugi je bil Milan Slapničar – NM, tretji Peter Cerar – LJ, četrti pa Simon Šerbinek – MB. Pri metu trojk je imel najbolj mirno in natančno roko Marjan Žunko – MB, drugi je bil Boštjan Ceglar – LJ, tretji Tone Kanc – NM, četrti pa David Slaček – KR.

Tekme sta uspešno vodila sodnika Mitja Dečman in Primož Zaletel. Organizatorji in igralci pa so se po razglasitvi rezultatov zahvalili tudi Milanu Lukanu – pobudniku novoletnega turnirja – za vsakoletno veliko pomoč pri izvedbi turnirja.

Pohodništvo pri Univerzi za tretje življenjsko obdobje

V prvem semestru smo bili člani pohodniške skupine Univerze za tretje življenjsko obdobje zelo aktivni. Do sedaj smo izvedli vse načrtovane pohode, torej smo šli na pohod vsak prvi in tretji petek. Niso pa na vseh pohodih bili mnogi prijavljeni, ki pa jih seveda še čakamo. Ni se vam potrebno bati zahtevnih pohodov, ker smo do sedaj imeli samo lahke, nekoliko manj lahek je bil le pohod do Roblekovega doma, pa še to le en del poti. Je pa bil ta pohod v jesenskem delu najlepši in so bili vsi udeleženci zelo zadovoljni. Saj to je pokazala tudi slika v Odmevih.

Prvi pohod v tem prvem semestru je bil po Radenskem polju in na Ilovo Goro. Pohoda se je udeležilo okoli 40 udeležencev. O lepotah Radenskega polja ni potrebno posebej pisati, pa tudi Ilovo Goro že vsi poznamo. Tudi vreme je bilo vsem pohodnikom naklonjeno. Pohodniki so se tudi udeležili proslave na Ilovi Gori, nato pa so bili deležni še dobre pogostitve organizatorjev proslave – občinskega odbora zveze borcev.

Drugi pohod je bil 19. 10. na Kamen vrh in Grmado nad Dobropoljem. Začeli smo sicer v meglenem vremenu, nato pa se je že na Kamen vrhu lepo razjasnilo, da smo imeli lepe razglede celo do Kamniških Alp, z Grmade pa po Ribniško-Kočevskem polju in preko vseh kočevskih gozdov do Snežnika in v Gorski kotar. Kar težko je na kratko opisati lepa doživetja v prečudovitih jesenskih gozdovih, kjer mavrične barve kar tekmujejo, kje bodo lepše. Iz Podpeči čez Kamen na Grmado in nazaj v Podpeč smo hodili 3 ure in pol.

Mislím, da smo najlepši pohod imeli z Ljubelja na Roblekov dom. V prelepem sončnem jesenskem vremenu 2. 11. se je sončilo 14 pohodnikov. Z Ljubelja smo krenili visoko nad Šentansko dolino po starodavni Bornovi poti, ki je položno speljana čez vzhodna ostenja Begunjščice ter skozi dva zelo atraktivna predora, v katerih svetilka kar prav pride. Po eni uri in pol smo v zmernem tempu prispeli na razgledno pašno planino Preval pod južnimi pobočji Begunjščice, od koder je tudi slika v prejšnjih Odmevih. Nato smo se podali po južnih pobočjih Begunjščice še do 300 m višje ležeče Roblekove koče na zahodnem hrbtu Begunjščice na višini 1657 m. Ta pohod je bil tudi nekoliko daljši – dobrih 5 ur.

Zelo zanimiv je bil tudi naslednji pohod na Mirno goro, kamor smo se odpravili 16. 11. z vlakom do Semiča v Beli Krajini. Tam nas je pričakal vodič Štefan, ki je kar takoj poskrbel z dobro belokranjsko kapljico in pogačo za

nepozabno vzdušje. Je kdo že slišal za kraj Pri votli lipi? Pri tej votli lipi je nekoč stala lepa cerkev, okoli nje pa naselje nekdanjih Kočevarjev, danes pa je tam okoli vse zaraščeno, na porušeno cerkev pa spominja le star zid, na katerega je naš župnik g. Janez Šket dal postaviti spominski križ, ko je župnikoval v Semiču. Pot smo nadaljevali mimo obnovljene cerkve sv. Elija in naprej čez Planino na Mirno goro, kjer smo zvedeli za zanimivo zgodbo o župniku Kolarju. Ja, od starih vodičev se zve marsikatera zgodba. Dobro razpoloženi smo se vrnili kar po medvedovi poti, čeprav se je vodič Štefan malo bal. Na spomlad smo povabljeni še v njegovo zidanico.

V mesecu decembru je bilo že kar megleno vreme, vendar nas ni zadržalo na zapečku. Najprej smo se korajžno podaliv Polhograjsko hribovje na Grmado in Tošč, malo pred Božičem pa še na malo znani Žagarski vrh vzhodno od Sostrega. Pod Toščem je našo pozornost pritegnila nesramna bukev, ki kar sredi belega dneva kaže vsem mimoidočim golo ta zadnjo plat, da ne bo pomote, rit po domače. Če ne verjamete, si jo oglejte na sliki. Na Žagarskem vrhu pa smo že opazovali idilo zimskih invatih gozdov.

Prvi letošnji pohod pa smo imeli 4. januarja v turjaško pokrajino, in sicer iz Turjaka mimo Malega Osolnika na Veliki Osolnik, od tam pa k Trubarju na Rašico ter nato po lepi gozdni učni poti nazaj na Turjak. Čeprav smo že na univerzi, nam je tudi gozdna učna pot ponudila nekaj novosti. Spoznavanje dreves po ljubju ni povsem preprosta stvar, pa tudi živalskih sledi ne. Včasih je potrebno znati tudi smerne tablice pravilno brati.

Skratka, imamo se lepo, zvemo tudi kaj zanimivega, dolgčas nam ni. Zato se le korajžno pridružite vsi, ki ste se prijavili, saj vidite, da vreme ni ovira, primerne opreme pa vam verjetno ne manjka. Seveda pa je ob primernem zdravju potrebno nekaj korajže, dobro voljo pa boste pridobili v naših vrstah. Torej, dobimo se vsak prvi in tretji petek v mesecu ob 7. uri pri Kulturnem domu. Poti niso zahtevne, dolge približno 3-4 ure, le izjemoma nekoliko daljše, primerne za vsakega zdravega človeka. V mesecu februarju nas najprej čaka pohod na Kopanj – t.j. Prešernov pohod, kjer se bomo udeležili proslave ob Kulturnem dnevu, naslednji petek pa bi se podali k sv. Jakobu mimo Katarine iz Medvod.

Martin

Starejše pionirke osvojile državno prvenstvo

Pogovor s trenerjem državnih prvakinj

Za KK Grosuplje Alja Gabrijel

Nekaj dni je minilo od zgodovinskega uspeha starejših pionirk, ki so pod vašo taktirko osvojile državno prvenstvo v sezoni 2007. Kakšni so, po nekaj prespanih nočeh, vaši občutki ob tem uspehu?

To so občutki, ki bi jih najraje shranil za vedno, za take trenutke živimo. Že ko so dekleta začela trenirati košarko, to je bilo, ko so hodile v 5. oziroma 6. razred, sem čutil, da so nekaj posebnega in da so pred njimi velike stvari. So izredno nadarjene, pametne in srčne. So pa tudi zelo zanimive osebe, vsaka zase je tako posebna, kot ekipa pa delujejo kot eno, skupaj delijo vesele in žalostne občutke, ki nastajajo v njihovi športni in življenjski poti. Nikoli si nisem mislil, da mi bo delo s katero ekipo v tak užitek. Všeč mi je, da imajo rade košarko, da so ji predane, da razmišljajo za svoja leta zelo zrelo o življenju, da me znajo nasmejati, da so med seboj res dobre prijateljice. Ponosen sem, ko jih gledam, kako igrajo košarko, v kakšne osebe se razvijajo in sem vesel, da sem lahko del te zgodbe. Seveda sem srečen, da smo postali državni prvaki, da smo prva ekipa v kolektivnih športih, ki ji je to uspelo v občini Grosuplje, a še bolj sem srečen zaradi stvari, ki sem jih že povedal.

Pred tem so drugo mesto v državnem prvenstvu osvojile tudi mlajše pionirke. Ste to pričakovali?

Pri mlajših pionirkah nisem pričakoval takega uspeha, ker so vse deklice začetnice in so imele za seboj res zelo malo treninga. Jaz sem delal z njimi v prvem delu sezone, v sklopu šolskih treningov, na pripravah v Kranjski Gori pa jih je prevzel mladi trener iz Vipave, Luka Hrovatin, ki jim je dodal še nekaj več, je res zaživel s to ekipo in jo pripeljal do drugega mesta. Tudi ta generacija

deklet kaže potencial in če bodo vložile veliko truda, bodo lahko tudi v prihodnje tako uspešne.

Očitno je, da je zanimanje deklet za košarko v Grosupljem v porastu. Kakšna je po vašem mnenju perspektiva ženske košarke v naši občini?

Ne vidim razloga, zakaj ne bi v občini imeli poleg močne moške tudi močno žensko košarko. Problem občine je pomanjkanje dvoran za treniranje in nerazumevanje odgovornih za žensko košarko. Grosuplje je športno mesto, ogromno otrok se ukvarja s športom, prostora pa je premalo. Če si ne želijo otrok na cesti, če hočejo zdrave in poštene otroke in mladostnike, naj naredijo vse, da se zgradijo nove dvorane in bo veliko problemov rešenih. Če bo za to poskrbljeno, me ne skrbi za prihodnost ženske košarke v Grosupljem, saj je košarka tako lep šport, da si jo bo vedno veliko otrok, tudi deklet, želelo igrati.

Ste tudi trener mladincev in kadetov. Slednji imajo veliko možnosti za dobro uvrstitev. Bi nam zaupali, do kod sežejo ambicije kadetske ekipe v tej sezoni?

Kadetska ekipa, to je generacija fantov, rojenih leta 1991, je moje »življenjsko delo«. Z njimi delam že osem let. Tudi zanje sem vedel, da bodo nekaj posebnega takoj, ko sem opravil prvi trening. Skupaj smo dali skozi že veliko stvari, prelili ogromno znoja in solz. Spomnim se jih kot otrok, v bistvu so še vedno isti, le da so malo zrasli. Zdaj imamo možnost narediti nekaj zares velikega, se uvrstiti na turnir najboljših štirih. Napredovali smo iz leta v leto, oni kot igralci in jaz kot trener in sedaj naj bi dosegli vrh vsega tega dela. Med sezono smo zaradi zdravstvenih težav izgubili enega od nosilcev ekipe,

16. december 2007 bo v zgodovino Košarkarskega kluba Grosuplje zapisan z velikimi črkami. Starejše pionirke so v Trbovljah na finalu državnega prvenstva z 82:58 premagale vrstnice iz Kranjske Gore in osvojile naslov državnih prvakinj v sezoni 2007. Gre za zgodovinski uspeh tako Košarkarskega kluba Grosuplje kot tudi občinskega kolektivnega športa nasploh, saj so pionirke prva grosupeljska ekipa, ki je osvojila državno prvenstvo v igrah z žogo. Uspeh ekipe sta dopolnili še Alina Gjerkeš in Tjaša Valentinčič, ki sta bili izbrani v prvo peterko zaključnega turnirja najboljših štirih ekip. Drugo mesto so osvojile Kranjskogorčanke, tretje pa Trboveljčanke. Na nehvaležnem četrtem mestu so končale dekleta z Ježice, tekmičice naših v polfinalu. Pot do končne zmage ni bila lahka, čeprav je vseskozi kazalo, da so dekleta za razred boljša od svojih nasprotnic. V prvenstvu so izgubile le eno tekmo, kar je še večji dokaz njihove nadarjenosti, dobre pripravljenosti in nepopustljivosti.

O porastu zanimanja za žensko košarko in drugem košarkarskem dogajanju v naši občini smo se pogovarjali s Teom Hojčem, trenerjem, ki je s pionirkami osvojil prestižni naslov. Teo Hojč je v letu 2007 je končal svojo bogato igralsko kariero in se povsem posvetil trenerskemu delu z mlajšimi kategorijami. Pri svojem delu je zelo uspešen, kar so prepoznali tudi na Košarkarski zvezi Slovenije, s katero sodeluje pri vodenju nekaterih mlajših državnih selekcij. Konec lanskega leta so pod njegovim budnim očesom drugo mesto v državi osvojile mlajše pionirke, na pragu velikega uspeha pa so v letošnji sezoni tudi grosupeljski kadeti A.

Žana Ahlina, a smo se vseeno pobrali od začetnega šoka in bomo poskušali priti na Final Four. Ta ekipa ima ogromno srce in dušo, zato verjamem, da nam bo uspelo.

V letošnjem letu ste prenehali z igralsko kariero in se povsem posvetili trenerskemu delu. Zakaj ste se odločili za ta korak?

Odločitev ni bila lahka, a nujna. Ugotovil sem, da so moje misli in predanost usmerjene k trenerskemu delu, začelo mi je zmanjkovati energije za treniranje. Ko sem se zalotil, da med ogrevanjem pred člansko tekmo razmišljam o tem, kako bomo pokrili najboljšega igralca na naslednji kadetski tekmi, sem vedel, da to ni pošteno do trenerja, soigralcev in tudi do sebe. Delo z mladimi mi daje notranje zadovoljstvo in mir. Vsakodnevni izziv je, kako narediti ekipo še boljše, kako otroke skozi košarko naučiti pozitivnih življenjskih vrednot, jim pokazati, da v življenju nekaj velja le čisto srce, ljubezen in spoštovanje do življenja, ljudi in vsega okoli nas. Kot igralcu mi je košarka dala ogromno, za kar sem ji hvaležen. Vse, kar sem vložil v košarko, mi je tudi vrnila. Tako je v košarki in tudi v življenju, ki sta si zelo podobna. Verjamem v to, da se vse vrne. Dobre in slabe stvari, ki jih narediš na svoji poti.

Če zdaj pogledate nazaj na igralsko kariero, bi kaj naredili drugače, sprejeli drugačno odločitev?

Včasih razmišljam o tem, kaj bi lahko storil drugače, kaj bi bilo, če bi sprejel ponudbo Krke po končani osnovni šoli. A potem vedno ugotovim, da ne bi ničesar spreminjal, saj mi je trenutno v življenju lepo, obožujem svoje delo, svoje ekipe in če bi kaj spreminjal, potem mogoče ne bi bilo tako, kot je. Mogoče bi se še bolj potrudil, res podredil vse temu, da bi lahko od košarke živel kot igralec. A tudi zdaj je super, tako ali tako mi materialne stvari niso nikoli veliko pomenile in mi je bolj pomembno, da sem notranje srečen in počnem to, kar me res veseli, obkrožen z dobrimi ljudmi.

Kot trener sodelujete tudi s KZS. Ste pomočnik trenerja slovenske mladinske reprezentance, delujete pa tudi v nižjih državnih selekcijah. Kako poteka delo z reprezentancami, kje vse ste aktivni in kakšne izkušnje pri tem nabirate?

Letos sem sodeloval pri kadetski (do

Starejše pionirke državne prvakinja v košarki.

16 let) reprezentanci. Igrali smo na evropskem prvenstvu na Kreti. Bil sem drugi pomočnik. Zelo zanimivo je bilo sodelovati pri tem projektu, veliko sem se naučil, tako na področju treniranja, kot na področju organizacije priprav, turnirjev. Pred evropskim prvenstvom smo imeli dva meseca priprav. Pripravljali smo se po različnih slovenskih krajih in turnirjih v tujini, v Franciji, Italiji in Latviji. Drugače pa že nekaj let sodelujem pri selekcioniranju in vodenju regijskih reprezentanc. Nekoč si želim biti trener ene od slovenskih reprezentanc, to bi mi bilo v največjo čast. Če mi bo uspelo, pa ni odvisno samo od mene. Čakal ne bom v nedogled, če ne bom zanimiv KZS, se bom pač še bolj posvetil delu v klubu.

Trenirate tako dekleta kot fante. Verjetno je kar nekaj razlik v delu z enimi in drugimi?

To vprašanje mi je postavilo že veliko ljudi in vsem odgovorim enako. Ne delam nobenih razlik v delu z dekleti in fanti. Veliko trenerjev me ima za norega, ker se ukvarjam še s dekleti. Ženska košarka se jim zdi nezanimiva. Zato je bil meni izziv, da v kratkem času naučim dekleta vse tehnične elemente izvajati kar se da dobro, da ne bo nihče rekel, da ne znajo tega in tega. Naučiti sem jih hotel taktičnih elementov, ki bodo našo igro naredili hitro, agresivno in atraktivno in da bo tudi lepa na pogled. Zato si štejem v veliko čast, da sem dobil pohvale priznanih strokovnjakov ravno za te stvari. Veliko mi pomeni tudi, da so na tekme

deklet hodili in mi navdušeno razlagali, kako je te punce užitek gledati pri igri, ljudje, ki prej niso niti pomislili na žensko košarko. Res pa je, da je ta generacija starejših pionirk nekaj posebnega in so sposobne izvajati in dojemati stvari, ki se mnogim trenerjem, tudi v moških ekipah, zdijo pretežke za njihov igralce. Posebne so tudi kot osebe in so me s tem, da so to, kar so, prisilile, da ostanem z njimi.

Ste trenutno najbolj »vroča« košarkarska zvezda v Grosupljem in okolici. Mladi košarkarji so nad vami in vašim delom navdušeni. Kakšen je vaš ključ pri delu z njimi?

To me tudi sprašujejo mnogi trenerji in ljudje, ki jih srečujem na svoji trenerski poti. Ni nekih posebnih skrivnosti, sem to, kar sem in očitno je zaenkrat to otrokom všeč. Imam nekaj osebnih pravil, ki jih ne bi izdajal, eno pa lahko povem. Moje mnenje je, da se pri otrocih uspeh ne meri v številu naslovov državnih prvakov, ampak v številu nasmehov otrok. Spoštujem jih, jih poskušam razumeti, vedno se postavim na njihovo stran, stojim za njimi, sem jim v oporo, ko jim je težko, veliko se pogovarjamo, poskušam jim pokazati, da je življenje lepo. Najbolj zanimivo pa je, da oni dajejo meni iste stvari, ki sem jih našel. Zahtevam pa od njih srčnost in predanost košarki ter ekipi.

Intervju s Teom Hojčcem si lahko v celoti preberete na spletni strani

www.kklub-grosuplje.si.

Kako je Štefuc v Ameriki po gosposko vozil : Kdo pravi, da ne vem!

Kajžarjev Štefuc je bil v krstni knjigi zapisan kot Štefan. Toda že v najstniških letih se ga je prijelo ime Štefuc; menda zato, ker je bil velik burkež. Vse mu je prišlo prav in vse je znal obrniti na smešno in v korist. Tiste čase doma ni bilo dela in Štefuc se je odpravil v Ameriko. Ob slovesu so mu domači rekli: »Amerika ni za lenuhe; misliš, da se boš z norčijami preživljal?« »Pa ravno s tem se bom,« je bil trdo prepričan Štefuc in je odšel čez Veliko lužo v deželo tisočernih možnosti. Ustavil se je v železarskem središču ob reki Ohio. Vendar se prebrisani prišlek ni zaposlil pri železarjih, temveč pri pogrebem zavodu, kjer je kdaj pa kdaj skopal kakšno jamo. V prostem času pa je oprezal za lažjim zaslužkom. V mestu so imeli posebno vzgojno metodo: kalilce reda, miru in morale so kaznovali tako, da so jih na posebnem vozu prevažali po mestu in jih tako izpostavljali zasmehovanju meščanov. Za večino je bila to zelo neprijetna kazen, zato so podkupili redarje, da so čim hitreje prevozili predpisano pot. Štefuc pa je iz tega naredil pravi ameriški biznis. Nekega popoldneva je nalašč malo rentail po mestu in že so ga posadili na sramotilni voz. »Kaznjenec« pa se na vozu ni kisal, temveč je ugajal take burke, da so se mu vsi smejali in mu v »kurnik« nametali za poln klobuk kovancev. Pretkani Štefuc je po tistem še

večkrat zaigral kazensko komedijo. Nekoč je nekemu gospodu snel z glave klobuk in ga pohodil, da je bil lahko spet obsojen na vožnjo po mestu. Štefuc je tudi podkupoval, a ne za hitrejšo vožnjo; uradnim spremljevalcem je vsakič podaril cigare in jim naročil: »Počasi vozite in cigare kadite.« Saj veste zakaj? Domačim pa je v pismu sporočil: »V Ameriki mi gre zelo dobro – skoraj vsak dan se po mestu vozim s kočijo.« Sčasoma si je Štefuc tako opomogel, da je kupil farmo in na njej redil konje. Z njimi je oskrboval tudi mestno redarstvo. Če je bilo vse natanko tako, kot je popisano, ne vem; nekaj pa prav zagotovo. – LS

Nekaj burk, da bo bolj veselo

1. »Nikoli mi ne daš prav, vedno me popravljaš. In to traja že 15 let,« potarna žena možu. Ta pa nazaj: »Saj ni res, 14 let!«

2. Marko je večkrat razmišljal, kako je prišel na svet. Ob neki priliki o tem povpraša očeta. »Mama te je rodila,« pojasni oče po daljšem

1. Kateri slovenski pisatelj s priimkom najbolj spominja na gobe?
 - a) Ivan Tavčar
 - b) Josip Jurčič
 - c) Louis Adamič
2. Označi žival, ki ni vretenčar!
 - a) morski pes
 - b) morski ježek
 - c) morska lastovica
3. Koliko palčkov je varovalo Sneguljčico?

.....
4. Kaj v ljudski govorici pomeni popačena tujka kəntent?
 - a) zadovoljen
 - b) jezen
 - c) zavaljen
5. Kdaj je zarja najbolj rdeča?
 - a) spomladi
 - b) pozimi
 - c) poleti
6. Kaj se za naše občane zanesljivo ne bo podražilo?
 - a) bencin
 - b) mleko
 - c) makaroni
 - d) časopis Odmevi
7. S čim kobilice poslušajo?
 - a) s tipalnicami
 - b) z nogami
 - c) z zadkom
8. Kaj v našem telesu pušča mastna hrana?
 - a) etanol
 - b) holesterol
 - c) vitamin D
 - d) glikol
9. Kako se imenujejo priznanja v šolskem tekmovalstvu iz kemije?
 - a) Vegova
 - b) Trdinova
 - c) Preglova

Rešitve iz prejšnje številke: 1.c, 2.a, 3.a, 4.peto, 6.a, 7.c, 8.b, 9.b

premisleku. Toda sinko ni zadovoljen in terja natančnejše pojasnilo. »Takole nekako je bilo,« stoka oče, »najprej je prišla ven glava, sledil je trup in roke, nazadnje pa še noge.« »No, sedaj pa vem,« je zažarel Marko, »ti si ime potem pa skupaj sestavil.«

3. Filatelist Martin se pohvali pred prijatelji: »Včeraj sem kupil znamko za sto evrov.« »Madoca, si pa daleč pisal,« so se čudili prijatelji.

4. Potapljač raziskuje morsko dno. Nenadoma dobi znamenje, naj takoj pride

Smešno lahka Smeh pred 100 leti križanka

Kdor jo bo rešil, bo v osenčenem navpičnem stolpcu zvedel, kako pravijo moškemu, ki doma nima nobene besede. V pomoč je tudi pesniški dodatek.

Vodoravno:

1. domača zver, 2. oblačilo za zgornji del telesa, 3. cunja, 4. jutranja pijača, 5. višinska točka, 6. živalska noga.

Pesniški dodatek:

Za vratom je kravata,
na nogi pa
Če pohleven si možic,
dobiš ta vzdevek,
pa je vic.

Kurje izkušnje

Gost pride v zakotni kraj in zavije v gostilniški vrt. Tam so mu postregli z obilnim kosilom, med katerega je sodila tudi velika skleda zelene solate. Med obedom gost opazi, da so domače kokoši skočile na vrtno ograjo in napeto zrle v njegovo skledo. »Zakaj kokoši tako boljčijo v mojo solato?« vpraša mlado točajko, ki mu je stregla. »Veste, v skledi večkrat najdejo kakšnega črvička ali deževnika,« je pojasnila odkritosrčna deklina.

Dobro poznavanje telesa

Pepca je stanovala precej visoko, zato se je Tone hudo namučil, ko je pristavljal dolgo lestev k njenemu oknu. Končno je le prilezel na vrh in potrkal. Dekle je prišlo k oknu, a ni hotelo odpreti. »Pepca, kaj nimaš nič srca,« obupano prosi Tone. »Imam, imam, kako da ne. Naravnost skozi usta, po požiralniku navzdol in prvi ovinek levo,« se je slišalo izza okna.

Primeren ocenjevalec

V družbi je starejša dama, ki se ima za zelo imenitno. Da bi lahko začela pogovor, je svojemu sosedu postavila nenavadno vprašanje: »Kaj mislite, koliko sem stara?« Vprašani je v zadregi, končno pa mu šine o v glavo odrešilna misel: »Veste,

jaz sem trgovec s kmetijskimi stroji, zato bi vam težko odgovoril. Vprašajte rajši gospoda, ki sedi nasproti; on se namreč ukvarja s starinami.«

Vsak po svoje razumela

Oče: »Fant, že dve leti hodiš z mojo hčerko. Razmerje mora dobiti zaključek!«
Fant: »Res je, tudi sam sem že razmišljal, da bi nehal!«

Ti meni ne boš dorasel, pa če si še tako velike obleke kupuješ.

na ladjo. »Zakaj ste me klicali,« vpraša kapitana. »Kaj ne vidiš,« odvrne kapitan, »ladja se potaplja!«

5. Žena je vložila tožbo za ločitev. Na ločitveni razpravi sodnik vpraša ženo:

»Kdaj pa se je začelo nesoglasje med vama?«

»Že takoj po poročnem obredu - na vsak način je hotel biti na poročni fotografiji,« je pojasnila!

Podobnica

Ključ ima poleg praktične rabe tudi veliko simbolike, zato najbrž ni bilo težko najti besednih iger, ki se nanašajo na upodobljeni predmet. Na primer: »Ti meni luč, jaz tebi ključ; Brez ključa je zaklenjeno, čez goro je namenjeno; Ključ, ki odpira vrata do srca, mora biti dobro shranjen; Učenje je ključ do uspeha; Vsak ključ ne odpira vsake ključavnice; Valentin prinese ključe do korenin; Zvita buča zlepa ne da ključa ...« Tudi za to, kar kaže današnja podoba, se bo marsikaj našlo. Poskusite!

Še pomnite, Notranja palit'ka tovariši!

Aktualno. Preberite!

Našli smo rešitev za naš politični sistem:
7. plenum Zveznega odbora SZDL JUŽE!

Prebrano. Nekateri so (še vedno) ZA.

Kaj je zapisal dr. Bernard Nežmah (celo) o letu 1964?

Takrat je stala na **1** strani partija, na **2** pa skupine publicistov in intelektualcev, ki so resda kritizirali posamezne anomalije, vendar pa je njihov miselni svet ostajal komunistični režim. Skratka, šlo je za strategije, kako spreminjati svet znotraj danih okvirjev. Pučnik je to shemo usodno presekel. Vendar pa Pučnik ni bil travma za režim samo zaradi idej, ampak zaradi svoje osebnosti kot take. Zaporna kazen je imela namreč funkcijo človeka zastrašiti in mu za zmeraj izbiti prevratniške ideje. Niko Kavčič je perspektivaše dobresedno oštel: »Komaj je Pučnik prišel iz zapora, že je sedel in začel urbi et orbi soliti pamet vsem; enkrat kmetom, enkrat Zvezi komunistov, pojutrišnjem se bo spravil na našo zunanjo politiko. Namesto da bi rekli: dragi Pučnik, lepo tiho bodi in nekaj let delaj! Vi pa mu na široko odprete vrata v revijo.«

Treba ga je RAZGLASITI za blaženega!

»Ne dirajte mi Tita!« je zarjula **1** od gledalk JØžekove taHECne rubrike v dopoldanski razvpiti program RAZGLAŠENEGA GLASU LJUBLJENE med oddajo, ko so vsi po vrsti hvalili ZOKIJA in predlagala, da naj ga takoj razglasijo za blaženega - ne JØžeka in ne ZOKIJA, ampak Joškota, pardon - Josipa.

Skrita kamera:

Tone R. ZOKIJU pred leti: »...Politika te je nastav'la. ... Jest s'm te nastavu!...«

Volilna kampanja:

Kako smo (in kako bomo) volili?

Kaj je rekel JØžek Zagraški o NOTRANJI PALIT'KI?

»Imam jo v želodcu. Včasih mi gre že malo na bruhanje, večkrat pa na drisko.«

Aktualni aforizem

»Bolje je golob na strehi kot GOLOBIČ na oblasti.« - Žarko Petan

KEK© je pač KEKEC!

V PIK-AS-ovi stranki se je predsednik odločil, da se bo ZARES združil in bo tam do nadaljnjega igral novodobnega slovenskega KEKCA. Režiser GALA predvolilne kampanje pa bo le nekoliko prilagodil scenarij za naslednje državno(RA)zborske volitve.

Kranjec

V Ljudski stranki s**5** prepevajo **1** združitevno pesmico, ki gre nekako takole: »Kranjec moj mu osle kaže, POŠTEN'MU vedno sreča laže...«

Saš(k)o PEČE piškote...

Ko spregovori SAŠ(K)O, mu iz ust letijo sami piškoti in BOMB(E)oni, sem ter tja pa se mu kakšen tudi zaPEČE.

Vroči stol za Zmaga in Saš(k)a

Gledalci nacionalne TV komaj čakajo, da se na vroči stol vsedeta Zmago in Saš(k)o. Sicer že v naprej vejo, da ne bi sedela, temveč bi si populila vse lase, najbrž bi se pa še po kavbojsko postreljala. Predstava - dobro zaigrana, generalni sponzor forum **21**, veliki režiser - v ozadju.

Janša na vročem stolu

Ko so nekateri iz opozicije videli rezultat tel. glasovanja **83 : 17**, so se tako ustrašili, da so za **500 %** povečali stroške za predvolilno kampanjo. Izvajalec bo Jacques Sequelo.

»DEL FIRME bo tožil VLADO.«

To smo zadnjič izvedeli v eni izmed VELEUPELJSKIH GOSTILN, ko smo se na **1** strani šanka nacejali z laškim pirom, **2** DEL pa z ljubljanskim sc...njem.

Zrele češplje

Po vzoru zahodne sosedne Italije, ki ima koalicijo OLJKO, se bodo nekatere stranke v naši deželi verjetno odločile, da bodo podpisale koalicijo ČEŠPLJE.

Je vlada kriva ... za »baby boom«?

Nekateri bi radi za vse pojave v naši družbi okrivili vlado. Upamo vseeno, da ni izključno njihovo seksualno življenje krivo tudi za »baby boom«.

S figo v žepu

Kobo Slovenija končala s predsedovanjem Evropi, bodo s**5** tisti najbolj zaslužni, ki so zadnji dve leti figo držali v žepu. (kot pri osamosvojitvi in vstopu v EU!)

Charli Brown razpisuje...

Otroci, pošljite predloge za novo **8**-kolesno samokolnico! Najboljšemu bomo **1** podarili in se bo lahko brez izpita vozil po VELEUPELJSKI ROŽNI DOLINI gor, pa dol. Ljudje že komaj čakajo!

POKOJNI VELE naj ponudi vizionarsko ime!

Ime za **8**-kolesno samokolnico bi lahko prispevali tudi VELEUPELJSKI VELETRGOVCI iz pokojnega (in pred letom okradenega/olastnjenega) VELE-ja z raznimi slogani: - Razvajamo vas z novimi ugodnostmi. - Vsak teden za vas nov izdelek. - Postanite član in vstopite v svet ugodnosti! - Preverite bonitete! - Vedno na zalogi vsi artikli za vse letne čase - itd.

Spet bo potres!

- V spomin na obletnico začetka popisa nepremičnin?

Po **1.1.2008** se je za marsikoga položaj v novem evropskem koordinatnem sistemu precej premaknil. Kaj bo šele, ko bodo vse registre s popisom vred nato naložili enega na vrh drugega? Najbrž bo morala spet posredovati kakšna POOBLČAŠČENKA za zaščito kapitalistov.

Zato bo novo geslo tajkunov (letos!):

Tajkuni vseh kranjskih dežel - razbežite se!

Štrajk: 10 stranih praznih?

Ko je POREDNIK EHO CAJTNGOV slišal, da bodo štrajkali v javni upravi, se je zelo razveselil, saj bi to pomenilo, da bi v časopisu lahko bilo vsaj **10** strani praznih.

JØžek vsako zimo štrajka

Tudi JØžek se je stavke zelo razveselil, čeprav je bil sredi zimskega spanja, a se je zelo razjezil, ko so ga prebudili z zganjanjem direndaja. Zdaj pomirjen pravi: »Jaz štrajkam čisto vsako zimo, pa me še nihče opazil ni.«

Poredniška palit'ka

Kaj je zapisal novinar Gašper Blažič ...v Ampaku?

Povprečni slovenski novinar je bil v času prejšnjega režima določen za »družbenopolitičnega delavca« in je bil podobno kot učitelj »vojak revolucije«. Poleg tega se medijska struktura po osamosvojitvi ni bistveno spremenila, saj so mnoge neformalne zveze, izvirajoče iz prepredenosti uredništev s kadri iz nekdanje Službe državne varnosti, ostale nedotaknjene, s čimer se duh Ivana Mačka - Matije iz slovenskih medijev (razen tistih, ki so nastali po osamosvojitvi) ni umaknil. V preteklosti se je ravno v času Demosove in kasneje tudi Bajukove vlade pokazalo, da so mnogi novinarji pripravljeni služiti gospodarjem, tj. političnim botrom, ki so jih gmotno ter informacijsko podpirali. Zato ne preseneča, da so se mnogi novinarji znašli v nekakšni osebni stiski glede lastne avtonomije po prihodu nove oblasti ter spremembah v medijskih hišah, vendar ne zato, ker bi oblast odpravljala avtonomijo, pač pa zato, ker tovrstne avtonomije mnogi nikoli niso imeli in je niti niso poznali.

... in v Demokraciji?

Primer nedorečene avtonomije je časopisna hiša Delo, katere solastnica je bila nekdanja Krekova družba, kljub temu pa so v Delu ves čas objavljali proticerkvene komentarje. V nasprotju s tedanjimi časi Delo zdaj čedalje bolj postaja nekakšno PR glasilo svojega lastnika...

Posebno sporočilo za eno izmed občudovalk našega medija iz POLIŠKIH HRIBOV z desnim naklonom in levim poreklom:

Janez Janša na Vročem stolu

»...Veliko je enostranskosti, vsaj ko gre za tiskane medije, po tem sovražnem prevzemu Maga v Sloveniji praktično še ni bilo od leta **1988** in to je dejansko zelo problematično...«

Rokomavhi

(U)PORABNIKI proračunskih in razvojnih sredstev

Razvojni centri in agencije so velik porabnik proračunskih in evropskih razvojnih sredstev, večino denarja pa porabijo za lastno delovanje, samo da opravičijo svoj obstoj. - **Boris Cipot, 21. 1. 2008**

Komentar

Porednik EHO CAJTNGOV je nato zapisal: »Tudi v VELEUPLJAH se s tem strinjamo.«

Kako (si) nekateri perejo vest – in umazano perilo?

»Jaz delam PREVAJAM na železnici...« (nova pesmica!!!)

Baje na AJZEN(Š)PONU v zadnjem času prevajajo študentje in študentke biotehničnega faksa. Niso pa dodali, ali so iz razreda opic (šimpanzi, gorile...) ali iz katerega od razredov domačih živali (biki, kobile, prasci, kure...) Verjetno so naročniki prevajanja in izvajalci v kakšnem sorodstvenem razmerju. Zlobni jeziki ša dodajajo, da so se prevajalci zelo dolgo zadrževali ob besedici ČU-HA-PU-HA(N). Cena za 1 zlog znaša **10.000 €**.

Kmetijske in rokodelske novice

Baje je KMETIJSKA ZAVIRALNA SLUŽBA sklenila, da bo nekdanjim kmetom pobrala vse TRAKTORJE - OLD TIMERJE starejše od **20** let in jim v zameno dala ROČNO KOSILNICO - pravzaprav NAVADNO KOSO, da jim ne bo treba hoditi v fitnes.

Iz Jøžkove zmečkane beležnice

Spomladansko sporočilo iz sosednje šole

Če se ne boš odzvala na to sporočilo, boš zapravila življenjsko priložnost.

Veleupeljske zdrahe

Menda so spet iskali VELEmestni ključ

Lani so kar **3** ZLATE KLJUČE odnesli ŠMARJANI, enega pa so si pevke zakopale na MAGDALENSKI GORI. Tako je samo **1** ključ ostal v VELEUPLJAH za vseh **5** mestnih vrat, ki med seboj tvorijo PENTAGRAM. Letos so ga s **5** iskali - že od začetka jeseni in so se baje VELEUPELJCI bolje organizirali. To pot so pustili samo **1** ključ okoliškim prebivalcem, pa še ta je šel v LONDON. Zdaj so si - bot!

Tekmovanja na Kuclju - in v njegovo čast

Na VELEUPELJSKEM najvišjem nivoju so se dogovorili, da bodo v športne, kulturne in turistične namene organizirali raznorazna tekmovanja, kot na primer:

Za VELEUPELSKE ZGODOVINARJE in zagovornike TEKOVIN REVOLUCIJE:

»Male sive celice.«

Za vse OBČANKE in OBČANE: »Lepo je biti doma v razviti občini s slabo infrastrukturo.«

Za VELEUPELJSKE ŠOFERJE in ŠOFERKE: »Kdo bo z večjo brzino prevozil radarsko krmiljen semafor pri Brinjevi šoli?«

Za prejemnike SUBVENCIJ in raznih SOFINANCIRANJ: »A' si ti tud' v palitka padu?«

Za POREDNIKA, POREDNIŠTVO in OBČASNE DOPISOVALCE: »Pokaži, kaj znaš - v misiji NEMOGOČE!«

Za komunske SVETNIKE (s poudarkom na i): »Kdo bo bolj mastno in dlje pljunil?«

Za krajevne ŠANK - POLITIKE:

»Kdo ga komu bolj zabije...?«

Kolofon

Grosupeljski odmevi - Glasilo prebivalcev občine Grosuplje

Ustanovitelj časopisa: Občinski svet Občine Grosuplje

Odgovorni urednik: Jože Miklič,
tel. popoldne 786-07-22, 786-07-21 GSM 041-98-22-33
e-pošta: jozem@siol.net

Uredniški odbor: mag. Tatjana Jamnik Skubic, Barbara Pance, Janez Pintar, Marija Samec, Vera Špavec, Matjaž Trontelj.

Naslov uredništva:
1290 Grosuplje, Taborska 2 (Občina Grosuplje,
hišna centrala 788 87 50)

Lektoriranje: Marija Samec

Oblikovanje: Miha Črtalič

Fotografije in prelom: Jože Miklič

Tisk: PARTNER GRAF d.o.o., Grosuplje, Kolodvorska 2

COBISS-ID: 61148160 / ISSN: 1580-0911

V skladu z določili Zakona o medijih (Ur. list 35/2001) je z odločbo št. 006-611/2002 z dne 13. septembra 2002 lokalni časopis "Grosupeljski odmevi" vpisan v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) spada časopis med izdelke, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 20 %. Glasilo izhaja enkrat mesečno (od novembra 2007 dalje) v nakladi 6.225 izvodov in ga prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Navodila za dopisovalce

SPOROČILA DOPISOVALCEM:

NASLEDNJE PRISPEVKE ZA GROSUPELJSKE ODMEVE JE TREBA ODDATI DO PONEDELJKA, 3. MARCA 2008.

Nenaročeni prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Sporočila, ki se nanašajo na kritiko katere koli pravne ali fizične osebe in posegajo v področje, kjer bi lahko prišlo do sporov po Zakonu o medijih, je treba oddati na papirju z lastnoročnim podpisom in polnim naslovom - pravne osebe morajo prispevek avtorizirati in dodati še žig. Avtorji besedil so po zakonu odgovorni za navedbe. Nepodpisanih prispevkov in prispevkov, oddanih po datumu za oddajo, ne objavljamo.

V uredništvu nismo zavezani, da se z vsemi pisci prispevkov tudi strinjamo.

Uredništvo si v skladu s svojo uredniško politiko in prostorskimi možnostmi pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Javne ustanove imajo pravico do brezplačnih objav nekomercialnih prispevkov. Nenaročeni prispevki bralcev in pravnih oseb ter PR prispevki se ne honorirajo. Če želite, da vam posamezno gradivo vrnemo, priložite kuverto z ustreznim znakom in na njej napisan vaš polni naslov.

Vse ostale pravice in obveznosti uredništva in sodelujočih ureja ODLOK O USTANOVITVI IN IZDAJANJU LOKALNEGA ČASOPISA GROSUPELJSKI ODMEVI (št. 006-1/95-1), ki je bil sprejet na seji Občinskega sveta Občine Grosuplje, dne 30. 10. 2002.

NAVODILA ZA PRIPRAVO BESEDIL

Zaradi velikega števila prispevkov in zaradi želje uredništva, da čim večjemu številu ljudi omogoči povedati svoje mnenje, pripombe in pobude, bomo objavljali prispevke, dolge do največ 30 tipkanih vrstic (cca. 1800 znakov). Daljše prispevke bomo skrajšali ali jih ne bomo objavili. **Prispevke v digitalnih oblikah je treba oddati v RTF, TXT ali DOC zapisih brez vnešenih fotografij.** Prispevki, natisnjeni na papirju, morajo biti zaradi optičnega prepoznavanja besedil printani v ARI-AL ali TIMES NEW ROMAN pokončnih fontih velikosti 12 (do max 16) pt in dovolj močnem temnejšem natisu brez kakršnih koli barvnih in drugih okrasnih podlag. Digitalne fotografije naj ne bodo vstavljene med besedila, temveč naj bodo priložene posebej, v/pri samem besedilu pa naj bo označeno, kaj posamezna fotografija predstavlja. Krajši, na roko napisani prispevki, naj bodo čitljivi.

TEHNIČNA NAVODILA ZA PRIPRAVO FOTOGRAFIJ IN SLIKOVNEGA GRADIVA

Fotografije, risbe in ostalo slikovno-grafično gradivo naj bo posredovano na mediju, ki ga je mogoče skenirati na ploskovnih skenerjih, le izjemoma so lahko tudi dia-pozitivi ali negativi. Digitalne fotografije naj bodo zapisane v JPG (brez stiskanja), TIF ali PDF zapisu, 300 dpi, barvne v CMYK razslojitvi. Najmanjša ločljivost glede na željeno velikost objave in motiv mora biti 180 dpi.

Oglasno trženje v Grosupeljskih odmevih

CENIK IN POGOJI OGLAŠEVANJA

V zvezi z možnostmi za oglaševanje v Grosupeljskih odmevih objavljamo cenik oglaševanja, ki je narejen na podlagi cenika št. 006-1/95, sprejetem na občinskem svetu 29. 9. 1999.

Iz 1. člena

TABELA ZA OKVIRNI IZRAČUN (CENE SO PRERAČUNANE V EVRO)

Dimenzije oglasa v cm	Površina oglasa v cm ²	Korekcijski tržni faktor	Skupno število točk	Cena v €	Končni znesek z DDV v €
A 6,0 x 6,0	36,0	1,650	59	30,37	36,44
B 6,0 x 8,3	49,8	1,549	77	39,44	47,33
C 6,0 x 12,5	75,0	1,347	101	51,65	61,98
D 9,2 x 8,3	76,4	1,339	102	52,28	62,73
E 12,3 x 8,3	102,1	1,143	117	59,66	71,59
F 12,3 x 12,5	153,8	1,060	163	83,56	100,28
G 18,6 x 8,3	154,4	1,062	164	83,83	100,59
H 18,6 x 12,5	232,5	0,994	231	117,92	141,51
I 18,6 x 27,3	507,8	0,918	466	238,33	286,00
J [39,6 x 27,3]	1081,1	0,866	936	478,68	574,42

Vrednost oglasa J dimenzij (39,6 cm x 27,3 cm) je izračunana za oglas na dveh straneh v sredini. Točka znaša 0,51129188 EVRA. Izračun je za vse oglase pripravljen za črno-beli natis. Za oglase na notranjih barvnih straneh je treba znesek pomnožiti z 1,25, na zadnji strani z 1,5, na naslovnici pa s faktorjem 2,00. K neto vrednosti oglasa je treba dodati še 20 % DDV.

Račun se izstavi po izidu časopisa. V ceno ni vračunano oblikovanje oglasa.

2. člen

Za vmesne velikosti se število točk izračuna z interpolacijo.

Za prvo objavo enakega oglasa ni popusta.

Vsaka naslednja serijska objava je cenejša za 5 % do največ 30 %. Če se stranka odloči za celoletno redno oglaševanje, se ji lahko obračuna razliko popustov do 30 % pri sedmem nespremenjenem oglasu.

Rok za oddajo podatkov za oglas (besedila, logotipi, fotografije, ceniki in podobno) je enak kot za oddajo ostalih prispevkov. Predhodno rezervirajte časopisni prostor za vaš oglas.

Če boste oddali **digitalno oblikovan oglas**, mora biti zapisan v JPG (brez stiskanja), TIF ali PDF zapisu (300 pik/palec - za barvne oglase v CMYK barvni razslojitvi).

Digitalno izdelan oglas lahko pošljete na elektronski naslov jozem@siol.net. Lahko pa ga pošljete tudi na naslov izvajalca filmov amset@siol.net (Matej Macedoni, Grosuplje, Pod gozdom 3/9), vendar morate o tem obvestiti odgovornega urednika po telefonu (GSM 041/ 98 22 33) ter mu po pošti na njegov domači naslov (Jože Miklič, Zagradec 53, 1290 Grosuplje) poslati potrjeno naročilnico najpozneje en teden po roku, ki je določen za oddajo ostalih prispevkov.

ZA OGLASE, PREDSTAVITVENE PR (piar) ČLANKE IN ZAHVALE OB SMRTI SVOJCEV JE TREBA NAVESTI POLN NASLOV NAROČNIKA OZIROMA PLAČNIKA RAČUNA.

Za vse dodatne informacije sem vam na voljo popoldne na naslovu:

Jože Miklič, Zagradec 53, 1290 Grosuplje,
ali na tel. št. 01/ 786-07-22 (popoldne)

ali GSM 041/98-22-33,

lahko pa tudi po elektronski pošti na naslovu: jozem@siol.net.

»Za prijazno Grosuplje«
odgovorni urednik **Jože Miklič**

Spoštovani občani

Preko občinskega glasila Vas obveščamo, da je potrebno prijaviti škodo, povzročeno od divjadi na kmetijskih in gozdnih kulturah na območju Lovske družine Taborska jama

**Anton GALJOTU,
Lobček 31,
pošta 1290 Grosuplje
(tel. 041 - 581 990).**

V skladu z določili 56. člena Zakona o divjadi in lovstvu (Uradni list RS, št. 16/2004) je oškodovanec dolžan škodo pisno prijaviti v roku treh dni, ko je škodo opazil, zgoraj navedeni osebi – pooblaščenca upravljavca lovišča.

Z željami po čim manjšem številu tovrstnih škodnih primerov Vas vljudno pozdravljamo!

**Upravni odbor
LD Taborska jama**

Posredujemo in
svetujemo pri
nakupu **SONY**
LCD TV
aparatur ter
ViewSonic LCD
monitorjih!!!

GABER
servis

Peter Kastelic s.p.
Partizanska 8, 1290 Grosuplje

Pooblaščen servis za:

BANG & OLUFSEN **B&O**

YAMAHA

harman/kardon

marantz

Servisiramo tudi vse ostale
audio video naprave

Telefon: 059 190 524

GSM: 041 774 274

E-mail:

servis.gaber@masicom.net

Del. čas:
pon., sre., pet.
9-12h in 14-16h

**ZASEBNA
ZOBNA
ORDINACIJA**

GROSUPLJE
Adamičeva 30

01 787 34 13
041 723 731

Goran Petrović
dr. dent. med.

RAČUNOVODSKI SERVIS
DRAGO KASTELEC S.P.
Adamičeva cesta 3D, 1290 GROSUPLJE

Tel.: 01/786-04-10, fax: 01/786-10-76
GSM: 041/741-500

E-mail: drago.kastelec@siol.net
www.racunovodja-grosuplje.si

FRANŠIZNA SKUPINA

SIMIČ & PARTNERJI

**Gramat
Gril d.o.o.**

BLAGOVNI CENTER

Grosuplje, Rožna dolina 9

☎ 01 786-33-66, 786-33-63

www.gramat-gril.si

Del. čas: pon.-pet. 7-18h, sob. 7-12h

Drugi pohod po Prešernovi poti, s kulturnim programom KD "France Prešeren" Račna na cilju - v cerkvi na Kopanju.

Petek, 8. februar 2008, zbor pri Kulturnem domu Grosuplje

Lansko leto smo začeli in letos samo vztrajamo. Tudi zato, ker sta minili že dve stoletji od takrat, ko se je mali France naučil brati in pisati nemško in slovensko pri prastricu, župniku na Kopanju. Verjetno sta bila oba posebneža. Vsaj po rezultatih sodeč, ki so danes neizmerljivi in največkrat opredeljeni z besedno zvezo »dodana vrednost«. Torej izjemen učitelj in še boljši učenec. Svoje, pri širini dojemanja sveta in duha, pa je prispevalo tudi okolje. Mirno, nekoliko samotno, dvignjeno iz ravnine, ki je lahko tudi varljiva. Trdna zelena ali pa spreminjajoča se v valovito modro vodnino kraškega polja. In ostale so Prešernove pesmi, čaroben močvirski tulipan, po katerem lahko posežemo le takrat, ko se voda umika. Če želite poseči po unikatu, ki klije iz rodine, povabljeni z nami. Pa kakšno Prešernovo vzemite s seboj na pot, priporoča predsednica društva UTŽO Grosuplje, Andreja Smolič in ostala organizatorja: KD »France Prešeren« Račna in TD Račna. Pa ne bomo hodili samo iz grosupeljske strani na Kopanj; prav tako ob 8. uri zjutraj bo start tudi izpred Jakličevega doma za pohodnike z dobrepoljske strani.

Lepo vabljeni! - ZKD Grosuplje

ELTEHNIKA

ELEKTROMECHANIKA IN TEHNIČNA TRGOVINA
JOŽE AHLIN s.p., Kolodvorska cesta 1, 1290 Grosuplje
☎ 01/ 787 14 51, GSM: 031/ 640 100

MOBILNA TELEFONIJA	ADSL
POOBlašČENI ZASTOPNIK Vsaki 12 mesecev ugodno do GSM aparata! utak MINUTA 1 CENT Odslej se lahko na širokopasovni internet priključite kjerkoli in kadarkoli.	MESECE BREZPLAČNO PREKLOPI NA SROKOPASOVNI SIOL INTERNET!

v HRANILNICI **LON** je tudi to mogoče

ZLATA REZERVA 3,90%, VARČEVANJE PLUS, RENTNO VARČEVANJE, KREDITI DO 96 MESECEV, OSEBNI IN POSLOVNI RAČUNI, E-LON, PLAČILNI PROMET

Varčevanje in vse bančne storitve na Ljubezniv Oseben Način

HRANILNICA LON, d.d. Kranj

PE GROSUPLJE, Kolodvorska 3, telefon: 01 786 29 25

KRANJ, GROSUPLJE, POSTOJNA, LJUBLJANA, CELJE, NOVO MESTO, VELENJE, NOVA GORICA, MARIBOR, BREŽICE